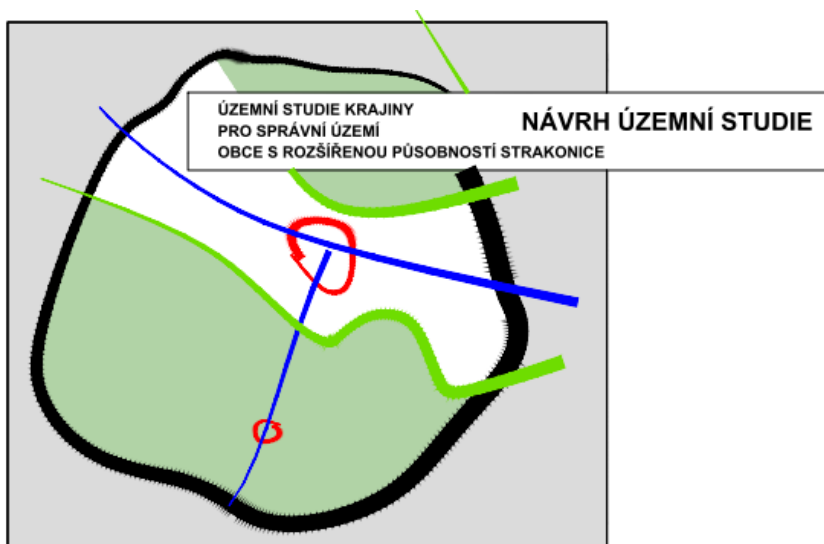

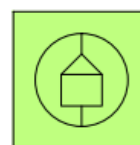
EVROPSKÁ UNIE
Evropský fond pro regionální rozvoj
Integrovaný regionální operační program

MINISTERSTVO
PRO MÍSTNÍ
ROZVOJ ČR

ING. ROMAN BUKÁČEK
STUDIO B+M
PROJEKTOVÁNÍ, OCHRANA KRAJINY
NA ÚVOZE 32, ŽDÁR NAD SÁZAVOU

ING. EVA JONEŠOVÁ
ZAHRADNÍ A KRAJINÁŘSKÁ ARCHITEKTURA
PUTIMOV 75, 393 01 PELHŘIMOV

ING. ARCH. LADISLAV KOMRSKA
ARCHITEKTONICKÝ ATELIER
PRAHA 4, MLADENOVÁ 3234

ING. PAVEL MUSIOL
EPS - PORADENSKÉ SLUŽBY
V OBLASTI EKOLOGIE
VČETNĚ PROVÁDĚNÍ STUDIÍ A PROJEKTŮ
VELHARTICE 183

EKOTOXA s.r.o.
EPS - PORADENSKÉ SLUŽBY
V OBLASTI EKOLOGIE
VČETNĚ PROVÁDĚNÍ STUDIÍ A PROJEKTŮ
ING. MARTIN JAROŠ

Územní studie krajiny

září 2019

Obsah textové části:

metoda a technologie zpracování	5
a) Stanovení cílové vize krajiny	5
b) Návrh ochrany a rozvoje hodnot krajiny a využití krajinných potenciálů	7
b1) Zpřesnění typů krajin a cílových charakteristik krajiny	9
b2) Návrh opatření na ochranu a rozvoj zjištěných hodnot (přírodní hodnoty, historické a kulturní hodnoty, estetické hodnoty) a potenciálů (včetně případných požadavků na ochranu kulturních a urbanistických hodnot území, např. krajinných horizontů, panoramat, kompozičních os v krajině, drobné architektury a památek v krajině apod.)	29
b.21 Krajinné hodnoty	29
b 21.1 Základní krajinné hodnoty primární struktury	30
b 21.2 Vodní zdroje	33
b 21.3 Nerostné suroviny	38
b 21.4 Zemědělský půdní fond	38
b 21.5 Dynamické změny v krajině	39
b 21.6 Estetické hodnoty krajiny – krajinný ráz	40
b.22 Krajinné hodnoty	51
b 22.1 Vymezení krajinných potenciálů podle hydrologie:	52
b 22.2 Vymezení krajinných potenciálů podle využití nerostných surovin:	56
b 22.3 Vymezení krajinných potenciálů podle zemědělské půdy:	59
b 22.4 Vymezení krajinných potenciálů podle stability a rozvoje lesa:	62
b 22.5 Vymezení krajinných potenciálů podle stability mimolesní zeleně:	62
b 22.6 Vymezení krajinných potenciálů přirozené proměny krajiny:	62
b 22.7 Vymezení krajinných potenciálů podle vzájemného posílení a ochrany rozhodujících krajinných a sídelních hodnot:	63
b 22.8 Vymezení krajinných potenciálů podle prostupnosti krajinou včetně funkčního systému ÚSES	64
b 22.9 Vymezení krajinných potenciálů podle rekreace v krajině	64
b.23 Sídelní hodnoty	65
b.24 Sídelní potenciály	86
b 24.1 Vyhodnocení rozvojových záměrů dle územních plánů obcí (měst):	86
b3) Návrh opatření pro úpravu a zpřesnění ÚSES, migračních koridorů	89
c) Návrh řešení potřeb člověka v krajině	97
c1) Návrh opatření pro optimalizaci hospodaření v krajině	97
c2) Návrh opatření pro rozvoj rekreace a cestovního ruchu	98
c3) Návrh opatření na propojení obcí ORP - cestní síť – její zachování, prověření vhodnosti obchvatů a rezerv pro rozšíření komunikací	99
c4) Návrh opatření na zajištění prostupnosti krajiny, stanovení obecných zásad pro oplocování pozemků ve volné krajině	99
c5) Výstavba cyklostezek	100
c6) Návrh řešení krajinných souvislostí s požadavky na urbanizaci území z územně plánovací dokumentace a z dalších podkladů	100
d) Návrh řešení problémů, snižování ohrožení a předcházení rizikům v krajině	102
d1) Doporučení opatření ke zlepšení vodního režimu krajiny, ke zvýšení retence v území a ke zlepšení protipovodňové ochrany území	103
d2) Rámcové vymezení niv vodotečí	107
d3) Doporučení pro řešení protierozní ochrany	108
d4) Doporučení pro řešení problémů v oblasti znečištění a kontaminace	111

d5)	Návrh zpřesnění migračně významných území, dálkových migračních koridorů, návrh řešení střetů v místech omezení dálkových migračních koridorů	112
d6)	Doporučení dalších opatření k ochraně a zvýšení biodiverzity a k předcházení fragmentace krajiny	113
d7)	Návrh snižování nepřiměřených zátěží v území.....	114
d8)	Doporučená opatření v souvislosti s adaptací na změny klimatu	116
d9)	Odstranění nespojitostí (na hranicích obcí) systému ÚSES a na řešení jeho zřejmých nesprávností a střetů na celém území ORP.....	117
e)	Členění území na krajinné okrsky	118
f)	Závěr.....	125
f1)	Souhrnné doporučení pro zohlednění návrhu v územně plánovací dokumentaci, včetně návrhů změn stávající územně plánovací dokumentace	125
f2)	Souhrnné doporučení pro zohlednění návrhu při činnosti orgánů veřejné správy a dalších subjektů:	129
f3)	Přehled jevů doporučených k doplnění do územně analytických podkladů	130
f4)	Souhrnné doporučení pro řešení územních problémů, které nelze vyřešit v rozsahu a podrobnosti ÚSK ORP Strakonice	131

Obsah grafické části

1	Hlavní výkres 1 : 25 000
2	Výkres vymezení navržených změn ve využívání ploch 1 : 25 000
3	Výkres jevů navržených na doplnění ÚAP 1 : 25 000
4	Přehledný výkres celkového řešení 1 : 25 000:
4.1	Projekce krajinných hodnot
4.2	Projekce krajinných potenciálů
4.3	Rámcové vymezení ÚSES
4.4	Projekce sídelních hodnot
4.5	Projekce sídelních potenciálů

Samostatné přílohy textové části:

- příloha č. 1: Krajinné okrsky - rámcové podmínky využití a rámcová doporučení
příloha č. 2: Karty obcí

Seznam a význam použitých zkratk:

	obecné
MŽP	Ministerstvo životního prostředí
ORP	obec s rozšířenou působností
KN	katastr nemovitostí
	územní plánování
PÚR	politika územního rozvoje ČR
ZÚR	zásady územního rozvoje (Jihočeského kraje)
ÚP	územní plán / územní plánování
ÚSK	územní studie krajiny
ÚAP	územně analytické podklady
NR a R SES	nadregionální a regionální systém ekologické stability
ÚSES	územní systém ekologické stability
SEA	vyhodnocení vlivů na životní prostředí
ZABAGED	základní báze biotetické
BPEJ	bonitní územně ekologická jednotka
LHP	lesní hospodářský plán
OP	ochranné pásmo
	vodní hospodářství
Q100	záplavové území 100 leté vody
	ochrana přírody a krajiny, ochrana půdního fondu
KC	krajinné celky
KO	krajinné okrsky
VKP	významný krajinný prvek
ÚSES	územní systém ekologické stability
NRBC	nadregionální biocentrum
NRBK	nadregionální biokoridor
RBC	regionální biocentrum
RBK	regionální biokoridor
LBK	lokální biokoridor
STG	skupiny typů geobiocénů
CHLÚ	chráněné ložiskové území
LPIS	veřejný registr půdy
	ostatní
VVN	velmi vysoké napětí
VN	vysoké napětí
	vodohospodářská a půdoochranná opatření
PO	půdoochranná opatření
VN	vymezení lokalit pro umístění vodních ploch
REVT	revitalizace vodních toků a niv
OZR	ohrožení zástavby rozlivem
OZO	ohrožení zástavby odtokem
PPOm	aplikace půdoochranných opatření mírnějšího charakteru
PPOv	přísnější forma půdoochranných opatření
TP	plošné zatravnění
SM	zatravnění na speciálních a trvalých kulturách
SU	stabilizace dráhy soustředěného odtoku
SUp	stabilizace dráhy soustředěného odtoku mírně ohrožená
SUt	stabilizace dráhy soustředěného odtoku výrazně erozně ohrožená
DSO	dráha soustředěného odtoku
SRN	suché retenční nádrže
BT	biotechnická opatření
VET	opatření proti větrné erozi
PPO	protipovodňová ochrana
	orientace vůči světovým stranám
SJ	severo jižní
J	jížní
JZ	jihozápadní
JV	jihovýchodní
Z	západní
SZ	severozápadní
S	severní

metoda a technologie zpracování

a) Stanovení cílové vize krajiny

Stanovení cílové vize krajiny ORP Strakonice

Dosažení cílové vize nezávisí jen na naplňování zde uvedených návrhů řešení, doporučení a opatření. Ty vedou k určitému koncepčnímu naplňování uvedené vize a z toho vyplývajících cílových kvalit jednotlivých krajín. Neméně důležitá je však motivace vlastníků a uživatelů pozemků a nemovitostí v součinnosti a s podporou veřejné správy, regulující aktivity prováděné v krajině a využití krajiny. V tomto ohledu je územní plánování ideálním nástrojem k naplňování vize, avšak je třeba mnohdy na úrovni detailu území jednotlivých obcí zajistit z toho vyplývající úkoly. Stejně tak je třeba zajistit na úrovni státní správy lesů, ochrany přírody, ochrany životního prostředí, ochrany půdy apod. naplňování opatření vedoucích k zachování přírodních, kulturních a estetických hodnot krajiny. Podpora by měla být prováděna jednak formou plánování, jednak formou cílených dotací péče o krajinu a životní prostředí a jednak přímými zásahy. V některých případech se jeví vhodné provést krajinné a pozemkové úpravy. Zásadní je cílená spolupráce orgánů státní správy a samosprávy.

Jako klíčové se jeví zlepšování životního prostředí na úrovni:

- ochrany půd,
- ochrany lesa,
- ochrany vod a vodního režimu,
- ochrany přírody,
- udržitelného hospodaření v krajině,
- a jejího udržitelného obývání.

Cílová vize krajiny konkretizována pro jednotlivé krajiny ORP a dále pomocí cílových charakteristik krajinných okrsků. K naplnění cílové vize jednotlivých krajín vede několik kapitol návrhu péče o krajinu stanovených touto ÚSK:

- návrh ochrany a hodnot krajiny,
- návrh řešení potřeb člověka v krajině,
- návrh řešení problémů, předcházení rizikům v krajině a snižování ohrožení,
- nastavení potenciálů krajiny,
- návrh úkolů pro jednotlivé oblasti správních agend.

Naplnění cílové vize směřováno pomocí cílové kvality daného krajinného okrsku a je v principu zajištěno především návrhy opatření a regulace směřujícím k:

- ochraně významných a jedinečných hodnot jednotlivých krajín, jejich udržováním a případným rozvojem,
- obnově a udržování potenciálu krajiny dle jednotlivých okrsků,
- souladu využití krajiny s ekologickými funkcemi krajiny,
- vytváření harmonických vztahů v krajině,
- využití a udržitelnosti potenciálů v krajině,
- eliminaci nežádoucích vlivů a devastace krajinného prostředí.
- citlivému rozvoji území.

Klíčem k udržitelnému rozvoji krajiny je rozvíjení jednotlivých potenciálů v souladu s přírodními podmínkami, směřování využití krajiny k udržení a zvyšování kvality krajinného prostředí, řešení existujících problémů.

ÚSK je v tomto ohledu koncepcí starostlivosti o krajinu, o krajinný prostor, jeho prostředí, které umožňuje udržitelný rozvoj a přitom respektuje environmentální požadavky, které se opírají k zachování harmonických vztahů v krajině, kulturních a přírodních hodnot, ekologických funkcí krajiny (zejména zachování hospodářské kvality lesa, zemědělské půdy, dostatečného množství přírodních segmentů krajiny, prostupnosti krajiny pro organismy i člověka).

b) Návrh ochrany a rozvoje hodnot krajiny a využití krajinných potenciálů

Zadání ÚSK:

Ochrana a rozvoj hodnot krajiny a využití krajinných potenciálů

- Zpřesnění typů krajín a cílových charakteristik krajiny
- Návrh opatření na ochranu a rozvoj zjištěných hodnot (přírodní hodnoty, historické a kulturní hodnoty, estetické hodnoty) a potenciálů (včetně případných požadavků na ochranu kulturních a urbanistických hodnot území, např. krajinných horizontů, panoramat, kompozičních os v krajině, drobné architektury a památek v krajině apod.)

Ze zadání ÚSK a metodiky MMR a MŽP je třeba zpřesnit vymezení tzv. **typů krajín**. Vymezení existujících krajinných typů převzaté z ÚAP Jihočeského kraje je provedeno pro jiné měřítko v detailním pohledu na úrovni území ORP se jeví jako ne zcela fungující a rámci územního plánování na úrovni obcí praktické. Pro potřeby správních orgánů je navíc těžko uchopitelné. Během zpracování ÚSK byl aktualizován a upřesněn překlad EÚK (jak je uvedeno výše), kde je termín **krajinné typy změněn na krajiny**. Je více než logické, že na tuto změnu bude v budoucnu reagovat i Jihočeský kraj (o čemž svědčí nedávné výběrové řízení Jihočeského kraje zaměřené na problematiku vymezení krajín na území kraje).

Problematická se jeví práce s obecnými charakteristikami jednotlivých typů. Z tohoto důvodu bylo přistoupeno k následujícím krokům:

- vymezení krajín respektující základní členění krajiny území ORP tak, aby výstižněji reprezentovalo území a bylo možné stanovit dlouhodobou vizi jejich využívání, ochrany a rozvoje,
- respektování nové verze překladu Evropské úmluvy o krajině a reflektování na její požadavky, a tedy zpřesnění krajín na území SO ORP Strakonice,
- pojetí krajiny v tomto ohledu více dbá na charakteristiku krajiny, přírodní podmínky i její funkční propojení,
- pojetí typologie krajiny ne zcela dostatečným způsobem vystihuje specifika, kvality a charakter území a je všeobecné a je třeba naopak dosáhnout na pojetí více konkrétní.

V rámci ÚSK s ohledem na pojetí přístupu k členění krajín ZÚR Jihočeského kraje, která vymezuje krajinné typy, jsou vymezeny krajinné celky (krajiny) zpřesňující pohled ZÚR na území a konkretizuje jak požadavky, tak cílovou kvalitu krajiny, jak požaduje EÚK.

Krajinné celky jsou zde však členěny na čtyři, neboť je podstatný rozdíl mezi prostorem Strakonické kotliny, Horažďovickou pahorkatinou a prostorem Šumavského podhůří a zasahujícími okraji Putimské pánve. Pro každou krajinu i okrsek je pak stanovena cílová kvalita krajiny a její dosažitelnost. Uvedené vymezení je pojmuto tak, aby tvořilo skladebný koncept a to tak, že okrsek je částí dané krajiny, krajina zapadá do pojetí utváření území z hlediska tvaru reliéfu, charakteru krajinného prostoru a funkčních vazeb.

Důležité je i to, že každá krajina reprezentuje charakteristický krajinný segment, který někam patří, např. Horažďovická pahorkatina je součástí Blatenské pahorkatiny se specifickými prostory zalesněných návrší a rybníky ve sníženinách, drobnými potoky a zemědělskými sídly s převažujícím charakterem, Šumavské podhůří představuje rozsáhlé, středně zalesněné, vrchovinné území s charakteristickým členěním odlesněné krajiny s dochovanými segmenty historického prostorového uspořádání, Strakonická kotlina naopak představuje území oddělující Horažďovickou pahorkatinu a Šumavské podhůří a je utvářena řekou Otavou, která zde vytvořila širokou údolní nivu s patrnými navazujícími terasami, Putimská pánev pak reprezentuje specifickou oblast Jihočeské pánve s četnými rybníky, řekami a zemědělskou krajinou, s charakteristicky uspořádanými sídly s centrální orientací k významným městům.

Krajinný okrsek pak následně reprezentuje vždy určitou, poměrně charakteristickou a relativně homogenní část krajiny. Krajinný typ často kopíruje více okrsků a je podřízen několika aspektům: nadmořská výška a reliéf, charakter a uspořádání krajiny, sídelní struktura a vodní režim. Typ tvoří určitý charakterový mezistupeň uvádějící základní charakteristiku krajiny a je vždy uveden u dané krajiny jako popisný znak území.

Tato skladebnost má v rámci územního plánování především informativní charakter, propisuje se však do konkrétních návrhů opatření a doporučení stanovených v rámci rozboru problémů a dále v návrhu rozvoje u jednotlivých krajinných okrsků.

*Později, po vydání metodického pokynu však bylo vyhlášeno nové znění českého překladu Evropské úmluvy o krajině (EÚK). Proto s odkazem na zásadu, že mezinárodní právo, které převzala Česká republika, má přednost před národní právní úpravou a dále že významové zpřesnění nového znění překladu EÚK spočívá v důrazu na stanovení „**cílových kvalit krajin**“. Cílová kvalita je v podstatě vizí a proto není v zásadním rozporu s původním termínem, avšak na základě nového znění překladu EÚK krajiny nebude v ÚSK termín „cílová vize krajiny“ používán, bude nahrazen termínem „cílová kvalita krajiny“ určitého vymezeného území.*

Kvalitou se rozumí kvalita prostředí dané krajiny, cílová kvalita pak v ÚSK představuje výhled do budoucna z hlediska kvalit krajiny, jejich funkcí, využití i rázu.

V návrhu bude dále uváděn termín cílová kvalita, který odpovídá současnému názvosloví, jak již bylo uvedeno. Cílová kvalita je zde pojata následujícím způsobem:

- *rámcová cílová kvalita pro celé ORP Strakonice, je především dána celkovou vizí a návrhy jejího možného dosažení;*
- *cílová kvalita pro základní krajinné celky území, krajiny, je především pojata z hlediska určitého rámcového přístupu k dané krajině, ochrany a zachování hodnot a možného směřování rozvoje daného území;*
- *cílová kvalita pro jednotlivé typy krajin, je zobrazena jednotlivými okrsky, kde jsou zohledněna kritéria ochrany a rozvoje území s ohledem na určitý typ uspořádání území;*
- *cílová kvalita pro jednotlivé krajinné okrsky, je konkretizována pro území okrsku a je zobrazena tak, aby směřovala rozvoj daného území, rámcově vedla k dosažení nebo ochraně, je-li dosažena.*

-
Cílová kvalita je zde pro jednotlivá vymezená území uváděna dále z pohledu určitého cíle, který může být krátkodobý, střednědobý a případně dlouhodobý v podobě výhledu do vzdálenější budoucnosti (např. návrat rekultivovaných ploch přírodě, revitalizace zatrubněných a technicky upravených toků díky dolování apod.). Je navíc vyjádřena graficky pomocí vymezených hranic jednotlivých uvedených územních jednotek: krajiny, okrsky. Z pohledu cílové kvality jsou zde dále uváděny priority. Cílová kvalita krajiny ORP Strakonice vychází z charakteristiky, ze stávajícího stavu, z existujících hodnot, potenciálů rizik a limitů území.

b1) Zpřesnění typů krajín a cílových charakteristik krajiny

Návrh územní studie krajiny se opírá o určité logicky pojaté členění krajiny vycházející z geomorfologického členění, pohledu převažujícího užívání krajiny a charakteru jejího osídlení, jejich potenciálů a celkového charakteru a v neposlední řadě cílové kvality. Území je proto rozčleněno na základní krajinné celky, krajiny s odlišnou základní charakteristikou:

- Horažďovická pahorkatina,
- Strakonická kotlina,
- Putimská pánev,
- Šumavské podhůří.

Uvedené krajiny, resp. jejich části zasahující do řešeného území, se od sebe odlišují nejen charakteristikou, ale i užíváním, osídlením, vodním režimem i potenciály využití a vedou k odlišné cílové kvalitě odpovídající cílové vizi krajiny daného území.

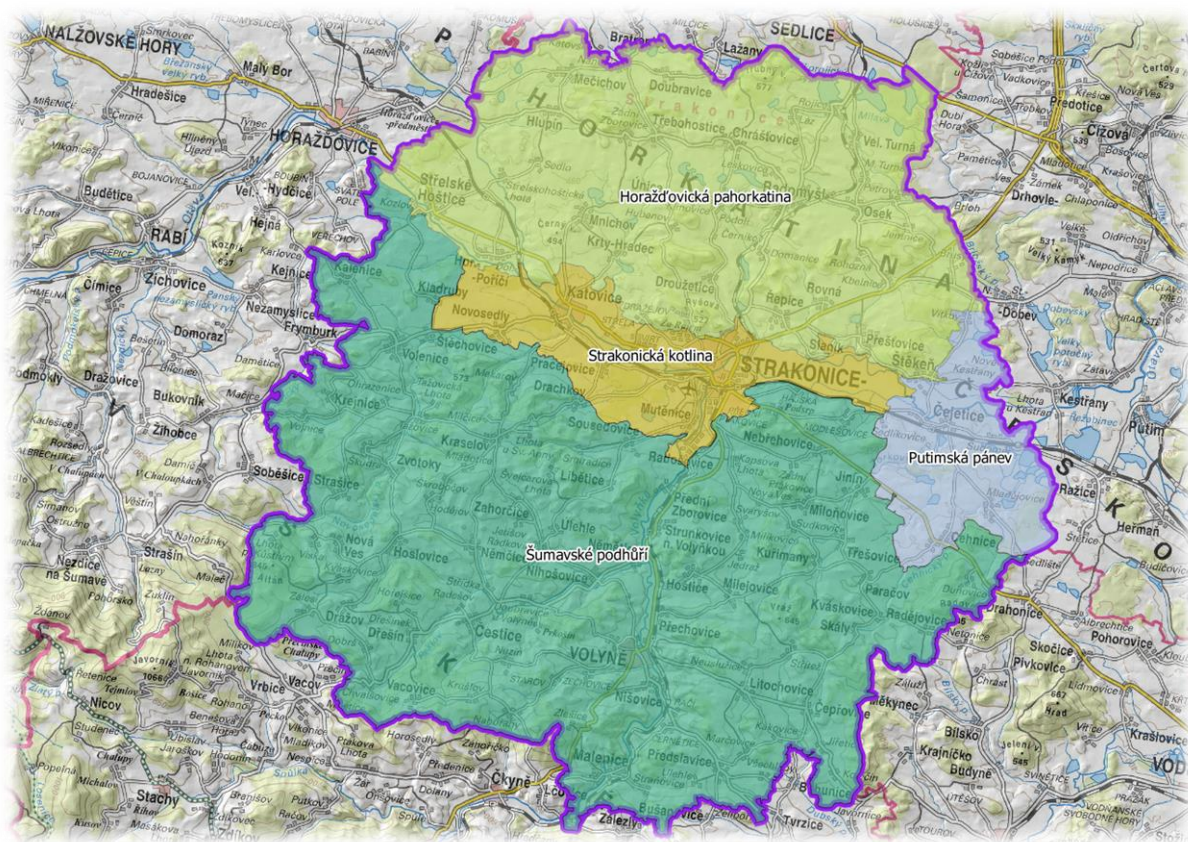

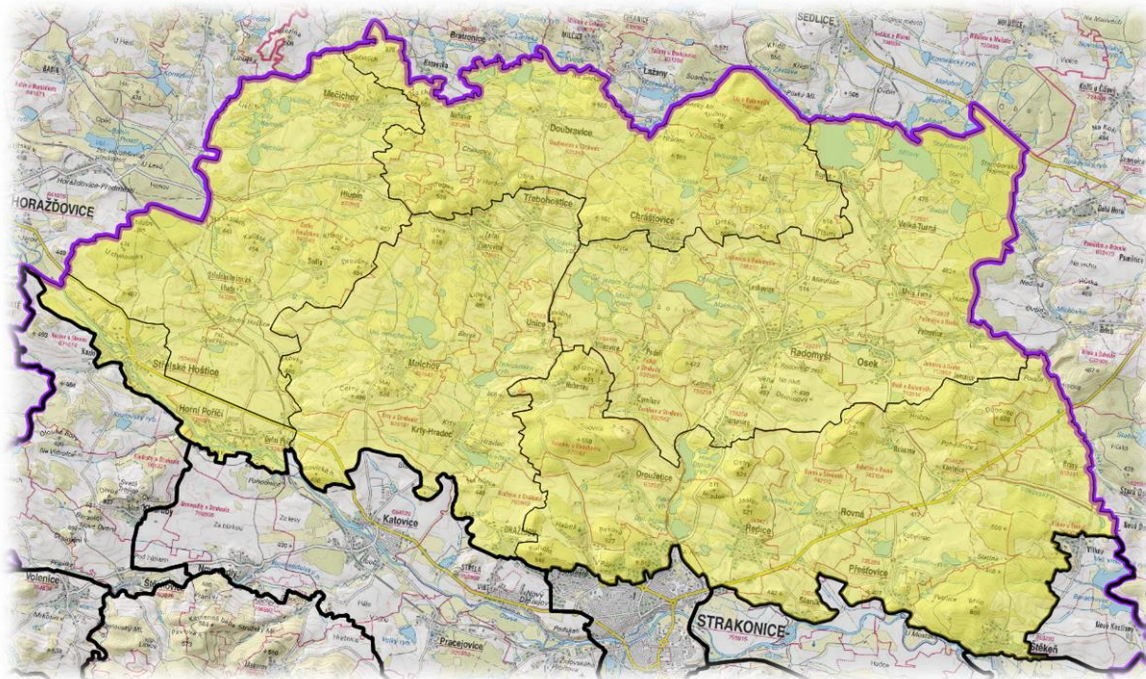
Schéma 1: Členění území podle krajinných celků

Horažďovická pahorkatina

Charakteristika krajiny:

Prostor členité pahorkatiny v povodí Otavy a Lomnice, kterou tvoří rozčleněný erozně denudační povrch s charakteristickými strukturními hřbety a suky, místy skalními tvary zvětrávání a odnosu a zbytky holoroviny a sníženého pediplénu. Prostor je středně zalesněný smrkovými a borovými porosty, místy se zbytky bučin a doubrav, lesy tvoří místy souvislé porosty a zaujímají především svažité a vrcholové partie. Odlesněné části tvoří bohatá a členitá mozaika drobných lesů, polí, luk a pastvin s rybníky ve sníženinách a drobnými potoky

Vymezení:

Krajinné typy:

- **převažující:** Lesně-zemědělská krajina v pahorkatinách s lesy
- **doplňkové:** Krajina s rybníky ve sníženinách

Cílová kvalita krajiny:

Cílovou kvalitou krajiny okrsku je především harmonická kulturní krajina utvářená pestrou mozaikou nepravidelně se střídajících lesů, polí, luk a pastvin, charakteristická zalesněnými vrcholovými partiemi kopců, charakteristickými intimními prostory sníženin s rybníky obklopenými břehovými partiemi s přírodě blízkými porosty a podmačenými loukami, drobnými potoky v přírodních a přírodě blízkých korytech doprovázenými břehovými porosty autochtonních dřevin, loukami a pastvinami, poli členěnými mezemi, remízky, polními cestami, potoky a drobnými prvky se zelení, loukami a zástavbou sídel.

Cílovou kvalitou krajiny z pohledu sídel je trvale udržitelná zástavba citlivě rozvíjených sídel s respektovanými a udržovanými historickými hodnotami danými tradiční zástavbou v původním prostorovém uspořádání, v čitelných a do krajiny citlivě začleněných formacích s okraji tvořenými zahradami, humny, sady a vzrostlou zelení. Sídla jsou propojena s krajinou udržovanými cestami, místními komunikacemi, úvozy.

K tomu je třeba především:

- **v prostorech lesně zemědělské krajiny při hospodaření a starostlivosti o krajinu:**
 - členit velké bloky orné náchylné k erozi a ztrátě půdy (dle metodiky Kapička, J. Brant, V. a kol. 2017: Metodický postup pro optimalizaci velikosti zemědělských pozemků. ČZU, Praha.);
 - upřednostňovat a podporovat zavádění udržitelných forem zemědělství a lesnictví s důrazem na mimoprodukční funkce lesa, ekosystémové služby;
 - doplňovat prvky vzrostlé zeleně, pastviny a louky v prostorech, kde chybí, zejména v okrscích: OK04 Radomyšl - Velká Turná, OK05 Řepice – Rovná, OK03 Mnichov – Třebohostice;
 - obnovovat sady, stromořadí s ovocnými a vzrostlými dřevinami;
 - chránit vodní zdroje před znečištěním a podporovat přirozenou schopnost krajiny zadržovat vodu zpomalením odtoku a její akumulací.
- **v prostorech krajiny s rybníky:**
 - podporovat obnovu rybníků, zachovávat stávající lokality s rybníky s cílem zajištění akumulace vod;
 - obnovovat přírodní ráz vodních toků, v jejich bezprostřední blízkosti budovat zatravněné prostory a břehové porosty doprovázející břehové partie, umožnit na vhodných místech přirozený rozliv;
 - vytvářet, chránit a respektovat přírodní ráz prostorů s rybníky, obnovovat louky, chránit podmáčené lokality a biotopy, obnovovat, udržovat a chránit břehové porosty s charakteristickými přírodě blízkými porosty.
- **v sídlech:**
 - soustředit se na ochranu dochovaných historických a kulturních hodnot, daných jednak charakterem jednotlivých stavebních objektů a jejich typického prostoru, do něhož jsou situovány a jež vytváří;
 - na ochranu dochovaných a doposud nenarušených historických formací původního prostorového uspořádání a těch částí, kde tato hodnota převažuje s důrazem na zachování obrazu interiéru sídla a sídla v krajině;
 - na ochranu okrajů sídel s dochovanými humny se sady a zahradami a vytvářet takové okraje, aby bylo zachováno nejen propojení sídla s krajinou a dostupnost krajiny ze sídla, ale i jeho venkovský obraz v krajině.
- **v krajinářsky cenných prostorech:**
 - jež tvoří typické nebo specifické hodnotné scénérie kulturní či přírodní krajiny:

(např. pohled z Rojic přes Velkorojický rybník k zalesněným vrchům Křídli a Trubný),

- jež tvoří hodnotné komponované prostory krajinné či sakrální architektury;

(např. sakrální kompozice radomyšlského kostela sv. Jana s křížovou cestou),

- zajistit ochranu nerušeného obrazu scenérii a zamezit jeho znehodnocení výstavbou rušivých prvků, nebo rušivě se projevující změnou využití území.
- **obecně z hlediska zachování krajinného rázu:**
 - respektovat a chránit esteticky hodnotné části krajiny a zamezit jejich narušování;
 - respektovat a chránit přírodě blízké partie v krajině, zejména však lesy, vodní toky v přirozeném korytě, břehové porosty, mokřady a podmáčená stanoviště a přírodě blízké biotopy;
 - zachovávat a respektovat měřítko venkovské zástavby a měřítko stávajícího propojení sídel a jejich vtahů s krajinou;
 - rozvíjet harmonické vztahy využití krajiny, upřednostňovat takové využití, které je v souladu s přírodními podmínkami, harmonický vztah sídel a krajiny;
 - chránit nerušené výhledy a vyhlídková místa v krajině.

Putimská pánev

Charakteristika krajiny:

Okraj rozsáhlé tektonické sníženiny představující mírně zvlněný ploše pahorkatinný až plošinový erozní denudační povrch na krystaliniku a plošinový akumulační povrch četných údolních niv a nízkých říčních teras.

Krajinu tvoří poměrně rozsáhlá mozaika zemědělských ploch s převahou orné půdy uspořádané do scelených bloků, četné rybníky ve sníženinách a údolních nivách, na něž navazují místy podmáčené louky a břehová zeleň.

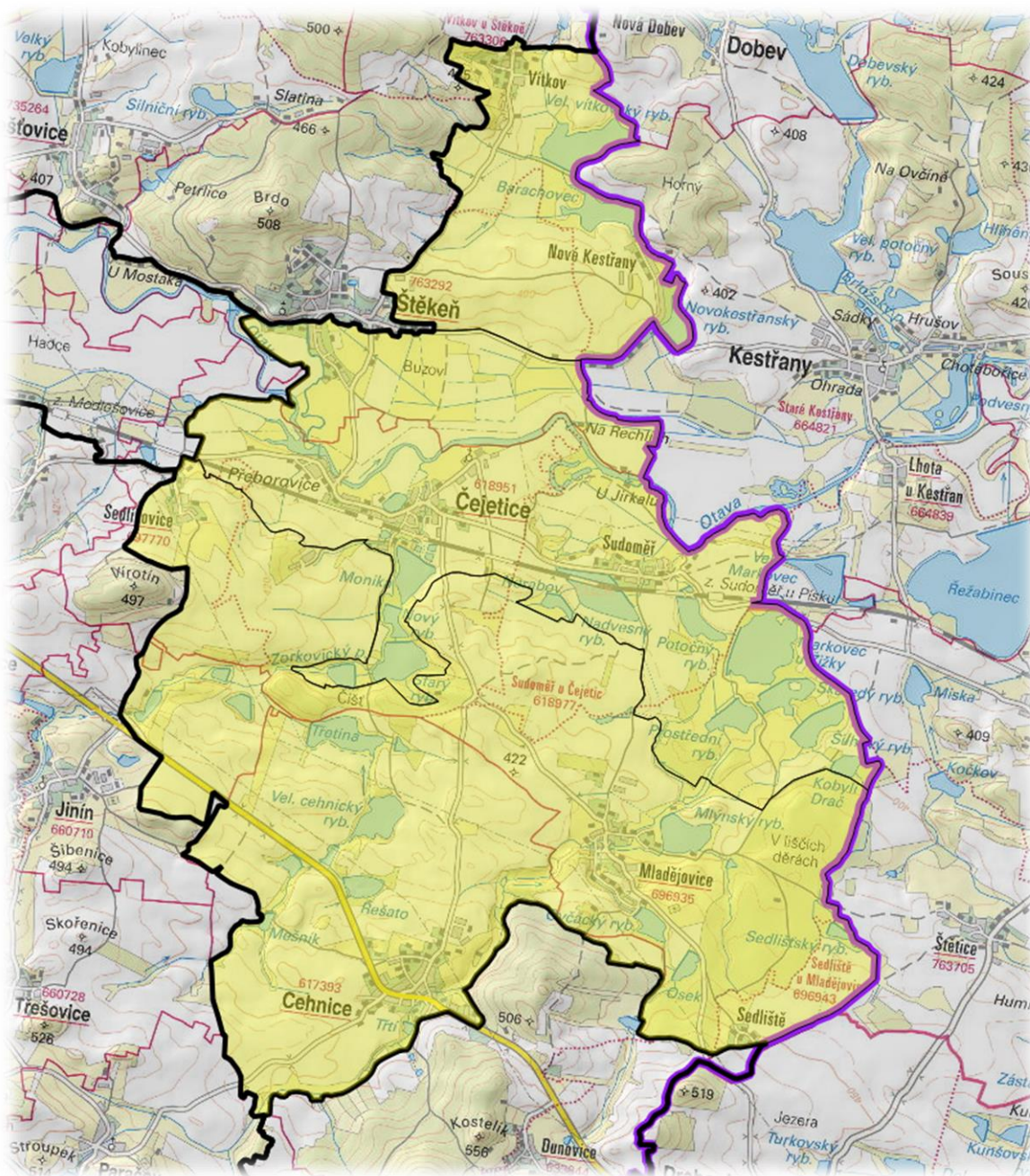
Prostor zasahující do řešeného území je podřízen přírodní ose dané řekou Otavou a její širokou údolní nivou s četnými soustavami rybníků na drobných přítocích.

Převažují velké zemědělské vsi s charakteristickými dvory a usedlostmi často zachovávající si v jednotlivých objektech prvky tradičního regionálního tvarosloví a uspořádání. Sídla jsou uspořádána zejména podél říční osy a dále v mělkých závěrech údolí drobných přítoků.

Území v ose řeky prochází železnice a komunikace do Strakonice, avšak hlavní komunikační osa sleduje napojení města Strakonice na České Budějovice a odklání se z této osy k jihovýchodu směrem na Vodňany.

Těžištěm území jsou Čejčice, kam je směřována řada místních komunikací. Významnou hodnotou jsou především rybníky, řeka Otava a její přítoky s břehovými partiemi, dále dochované historické objekty jihočeských statků s typickými štíty a areál zámku s krajinářskou kompozicí parku ve Štěkeni na hranici území.

Vymezení:

Krajinné typy:

- **převažující:** Zemědělská krajina v Rybníční, lesně-pánvi
- **doplňkové:** Zemědělsko-lesní krajina v pahorkatinách

Cílová kvalita krajiny:

Cílovou kvalitou území je především harmonicky utvářený prostor krajiny s rybníky, a řekou Otavou s charakteristickými prostory mrtvých ramen a jejími přítoky v přirozeném nebo přírodě blízkém korytě s dobře vyvinutými břehovými porosty a navazujícími loukami, jež tvoří dostatečná ochranná pásma povrchových vod před splachy látek; prostor s členitou mozaikou střídajících se lesů, pastvin a polí, prostor s respektovanými historickými artefakty upozorňujícími na vývoj území.

Cílovou kvalitou krajiny z pohledu sídel jsou stávající sídla, která si zachovávají převažující tradiční obraz díky respektovanému historickému prostorovému uspořádání, rozvoji, jež respektuje jejich charakteristický obraz i specifika, zasazení do krajiny, zachovává dostupnost krajiny i vztah sídla s navazující krajinou v respektovaném prostorovém uspořádání jednotlivých sídel a jejich zasazení do krajiny:

K tomu je třeba především:

- V prostorech rybníční krajiny a v nivě řeky Otavy při hospodaření a starostlivosti o krajinu

- *chránit přírodní charakter břehových partií rybníků a vodních toků, mrtvých ramen a tůň řeky Otavy se vzrostlou zelení a břehovými porosty, obnovovat louky a zeleň navazující na břehové partie a zamezit orbě k okrajům vodních toků a vodních nádrží, zachovávat a chránit přírodní charakter tůň v okolí Sudoměře;*

- *respektovat prostory chráněných území, zachovat jejich přírodní charakter a vztahy s okolní krajinou;*
- *chránit přírodě blízký a historický charakter prostoru náhonu historického mlýna ve Štěkní;*
- *zachovat a respektovat prostor Štěčenské strouhy a jejích ramen s alejemi vzrostlých dřevin, obnovovat aleje v území a chránit jejich prostor před narušením;*

- *členit velké bloky orné JZ a JV od Čejetic (dle metodiky Kapička, J. Brant, V. a kol. 2017: Metodický postup pro optimalizaci velikosti zemědělských pozemků. ČZU, Praha.);*
- *chránit stávající lesní porosty a upřednostňovat přírodě blízkou a přírodní porostní skladbu s důrazem na mimoprodukční a ekologické funkce lesa s možností využití jejich ekosystémových služeb, zalesňovat návrší;*
- *zachovat a obnovovat stromořadí podél komunikací;*

- chránit vodní toky a rybníky před znečištěním a zachovat přirozenou schopnost krajiny zadržovat vodu zpomalením odtoku a její akumulací;
- restrukturalizovat prostory s umělým odvodněním a technicky upravené části toků směrem k přírodě blízkému vývoji formou renaturalizace, obnovy nebo revitalizace (uplatnit revitalizační program péče o krajinu v místech, kde je to vhodné s důrazem na historický charakter stok a náhonů a jejich zachování).

- **v prostorech zemědělské krajiny v plochých pahorkatinách:**

- členit velké bloky orné náchylné k větrné a vodní erozi a ztrátě půdy v okolí Nových Kestřan, Vítkova, Mladějovic (dle metodiky Kapička, J. Brant, V. a kol. 2017: Metodický postup pro optimalizaci velikosti zemědělských pozemků. ČZU, Praha.);
- doplňovat prvky vzrostlé zeleně, pastviny a louky v prostorech, kde chybí, zejména v okrcích: OK10 Kestřany - Vítkov, OK12 Cehnice - Mladějovice;

- podporovat obnovu rybníků na vodních tocích, zachovávat, chránit a respektovat stávající lokality s rybníky s cílem zajištění akumulace vod;
- obnovovat přírodě blízké a přírodní biotopy a přírodní ráz vodních toků, v jejich bezprostřední blízkosti zachovávat břehové porosty a doplňovat zatravněné prostory doprovázející břehové partie, umožnit na vhodných místech přirozený rozliv;

- **v sídlech:**

- soustředit se na ochranu dochovaných historických a kulturních hodnot, daných jednak charakterem jednotlivých stavebních objektů jihočeských usedlostí a statků a jejich typického prostoru, do něhož jsou zasazeny, do něhož jsou situovány a jež vytváří;
- chránit a zachovat nerušené dochované a doposud nenarušené historické formace původního prostorového uspořádání a těch částí, kde tato hodnota převažuje s důrazem na zachování obrazu interiéru sídla a sídla v krajině;

- *chránit okraje sídel s dochovanými humny se sady a zahradami a vytvářet takové okraje, aby bylo zachováno nejen propojení sídla s krajinou a dostupnost krajiny ze sídla, ale i jeho venkovský obraz v krajině.*

- ***v krajinářsky cenných prostorech a v krajině a v okrajích sídel:***
 - *jež tvoří typické nebo specifické hodnotné scénérie kulturní či přírodní krajiny (např. prostory s rybníčními soustavami v okolí Čejetic, Sudoměře);*

- *zachovávat pohledově cenné partie v území s nenarušenou zemědělskou krajinou (jako je například pohled k zalesněnému vrchu Virotín)*

- snížit vhodným začleněním významný kontrast pietního prostoru hřbitovního kostela sv. Havla a sousedícího zemědělského areálu (např. sakrální kompozice radomyšlského kostela sv. Jana s křížovou cestou),

- zajistit ochranu nerušeného obrazu scenérií a zamezit jeho znehodnocení výstavbou rušivých prvků, nebo rušivě se projevující změnou využití území;
- zachovávat a chránit stávající charakter samot v krajině (Rechle), chránit a zachovat bez narušení specifický blok zástavby dvorů v řadovém uspořádání Nových Kestřan vytvářejících obraz s výraznou kompozicí Nové Kestřany (ves pro voraře vybudovaná knížetem Schwarzenbergem).

- **obecně z hlediska zachování krajinného rázu:**

- respektovat a chránit esteticky hodnotné části krajiny a zamezit jejich narušování – typické krajinné scenérie krajiny řeky Otavy s břehovými partiemi, stokami, náhony a mrtvými rameny, charakteristické prostory s rybníky s břehovými porosty, místa výhledů do krajiny (zejména z odlesněných svahů Virotína, z komunikace v ose Hajská, Čejetice – Sudoměř do pánevní krajiny, prostor specifického uspořádání stok u Štěkně);
- respektovat a chránit přírodě blízké partie v krajině, zejména však lesy, vodní toky v přirozeném korytě, břehové porosty, mokřady a podmáčená stanoviště a přírodě blízké biotopy – zejména přírodní a přírodě blízké partie řeky Otavy a jejích přítoků);
- zachovávat a respektovat měřítko venkovské zástavby a měřítko stávajícího propojení sídel a jejich vztahů s krajinou dané tradičními usedlostmi a statky a jejich prostorovým uspořádáním;
- rozvíjet harmonické vztahy využití krajiny, upřednostňovat takové využití, které je v souladu s přírodními podmínkami, harmonický vztah sídel a krajiny – např. druhově pestré převažující louky v nivě řeky Otavy, vztah sídla a jeho krajinného rámce – dostupnost krajiny, obhospodařování krajiny z daného sídla;
- chránit nerušené výhledy a vyhlídková místa v krajině (okolí Virotína, pohledy k řece Otavě a na rybníční partie);

- chránit obraz navazujících krajín před znehodnocením výškovými nebo stavebními dominantami (zejména pohledy na Brdo, ke Kestřanům, k zalesněným vrchům Radovce, Velké Kádavy), obraz Štěkně, Sudoměře, kostela u Čejetic;
- chránit historicky cenné prostory (např. prostor bojiště u Sudoměře, památné věkovité stromy, aleje u Štěkně, historické náhony, jezy, mlýny a stoky).

Strakonická kotlina

Charakteristika krajiny:

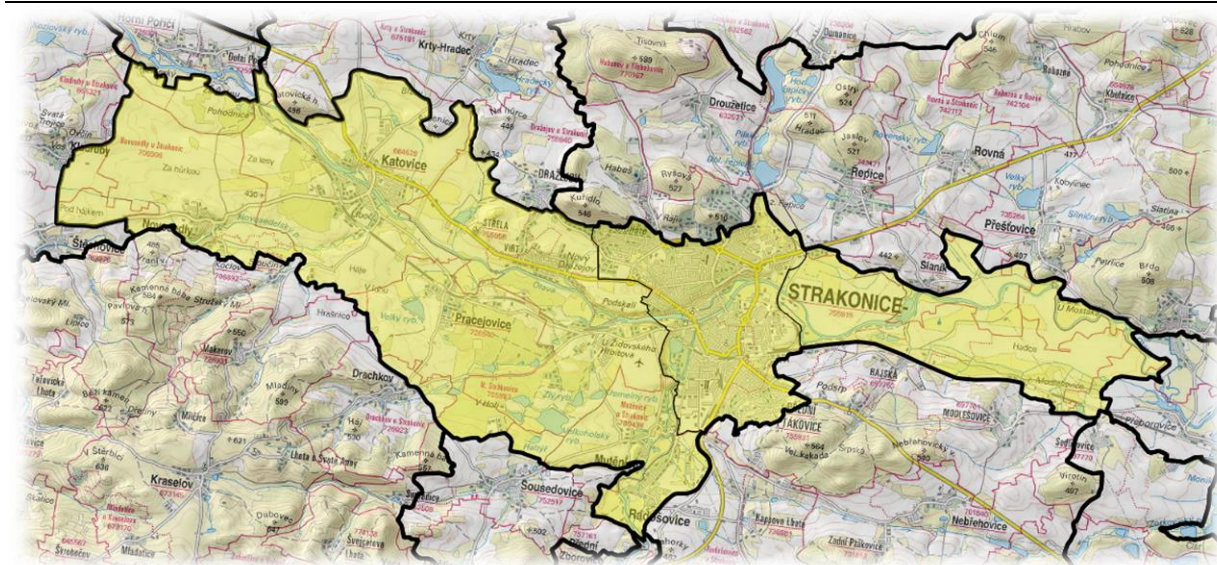
Specifický krajinný prostor úzké tektonické sníženiny ve směru Z – V podél řeky Otavy, omezené místy příkrými svahy, s převládajícím akumulacním rovinným reliéfem údolních niv a nízkých teras, méně s plošinným erozně denudačním povrchem na miocenních sedimentech a krystaliniku, místy se zbytky lužního lesa s dubem letním, místy hospodářsky udržované borové a smrkové porosty.

Osu území tvoří meandrující tok Otavy doprovázený úzkým lemem břehových porostů, místy kulturními loukami, specifickými prostory mrtvých ramen. Převládá odlesněná zemědělská krajina charakteristická bloky orné půdy a pastvin, které jsou položeny podél osy dané řekou. Místy, zejména v prostoru vyústění údolí Volyňky, jsou četné drobné rybníky.

Těžiště území tvoří zastavěný prostor města Strakonice, které je kulturním i správním centrem a kam je směřována řada komunikací. Město je položeno po obou březích Otavy. Podél základní osy území je vedena hlavní komunikace, a jsou položena sídla navazujících zemědělských vsí, protipólem Strakonice je městys Katovice položená na řece Otavě v závěru kotliny.

Významnou hodnotou území je především řeka Otava a její přítoky s břehovými partiemi, fragmenty lužního lesa, dále dochované historické jádro města Strakonice vytvářející doposud s dominantou areálu strakonického hradu výrazný a nezaměnitelný obraz, charakteristické historické objekty v krajině, jako je zámek Střela, pozůstatky po těžbě zlata, objekty tradičních jihočeských statků s typickými zdobenými štíty selského baroka.

Vymezení:

Krajinné typy:

- **převažující:** Lesně-zemědělská krajina ve sníženinách
- **doplňkové:** Zemědělská krajina ve sníženinách
Rybníční, lesně-zemědělská krajina ve sníženinách

Cílová kvalita krajiny:

Cílovou kvalitou území je především harmonicky utvářený sídelní prostor jednoznačně vymezené krajiny kotliny s respektovanými a bohatě zastoupenými přírodními a přírodě blízkými partiemi doprovázejícími řeku Otavu a její významné přítoky (Volyňka, Novosedelský potok, Kolčavka, Březový potok) v přirozeném nebo přírodě blízkém korytě s dobře vyvinutými břehovými porosty s charakteristickými druhově pestrými navazujícími loukami, jež tvoří dostatečné ochranné pásmo vodním tokům, s charakteristickými prostory mrtvých ramen; s respektovanými a vhodnými způsoby hospodářsky využívanými prostory údolní nivy, umožňujícími na vhodných místech přirozený rozliv zpomalující odtok přívalů vod; s historickými sídly rozvíjenými v harmonii s přírodním prostředím nivy Otavy a Volyňky s důrazem na zachování funkce nivy, zachování historických funkčních vztahů a hodnot v krajině.

Cílovou kvalitou krajiny z pohledu sídel jsou stávající citlivě rozvíjená sídla, zachovávající si tradiční historický obraz, usilující o udržitelný rozvoj odpovídající demografickému vývoji a místním sídelním potřebám, o soulad dochovaných hodnot historických částí s novou zástavbou, usilující o vytváření ducha místa, charakteristického obrazu.

K tomu je třeba především:

- **v nezastavěných prostorech kotliny a v okolí řeky Otavy při hospodaření a starostlivosti o krajinu:**
 - chránit přírodní charakter břehových partií řeky Otavy a jejích přítoků, zejména Volyňky, mrtvých ramen a tůní s břehovými porosty, fragmenty luhu, obnovovat druhově pestré louky a odpovídající zeleň navazující na břehové partie a zamezit orbě k okrajům vodních toků;

- ochránit přírodní charakter břehových partií rybníků, chránit přírodní charakter tůní U Hajské;
- respektovat prostory chráněných území, zachovat jejich přírodní charakter a vztahy s okolní krajinou (PP Tůně u Hajské s pozůstatky po těžbě zlata, PR Bažantnice se zbytky luhu, PR Kněží hora se zbytky doubrav);
- chránit historický prostor s dochovanými znaky rýžování zlata U Hajské a Modlešovické sejpy a respektovat místo i okolní krajinný rámeček s loukami udržovanými sečením;

- členit velké bloky orné při pravém břehu Otavy mezi Slaníkem a Přeborovicemi, jižně od Katovic a mezi Katovicemi a Kladruby (dle metodiky Kapička, J. Brant, V. a kol. 2017: Metodický postupu pro optimalizaci velikosti zemědělských pozemků. ČZU, Praha.);

- chránit stávající lesní porosty a upřednostňovat přírodě blízkou a přírodní porostní skladbu odpovídající lužním partiím lesa s důrazem na mimoprodukční a ekologické funkce lesa s možností využití jejich ekosystémových služeb, zalesňovat návrší;
- zachovat a obnovovat stromořadí podél komunikací, zejména v okolí místních komunikací a úvozových cest oddělujících bloky orné (např. Novosedly – Poříčí);

- chránit vodní toky a rybníky před znečištěním a zachovat přirozenou schopnost krajiny zadržovat vodu zpomalením odtoku a její akumulací, využít samočisticí schopnosti vod;
- v celém území zabránit chemickému hnojení;
- restrukturalizovat prostory s umělým odvodněním a technicky upravené části toků směrem k přírodě blízkému vývoji formou renaturalizace, obnovy nebo revitalizace (uplatnit revitalizační program péče o krajinu v místech, kde je to vhodné s důrazem na historický charakter stok a náhonů a jejich zachování).

- **v prostorech zemědělské krajiny v plochých pahorkatinách:**

- členit velké bloky orné náchylné k větrné a vodní erozi a ztrátě půdy v okolí Nových Kestřan, Vítkova, Mladějovic (dle metodiky Kapička, J. Brant, V. a kol. 2017: Metodický postupu pro optimalizaci velikosti zemědělských pozemků. ČZU, Praha.);
- doplňovat prvky vzrostlé zeleně, pastviny a louky v prostorech, kde chybí, zejména v okresech: OK17 Katovice;

- podporovat obnovu rybníků na vodních tocích, zachovávat, chránit a respektovat stávající lokality s rybníky s cílem zajištění akumulace vod;

- obnovovat přírodě blízké a přírodní biotopy a přírodní ráz vodních toků, v jejich bezprostřední blízkosti zachovávat břehové porosty a doplňovat zatravněné prostory doprovázející břehové partie, umožnit na vhodných místech přirozený rozliv;

- **v sídlech mimo město Strakonice:**

- soustředit se na ochranu dochovaných historických a kulturních hodnot, daných jednak charakterem jednotlivých stavebních objektů jihočeských usedlostí a statků a jejich typického prostoru, do něhož jsou zasazeny, do něhož jsou situovány a jež vytváří;
- chránit a zachovat nerušené dochované a doposud nenarušené historické formace původního prostorového uspořádání a těch částí, kde tato hodnota převažuje s důrazem na zachování obrazu interiéru sídla a sídla v krajině, respektovat historické prvky jako jsou kamenné zidky, uspořádání návsi apod.;

- chránit okraje sídel s dochovanými humny se sady a zahradami a vyvářet takové okraje, aby bylo zachováno nejen propojení sídla s krajinou a dostupnost krajiny ze sídla, ale i jeho venkovský obraz v krajině.

- **v okrajích města Strakonice:**

- zachovat obraz historického jádra města nad řekou propisující se do její krajiny,

- začlenit okraje města do krajiny vhodnými způsoby, zejména vhodnými prvky zeleně a zahradami;

- revitalizovat prostory v okolí řeky protékající městem, vytvářet místa jedinečných kvalit v městském prostoru s využitím prostředí řeky a jejích ekosystémových služeb;

- **v krajinářsky cenných prostorech a v krajině a v okrajích sídel:**

- jež tvoří typické nebo specifické hodnotné scenérie kulturní či přírodní krajiny (např. prostory s rybníčními soustavami v okolí Sousedovic, Pracejovic, Hajská, Novosedly, Kladruby);

- zachovávat pohledově cenné partie v území s nenarušenou zemědělskou krajinou (jako je například pohled k zalesněnému vrchu Kbíl, Kamenná bába, Kuřidlo)

- **obecně z hlediska zachování krajinného rázu:**

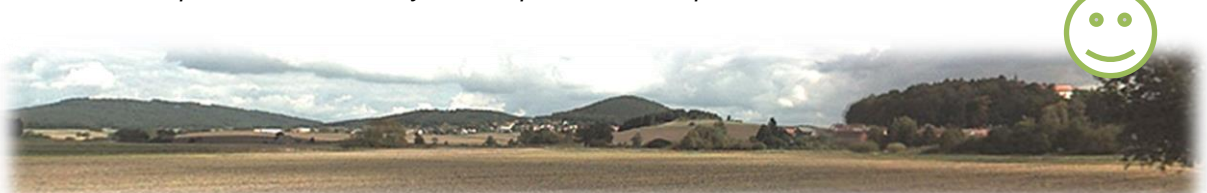
- *respektovat a chránit esteticky hodnotné části krajiny a zamezit jejich narušování – typické krajinné scenérie krajiny řeky Otavy s břehovými partiemi, stokami, náhony a mrtvými rameny, charakteristické prostory s rybníky s břehovými porosty, místa výhledů do krajiny;*

- *respektovat a chránit přírodě blízké partie v krajině, zejména však lesy, vodní toky v přirozeném korytě, břehové porosty, mokřady a podmáčená stanoviště a přírodě blízké biotopy – zejména přírodní a přírodě blízké partie řeky Otavy a jejích přítoků;*

- *zachovávat a respektovat měřítko venkovské zástavby a měřítko stávajícího propojení sídel a jejich vztahů s krajinou dané tradičními usedlostmi a statky a jejich prostorovým uspořádáním, zamezit nevhodnému srůstání venkovských sídel s městem;*
- *rozvíjet harmonické vztahy využití krajiny, upřednostňovat takové využití, které je v souladu s přírodními podmínkami, harmonický vztah sídel a krajiny – např. druhově pestré převažující louky v nivě řeky Otavy, vztah sídla a jeho krajinného rámce – dostupnost krajiny, obhospodařování krajiny z daného sídla;*
- *prověřit možnost zvýraznění pohledového uplatnění zámku Střela,*

- *chránit nerušené výhledy a vyhlídková místa v krajině (okolí Podsrpu k Hajské, pohledy k řece Otavě, výhledy na vrchy Šumavského podhůří a navazující zalesněné vrchy nad Strakoncem – Šibeník, Holičná, Holý vrch, Kuřidlo);*
- *chránit obraz navazujících krajin před znehodnocením výškovými nebo stavebními dominantami (zejména pohledy na vrchy nad Strakoncem, výhledy do prostorů Šumavského podhůří), obraz vsí, historického jádra Strakonic, obraz řeky Otavy;*
- *chránit a obnovovat stromořadí;*

- chránit historicky cenné prostory rýžovišť zlata s typickými útvary, prostor Židovského hřbitova u Strakonice, památné věkovité stromy, historické náhony, jezy, mlýny a stoky.

Šumavské podhůří

Charakteristika krajiny:

Rozsáhlý krajinný prostor vráso-zlomové vrchoviny a pahorkatiny v oblasti nižšího vyklenutí Šumavské hornatiny vymodelovaný jak selektivní erozí a denudací, tak i vlivy tektonických pohybů, zejména v jv. části. Charakteristické, široké a oblé strukturní hřbety jsou orientovány převážně ve směru SZ – JV, kolmě na hlavní směr odvodňování této části Otavou a Volyňkou. Místy jsou v údolích specifické krasové jevy.

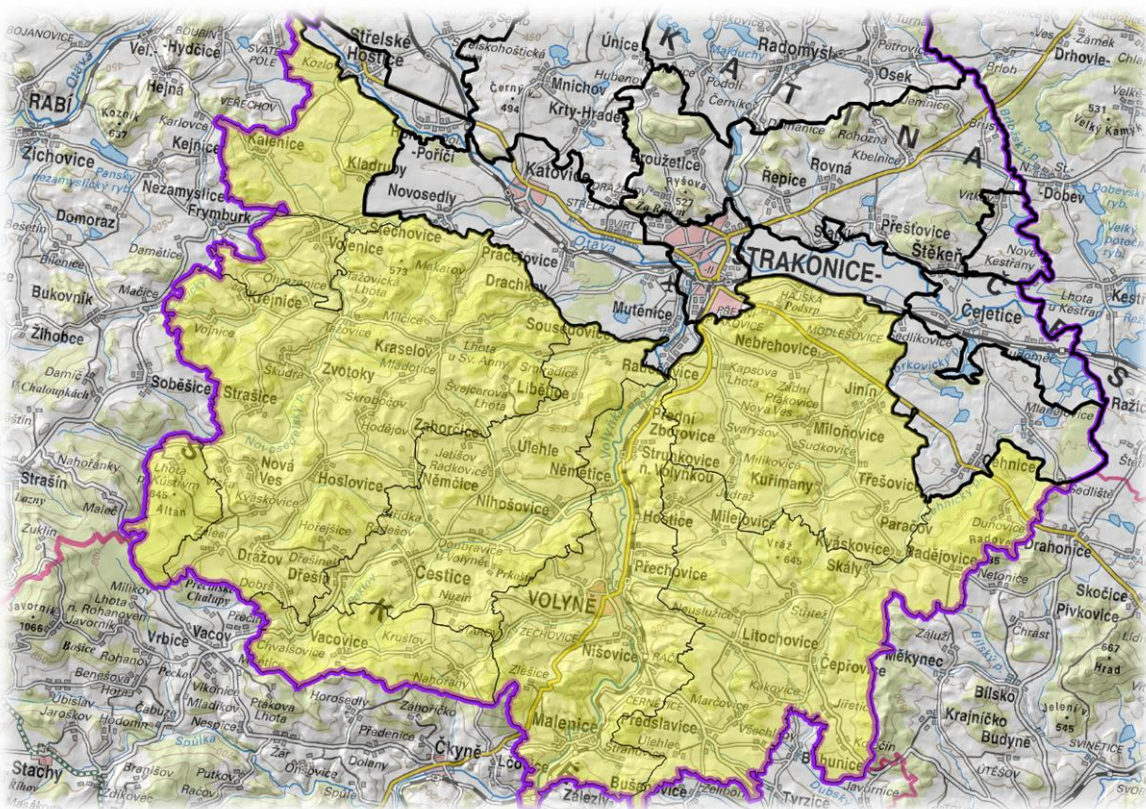
Území lze rozdělit na tři základní prostory:

Bavorovskou část zaujímající především východní partie prostoru a Vimperskou část, jež zaujímá prostor západní. Obě se od sebe liší především charakterem povrchu. Pro západní část tak jsou charakteristické výrazné strukturní hřbety se skalními útvary a členitá vrchovina, východní prostor tvoří převážně plochá vrchovina charakteristická erozně denudačním povrchem. Krajina obou částí je zalesněna převážně středně, místy souvislými porosty s typickými odlesněnými enklávami sídel.

Území dělí na dva prostory hluboký zářez údolí Volyňky, která zde vytvořila specifický a sídly osazený prostor. Krajinu utváří především zemědělsko-lesní typ s charakteristickou mozaikou lesů, polí a luk se sídly zasazenými buď k vodním tokům v údolí Volyňky, nebo do závěrů údolí drobných potoků. Typické jsou četné dochované prvky historického členění krajiny, jako jsou meze, kamenice, úvozy, remízky apod. Ty jsou však ve východní části území značně potlačeny scelováním orné půdy do bloků, která jsou však podřízeny základní osevně historické plužiny. Území díky členitosti poskytuje řadu vyhlídkových míst na zalesněné vrchy a do údolí, z některých míst v severních okrajích do Strakonické kotliny, navazující pánevní oblasti a na horažďovický prostor. Z některých míst se do pozadí propisují zalesněné okraje Šumavy. Pro sídla je typické zasazení do závěrů údolí drobných potoků nebo do svahů s prameny, v údolí Volyňky naopak k vodním tokům. Charakteristická je zástavba odpovídající již šumavskému regionu se zděnými statky a otevřenými dvory se sedlovou střechou, často později doplněnými klasicistním zdobením, kamennými stodolami s dřevěnými štíty v rozvolněném uspořádání kolem návsi nebo podél komunikace. Převažuje lesní lánová nebo návesní ves typická pro vrchovinné regiony v ČR.

Nejvýznamnější hodnotou území je především charakter krajiny, její uspořádání a dochované historické prvky ať v sídlech nebo v krajině, přírodní prostředí s četnými přírodními a přírodě blízkými segmenty krajiny, místy druhově pestřejšími loukami, s potoky v přírodním a přírodě blízkém korytě. Údolím Volyňky prochází Zlatá stezka, což se dodnes projevuje a sídelní struktura údolí. Neobvyklá nejsou ani halštatská hradiště.

Vymezení:

Krajinné typy:

- **převažující:** Převažující: Zemědělsko-lesní krajina ve vrchovinách, Lesně zemědělská krajina ve vrchovinách a pahorkatinách
- **doplňkové:** Lesně-zemědělská krajina v zaříznutých údolích

Cílová kvalita krajiny:

Cílovou kvalitou území je především harmonická kulturní krajina v členitém vrchovinném prostředí utvářená pestrou nepravidelnou mozaikou střídajících se lesů, polí a luk, s lesními komplexy zaujímavými vrcholové partie a hřebety, charakteristická vodními toky v přírodním a přírodě blízkém korytě s bohatě vyvinutými břehovými porosty a druhově pestrými loukami, mokřady a prameništi, s četnými přírodě blízkými a přírodními segmenty v krajině a specifickými, respektovanými, krajinářsky cennými a udržovanými znaky historického uspořádání krajiny.

Charakteristická harmonická krajina údolí Volyňky typická souladem přírodní kvality dané četnými přírodě blízkými biotopy podél vodních toků, bohatě vyvinutými a respektovanými břehovými partiemi a hospodářského využívání přírodě blízkými způsoby, s četnými pastvinami, členěnými poli a druhově pestrými kulturními loukami udržovanými sečením, charakteristická pestrá mozaika lesů, polí, luk a pastvin, zalesněná návrší; sídelní struktura charakteristická uspořádáním identických sídel sledujícím osu údolí, drobná venkovská sídla a samoty v terasách nad údolím, sídla zachovávající si svůj tradiční obraz s typickými objekty a dominantami.

Cílovou kvalitou krajiny z pohledu sídel jsou citlivě rozvíjená sídla:

- stávající osady a samoty zachovávající svůj tradiční obraz, charakter a ráz, chráněná před rozvojem, nevhodnými formami doplnění;
- stávající drobné vsi ve vrchovinách, zachovávající si tradiční historický obraz, charakter zasazení do krajiny, nenápadný projev v krajině tradičními sedlovými střechami usedlostí a

statků v převážně původním prostorovém uspořádání s tradičními dominantami, rozvíjené v kontextu jejich demografického vývoje;

- *udržitelně rozvíjené centrální zemědělské vsi s respektovanými dochovanými prostory historické zástavby statků a usedlostí v původním prostorovém uspořádání s citlivou vazbou na krajinu zachovávající jejich převažující tradiční obraz v krajině;*
- *citlivě rozvíjený urbanizovaný prostor městyse Čestice a města Volyně zachovávající tradiční obraz sídla v krajině s typickými dominantami s okraji začleněnými do krajiny zahradami a zelení;*
- *sídla obecně rozvíjená v jednoznačném a čitelném, koncepčně vedeném konceptu reagujícím na demografický vývoj a trendy, podporující správu a starostlivost o krajinu z místa, extenzivní služby s důrazem na zachování stávajících ekosystémových a hospodářských služeb krajiny.*

K tomu je třeba:

- z hlediska zachování základních funkcí a služeb krajiny (ekosystémové, hydrologické, půdní):

- *chránit a zvyšovat retenční schopnost krajiny, zpomalovat odtok vod z krajiny, zajistit jejich vsakování, obnovovat rybníky, revitalizovat narovnané vodní toky,*
- *zvyšovat podíl zeleně v otevřených zemědělských plochách, doplňovat funkční biotopy a zajistit jejich vzájemnou konektivitu,*
- *zachovávat a v místech narušených intenzivními formami hospodaření zvyšovat kvalitu přírodního prostředí: zejména čistotu vod, kvalitu a stabilitu lesních porostů, v dostatečné míře umožnit vznik přírodě blízkých segmentů (různě zastoupených biotopů lesních, lučních, mokřadních aj.) a následně zajistit jejich ochranu pomocí VKP, ÚSES,*
- *zachovat migrační prostupnost krajiny,*
- *upřednostňovat pěstební postupy, které vedou k zachování a udržitelnému využití půdy,*

- z hlediska zachování, obnovy a rozvoje potenciálů krajiny:

- *postupně přebudovávat lesní komplexy k přírodě bližší druhové skladbě s podporou etází, s důrazem na mimoprodukční funkce lesa, zejména vodohospodářskou a rekreační - upřednostňovat přírodě blízké formy hospodaření,*
- *okraje lesů v místech ohrožených větry vybavit větrnými plášti,*
- *na vhodných (nevyužívaných) místech vytvářet přechodová pásma mezi lesy a krajinou s keří, a loukami,*
- *doplňovat vzrostlou zeleň a členit velké bloky orné obnovou mezí a remízků, úvozových cest v okresech OK19 – v okolí Litochovic, Předslavic a Milejovic, OK18 – v okolí Třešovic,*
- *zamezit orbě až na samý okraj lesa, komunikace nebo louky, zabránit tak ke znehodnocení přechodového prostoru mezi ornou a ostatní kulturou,*
- *zatravnit svažité polohy v místech, kde hrozí ohrožení vodní erozí (zejména v prostorech údolí Volyňky), obnovovat druhově pestré louky podél vodních toků na vybraných úsecích,*
- *revitalizovat vybrané úseky technicky upravených částí vodních toků a zpomalit tak odtok a vytvořit příležitost rozvoji přírodě blízkých biotopů v krajině (na základě ÚSK),*

- *navrhovat lokality vhodné k obnově či vybudování drobných rybníků*

- *dbát na zachování a podporovat vytváření konektivity biotopů odpovídající řady v krajině vhodnými prvky,*
- *chránit významné krajinné prvky, navrhovat v rámci koncepcí a strategií ochrany přírody a krajiny důležité skladebné segmenty krajiny k registraci do seznamu VKP, respektovat a případně doplňovat seznam VKP v rámci územního plánování,*
- *chránit přírodě blízké segmenty krajiny, biotopy, přírodní partie vodních toků apod.*
- ***z hlediska zachování hodnot sídel a jejich vztahů s krajinou:***
 - *zachovat a chránit stávající uspořádání jako obraz samot a osad v krajině;*

- *rozvíjet vsi v prostoru vrchovin v kontextu jejich demografického vývoje s důrazem na zachování tradičního historického obrazu, nerušivého zapojení do krajiny s tradičními sedlovými střechami usedlostí, respektovat regionální tvarosloví tradiční zástavby a dochované segmenty nebo celky historické zástavby v původním prostorovém uspořádání včetně obrazu a propojení jejich charakteristických okrajů a vazeb s krajinou, novou zástavbu podřídít charakteru sídla uspořádáním na pozemku, členěním hmot a měřítkem, zamezit nevhodnému nahodilému zastavování prostorů sídla a jeho okrajů, definovat ochranné podmínky pro cenné (historicky i kulturně) části sídla;*

- *regulovat nevhodné zastavování vsí zástavbou městského charakteru, stanovit podmínky konceptu rozvoje daného sídla ve vztahu k jeho zapojení do krajiny, k obrazu sídla a respektování tradičních urbanistických i architektonických hodnot;*

- *citlivě rozvíjet centrální sídla Čestice a Volyně, regulovat zástavbu v okrajích tak, aby nedošlo k narušení obrazu sídla, nerušených průhledů na významné a cenné objekty sídla a dominanty, zamezovat zastavování volné krajiny bez logické a čitelné vazby na sídlo a okraje sídla začleňovat do krajiny vždy zahradami a vzrostlou zelení tak, aby nedocházelo ke kontaktu zástavby s hospodářskou krajinou, ale vznikal určitý přechod sídla do krajiny, zachovávat dostatečnou dostupnost krajiny ze sídla;*
- *obecně v územním plánování na úrovni rozvoje sídel požadovat stanovení konkrétní regulace ve vztahu k zachování hodnot, vydefinování těchto hodnot z hlediska vazeb s krajinou, obrazu sídla a kvality jeho prostředí;*
- *eliminovat nežádoucí živelný rozvoj sídel, dbát na dlouhodobě udržitelný demografický vývoj sídla a dostupnost základních služeb na vzdálenost nevyžadující bezpodmínečné použití dopravních prostředků, podporovat koncepty starostlivosti o krajinu z daného sídla nebo sídel.*

b2) Návrh opatření na ochranu a rozvoj zjištěných hodnot (přírodní hodnoty, historické a kulturní hodnoty, estetické hodnoty) a potenciálů (včetně případných požadavků na ochranu kulturních a urbanistických hodnot území, např. krajinných horizontů, panoramat, kompozičních os v krajině, drobné architektury a památek v krajině apod.)

Územní studie krajiny vnímá řešené území jako člověkem přeměněnou, kulturní krajinu obsahující historické a kulturní hodnoty s případným estetickým významem.

Ve smyslu (viz úvod) vytvořené metodiky jsou hodnoty i potenciály členěny na krajinné a sídelní.

b.21 Krajinné hodnoty

ÚSK rozlišuje krajinné hodnoty podle tohoto schématu:

- b.21.1 základní krajinné hodnoty primární struktury krajiny,
 - chráněná území
 - významné krajinné prvky
- b.21.2 vodní zdroje, hydrologie krajiny
- b.21.3 nerostné suroviny,
- b.21.4 zemědělský půdní fond
- b 21.5 dynamické změny v krajině
- b 21.6 estetické hodnoty krajiny

Možné projevy krajinných a sídelních hodnot pak shrnují provedené průzkumy a rozborů: Zahrnují množinu dostupných informací založených na databázi územně analytických podkladů a dalších rozvojových plánů, záměrů, koncepcí a generelů. Je logické, že pro potřebu ÚSK v návrhové části jsou vybrány relevantní informace podle výběru projektanta. Projednání návrhu ÚSK se státní správou, samosprávou, občanskými sdruženími a spolky a veřejností je pak procesem optimalizace vybraných (použitých) vstupů = hodnot resp. výstupů = potenciály, vize.

b 21.1 Základní krajinné hodnoty primární struktury

Hodnota	Ochrana a ohrožení
Hominy	Ochrana: preferovat zachování homin jako významné hodnoty, jako neobnovitelného zdroje, a jako významného hospodářského potenciálu krajiny. Ohrožení: Těžba (kamenolomy, uhlí apod.), významný projev v krajině specifickými tvary měnícími přirozený reliéf krajiny.
Georeliéf	Ochrana: preferovat zachování přirozeného reliéfu krajiny, zejména chránit prostory údolí a významná pohledově se uplatňující vrchy a horizonty, které je spojují, ochrana specifických útvarů (zejména skal, vrchů a hor). Ohrožení: Těžbou nerostných surovin (kamenolomy, povrchové a hlubinné doly apod.), výstavbou (antropogenní tvary reliéfu).
Skalní útvary, balvany	Ochrana: zachovávat a chránit všechny skalní útvary a významné skupiny nebo solitéry balvanů a respektovat a zachovávat jejich prostor bez narušení. Ohrožení: Těžbou nerostných surovin (kamenolomy, těžba štěrkopisku apod.), výstavbou (odstranění, redukce), zemědělstvím, odstraňování balvanů z polí.
Voda, vodní režim	Ochrana: ochrana a zachovávání přirozeného vodního režimu v krajině, ochrana a obnova retenční schopnosti krajiny, zachování a ochrana vodních zdrojů, vodních toků v přírodním korytě, vodních ploch, zachování a ochrana čistoty vod. Ohrožení: zemědělstvím (technické úpravy toků, odvodnění), výstavbou (odstranění, redukce), průmyslovou výrobou (znečištění), obyváním (znečištění).
Půda	Ochrana: chránit půdu jako hodnotu přírodního prostředí, která je základním výrobním prostředkem v oblasti zemědělství a veškeré produkční i mimoprodukční funkce agrárního sektoru, respektovat a zachovávat přirozené půdotvorné procesy, zamezit nešetrnému záboru půdy a zemědělské i lesní, udržovat složky organické hmoty, chránit strukturu a zachování edafonu, zamezit nadměrnému škodlivému chemickému hnojení, chránit půdu před kontaminací. Ohrožení: urbanizace, výstavba, eroze, emise, intenzivní zemědělská činnost, znečištění – kontaminace chemickými látkami.
Lesní porosty	Ochrana: požadovat udržitelné způsoby pěstování lesa a hospodaření v lese, preferovat přírodě blízké postupy hospodaření, zachovávat stanovištní podmínky volbou vhodné porostní skladby, vytvářet přírodní partie lesa stabilizující jeho přírodní potenciál. Ohrožení: Dlouhodobá klimatická změna, nepůvodní stavby, absence volných okrajů lesa.
Vegetace - louky	Ochrana: zachovat rozsah trvalého zatrávnění (kulturní louky udržované sečením a pasením) v údolních nivách, na podmáčených stanovištích, v místech, kde byly původně mokřady, obnova suchých trávníků, obnova břehových porostů s olšemi a vrbami (dříve bohaté, dnes jen pásy nebo linie) a to zejména v místech s technicky upravenými vodními toky, obnovovat a zachovávat doprovodnou vzrostlou zeleň (doprovází kulturní prvky v krajině – komunikace, meze, okraje sídel apod.) Ohrožení: urbanizace, výstavba, intenzivní formy zemědělství, meliorace a odvodňování krajiny, nevhodné zásahy a pěstební postupy
Vegetace - nivy	Ochrana: zachovávat a respektovat a zejména obnovovat břehové porosty s olšemi a vrbami (dříve bohaté, dnes jen pásy nebo linie) a to zejména v místech s technicky upravenými vodními toky, obnovovat a zachovávat doprovodnou vzrostlou zeleň (doprovází kulturní prvky v krajině – komunikace, meze, okraje sídel apod.), respektovat solitéry v krajině a zapojená stanoviště zeleně. Ohrožení: urbanizace, výstavba, intenzivní formy zemědělství, meliorace a odvodňování krajiny, nevhodné zásahy a pěstební postupy.
Volně žijící živočichové	Ochrana: zachovávat a respektovat biotopy vytvářející prostředí volně žijícím živočichům, respektovat migračně významná území, osy migrace, zachovávat průchodnost krajiny. Ohrožení: urbanizace, výstavba, těžba uhlí, intenzivní formy zemědělství, meliorace a odvodňování krajiny, nevhodné zásahy a pěstební postupy.

Krajinné hodnoty jsou vymezeny (tedy převzaty) z provedených průzkumů a rozborů. Jedná se o databázi ÚAP ORP Strakonice v tomto členění:

Chráněná území:

- *Národní rezervace a národní přírodní památka: NPP Rovná*
- *přírodní rezervace (včetně ochranného pásma):*
 - *Míchov,*
 - *Kovašinské louky,*
 - *Kněží hora, Kuřidlo,*
 - *Bažantnice u Pracejovic,*
- *přírodní památka (včetně ochranného pásma):*
 - *Ryšovy (EVL),*
 - *Na Vysokém, Chvalšovické pastviny,*
 - *Na Opukách,*
 - *Sedlína,*
 - *Pastvina u Přešťovic (EVL),*
 - *Tůně u Hajské,*
 - *Kozlovská stráň (EVL),*
 - *Štěkeň (EVL)*
- *Evropsky významné lokality (EVL):*
 - *2686 CZ0313122 Štěkeň,*
 - *5415 CZ0310067 Ryšovy*
 - *2654 CZ0312036 Kozlovská stráň*
 - *5405 CZ0310063 Pastvina u Přešťovic*
- *přírodní park Pálenec (v návrhu),*
- *památný strom včetně ochranného pásma,*
- *registrované významné krajinné prvky*

Na výše uvedené krajinné hodnoty se vztahuje ochrana prostřednictvím právního prostředí – vyhlášením, registrací atd., vždy na podkladě konkrétního opatření.

Významné krajinné prvky ze zákona 114/92 Sb. o ochraně přírody a krajiny,

vytvářející segmenty v krajině, významné krajinné prvky, části krajiny:

VKP - údolní nivy

Cíle:

- *respektování prostorů údolních niv jako nezastavitelných s preferencí vybudování nebo zachování luk a keřových společenstev s přirozenými nebo přírodě blízkými břehovými porosty.*

Úkoly:

- *respektovat, zachovat a chránit prostory údolních niv a jejich okolí,*
- *zařadit vymezené údolní nivy v rámci ÚSK do ÚAP.*

Ohrožení:

- *výstavba, změna využití území.*

Poznámka:

- *údolní nivy jsou rovněž součástí krajinných potenciálů.*

VKP – lesy

Cíle:

- *zachování celistvosti lesů,*
- *podpora a rozšíření nivních lesů.*

Úkoly:

- *požadovat udržitelné způsoby pěstování lesa a hospodaření v lese,*

- rozšířit nivní lesy,
- preferovat přírodě blízké postupy hospodaření,
- zachovávat stanovištní podmínky volbou vhodné porostní skladby, vhodné struktury porostu,
- vytvářet přírodní partie lesa stabilizující lesní prostředí,
- posílení lesů v předlesových společenstvích.

Ohrožení:

- dlouhodobá změna klimatických podmínek,
- nevhodné způsoby hospodaření,
- nepůvodní objekty a areály,
- objekty individuální rekreace – chaty,
- zástavba atakující okraje lesa.

Poznámka:

- lesy jsou vymezeny v přesnosti hranic katastru nemovitostí, ve shodné přesnosti lze vygenerovat hodnotu 50 m od okraje lesa.

VKP - skalní útvary

Cíle:

- zachování a ochrana přírodního charakteru a nerušeného prostorů se skalními útvary,
- zachování charakteru krajinného prostředí se skalními útvary.

Úkoly:

- zamezit poškozování skalních útvarů,
- respektovat přírodní charakter krajinného rámce skalních útvarů a zejména přírodní charakter jejich bezprostředního prostoru,
- zamezit výstavbě nebo úpravám terénu či prostředí narušující navazujících prostorů,
- rekreační využití povolovat pouze ve formě dostupného cíle,
- zachovávat přirozené prostředí vyhlídkových míst bez zástavby.

Ohrožení:

- těžba kamene,
- výstavba,
- nevhodné formy využití,
- vandalismus

VKP - Remízy a meze

Cíle:

- zachování dochovaných prvků historického členění krajiny,
- obnova mezí a remízků v prostorech narušené krajiny uhelné pánve, kde je cílem obnova zemědělské krajiny.

Úkoly:

- respektovat a chránit nerušený charakter partií krajiny s dochovanými prvky historického členění krajiny,
- respektovat jejich uspořádání i charakter,
- prověřit obnovu mezí a remízků na vhodných lokalitách.

Ohrožení:

- výstavba,
- změna využití území,
- intenzivní formy zemědělství.

VKP – Určující přírodní útvary – vrcholy, přírodní horizonty

Cíle:

- zachování siluety.

Úkoly:

- respektovat nerušené prostředí exponovaných částí krajiny,
- zamezit výstavbě stožárů, vysílačů a jiných staveb ve vrcholových partiích,
- zachovávat nerušený rámeček.

Ohrožení:

- výstavba,
- změna využití území.

Územní systém ekologické stability: jednotlivé skladebné prvky ÚSES – biocentra, biokoridory

Cíle:

- zaměřit se na postupnou revizi ÚSES v krajinném prostředí a zahušťovat síť ÚSES,
- vymezení biokoridorů a biocenter opírat o skutečné a potenciálně možné přírodně blízké segmenty v krajině,
- zachování migračního území a jeho prostupnosti, vybudování nových ekosystémových vazeb v území.

Úkoly:

- prověřit vymezení ÚSES, trvat na jeho posilování,
- zajistit ochranu původních interakčních prvků, pokud nejsou vymezeny, jako VKP vhodnými regulativy, jako ochranu přírodní hodnot,
- zařadit vymezené údolní nivy v rámci ÚSK do ÚAP.

Ohrožení:

- výstavba,
- změna využití území.

Vypořádání ÚSK s významnými krajinnými prvky ze zákona:

- lesy jsou vymezeny v přesnosti hranic katastru nemovitostí, ve shodné přesnosti lze vygenerovat hodnotu 50 m od okraje lesa,
- údolní nivy jsou součástí krajinných potenciálů,
- vodní plochy a vodní toky jsou v ÚSK hodnoceny jako proměnné jednotky s ohledem na kolísání vodní hladiny vodních ploch, současnou a předpokládanou proměnu vodního toku (jako jeho přirozený projev).

b 21.2 Vodní zdroje

Schopnost krajiny zachytit a akumulovat vodu je jejím základním projevem umožňujícím stabilitu a funkci celého ekosystému včetně existence člověka.

Vodní zdroje představují akumulační schopnost krajiny a jsou závislé na uspořádání krajiny (LANDCOVER). Jejich stabilita – kromě přirozené závislosti na klimatu – jeho stabilitě a hůře na jeho změnách – se odvíjí od schopnosti tuto vodu zachytit a akumulovat. Udržení tradičního a především přirozeného chování krajiny považuje ÚSK za klíčové.

ÚSK sleduje vodní zdroje na úrovni převzatého jevu ÚAP a přirozené předpokládá, že jejich legislativní ochrana je respektována. Uspořádání krajiny ORP Strakonice poskytuje dostatečný „životní“ prostor na chování člověka. V principu není důvod, aby vodní zdroje v rozsahu jejich ochranných pásem byly jakkoliv dotčeny.

Posice vodních zdrojů vůči urbanizovanému území zobrazuje následující schéma. Rozhodující vodní zdroje jsou vázány na geologické podmínky údolních niv hlavních vodních toků Otavy a Volyňky, na plochou rybníční krajinu a kompaktní zalesnění. Naopak otevřená zemědělská krajina se na přirozené akumulaci vod zásadním způsobem nepodílí. Ochrana lesa – jinak standardní opatření dle této ÚSK – má v této souvislosti logický význam.

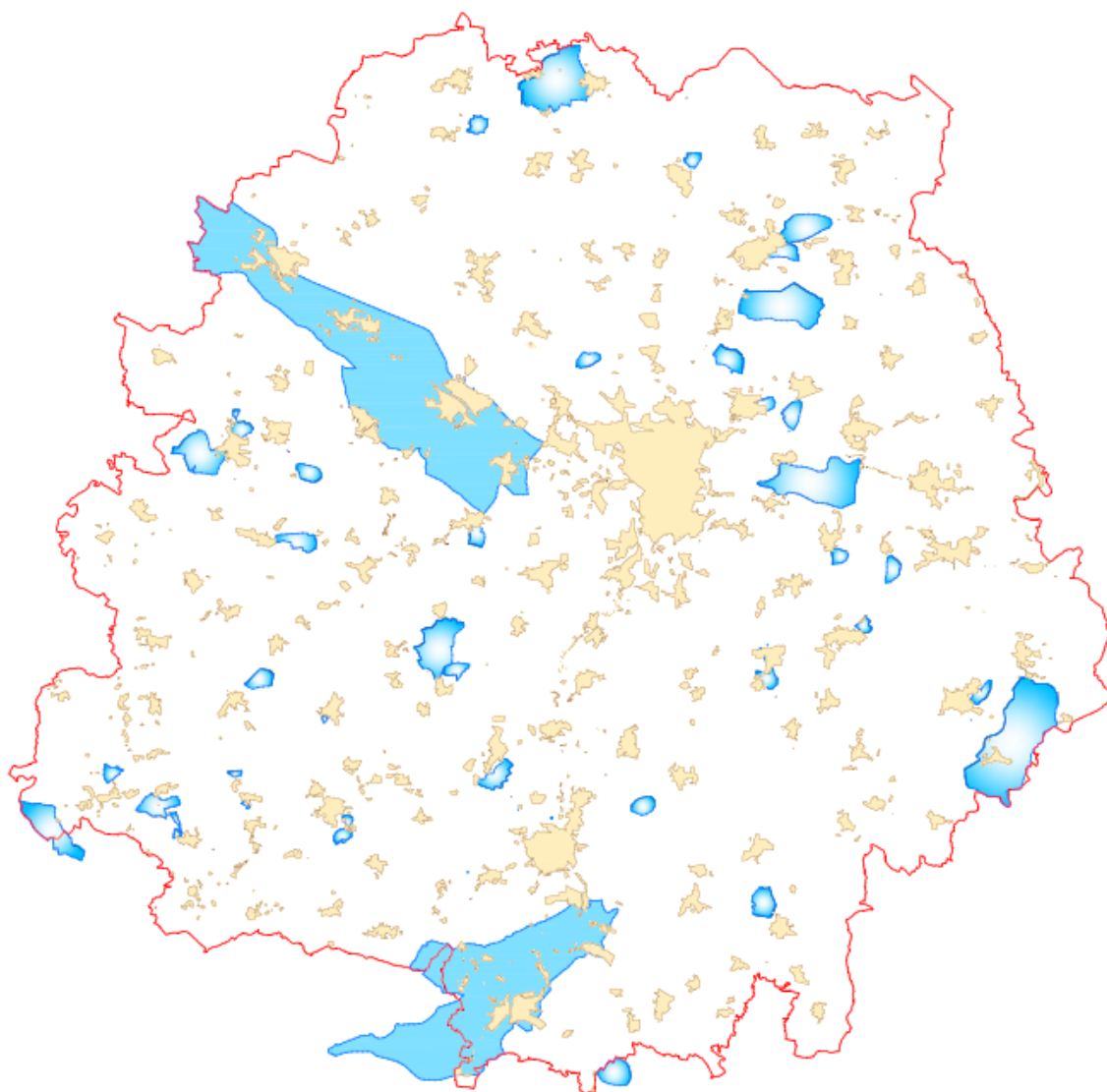

Schéma 2: Vzájemná posice urbanizovaného území a ochranných pásem vodních zdrojů

Hydrologická hodnota krajiny:

Záplavové území je evidováno v celém průběhu Otavy a Volyňky a dolní části Peklova pro potřeby ÚSK jako Q 100.

Otava a Volyňka procházejí řešeným územím, přičemž v rozsahu ORP představují segment velikosti jejich povodí (povodí 3. řádu). Změna parametrů těchto řek z hlediska kvality vody či průtoku není v měřítku ORP řešitelná: Otava a Volyňka odvodňují Šumavu a nemají na svém průběhu technická – retenční zařízení. Průběh povodňové vlny je tak přirozený.

Řešení: akceptovat tento stav a naopak neklást přirozenému chování těchto vodních toků překážky.

ÚSK tedy vymezuje údolní nivu Otavy a Volyňky a hodnotí ji jako prostor určený pro přirozené chování těchto řek = kolísání hladiny, změna trajektorie koryta – vytvoření meandrů, slepých ramen, šířky vodních toků a proměnný spád.

Fixní posice údolní nivy bude zachována v kontaktu s urbanizovaným územím – akceptování zástavby, vodních děl (mosty a splavy) a rekreační zařízení vodácké turistiky. Mimo urbanizované území na Volyňce (a dalších vodních tocích) budou akceptovány vodní mlýny. Naopak – jiné stavby = objekty individuální rekreace – by měly být střednědobě (časový horizont v desítkách let) z řešeného území odstraněny.

Ostatní vodní toky (povodí 4. řádu) jsou jednoznačným potenciálem krajiny. V principu platí:

- respektování přirozených úseků včetně břehového porostu,
- ochrana údolní nivy před nepůvodními zásahy,
- uvolnění údolní nivy v případě existující urbanizace.

V následujícím schématu je zobrazena navržená prostorová ochrana údolní nivy Otavy a Volyňky a průmět objektů individuální rekreace, které by dále neměly být rozvíjeny, naopak – ve střednědobém horizontu odstraněny. Cílovou kvalitou je možnost přirozeného chování těchto vodních toků mimo urbanizované území. Zachovány v tomto prostoru budou výhradně mosty a vodní díla a vodní mlýny.

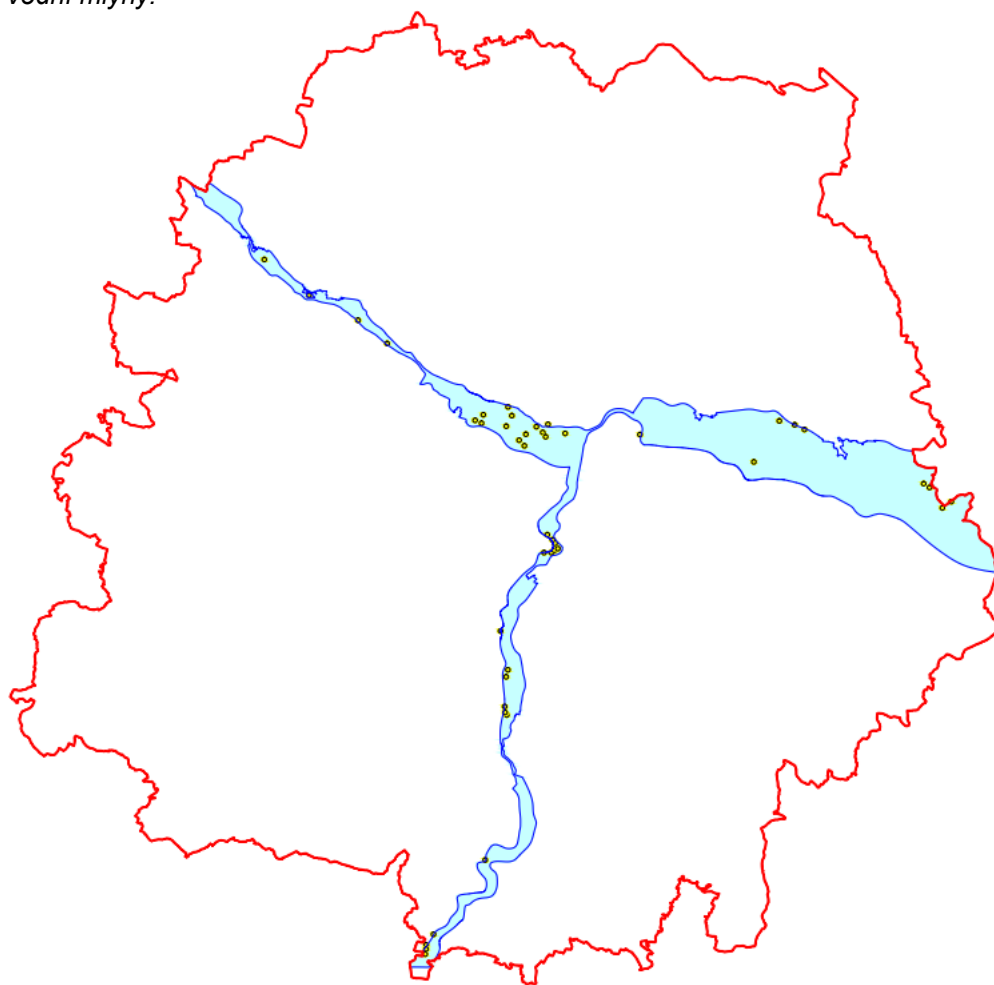

Schéma 3: Umístění stávajících objektů individuální rekreace v údolních nivách Otavy a Volyňky

ÚSK navrhuje obnovit původní úseky vodních toků. Pro tento účel je zapotřebí stanovit potřebnou šířku budoucí nivy vodního toku tak, aby umožnila jeho zpomalení prostřednictvím terénních úprav a doprovodné zeleně.

Připomínáme, že zvýšení retence území probíhá spontánně – viz projekční plocha krajiny. Existuje předpoklad, že přijetím sukcesního procesu lze povodí 4. řádu stabilizovat: indikátorem bude minimální rozdíl průtoku vodních toků v místě soutoku.

Výkres krajinných potenciálů zobrazuje posici lokality akumulace povrchových vod (LAPV) dle ZÚR na vodním toku Peklov na katastrálních územích Doubravice u Volyně a Nihošovice.

Související vrstvy k vyhodnocení:

- členění území dle povodí 4. řádu
- míra probíhající (přijaté) sukcese zemědělské půdy,
- délka (podíl) úseků, navržených k obnově přirozeného chování (vývoje) údolní nivy,
- informace o ukončených resp. probíhajících pozemkových úpravách.

Další schéma zobrazuje posice vodních toků, u kterých je jednoznačný potenciál renaturalizace - obnovy původního koryta s rozvojem břehové zeleně a rozvolnění proudnice (fialová barva) a potenciál přesunutí – návratu vodního toku do původní trasy (modrá barva).

Odstíny šedé barvy jsou zobrazena spojitá povodí Otavy, Volyňky a Peklova. Kvantifikace potenciálu obnovy přirozenosti vodních toků je patrná z následující tabulky:

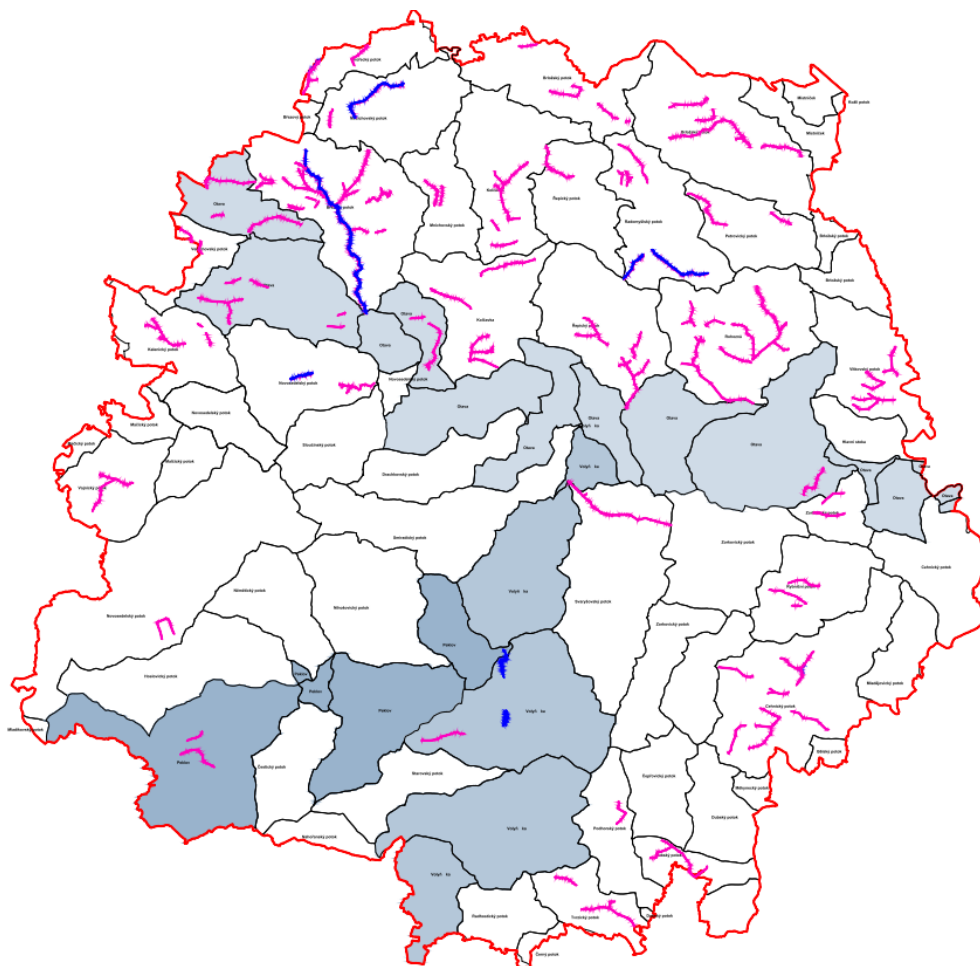

Schéma 4: Posice vodních toků doporučených k renaturalizaci, vložené do průmětu povodí 4. řádu se zvýrazněním povodí Otavy, Volyňky a Peklova.

Rozsah možné renaturalizace vodních toků je patrný z následující tabulky:

název vodního toku	velikost vymezeného povodí v ha	délka obnovy přirozené ho koryta v km	délka návrtu vodního toku do původního koryta v km
Brložský potok	3042,35	9,476	
Březový potok	1720,51	15,600	6,139
Mečichovský potok	999,98	2,883	2,303
Zhůřský potok	470,32	2,363	0,501
Mnichovský potok	590,49	1,599	
Kolčavka	2334,81	10,726	
Řepický potok	1999,92	6,192	
Radomyšlský potok	1113,78	6,205	3,027
Petrovický potok	690,87	2,630	
Rohozná	1521,08	10,542	
Vítkovský potok	879,82	5,260	
Zorkovický potok	328,80	1,763	
Svaryšovský potok	1687,90	3,789	
Rybniční potok	870,91	2,574	
Cehnický potok	1861,06	9,087	0,370
Podhorský potok	619,99	0,929	
Tvrznický potok	505,03	2,931	
Vojnický potok	730,38	2,450	
Kalenický potok	771,51	2,640	
Novosedelský potok	3584,48	3,757	0,725
Veřechovský potok	294,63	1,024	
Peklov	3529,45	1,921	
nespecifikované přítoky Otavy		10,435	
nespecifikované přítoky Volyňky		1,371	1,555

Rozsah navržených úprav koryta vodních toků lze dát do souvislosti s těmito údaji:

- rozvoj sukcese na zemědělské půdě, jak je zobrazena v projekční mapě krajiny, zásadní rozvoj sukcese je patrný zejména ve Volyňském prostoru, jeho přijetím bude retence území stabilizována v potřebném rozsahu,
- rozsah realizovaných či projektovaných pozemkových úprav – možnost na reálné vymezení potřebných pozemků pro realizaci úprav vodních toků,
- zpřesnění hydrických segmentů ÚSES včetně vymezení výše uvedených úseků vodních toků jako veřejně prospěšná opatření.

Dosažení cílové kvality území, dotčeného objekty individuální rekreace je možné podle našeho názoru takto:

- postupná agitace – nastavení zodpovědnosti společnosti za stav krajiny – podobně jak jsou eliminovány jiné aspekty chování - projevy současné civilizace – např. – kouření, zabíjení zvířat pro kožešiny, drezúra, chov (klecový chov nosnic), separace odpadků atd. Dlouhodobým působením – kultivací – společnosti lze nastavit stav nepřijatelnosti zejména objektů individuální rekreace v místech, kde zcela prokazatelně tyto stavby nemají co dělat a (jako argument) by zde již v současném legislativním prostředí povoleny být ani nemohly,
- stanovení časového faktoru naplnění cílové kvality krajiny (např. 120 roků),

b 21.3 Nerostné suroviny

Nerostné suroviny jsou projevem primární struktury krajiny. V řešeném území ÚSK ORP Strakonice se jedná o možnosti těžby kamene a štěrkopísků. Ložiska nerostných surovin, jejich ochrana a využití = těžba – jsou pak projevem terciární struktury a představují potenciál krajiny, jak je dále popsán v textu, v kapitole krajinných potenciálů.

b 21.4 Zemědělský půdní fond

Využití krajiny pro zemědělství je výsledkem historického působení člověka. Řádné využití půdního fondu má zpětnou vazbu na schopnost krajiny akumulovat povrchovou (srážkovou) vodu. Zemědělský půdní fond je chráněn systémově, na platformě územního plánování.

ÚSK ORP Strakonice sleduje ochranu půdy primárně v případě jejího zařazení do I. a II. třídy ochrany. Prověřuje schopnost naplnění legislativní ochrany s dalšími přirozenými potřebami člověka v krajině – stabilitou a rozvojem sídel a to včetně souvisejících urbanistických a dalších kritérií.

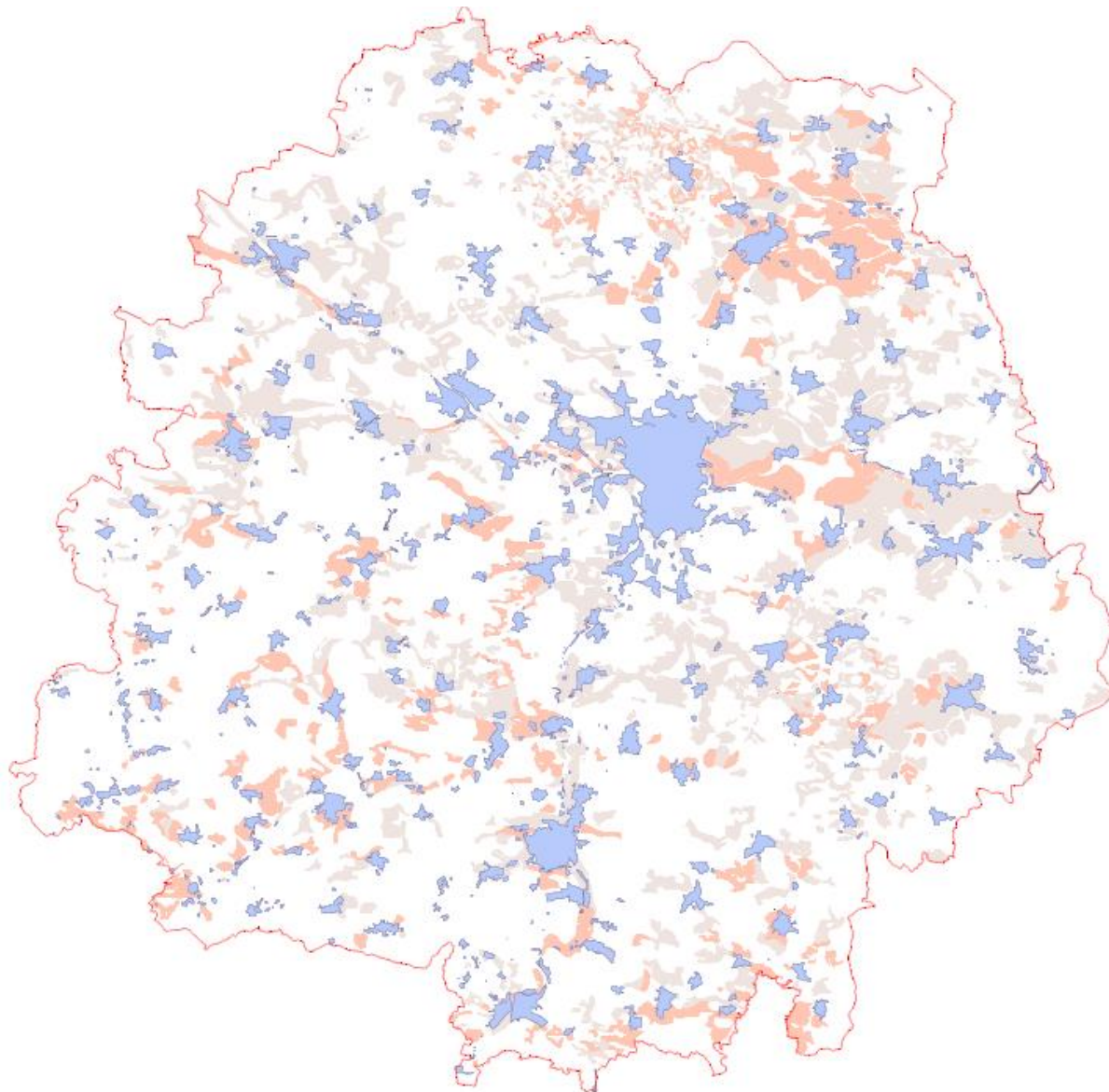

Schéma 5: Vzájemná posice urbanizovaného území a zemědělské půdy v 1. a 2. stupni ochrany

Snadno lze zvětšením, lépe pak zobrazením příslušných vrstev výkresové části prokázat, že významná část sídel je v bezprostředním kontaktu se zemědělskou půdou v nejvyšším stupni ochrany. Vyplývá to přeci z logiky venkovských sídel. ÚSK vytváří v tomto smyslu argumentační prostor

Zemědělský půdní fond je fakticky zmenšuje v důsledku sukcese zemědělské půdy, jak je zobrazeno dále v dynamických projevech krajiny. Až na výjimky je to přirozený projev chování krajiny, který zvyšuje (zadarmo) její retenční potenciál včetně odpovídající biodiverzity.

b 21.5 Dynamické změny v krajině

Pojmem „dynamický“ poukazujeme na proměnnost krajiny v reálném času (jednotky = roky), kdy se krajina proměňuje – bez vlivu člověka – prostřednictvím sukcese zemědělské půdy, chováním vodních toků (záplavy, vodní eroze), popřípadě sesuvy a jinak nestabilní půdy.

Projevy nestability lze pouze vytušit v úzkých „V“ údolích vodních toků, sukcese zemědělské půdy je zcela zřejmá a dokáže přeměnit ve dvou desítkách let zemědělskou půdu v přírodní útvar s charakterem lesa. Následující schéma ukazuje četnost – příležitosti k tomuto chování:

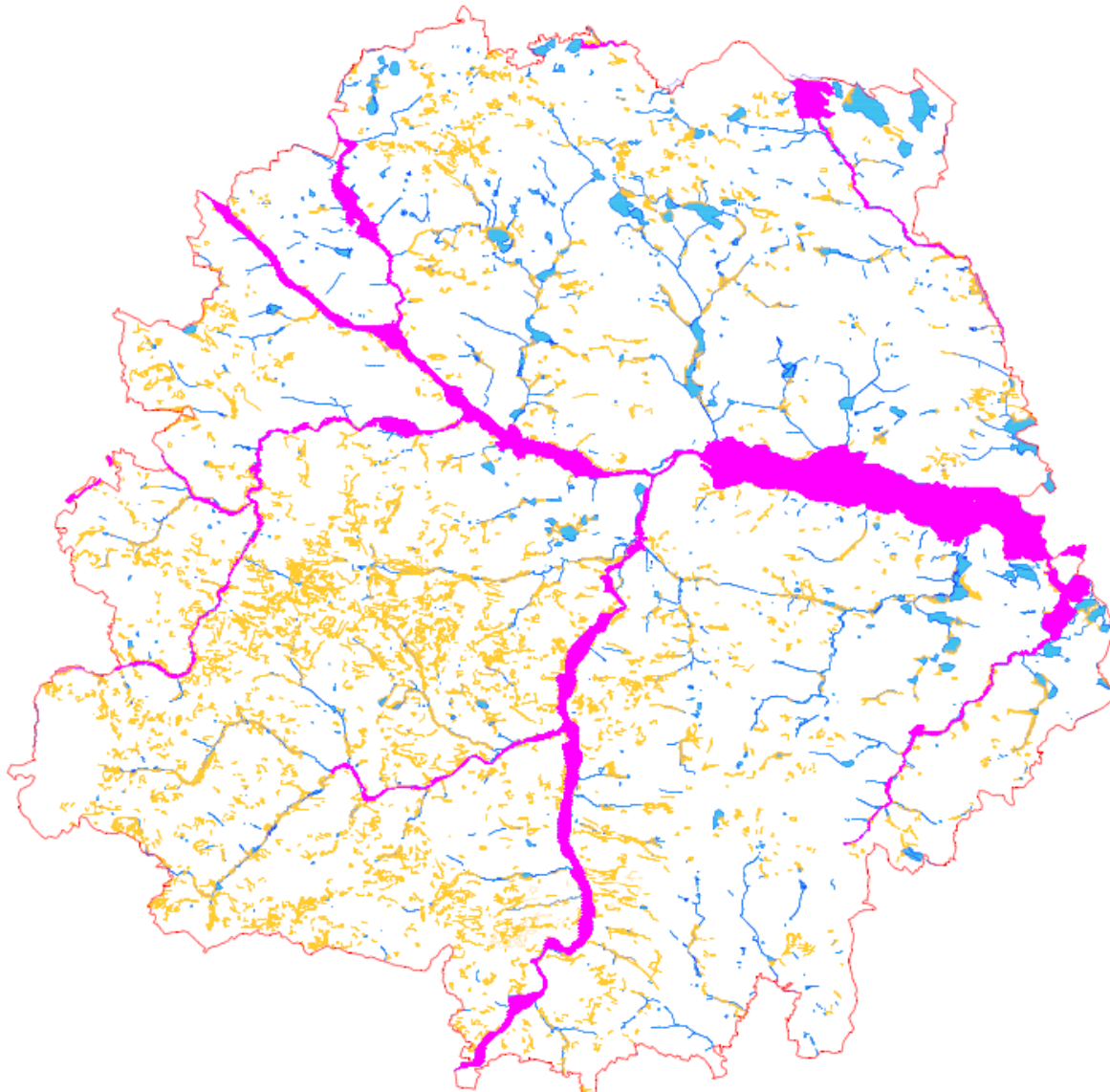

Schéma 6: Společný průmět sledovaných dynamických změn v krajině: skutečné sukcese zemědělské půdy, záplavové území Q 100 a potenciál renaturalizace vodních toků

Fialovou barvou zvýrazněné záplavové území Q 100 = každých statistických 100 let se sem rozlije voda. K tomu je žlutou barvou zobrazena sukcese zemědělské půdy, přičemž její četnost v JZ části území je skutečně nebývalá. V podstatě je logické, že se sukcese prosazuje v pohorských částech ORP v místech s vysokým zastoupením lesních ploch. Zde probíhající proces, realizovaný na půdách s nízkým stupněm přednosti je akceptovatelný ve prospěch skokového zvýšení retence povrchových vod.

Další projevy dynamiky krajiny – sesuvy či změny terénu na poddolovaných územích mají pouze lokální rozměr a nejsou pro chování resp. stanovení cílové kvality krajiny rozhodující.

b 21.6 Estetické hodnoty krajiny – krajinný ráz

Krajinný ráz území je jednou z důležitých vlastností krajiny, která představuje její komplexní vnímání. Je třeba zajistit v jednotlivých KC následující rámcově pojatý přístup:

Základní úkoly na ochranu hodnot (estetické a přírodní) krajinného rázu

Z obecného hlediska je nutné z pohledu ochrany krajinného rázu v územním plánování respektovat obě hodnoty a rozvoj v území plánovat tak, aby nebyly snižovány:

- jednak negativním působením na přirozené prostředí, jehož výsledkem je degradace ekosystémů a snížení přirozené biodiversity, omezení pestrosti přirozených stanovišť, snížení plochy přírodních segmentů v krajině; odstranění přírodních prvků, jako jsou stromy, stromořadí, zelené pásy v krajině apod.,
- dále negativním působením na kulturní a historické hodnoty v území, v jehož důsledku dochází k jejich degradaci, odstranění, omezení pohledového uplatnění, apod.

Územní plán by měl vždy na tyto hodnoty pamatovat, neboť s tím souvisí udržitelnost rozvoje prostředí naší kulturní krajiny. Z hlediska ochrany krajinného rázu daného území identifikuje a deklaruje přírodní a estetické hodnoty daného území, navrhne jejich ochranu a na základě toho stanoví vhodnou regulaci, doporučení a řešení.

Základní úkoly na ochranu hodnot lze nezávisle na procesu územně plánovací činnosti naplňovat orgánem ochrany přírody, který může pořídit preventivní hodnocení krajinného rázu, zjistit a předat relevantní data do sledovaných jevů v územně analytických podkladech, vznést požadavky na řešení územního plánu atd. K součinnosti orgánů ochrany přírody a orgánů územního plánování v otázce ochrany krajinného rázu při pořizování územního plánu odkazujeme na metodický pokyn MŽP k uplatňování § 12 odst. 4 zákona o ochraně přírody a krajiny, zveřejněný v částce 9 ročníku 2017 Věstníku MŽP.

Obecně tedy platí následující zásady:

- K1) prověřit a vymezit významné a charakteristické prvky společně vytvářející estetickou hodnotu krajinného rázu řešeného území a navrhnout jejich ochranu formou doporučení a regulace,
- K2) prověřit a vymezit významné a charakteristické prvky společně vytvářející přírodní hodnotu krajinného rázu řešeného území a navrhnout jejich ochranu formou doporučení a regulace,
- K3) definovat projevy kulturního prostředí vytvářející harmonické vztahy v krajině a navrhnout jejich ochranu pomocí doporučení a vhodné regulace (horizonty, významné vrcholy, významné kompozice v krajině, obraz sídla, specifická dílčí místa, charakteristické prostorové uspořádání ploch či zástavby, patrný vztah sídla a krajinného rámce jako je jeho zasazení do terénu, vedení komunikací apod.),
- K4) prověřit a definovat harmonické měřítko krajiny, navrhnout jeho zachování a prostřednictvím vhodné regulace chránit před znehodnocením (týká se zejména výstavby a změny využití)

území ve vztahu k obvyklému, např. převažující proporce daného typu objektu, měřítko ve vztahu ke krajinnému rámci, např. rozsah zastavěného území a uspořádání sídla apod.),

- K5) prověřit uplatnění kulturních dominant a definovat způsoby ochrany jejich nerušeného uplatnění v krajině,
- K6) respektovat zákonem jmenované a dále vyhlášené VKP a zvláště chráněná území a regulací chránit jejich nerušený vývoj i charakteristické uplatnění (pohledové, ve vztazích apod.).

Řešené území ORP Strakonice je z hlediska krajinného rázu jedinečně homogenní a soulad krajiny a antropogenních prvků je podstatou cílové kvality krajiny.

S výjimkou výše uvedených staveb a areálů k prověření = stav území, je zapotřebí upozornit na rizika. Vyplyvající ze záměrů v území.

Podle našeho názoru je zapotřebí rozporovat rozsah území, který je v ZÚR Jihočeského kraje hodnoceno jako území s vyšší mírou urbanizace, zásadně korigovat:

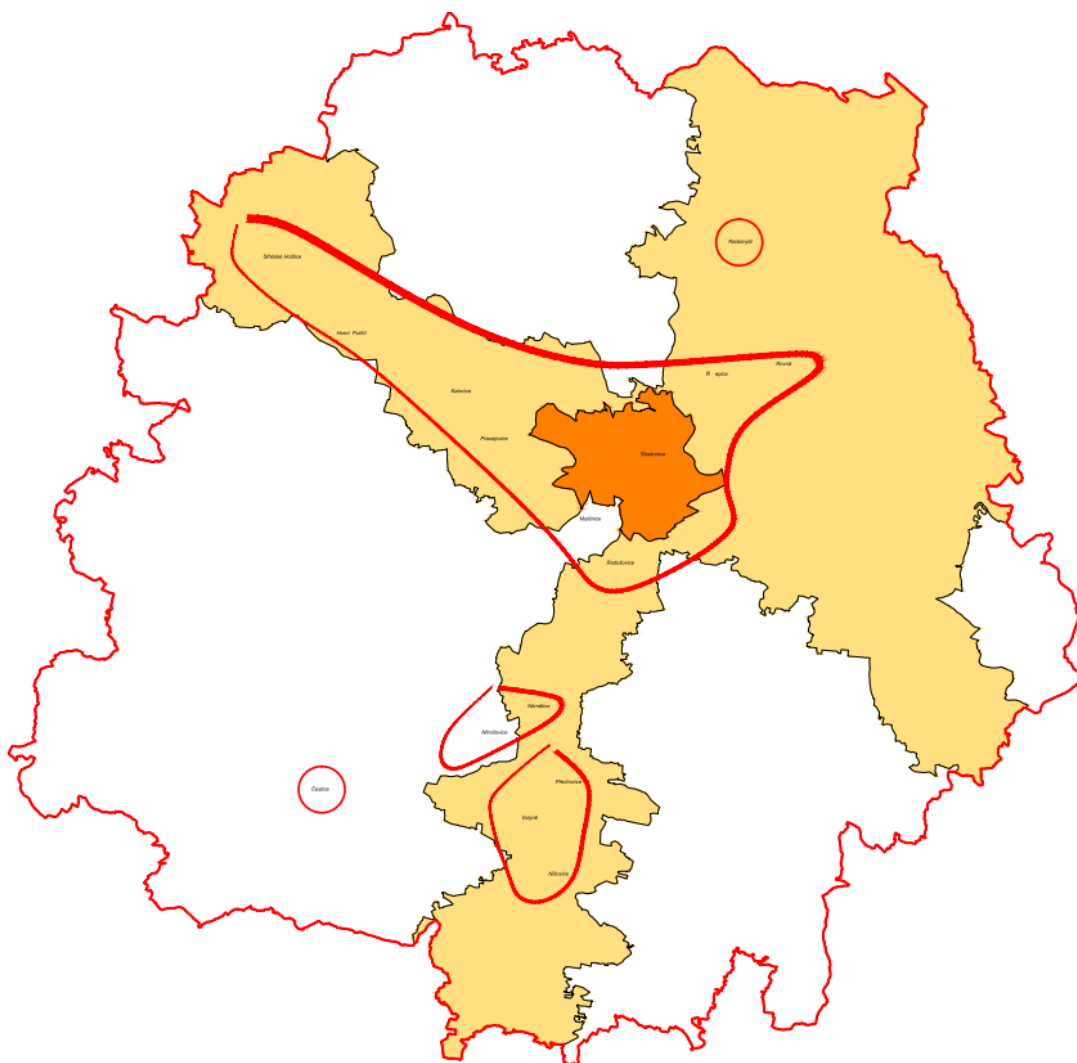

Schéma 7: Území s vyšší mírou urbanizace dle ZÚR Jihočeského kraje a schéma jeho redukce

Výše uvedené schéma zobrazuje světle okrovou plochu s vyšší mírou urbanizace. Ta by měla být zásadně korigována na prostor Strakonice – Střelské Hoštice za podmínky zachování samostatných sídel. SV část ORP by měla být vypuštěna s výjimkou na Strakonice navazujících obcí

Řepice a Rovná. Východní část území, kde se nacházejí významné urbanistické a krajinné hodnoty (Štěkeň, Sudoměřice) by měla být z této kategorie vyloučena zcela.

Obdobnou korekci navrhuje v prostoru Volyňska, kde je vyšší míru urbanizace vymezit pouze na bezprostřední prostor Volyně – Přechovice – Nišovice, možná včetně Malenic?, a jako náhradní prostor pak obce Nemětice a Nihošovice.

Dílčí rozvoj je nutné přiznat regionálním sídlům Čestice a Radomyšl.

Ad K1) prověřit a vymezit významné a charakteristické prvky společně vytvářející **estetickou hodnotu krajinného rázu** řešeného území a navrhnout jejich ochranu formou doporučení a regulace,

V rámci návrhu ÚSK ORP Strakonice byly vymezeny cenné přírodní a přírodně blízké segmenty a prvky krajiny, kulturní prvky jako jsou dominanty a objekty vytvářející kulturní a historickou hodnotu v území, které by měly být přednostně hájeny před znehodnocením, neboť vytváří určitou základní kvalitu krajinného rázu v území. Uvedené segmenty a prvky mohou sloužit jako podklad ÚAP jev č. 17a Krajinný ráz. Segmenty a prvky odrážejí vlastností, které budují charakter a specifika daného území:

- cenné přírodní segmenty a prvky krajiny,
- cenné přírodně blízké segmenty a prvky krajiny,
- cenné kulturní prvky:
 - tvořící kulturní hodnotu území
 - tvořící historickou hodnotu území

V rámci územního plánování by měly být uvedené hodnoty segmenty respektovány a chráněny před znehodnocením (převáděno do krajinných okrásků) a měly by platit následující zásady:

- identifikace vlivu plánovaného rozvoje na přítomný segment, návrh jeho ochrany v daném území, a pokud to vyžaduje povaha segmentu z hlediska širších vztahů,
- vhodná regulace zástavby a využití ploch z hlediska zajištění ochrany přítomných segmentů.

V řešeném území se nevyskytují zásadní krajinné dominanty (? možná Střela). Pro cílovou kvalitu krajiny jsou určující homogenní segmenty krajiny:

- pravidelný rastr ruvárů v severní a severozápadní části území,
- široké údolní nivy Otavy a Volyňky včetně čitelných teras údolních niv,
- plochá rybníční krajina ve východní části území.

Určující krajinné horizonty se nacházejí mimo řešené území (hlavní šumavský hřbet), charakteristické subhorizonty jsou pak k zastížení: souběžně s údolní nivou Otavy:

- souběžně s údolní nivou Otavy: Březový vrch – Tisovník – Ostrý – Jaslov- Chlum,
- dtto Vraní vrch – Kústrý vrch – Mladiny – Kamenná bába,
- dtto Vráž - Duškovec
- lesní masiv při pravém břehu Brložského potoka,
- dtto Mlad' – Řanda – Kravský vrch – Ostrý vrch, resp. Hora – Přidinec – Čihadlo – Vráž.

Významný subhorizont uzavírá jižní část řešeného území – sedlo pod Bretaní – ze kterého je v bezprostředním kontaktu údolní niva Volyňky až ke Strážnému. Tento subhorizont překonávají pouze v údolní nivě Volyňky Malenice.

Schéma rozhodujících přírodních útvarů - viz následující obrázek – je doplněno o určující stavby s dominantním významem pro krajinu. Jejich vzájemné působení je rozhodující pro vnitřní obraz řešeného území ve střední pohledové vzdálenosti 5 – 10 km.

Připomínáme, že v otevřené planině severní části řešeného území je viditelná jaderná elektrárna Temelín.

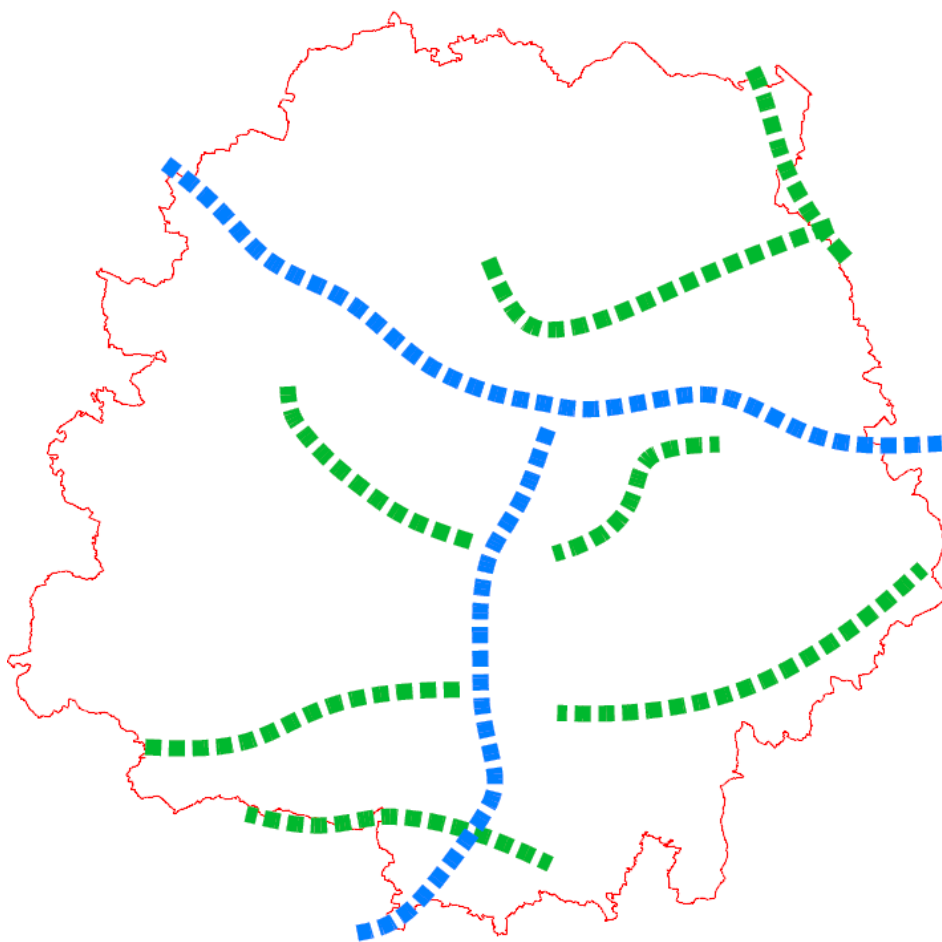

Schéma 8: Určující krajinné hodnoty: osy Otavy a Volyňky (modrá barva) a posice krajinných subhorizontů (zelená barva).

Ochrana těchto hodnot krajinného rázu je jednoznačná: Nepustit do dotčeného prostoru novou – nepůvodní stavbu jakéhokoli druhu. Problém může způsobit i vedení VVN elektro prostřednictvím průseků v lesním porostu. V případě kontaktu těchto tras je zapotřebí hledat trasu slučitelnou s celistvostí krajinných subhorizontů.

Lokálním problémem je urbanizace severní části krajiny nad městem Strakonice (Kuřidlo, Šibeník) individuální rekreací (zahrádkové osady). Cílová kvalita krajiny v principu předpokládá její postupné uvolnění od objektů individuální rekreace.

Ad K2) prověřit a vymezit významné a charakteristické prvky společně vytvářející **přírodní hodnotu krajinného rázu** řešeného území a navrhnout jejich ochranu formou doporučení a regulace,

Tak plochá krajina s převažující zemědělskou krajinou vyžaduje pečlivé a důsledné zobrazení dalších přírodně blízkých útvarů, které jsou určující pro obraz krajiny v měřítku obce a mohou být základem cílené krajinotvorby.

Krajinotvorbu lze iniciovat zapojením v podstatě obecných a logických požadavků ÚSK:

- propojení urbanizovaného území i (územními plány) navržených rozvojových ploch s krajinou,
- fragmentace krajiny v důsledku doporučených protierozních opatření,
- zapojení územního systému ekologické stability.

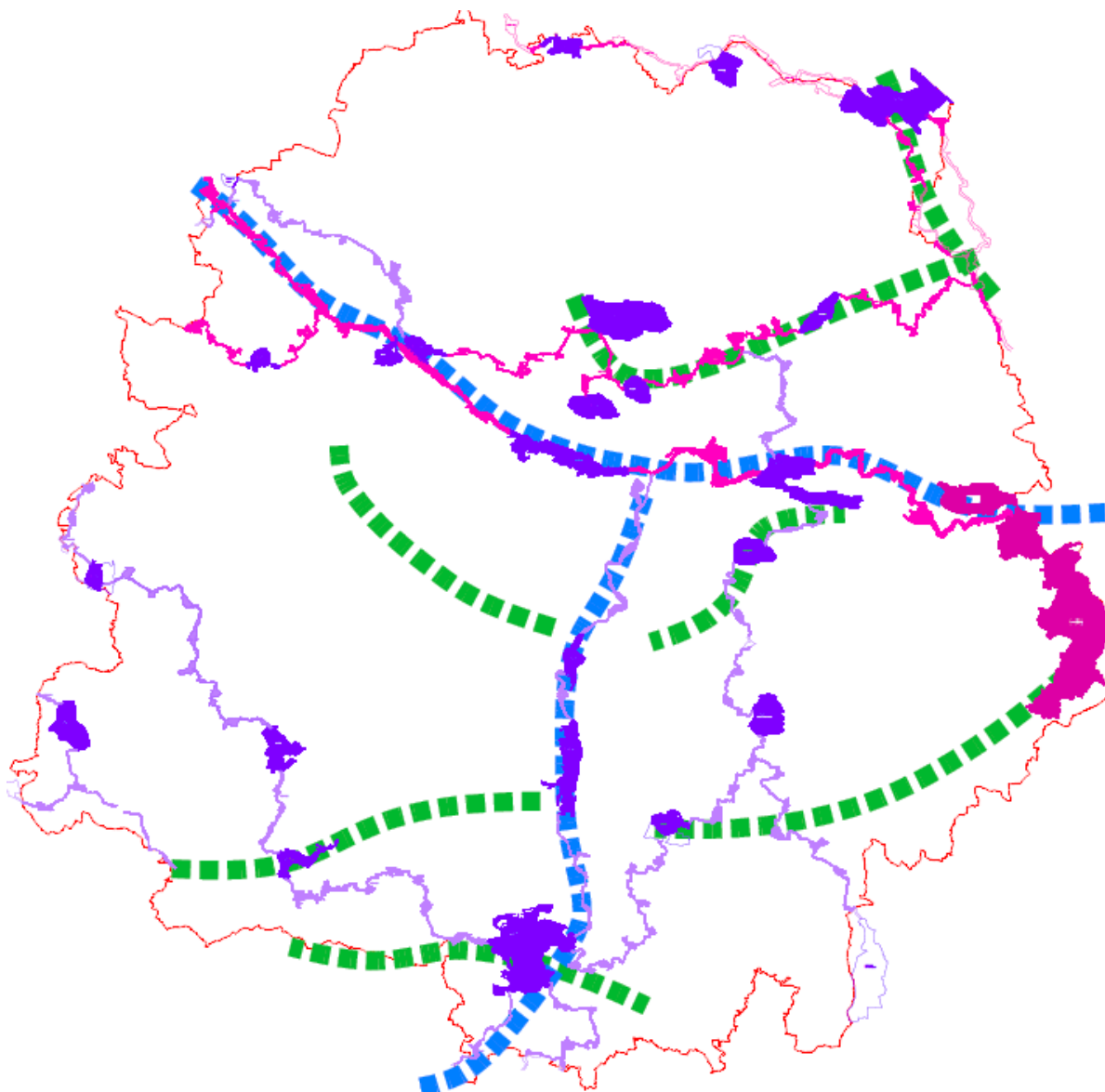

Schéma 9: Projekce přírodě blízkých útvarů a krajinných subhorizontů se zapojením nadregionálního a regionálního systému ÚSES: Lze využít hygrický systém, mezofilní pouze okrajově.

Ad K3) *definovat projevy kulturního prostředí vytvářející harmonické vztahy v krajině a navrhnout jejich ochranu pomocí doporučení a vhodné regulace (horizonty, významné vrcholy, významné kompozice v krajině, obraz sídla, specifická dílčí místa, charakteristické prostorové uspořádání ploch či zástavby, patrný vztah sídla a krajinného rámce jako je jeho zasazení do terénu, vedení komunikací apod.),*

- **krajinné vrcholy**

Vytvářejí identitu a osobitost navazující krajiny, v podstatě plochý dojem, citlivý na jakékoli antropogenní zásady, možná i včetně jinak populárních rozhleden.

Krajinné vrcholy představují základní skladební prvky krajiny a jsou i součástí vymezujících horizontů, hodnota tkví v jejich nerušeném uplatnění v krajině (přirozený obraz vrcholu), nebo v kombinaci s významnou kulturní dominantou.

V řešeném území jsou krajinné vrcholy součástí krajinných subhorizontů a s výjimkou Střely.

Z hlediska ochrany krajinného rázu pro všechny uvedené vrchy platí následující opatření a doporučení:

- zachovávat a respektovat nerušené uplatnění uvedených vrcholů a zamezit umísťování staveb (nebo dalších staveb) do jejich prostoru,
- na úrovni územního plánování vymezit ochranné prostory uvedených vrchů,

- **krajinné horizonty**

Opět jednoznačná identita krajiny, s výjimkou staveb technické infrastruktury nejsou narušeny..

- **pohledově atraktivní exponované prostory + vyhlídková místa**

Charakter hornaté krajiny území ORP Strakonice se v podstatě řadí k pohledově exponovaným prostorům jako celek, poskytující průhledy do krajiny v nekonečných variantách.

Uchovat v takto členité krajině její ryze přírodní charakter zcela nelze. V konkrétních případech je nutné se zaměřit na sídla, která jsou umístěna na otevřených polohách vyšších nadmořských výšek (např. osa Hlupín – Zadní Zborovice – Třebohostice – Chrášťovice, obdobně v jižní části řešeného území např. Strašice nebo Hodějov).

Pohledově atraktivní exponované prostory jsou významnými částmi krajiny, jež spoluvytváří její estetickou hodnotu.

Z hlediska ochrany krajinného rázu pro všechny uvedené pohledově exponované prostory platí následující opatření a doporučení:

- zachovávat nebo zlepšovat stávající obraz prostoru,
- zamezit využití krajiny nebo výstavbě, která by mohla charakteristický obraz narušit.

Ad K4) prověřit a definovat harmonické měřítko krajiny, navrhnout jeho zachování a prostřednictvím vhodné regulace chránit před znehodnocením (týká se zejména výstavby a změny využití území ve vztahu k obvyklému, např. převažující proporce daného typu objektu, měřítko ve vztahu ke krajinnému rámci, např. rozsah zastavěného území a uspořádání sídla, existence a další výstavba průmyslových a logistických center apod.),

Řešené území je zásadně homogenní, novotvary představuje průmyslová část Strakonice včetně urbanizace sinice I/4, dále pak urbanizace krajiny v prostoru Němčice – Nihošovice.

Dále v textu – popisu sídelních hodnot (a negativních staveb) se nachází výčet staveb, vyžadujících prověření z hlediska negativního vlivu na krajinu.

Měřítkem zástavby rovněž nejsou četné (prakticky v každém sídle) areály zemědělské prvovýroby. Cílovou kvalitou krajiny je v tomto případě jejich zapojení do sídelní a krajinné zeleně. V žádném případě nelze brát tyto stavby jako určující měřítko krajiny.

Ad K5) prověřit uplatnění kulturních dominant a definovat způsoby ochrany jejich nerušeného uplatnění v krajině,

Pohledově významné stavby představují důležitý skladebný prvek kulturní povahy v krajině, jež se uplatňuje jako dominanta nebo jako významný prvek krajinného obrazu, nebo obrazu sídla. Jde o objekty, které se svým pojetím vymykají běžným objektům v krajině a sídle.

Z hlediska ochrany krajinného rázu pro všechny dále uvedené pohledově významné stavby platí následující opatření a doporučení:

- respektovat a zachovat nerušený obraz stavby, zamezit výstavbě nebo jinému vlivu narušující tento obraz,
- zachovat charakter krajinného rámce dané stavby, respektovat a zlepšovat jeho kvalitu.

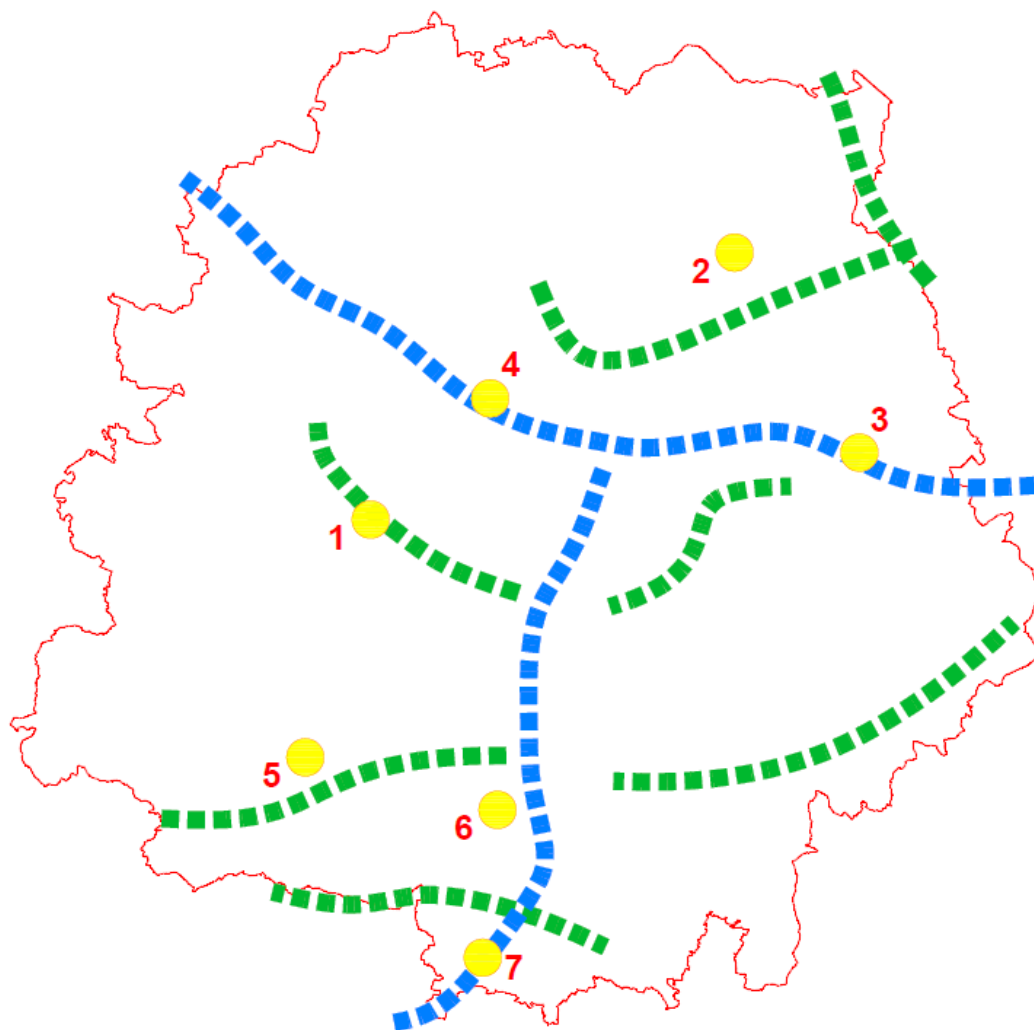

Schéma 10: Společné působení krajinných hodnot a určujících stavebních dominant (viz dále v textu)

Ad K6) respektovat zákonem jmenované a dále vyhlášené VKP a zvláště chráněná území a regulací chránit jejich nerušený vývoj i charakteristické uplatnění (pohledové, ve vztazích apod.).

Souvislosti ochrany krajiny na platformě významných krajinných prvků jsou zevrubně analyzovány v úvodu problematiky krajinných hodnot.

Potřeba ochrany a zapojení významných krajinných prvků do procesu územního plánování i krajinotvorby při pozemkových úpravách a dalších změnách v krajině vystupuje do popředí v ploché a otevřené krajině.

Cílovou kvalitou krajiny je **využití všech přirozených sukcesních procesů** a důsledné uvolnění údolních niv vodních toků a současně přijetí jejich přirozeného působení – včetně lokálních záplav (přirozeně mimo sídla).

Obecný regulativem územních plánů by měla být možnost – v logických a očekávaných případech – přeměna krajiny z hlediska zalesnění, zřizování zelených pásů, vodních ploch včetně doprovodné zeleně.

Krajinný ráz podle krajinných okrsků:

- cílová charakteristika (kvalita) území je definována v rámci krajinných okrsků,
- cílová kvalita území je z hlediska krajinných potenciálů proměnná,

ÚSK předpokládá následující cílovou kvalitu krajinných okrsků:

Cílová kvalita pro jednotlivé krajinné okrsky, je navržena tak, aby bylo zřejmé, co by mělo být cílem využití krajiny ve vztahu k potenciálům, co by mělo být co je cílem ve vztahu k rozvoji území a co by mělo být cílem starostlivosti a péče o krajinu.

Uvedená cílová kvalita určuje dynamický směr, který však nedefinuje statický výsledek, ale dynamický proces, jenž je konvergentní k vytyčenému cíli, jenže je zároveň z pohledu optimálního využití krajiny limitní. V praxi to znamená, že k dosažení cílové kvality je třeba zajistit určité kroky a změny, jejichž realizací se lze přiblížit k cílovému stavu. Z tohoto důvodu bude u každého okrsku uvedena škála pěti stupňů dosažení navrhované cílové kvality, viz následující schéma:

Cílová kvalita krajiny ORP Strakonice vychází ze stávajícího stavu území, z definovaných hodnot, rozboru potenciálů, rizik a určitých limitů území a dále z konkretizované cílové kvality krajiny, kde se daný krajinný okrsek nachází. Cílová kvalita je vyjádřením, jaká by měla krajina daného krajinného okrsku „ideálně“ být a vychází z vize krajiny.

Definice cílové kvality se opírá v rámci území ORP Strakonice o následující cílové stavy:

Krajina přírodě blízká s kulturními segmenty:

- vyznačuje se převahou přírodě blízkého prostředí:
 - převažuje extenzivní forma využití, hospodářské využití je sladěno s mimoprodukčními funkcemi,
 - významný podíl biotopů vyznačující se odpovídající biodiverzitou,
 - migračně prostupné území,
- kulturní segmenty jsou rozvíjeny v souladu s přírodním prostředím a podřízeny především nabídce ekosystémových funkcí krajiny.

Harmonická lesně-zemědělská kulturní krajina s vysokým podílem přírodě blízkých prvků:

- vyznačuje se souladem přírodního a kulturního prostředí;
- souvislé zalesněné partie (lesní komplexy, stabilizace vodního režimu, významné ochranné funkce odlesněného prostředí, ekologické a produkční funkce lesa jsou v souladu, nebo je o takový soulad dlouhodobě usilováno);
- převažuje nerušený zalesněný horizont;
- mozaika střídajících se ploch lesů, polí, pastvin a luk:
 - orná nepředstavuje souvislé nepřerušené kompaktní bloky, ale pole o různé velikosti členěné kamenicemi, remízky, mezemi, úvozovými cestami, komunikacemi, potoky;
 - řada objektů v krajině je doprovázena vzrostlou zelení;
 - svažité partie jsou buď zalesněny, nebo zatravněny;
- převážná část, nebo alespoň polovina vodních toků je v přírodním nebo přírodě blízkém korytě, vodní toky jsou doprovázeny vzrostlou zelení, druhově pestrými loukami;

- *převažuje vyrovnaný vodní režim (bez výskytu, nebo jen ojediněle, záplav nebo vysychání),*
- *převažují čisté vodní zdroje a vodní toky;*
- *případná soustava rybníků a vodních nádrží respektuje a dotváří přírodní prostředí, je doprovázena břehovými partiemi s charakteristickými porosty vzrostlých dřevin, luk, podmáčených stanovišť poskytující prostor pro vznik řady přírodě blízkých nebo přírodních biotopů;*
- *obraz krajiny je vyvážený bez výrazných negativně se uplatňujících objektů a vztahů v krajině, je patrný soulad přírodního rámce a kulturního prostředí zejména zasazení sídel a jejich rozvoj respektující přírodní podmínky, komunikace vedené po vrstevnicích nebo v historické stopě reagující na určité propojení v krajině, krajina je ze sídel dostupná, migračně prostupná, bohatá na přírodě blízké nebo přírodní segmenty s charakteristickými biotopy. Obraz vytváří jak přírodní prostředí, tak charakter kulturního a to obraz sídel, charakteristické pozitivně přijímané kulturní dominanty a citlivě zasazená a čitelně uspořádaná zástavba;*
- *nevyskytuje se (nebo jen výjimečně) intenzivní forma využití krajiny devastující životní prostředí, snižující kvalitu některé ze složek přírodního prostředí;*
- *sídla si zachovala venkovský ráz a lze říci, že jsou stále propojena vztahy s krajinou a ve vzájemném propojení bez bariér;*
- *krajinou neprochází výrazně se uplatňující koridory devastující její části a vytvářející bariéry v krajině;*
- *rozvojově je krajina stabilizována a poskytuje vyvážený poměr hospodářských, obytných i rekreačních funkcí.*

Harmonická kulturní krajina:

- *vyznačuje se souladem přírodního a kulturního prostředí;*
- *mozaikou střídajících se ploch spíše menších lesů, polí, pastvin a luk:*
 - *orná nepředstavuje souvislé nepřerušené kompaktní bloky, ale pole o různé velikosti členěné kamenicemi, remízky, mezemi, úvozovými cestami, komunikacemi, potoky;*
 - *řada objektů v krajině je doprovázena vzrostlou zelení;*
 - *svažité partie jsou buď zalesněny, nebo zatravněny;*
- *převážná část, nebo alespoň polovina vodních toků je v přírodním nebo přírodě blízkém korytě, vodní toky jsou doprovázeny vzrostlou zelení, druhově pestrými loukami:*
 - *převažuje vyrovnaný vodní režim (bez výskytu, nebo jen ojediněle, záplav nebo vysychání),*
 - *převažují čisté vodní zdroje a vodní toky;*
- *případná soustava rybníků a vodních nádrží respektuje a dotváří přírodní prostředí, je doprovázena břehovými partiemi s charakteristickými porosty vzrostlých dřevin, luk, podmáčených stanovišť poskytující prostor pro vznik řady přírodě blízkých nebo přírodních biotopů;*
- *obraz krajiny je vyvážený bez výrazných negativně se uplatňujících objektů a vztahů v krajině, je patrný soulad přírodního rámce a kulturního prostředí zejména zasazení sídel a jejich rozvoj respektující přírodní podmínky, komunikace vedené po vrstevnicích nebo v historické stopě reagující na určité propojení v krajině, krajina je ze sídel dostupná, migračně prostupná, bohatá na přírodě blízké nebo přírodní segmenty s charakteristickými biotopy. Obraz vytváří jak přírodní prostředí, tak charakter kulturního a to obraz sídel, charakteristické pozitivně přijímané kulturní dominanty a citlivě zasazená a čitelně uspořádaná zástavba;*
- *nevyskytuje se (nebo jen výjimečně) intenzivní forma využití krajiny devastující životní prostředí, snižující kvalitu některé ze složek přírodního prostředí;*
- *sídla si zachovala venkovský ráz a lze říci, že jsou stále propojena vztahy s krajinou a ve vzájemném propojení bez bariér;*
- *krajinou neprochází výrazně se uplatňující koridory devastující její části a vytvářející bariéry v krajině;*
- *rozvojově je krajina stabilizována a poskytuje vyvážený poměr hospodářských, obytných i rekreačních funkcí.*

Zemědělská krajina se stabilizujícími přírodě blízkými a přírodními segmenty a harmonizujícími kulturními prvky:

- je především hospodářskou krajinou, kde je kladen důraz na zachování významných a důležitých funkcí přírodního prostředí krajiny, zachování významných a cenných přírodě blízkých a přírodních segmentů krajiny a jejich vzájemného propojení prostřednictvím ÚSES – je zachována funkční kostra ekologické stability;
- mozaikou střídajících se ploch lesů, polí, pastvin a luk:
 - orná půda je členěna kulturami nevytváří nadměrné scelené „hektarové“ bloky, ale je členěna střídáním kultur, komunikacemi, větrolamy, remízky a mezemi a potoky;
 - vodní toky jsou doprovázeny břehovými porosty a břehové partie zelení a loukami chrání vodní toky před splachy půd, kontaminací látkami z hnojení, liniové objekty doprovází stromořadí a pásy keřů, travnaté pásy;
 - jsou stabilizovány půdy před větrnou a vodní erozí,
- krajina je chráněna před povodněmi a vysycháním, je kladen důraz na zpomalení odtoku vod, jejich zadržování vhodnými přírodě blízkými formami:
 - převažuje vyrovnaný vodní režim (bez výskytu, nebo jen ojediněle, záplav nebo vysychání),
 - převažují čisté vodní zdroje a vodní toky;
- případná soustava rybníků a vodních nádrží dotváří přírodní prostředí, je kladen důraz na zachování a vývin přírodě blízkých břehových partií, je udržována čistota vody v rybnících i vodních nádržích, je vytvářen prostor pro vznik literárních pásem v okrajích, hráze jsou osázeny vzrostlou zelení,
- obraz krajiny je podřízen zemědělskému využití krajiny, je však vyvážený bez výrazných negativně se uplatňujících objektů, ty jsou začleněny do krajiny zelení nebo jiným nerušícím způsobem, je patrný významný podíl stromořadí, vzrostlé zeleně doprovázející liniové kulturní objekty v krajině;
- nevyskytuje se (nebo jen výjimečně) intenzivní forma využití krajiny devastující životní prostředí, snižující kvalitu některé ze složek přírodního prostředí;
- sídla si zachovávají tradiční obraz zemědělských vsí, městská sídla svůj charakteristický obraz, jsou vzájemně propojena a propojena s krajinou, ta je dostupná ze zástavby, bariéry jsou omezeny na nutné minimum, je kladen důraz na zachování propojení jednotlivých částí krajiny;
- výrazně se uplatňující koridory jsou začleněny do krajiny tak, aby netvořily neprostupnou bariéru;
- využití krajiny i osídlení jsou rozvíjeny v duchu dlouhodobé udržitelnosti s důrazem na mimoprodukční funkce krajiny;
- půda je chráněna jako hodnota krajiny a kvalitní půdy vyšší bonity nejsou zastavovány.

Urbanizovaná městská krajina s charakteristickými historickými i soudobými hodnotami s okraji začleněnými citlivě do krajinného rámce:

- vyznačuje se udržovaným prostorem městského prostředí s charakteristickými bloky zástavby vytvářejícími nezaměnitelný obraz:
 - je respektován historický obraz města, jeho jednotlivých částí, uplatnění dominant, jejich prostor, jsou respektovány kulturní hodnoty města a jejich charakteristický prostor a vztahy;
 - jsou stabilizovány rozvojové prostory určené k výrobě a skladování, jejich uspořádání a charakter respektuje obraz města, jsou citlivě začleněny do krajiny, jejich prostředí je doplněno vzrostlou zelení, udržovanými nebo bezúdržbovými formami parkových úprav;
 - nová zástavba je koncipována v čitelném uspořádání a vytváří sladěný obraz, v okrajích sídla je začleněna do krajiny a respektuje obraz města i jeho krajinný rámec;
 - je zachována a vytvářena dostupnost příměstské krajiny, jsou eliminovány bariéry prostupnosti zástavbou a dostupnosti krajiny;
 - jsou využívány ekosystémové služby krajiny a přírodní segmenty procházející městem nebo ty, které se v městském prostoru nacházejí.

Vymezení vztahu krajinných hodnot vůči dalším projevům a změnám v území:

Pro další projekci sídelních hodnot a sídelních potenciálů platí nadřazenost (ochrana) výše uvedených krajinných hodnot.

ÚSK předpokládá jednoznačnou slučitelnost dalších záměrů a procesů v krajině s výše uvedenými krajinnými hodnotami. Pro naplnění tohoto předpokladu je nezbytné:

Střet se sídelní strukturou:

- *důsledně ochránit údolní nivy Otavy a Volyňky (mimo urbanizované území) před jakoukoli urbanizací, která by představovala omezení současného chování a zejména přirozeného rozvoje údolní nivy a přirozených projevů vodních toků*
- *iniciovat postupný ústup individuálních ploch rekreace,*
- *důsledně ochránit kontaktní plochy lesa anebo přírodně blízkých srovnatelných přírodních útvarů – zabránit vrůstání zástavby do těchto ploch, připustit a důsledně chránit okraje lesa a přírodně blízkých ploch pro potřeby migrace (propustnosti územím) a pro možnosti dalšího přirozeného vývoje těchto ploch,*
- *prověřit potřebu současné urbanizace údolní nivy soutoku Otavy a Volyňky ve Strakoniciích.*

Střet s těžbou:

- *akceptovat současný rozvoj těžby ve stanoveném legislativním procesu, následnou asanací prostoru řešit výhradně ve vztahu k lokálním podmínkám navazující krajiny s potenciálem vzniku přírodně blízkých společenství, preferovat přirozenou proměnu vytěženého prostoru*

Střet s trasami a stavbami veřejné infrastruktury:

- *iniciovat budoucí úpravy stávajících dopravních tras v případě definovaných migračních překážek,*
- *požadovat technická řešení budoucích tras dopravní infrastruktury, respektující přirozená chování vodních toků, dalších přírodních útvarů a prvků územního systému ekologické stability*

b.22 Krajinné hodnoty

Krajinný potenciál území ÚSK sleduje ve dvou rovinách:

- *přírozený krajinný potenciál stabilizace či přeměny krajiny, probíhající na podkladě přírodního chování primární struktury – eroze, sukcese, sesuvy, záplavy apod.,*
- *krajinný potenciál, přímo ovlivnitelný chováním člověka v krajině včetně využití lesa, zemědělské půdy, vody a nerostného bohatství*

Vazba na historické, kulturní a estetické hodnoty a potenciály shrnuje ÚSK pod pojem „sídlní“, tj. sídlní hodnoty a sídlní potenciály.

V rámci krajinných potenciálů jsou do základního uspořádání krajiny vloženy tyto možnosti proměny krajiny v členění:

- *hydrologie,*
- *využití nerostných surovin,*
- *zemědělská půda:*
- *stabilita lesů, možnost hospodaření:*
- *stabilita mimolesní zeleně,*
- *přírozená proměna krajiny,*
- *vzájemné posílení a ochrana rozhodujících krajinných a sídlních hodnot,*
- *prostupnost krajinou včetně funkčního systému ÚSES,*
- *rekreace v krajině.*

b 22.1 Vymezení krajinných potenciálů podle hydrologie:

ÚSK navrhuje obnovit původní úseky vodních toků. Pro tento účel je zapotřebí stanovit potřebnou šířku budoucí nivy vodního toku tak, aby umožnila jeho zpomalení prostřednictvím terénních úprav a doprovodné zeleně.

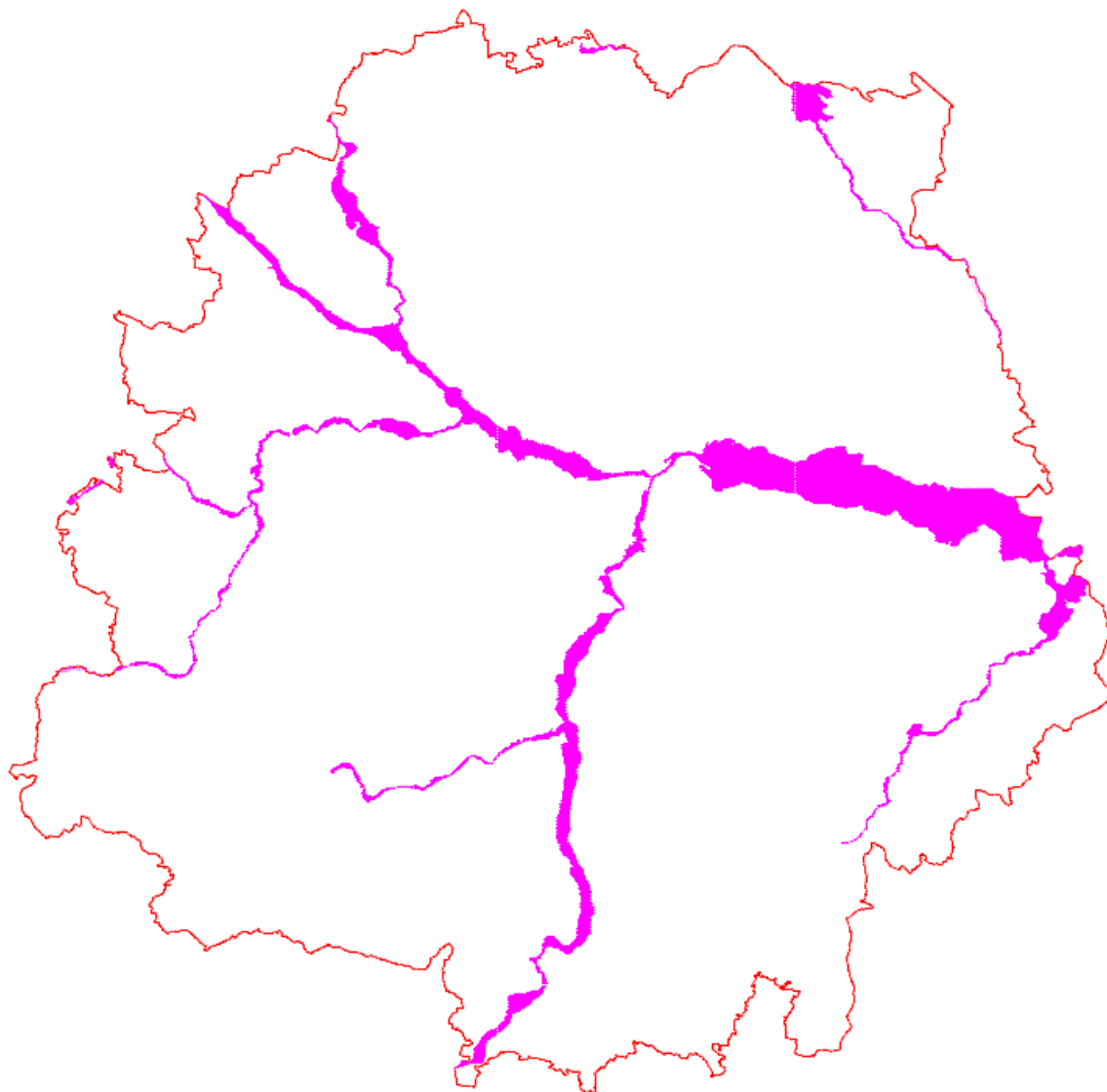

Schéma 11: Průmět záplavového území Q100 jako podkladu pro vymezení údolních niv rozhodujících vodních toků

Připomínáme, že zvýšení retence území probíhá spontánně – viz projekční plocha krajiny. Existuje předpoklad, že přijetím sukcesního procesu lze povodí 4. řádu stabilizovat: indikátorem bude minimální rozdíl průtoku vodních toků v místě soutoku.

Související vrstvy k vyhodnocení:

- členění území dle povodí 4. řádu
- míra probíhající (přijaté) sukcese zemědělské půdy,
- délka (podíl) úseků, navržených k obnově přirozeného chování (vývoje) údolní nivy,
- informace o ukončených resp. probíhajících pozemkových úpravách.

V předchozím schématu je zobrazena navržená prostorová ochrana údolních niv a průmět urbanizovaného území, které by dále nemělo být rozvíjeno, naopak – ve střednědobém horizontu odstraněno. Cílovou kvalitou je možnost přirozeného chování těchto vodních toků mimo urbanizované území. Zachovány v tomto prostoru budou výhradně mosty a vodní díla a vodní mlýny.

Údolní niva je vyjádřena záplavovým územím Q100. Potenciálem krajiny je obnova údolních niv bez další zástavby.

Zástavba je nad rámec Q100 (= jev dle ÚAP) ohrožena vodními toky v širším rozsahu a to podle následujícího schématu, modré křivky představují hranici rizika vůči urbanizovanému území.

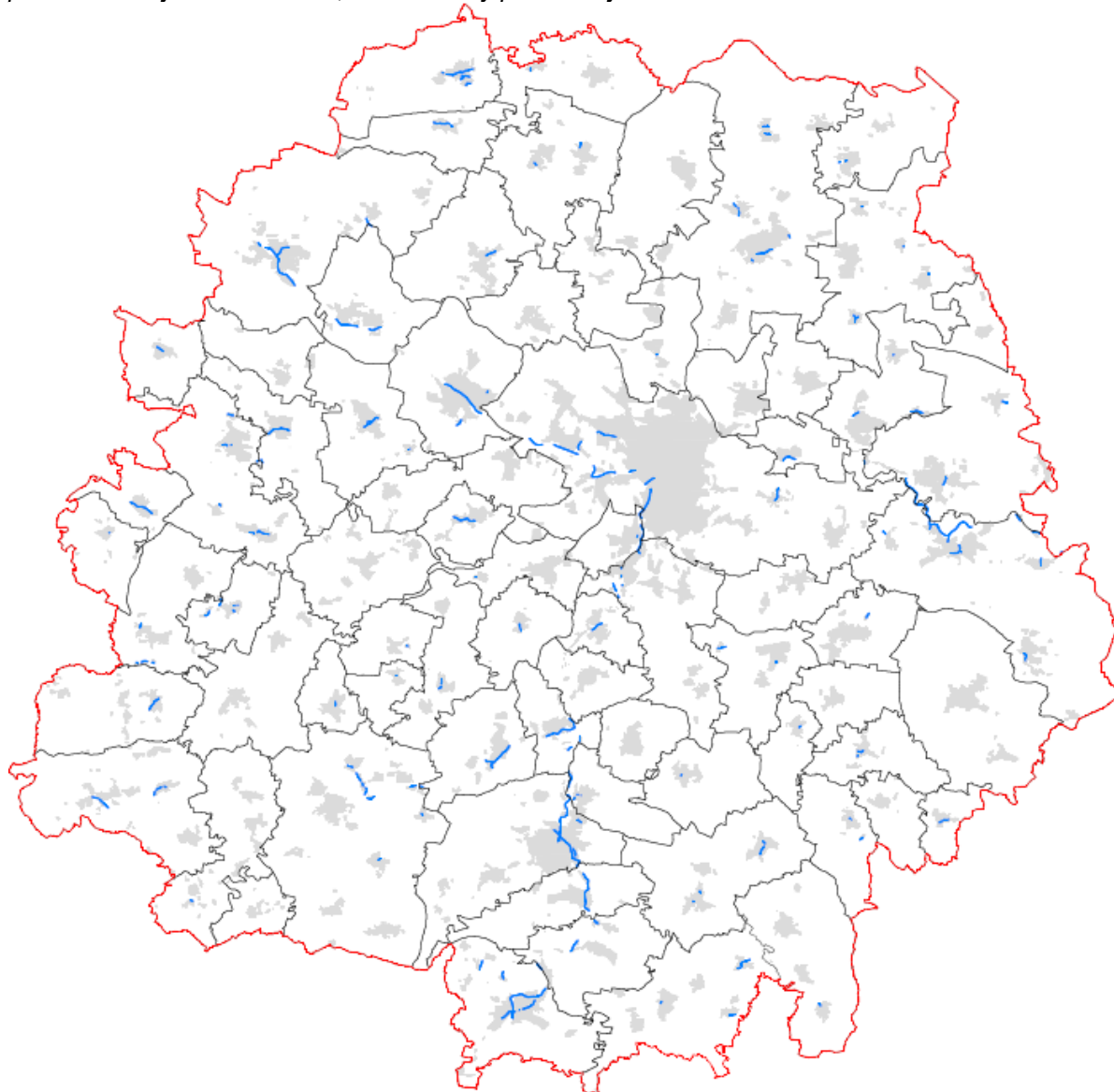

Schéma 12: Průmět rizika ohrožení urbanizovaného území vodními toky

Kromě expozice území v důsledku chování vodních toků obsahuje ÚSK informaci o ohrožení urbanizovaného území balastními vodami vznikajícími na zemědělské půdě a souvisí s navrženými agrotechnickými opatřeními v rámci samostatné kapitoly řešící erozi zemědělské půdy.

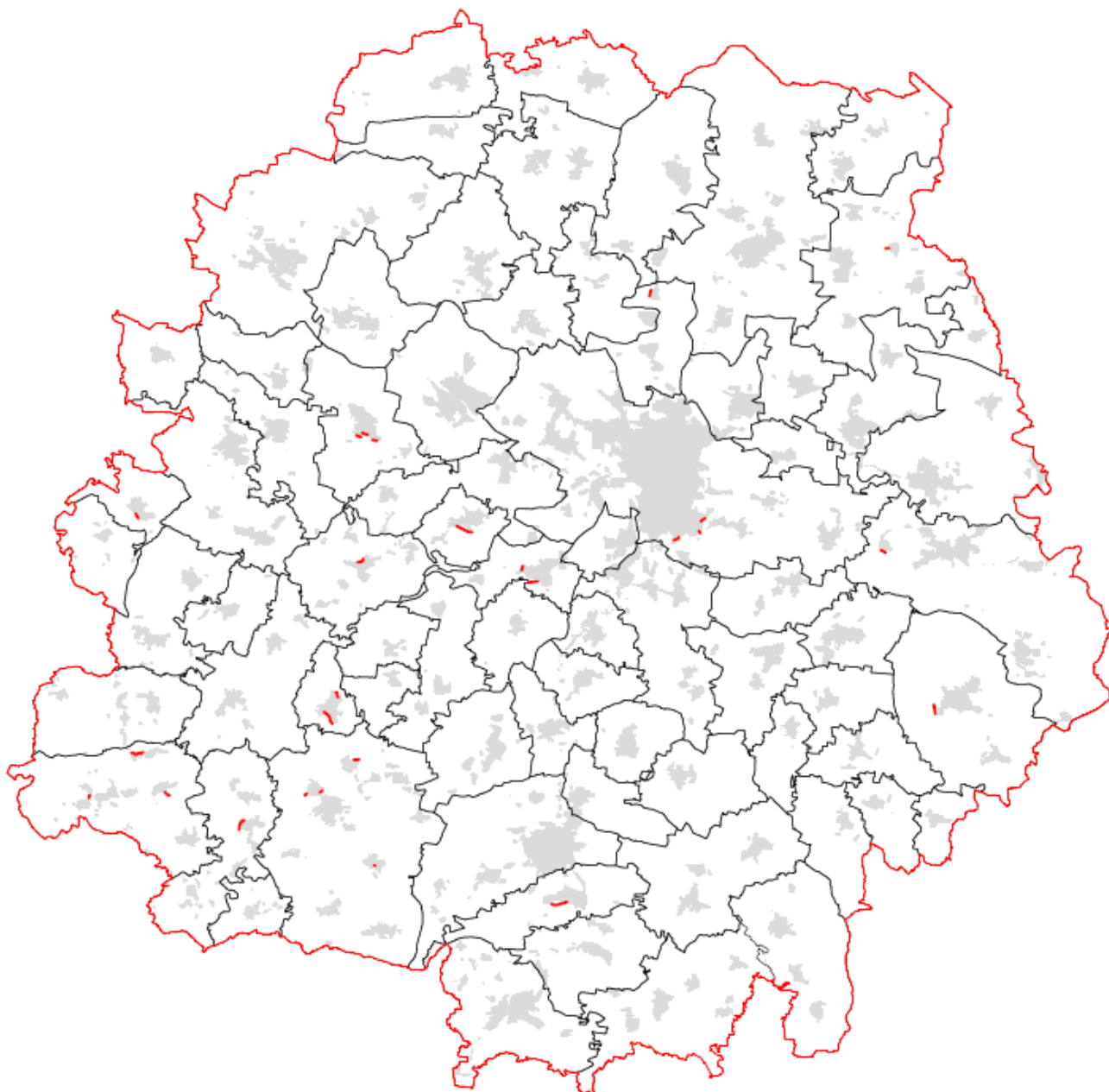

Schéma 13: Ohrožení zástavby (urbanizovaného území) balastními vodami vznikajícími na zemědělské půdě

ÚSK Strakonice v této věci vymezuje ještě další opatření na zachycení povrchové vody – nové vodní plochy a suché poldry.

Rozdíl v důvodech a významu je patrný již z názvu: Vodní plochy jsou rovnocennou součástí krajiny s přesahem do kompozice krajiny včetně rekreačního a hospodářského potenciálu. Suché poldry mohou být součástí zemědělské půdy a působí pouze v případě výskytu balastních vod.

V obou případech nové vodní plochy i suché poldry změni charakter průtoku vodních toků 4. řádu a jejich umístění má bezprostřední vliv na průběh ohrožení urbanizovaného území.

Posice navrhovaných vodních ploch a suchých poldrů jsou patrné z následujícího schématu:

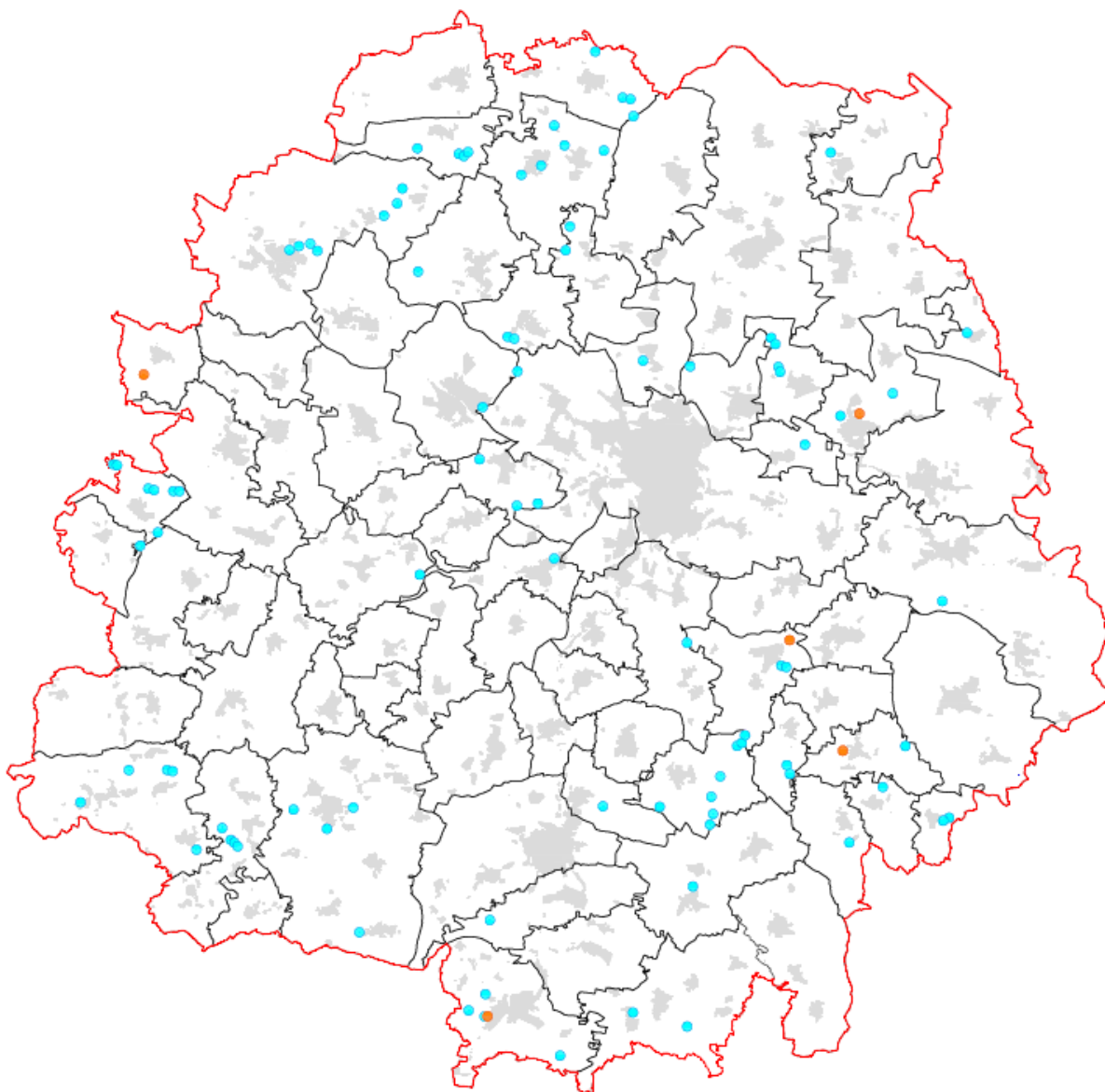

Schéma 14: Doporučené posice nových malých vodních ploch a suchých poldrů – průmět do urbanizovaného území

Připomínáme, že stávající suchý poldr se nachází pod obcí Klíčany v údolní nivě Hoštického potoka.

Výjimečnou hodnotou i potenciálem krajiny je rovněž schopnost obnovy původních koryt vodních toků a jejich zapojení do komplexní funkce krajiny.

Rozsah navržených úprav koryta vodních toků lze dát do souvislosti s těmito údaji:

- *rozvoj sukcese na zemědělské půdě,*
- *rozsah realizovaných či projektovaných pozemkových úprav – možnost na reálné vymezení potřebných pozemků pro realizaci úprav vodních toků,*

- *zpřesnění hydrických segmentů ÚSES včetně vymezení výše uvedených úseků vodních toků jako veřejně prospěšná opatření.*

Poměřujeme zde sídelní hodnoty = urbanizované území s krajinnými hodnotami. Připomínáme, že sídelní hodnoty jsou nahraditelné přemístěním zástavby. Krajinné hodnoty = údolní nivu – nelze přemístit. Projev vodního toku v údolní nivě považujeme za přirozenost resp. krajinný potenciál.

Vodní toky (povodí 4. řádu) jsou jednoznačným potenciálem krajiny. V principu platí:

- *respektování přirozených úseků včetně břehového porostu,*
- *ochrana údolní nivy před nepůvodními zásahy,*
- *uvolnění údolní nivy v případě existující urbanizace.*

Součástí návrhu ÚSK je korekce hydrologické soustavy v tomto členění:

- *revize zatrubnění vodních toků,*
- *návrh na umístění nových vodních nádrží,*
- *návrh suchých retenčních prostorů (plochy, bod),*
- *návrh revitalizace vodních toků.*

b 22.2 Vymezení krajinných potenciálů podle využití nerostných surovin:

Ložiska nerostných surovin jsou potenciálem území:

- *hospodářským potenciálem je těžba nerostných surovin*
- *přírodním potenciálem je uspořádání území po ukončení těžby.*

V řešeném území je aktivní těžba těchto ložisek:

- *Krty – Hradec – dolomit, stavební kámen,*
- *Přeštovice – kámen pro hrubou kamenickou výrobu*
- *Nihošovice – stavební kámen*
- *Malenice – stavební kámen*

Následující schéma zobrazuje rozvoj těžby na vymezených ložiscích nerostných surovin. Současná těžba nerostů není vůči cílové kvalitě krajiny v zásadním rozporu. Krajinným potenciálem je uspořádání prostoru těžby po vytěžení ložiska. V předstihu by měl být zabezpečen prostor před znehodnocením neoprávněnou či nadbytečnou a nepůvodní závázkou. V každém případě by měly být veškeré stavební objekty odstraněny.

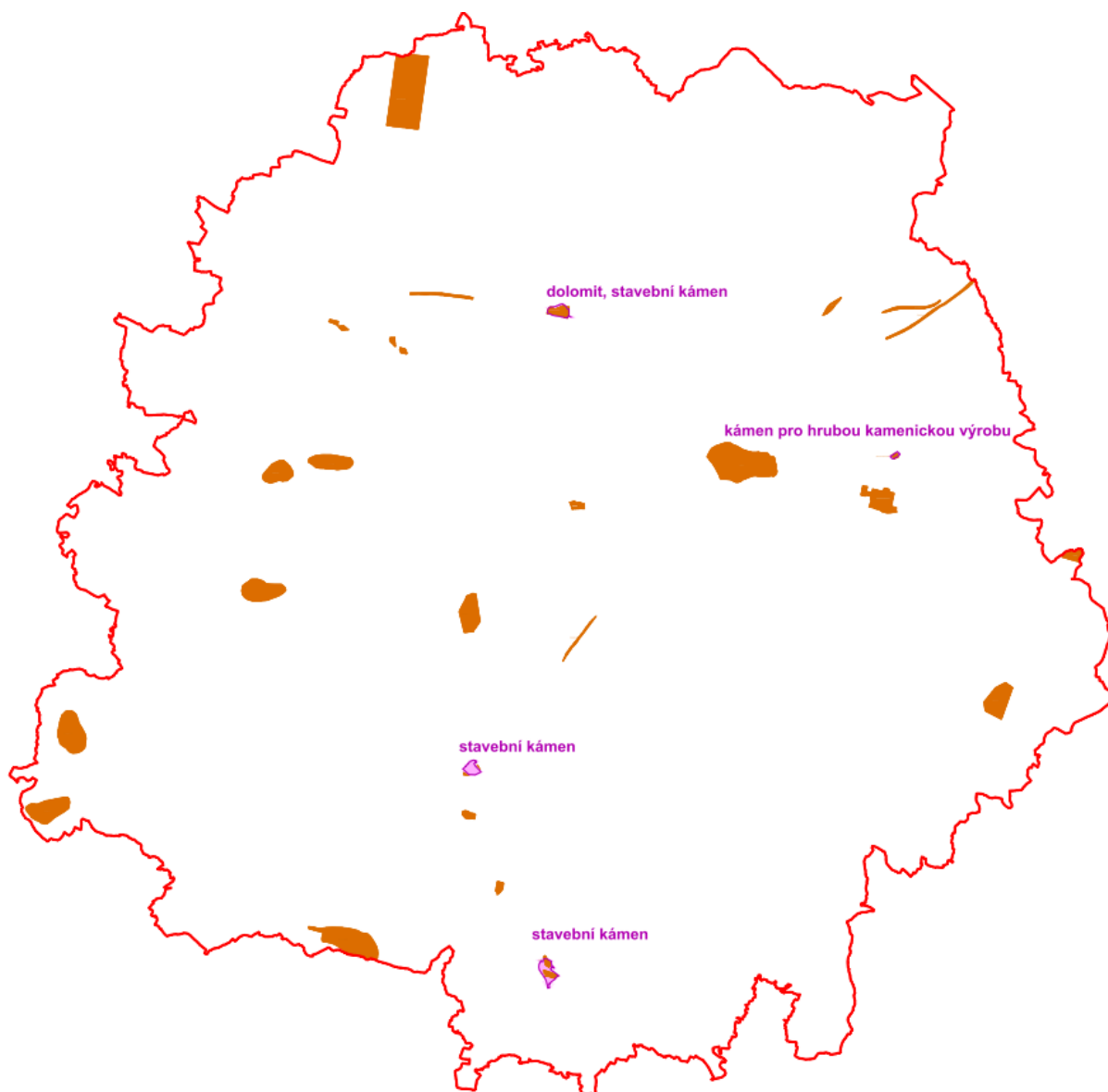

Schéma 15: Rozvoj těžby na vymezených ložiscích nerostných surovin

Jiný obraz nabízí posice ložisek, které dosud nejsou těženy, jsou – li konfrontovány s územním systémem ekologické stability nadregionální a regionální úrovně (ve schématu žluté terče), obdobně je hodnocena posice ložisek vůči určujícím přírodním tvarům (ve schématu okrové terče), v obou případech nepřevyšuje hospodářský potenciál cílovou kvalitu krajiny, obtížně bude těžba obhájitelná v procesu EIA. Těžba nerostů ve Volyňském prostoru – ve všech případech stavební kámen – není (mimo jiné) napojitelná na železnici.

Ložiska nerostů v údolní nivě Otavy jsou šterkopísky. Zde lze okrajově uvažovat s posílením rozvoje údolní nivy Otavy, pro další rozhodování v případě těchto ložisek je však nezbytné prověřit konkrétní možnosti rozvoje údolní nivy v území ORP Strakonice a možná i dále.

Prázdné terče pak zobrazují relativně přípustné využití ložiska vůči cílové kvalitě krajiny.

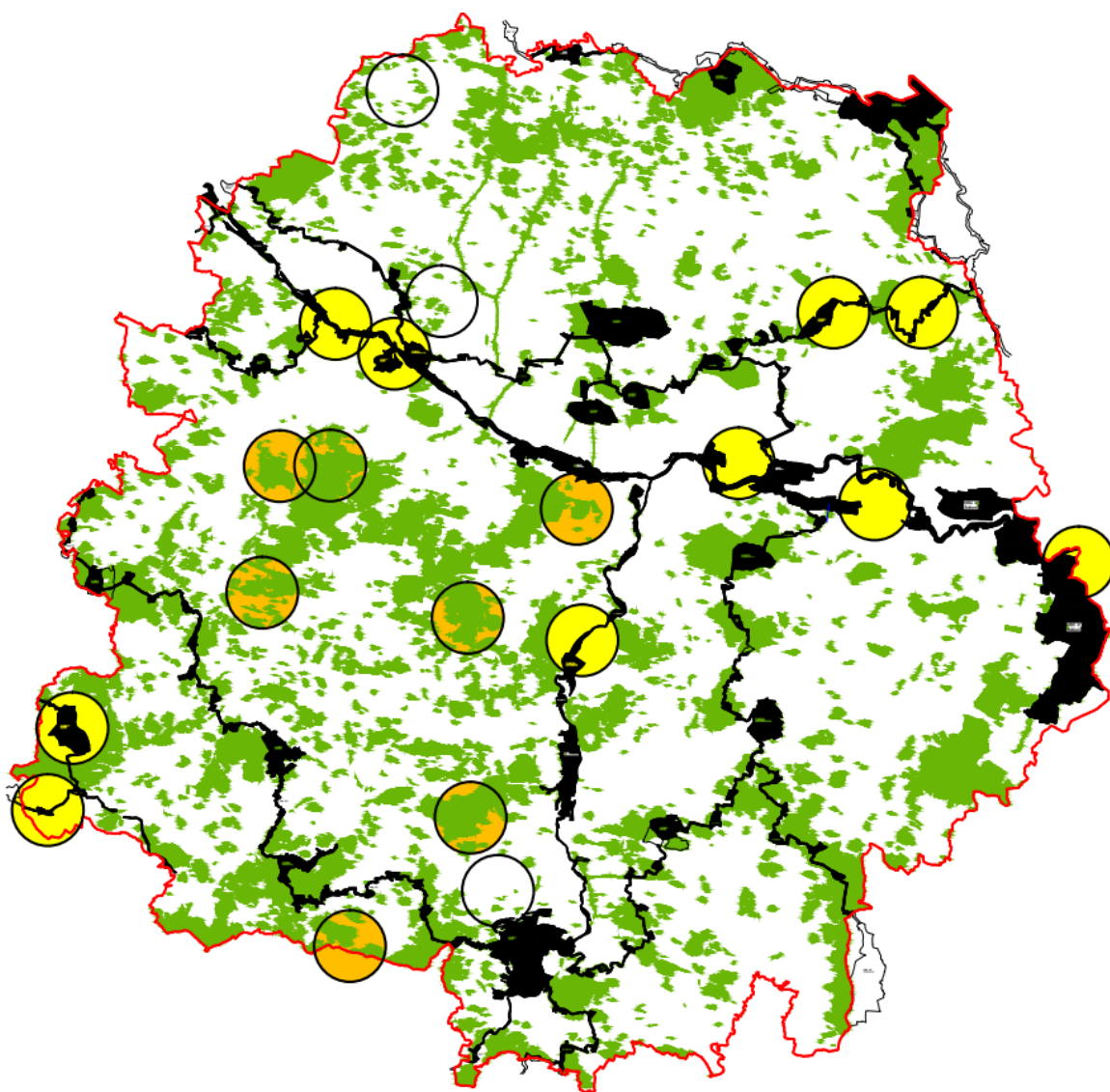

Schéma 16: Posice budoucí možné těžby a jejich střet s ochranou přírody a krajiny. Bezkonfliktní posice jsou bez barevného zvýraznění.

Krajinným potenciálem je novotvar v území, který vznikne po ukončení těžby. V této souvislosti je zapotřebí sledovat okolnosti ukončení těžby a rekultivace dotčeného prostoru již v době povolení – zahájení těžby. V obvyklých případech – nedojde – li k zahlázení těžby – vznikají v místech těžby – zejména v lomech – postupně společenství, opravňující k vyhlášení dotčeného prostoru významným krajinným prvkem ze zákona.

Bylo by fatální (když už se krajina mění) tohoto potenciálu nevyužít.

b 22.3 Vymezení krajinných potenciálů podle zemědělské půdy:

ÚSK sleduje tyto ukazatele:

- velikost půdních bloků nad 20 ha
- prostor větrné eroze,
- posice realizovaných větrolamů,
- ztráta zemědělské půdy sukcesí
- zemědělská půda v I. a II. třídě ochrany

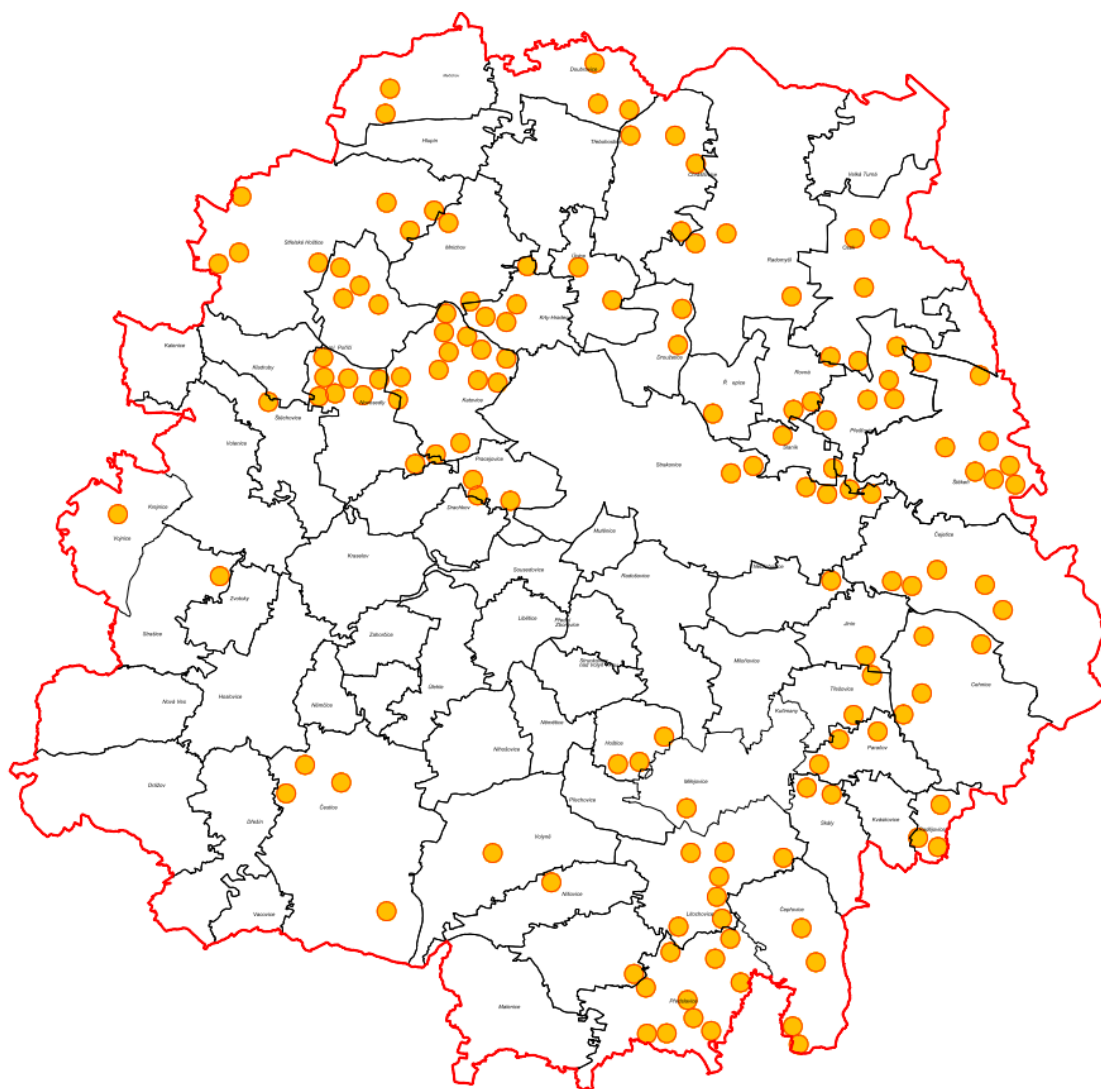

Schéma 17: Půdní bloky přesahující 20 ha

Podkladem pro vymezení těchto posic půdních bloků je vstupní obraz území, který zobrazil skutečný stav krajiny včetně urbanizovaného území, ploch ostatní zeleně a ploch sukcese zemědělské půdy.

Revize velikosti půdních bloků na úrovni veřejně prospěšného opatření územního plánu či jiného (silového) opatření by měla být opřena o další rozhodovací kritéria:

- využití půdního fondu (orná půda, trvalý travní porost, pastviny),
- posice půdního bloku v území ve vztahu k větrné erozi,
- hodnota zemědělské půdy ve smyslu BPEJ = třídě ochrany I. a II.

Větrná eroze:

Následující schéma zobrazuje území větrné eroze a realizované větrolamy, do kterých jsou vloženy půdní bloky přesahující 20 ha, které obsahují významným způsobem zemědělskou půdu v I. a II. třídě ochrany a nejsou chráněny realizovanými větrolamy.

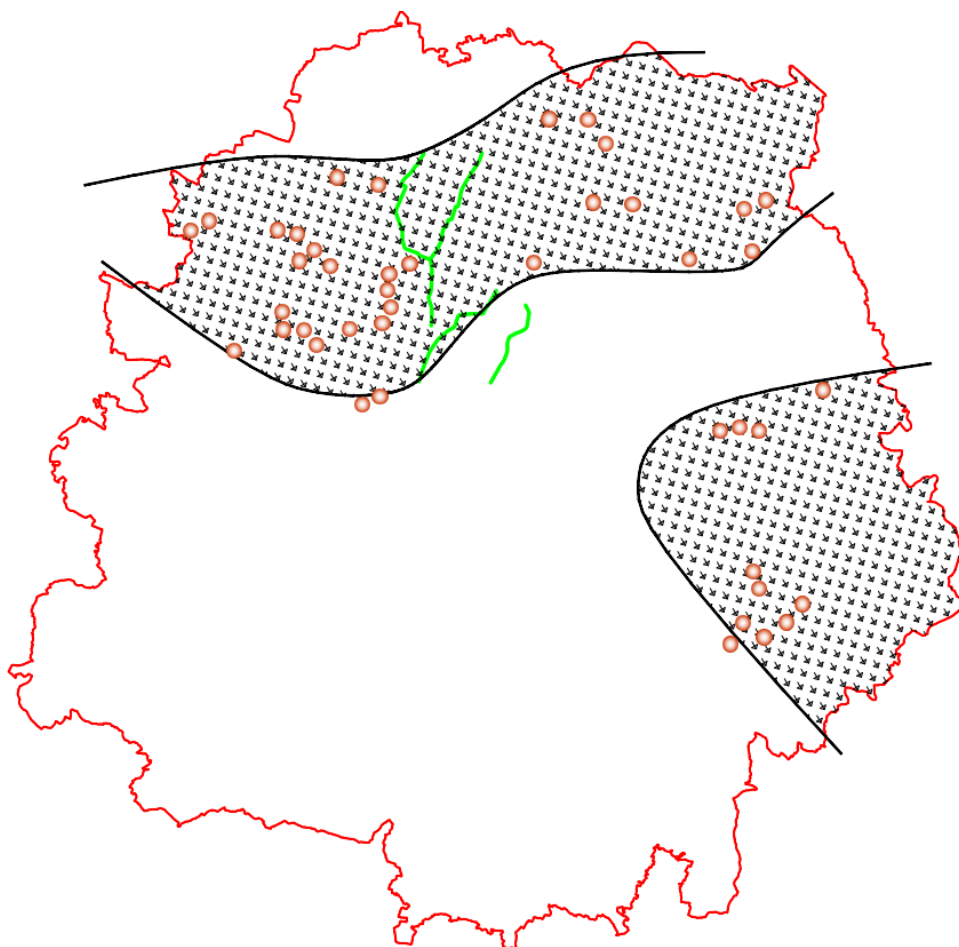

Schéma 18: Půdní bloky přesahující 20 ha s převahou zemědělské půdy v I. a II. stupni ochrany exponované větrnou erozí.

V těchto zjištěných posicích je vhodné usilovat o fragmentaci půdy, které je (z hlediska územního plánování) na úrovni veřejně prospěšných opatření.

Kritériem ohrožení půdního fondu – tedy námětem k řešení je rovněž vodní eroze. V případě ORP Strakonice je vyšší míra ohrožení lokalizována ve Volyňském prostoru. Zde se však (při skutečném zobrazení sukcese zemědělské půdy) až na výjimky půdní bloky přesahující 20 ha nevyskytují. Silně rozvinutá sukcese v kombinaci s významným podílem trvalých travních porostů a pastvin skutečně riziko vodní eroze snižuje.

Řešené území je v tomto smyslu charakteristické významnými větrolamami, procházejícími řešeným územím v ose sever-jih a propojujícími lokální subhorizont Hlupín – Chrástovice s údolní nivou Otavy.

Ztráta zemědělské půdy sukcesí:

V tomto smyslu je poučné, jakým způsobem společnost resp. vlastníci půdy k tomuto potenciálu přistupují. V následujícím schématu je zobrazený rozsah zemědělské půdy, která není pro

zemědělské účely užívána. Rozlišením těchto vrstev ve výkresové části lze ztrátu zemědělské půdy zobrazit ve výše zobrazení I. a II. třídě ochrany.

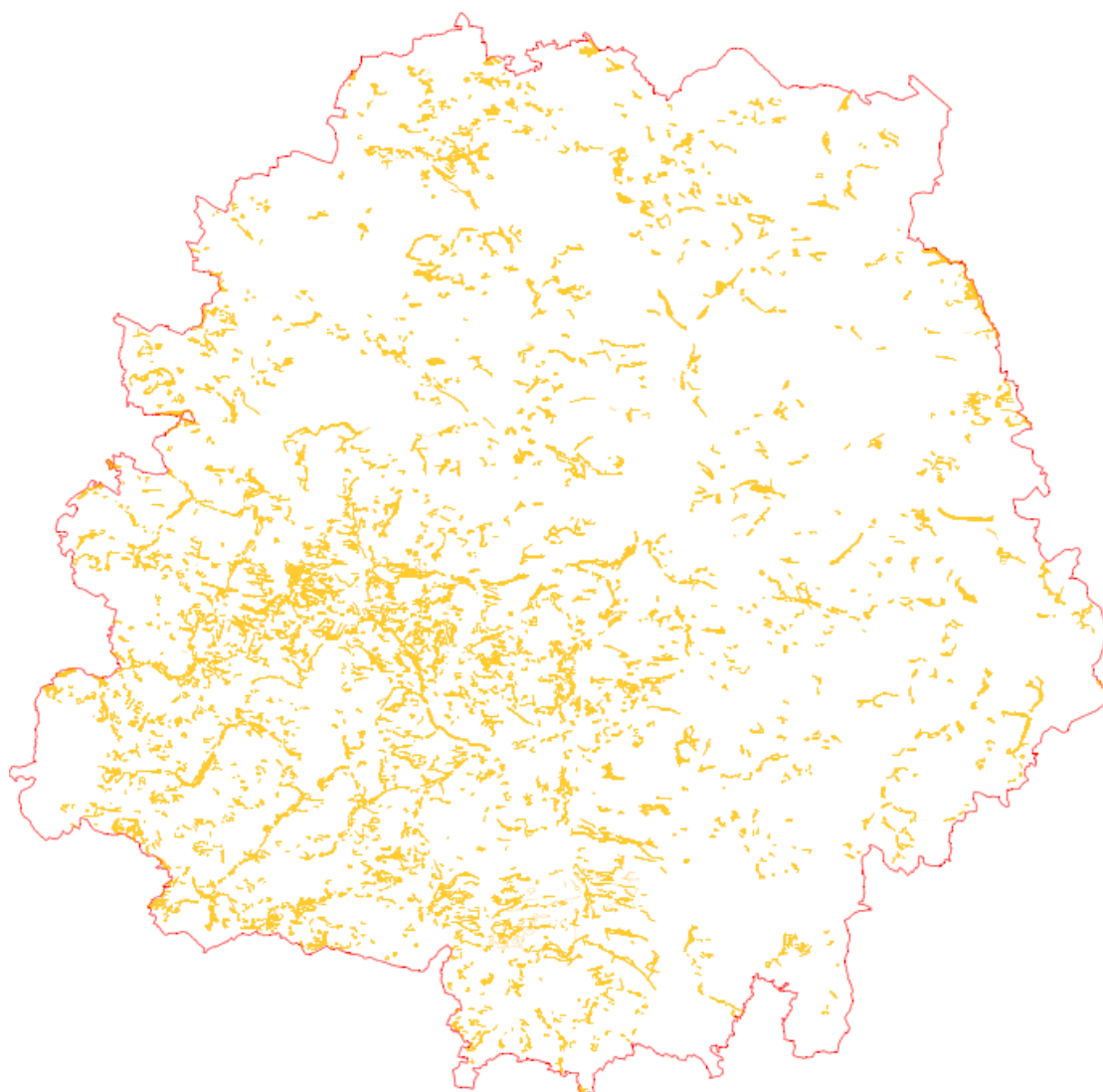

Schéma 19: Sukcese zemědělské půdy.

Ztráta zemědělské půdy je v tomto vyjádření fatální. Kombinací vrstev výkresu krajinných potenciálů lze ztrátu zemědělské půdy zobrazit v měřítku katastru resp. měřítku obce.

Sukcese zemědělské půdy je však současně krajinným potenciálem. V případě, že je sukcese zemědělské půdy přirozeným projevem krajiny v kontaktu s terénními hranami, údolními nivami, kdy je doprovodnou zelení vodních toků apod., lze zobrazenou sukcesí využít při zpřesnění potřebných velikostí půdních bloků z hlediska vodní a větrné eroze, popřípadě pro umístění (zpřesnění) územního systému ekologické stability ve smyslu jeho rámcového vymezení v této územní studii.

V neposlední řadě je podíl sukcese, vyplývající z urbánního tlaku hrany urbanizovaného území na zemědělskou půdu využit pro návrh krajinné zeleně, kterou lze kompenzovat nepůvodní rozvoj obcí do krajiny v pozemcích odpovídajících městské zástavbě a v urbanistické struktuře, postrádající schopnost rozvoje výrazné sídelní zeleně.

Potenciál zemědělské půdy je v ÚSK Strakonice sledován těmito ukazateli:

- velikost půdních bloků ve vztahu k vodní a větrné erozi – viz předchozí kapitola,
- zemědělská půda v I. a II. třídě ochrany:

Z výše uvedeného lze odvodit potenciál řešeného území z hlediska kvality zemědělské půdy resp. hospodářský potenciál vyplývající z jejího využití. Po odečtení plochy lesů a údolních niv je převažující zemědělská půda v I. a II. třídě ochrany, což vytváří vůči rozvojovým záměrům obcí resp. tlaku střeďočekského regionu přirozený střet.

b 22.4 Vymezení krajinných potenciálů podle stability a rozvoje lesa:

ÚSK nestanovuje pro dosažení cílové kvality krajiny zřizování a rozvoj lesa. Cílová kvalita krajiny je založená na stabilitě stávajících lesních ploch, jejich plošné ochraně jak z hlediska úbytku, tak z hlediska vlivů (potřeb) člověka vůči krajině.

Cílovou kvalitou krajiny je z hlediska stability lesních porostů:

- důsledná ochrana okrajů lesa vůči zastavěnému území a zastavitelným plochám se zásadním požadavkem na ponechání volné plochy umožňující migraci, stabilizaci a případných rozvoj předlesových společenství,
- odstranění nepůvodních objektů, které se nacházejí v lesních plochách a zjevně nejsou určeny k plnění funkce lesa: objektů individuální rekreace a objektů – areálů původních specifických činností – armáda, výstavba dopravní a technické infrastruktury,
- akceptování přirozených projevů krajiny v lesních porostech ve smyslu obnovy lužních lesů.

b 22.5 Vymezení krajinných potenciálů podle stability mimolesní zeleně:

V otevřené zemědělské krajině, která je charakteristická pro významnou část řešeného území, jsou její spontánní projevy zásadním potenciálem. Tento potenciál vyplývá ze samotné podstaty procesu – přirozeného procesu, který sice může vzniknout v důsledku lidské činnosti, nicméně jeho projev, biodiverzita i dynamické změny nejsou lidskou činností řízeny.

Krajinné hodnoty dle této ÚSK obsahují výčet těchto projevů, řadí je jako významné krajinné prvky včetně požadavků na jejich ochranu. Aby byly tyto projevy skutečným potenciálem, je nezbytné zajistit jejich legislativní i praktickou ochranu. Legislativní ochranou je zpřesnění definice významných krajinných prvků včetně sankcí za jejich narušení, praktickou ochranou je kvalitativně nové vymezení půdních bloků (databáze LPIS) založená na evidenci a respektování prvků mimolesní zeleně, případně propojené s další korekcí podle ÚSK definovaných požadavků na eliminaci rizik vodní a větrné eroze a změny hydrologie krajiny.

b 22.6 Vymezení krajinných potenciálů přirozené proměny krajiny:

ÚSK akceptuje tyto přirozené proměny krajiny jako potenciál její stabilizace:

- změna údolních niv v důsledku povodně (záplavové území Q100)
- změna krajiny v důsledku sukcese zemědělské půdy,
- změna krajiny větrnou a vodní erozí,
- změna krajiny v důsledku nestabilního terénu (poddolované území),
- změna krajiny v důsledku sesuvů,
- vývoj přírodně blízkých společenství přírodně blízkých plochách.

ÚSK přijímá chování vodních toků jako přirozený projev dynamické proměny krajiny a to včetně záplavového území na úrovni Q 100. Prostor vodního toku je určený pro jeho přirozené proměny a antropogenní vstupy by se měly prosadit výhradně při křížení vodního toku dopravní a technickou infrastrukturou.

b 22.7 Vymezení krajinných potenciálů podle vzájemného posílení a ochrany rozhodujících krajinných a sídelních hodnot:

Je analytickým výstupem, který kombinuje a vzájemně zobrazuje rozhodující krajinné a sídelní hodnoty podle následujícího schématu:

V řešeném území se v rozsahu ovlivňujícím cílovou kvalitu (krajinného okrsku) uplatňují následující kulturní dominanty:

Vybrané stavby vyžadující vzájemnou reflexi s běžnou zástavbou ve střední pohledové vzdálenosti 3 – 5 km.

- 1 Lhota u svaté Anny – kostel sv. Anny,
- 2 Radomyšl – poutní kostel sv. Jana,
- 3 Štěkeň – kostel sv. Mikuláše,
- 4 hrad a zámek Střela,
- 5 Čestice – kostel Stětí sv. Jana Křtitele včetně Kalvárie
- 6 Volyně – kostel Proměnění Páně,
- 7 Malenice – kostel sv. Jakuba Většího

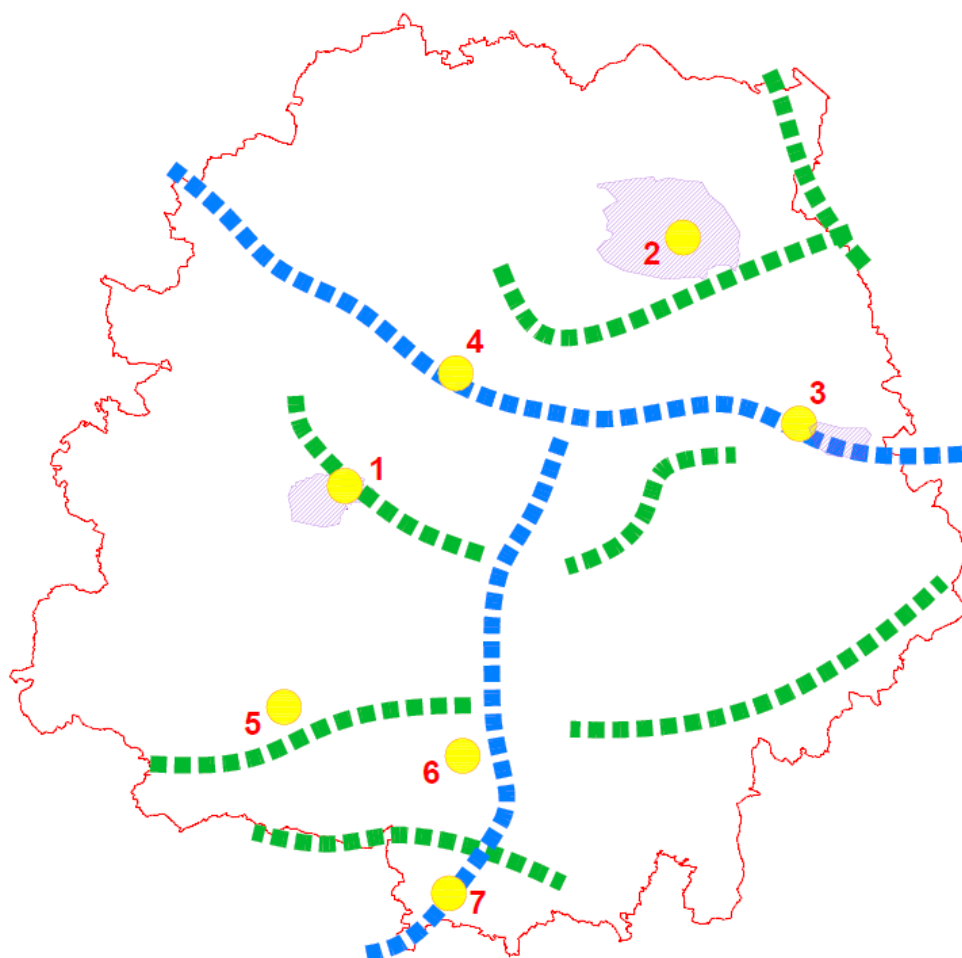

Schéma 20: Sledovaný vliv určujících stavebních dominant na základní krajinné hodnoty

b 22.8 Vymezení krajinných potenciálů podle prostupnosti krajinou včetně funkčního systému ÚSES

Územní systém ekologické stability jako celek je shodně s metodikou územního plánování (tam je jako návrh) vymezen v této ÚSK jako potenciál. V našem případě to ovšem vyplývá z definice ÚSES jako celku. ÚSES není obrazem současné krajiny ale v rámci jeho rámcového vymezení potenciálem – stopou (vektorem) v krajině, vedeným (bez ohledu na stávající zástavbu) územím, kdy má z hlediska morfologie terénu, hydrologie, pedologie i geologické stavby podloží optimální podmínky.

Jeho „rámcový“ návrh pak mohou zpřesnit územní plány jednotlivých obcí, anebo – lépe – generel ÚSES, který by řešil tuto problematiku v měřítku celého ORP.

Další informace k ÚSES jsou v samostatné kapitole této textové části a k ní připojeném zobrazení v části grafické.

b 22.9 Vymezení krajinných potenciálů podle rekreace v krajině

Vymezení krajinných potenciálů podle rekreace v krajině

Hovoříme-li o potenciálu rekreace, tak je nutno – v souvislostech této kapitoly – hovořit o preferenci zájmů krajiny nad potřebou rekreace z pohledu člověka.

V principu je krajina jako celek otevřená pohybové rekreaci, pokud tomu podmínky zvláštní ochrany nebrání. Krajina otevřené zemědělské krajiny je dále schopná absorbovat další poptávku po pohybové rekreaci a to jak prostřednictvím paralelních tras se stávajícím komunikačním systémem, tak vedením tras podél stávajících či navržených přírodních útvarů.

Takto definovaná pohybová rekreace je součástí cílové kvality všech krajinných okrsků.

Individuální pobytová rekreace = rekreační chaty, popřípadě rekreační zahrádky či rekreační osady, umístěné v krajině, nejsou obrazem rekreačního potenciálu krajiny. Označeny jsou jako nevhodné s požadavkem jejich stagnace a následného cíleného útlumu. Ten by měl být realizován zejména v souvislosti s umístěním rekreačních chat v ochranných pásmech vodních zdrojů, v lese, v záplavovém území a na plochách přírodních útvarů. Cílovou kvalitou krajiny je tedy jejich absence.

V odůvodněných případech lze individuální rekreaci zachovat (podle krajinných okrsků). Okolnosti možného rozvoje rekreace budou vždy vyhodnoceny parametricky vůči dalším hodnotám krajiny jako celku.

b.23 Sídlní hodnoty

Členění území podle sídel

Používáme pojem „sídlo“ jako prostor, ve kterém se vyskytují skupiny staveb v tradičním = městském či venkovském uspořádání. Rozlišení podle územně samosprávných jednotek = obcí je pak patrné z přeneseném členění území podle obcí (hranice obcí).

Vstupní hodnocení sídel v členění: polyurbanizované území, urbanizované území – bodové sídlo – je převzato z doplňujících průzkumů a rozborů a zpřesněno – aplikováno – na polygony urbanizovaného území, jak jsou vymezeny v návrhové části ÚSK.

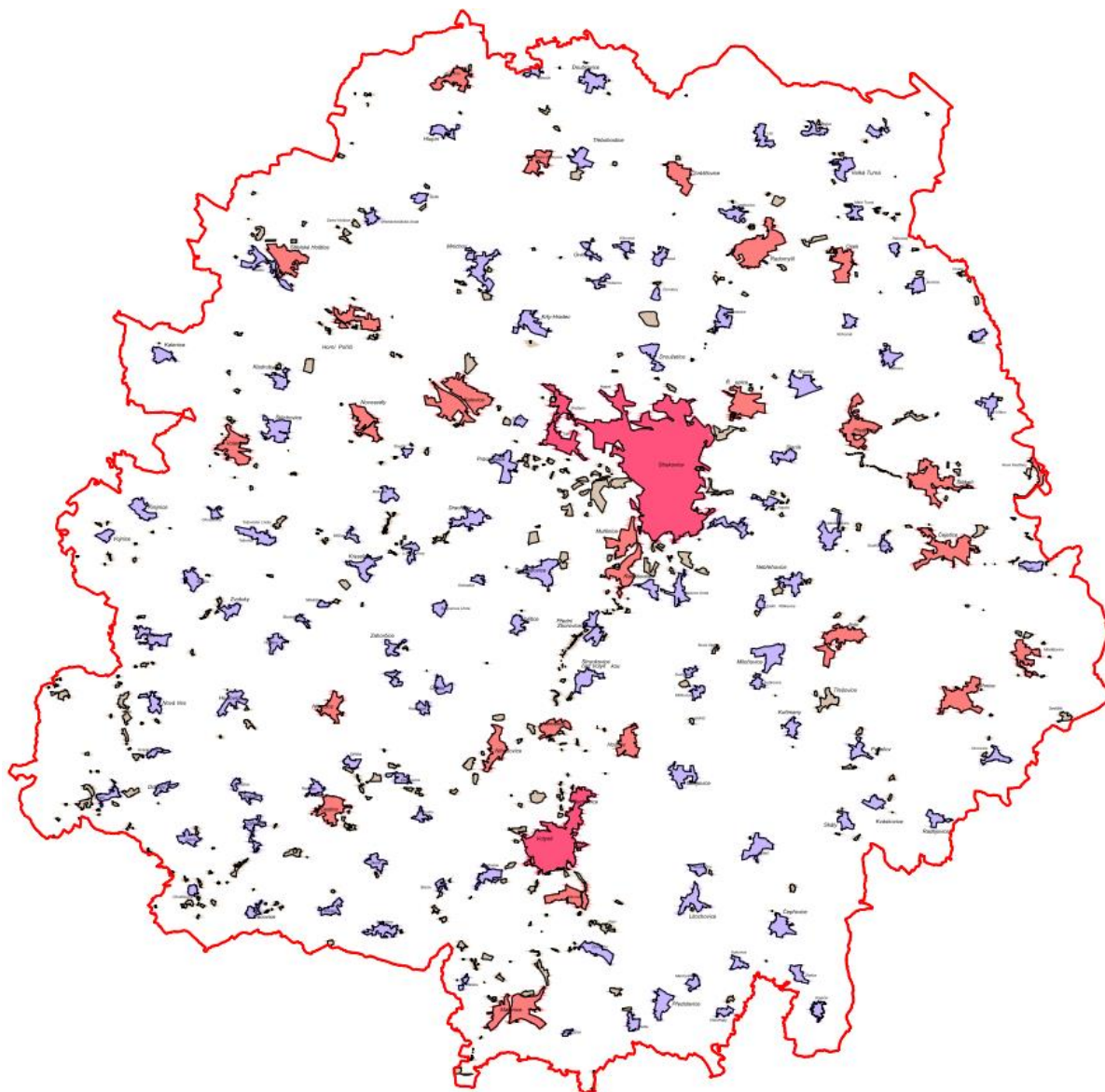

Schéma 21: Rozlišení urbanizovaného území: Polyurbanizovaný prostor Strakonice a Volyně, urbanizovaná a bodová sídla.

Výše uvedené schéma zobrazuje polyurbanizované území Strakonice a Volyně, světlejším odstínem pak urbanizovaná sídla. Bodová sídla – viz fialová výplň a ostatní urbanizované území vytváří celkovou hierarchii sídel řešeného území.

Polyurbanizovaným územím je prostor Strakonice a Volyně a k nim přidružených sídel. K němu prostorově připojených v rámci vymezení urbanizovaného území. V tomto prostoru je zásadně určující již vytvořená sídelní struktura, jejíž současný stav je akceptován a pouze okrajově komentován – viz krajinné okrsky a cílová kvalita, viz negativní dominanty. Zájmy přírody a krajiny jsou aplikovány z hlediska krajinného rázu a z hlediska zajištění elementárních podmínek funkce území – propustnost územím pro migraci, ÚSES, vodní toky.

Urbanizovaným územím jsou sídla, která mají vnitřní uspořádání založené na vzájemné hierarchii jednotlivých staveb – funkcí a akcelerátorem postupného (dosavadního) růstu jsou vazby odlišné od navazující krajiny. Původní vazby sídla krajiny – na rozdíl od dále definovaných bodových sídel – jsou stavebním rozvojem potlačeny bez možnosti zpětné obnovy.

Urbanizovaným územím jsou:

- Mečichov, Zadní Zborovice, Chrástovice, Radomyšl, Osek,
- Řepice, Přeštovice, Štěkeň, Čejetice, Nové Kestřany,
- Střelské Hoštice, Horní Poříčí, Katovice, Pracejovice, Novosedly, Volenice,
- Sousedovice, Mutěnice, Radošovice, Jinín, Cehnice, Mladějovice,
- Němčice, Němčice, Nihošovice, Čestice, Hoštice, Malenice, Předslavice.

Zbývající sídla jsou hodnocena jako bodová.

Bodové sídlo naopak představuje více či méně zachovaný přímý vztah své urbanistické struktury a navazující zemědělské (lesní) krajiny, která sídlu poskytovala základní zdroj obživy. Jednoznačné vazby sídlo – krajina jsou patrné z katastrální mapy, kdy plužina dosud navazuje na vnitřní strukturu (uspořádání) bodových sídel. Zachovaný vzájemný vztah je současně potenciálem možné faktické – funkční obnovy v případě, že k tomu společnost bude nucena či „dobrovolně“ dospěje.

Načtení sídelních hodnot

Podkresem sídelních hodnot jsou objekty dopravní infrastruktury: dálnice, silnice v rozlišení silnic I. třídy a silnic ostatních, železniční síť (samostatně železnice a vlečka).

Ve fázi sídelních hodnot jsou přirozeně akceptovány další viditelné prvky technické infrastruktury tak, jak jsou soustředěny v doplňujících průzkumech a rozborech: z hlediska krajiny jsou důležitá nadzemní vedení VVN elektro a specifický projev – věžové vodojemy.

Bez dalších úprav jsou převzaty doprovodné stavby: mosty, stavby na vodních tocích.

Sídelní hodnoty, jak jsou sledovány dotčenými orgány, jsou převzaty z doplňujících průzkumů a rozborů v tomto členění:

- národní kulturní památka,
- nemovitá kulturní památka,
- zásadní významné stavby a soubory s vlivem na krajinu,
- (další) významné stavby a soubory,

Kromě sídel jsou v krajině akceptovány (a rozlišeny) další solitérní stavby v krajině:

- tvrze
- zámky,
- kostely,
- kaple,
- poutní místa
- mosty, jezy,
- kostely,
- rozhledny,
- usedlosti,
- mlýny.

Zobrazeny jsou ve výkresu sídelních hodnot. Tento výkres pak obsahuje další relevantní údaje z hlediska památkové péče.

Zvláštní statut sídlo – krajina – náleží vodním mlýnům jako příkladu kompozice sídla a vodního toku.

Usedlosti jsou většinou samostatnými objekty v krajině, výjimečně soustavou budov. Jedná se o původní stavby, které by neměly být rozšiřovány o další samostatné objekty.

Objekty mimo urbanizované území jsou dle tohoto výčtu plně akceptovatelné v krajině.

V rámci vyhodnocení krajinných hodnot a stanovení krajinných potenciálů jsou vymezeny posice problémových staveb v zastavěném území i v krajině s cílem jejich analýzy na platformě územních plánů.

Součástí sídelních hodnot jsou i negativní projevy v krajině a to:

- stavby mimo měřítko krajiny
- místa problémové transformace zemědělských areálů.

Návrh ÚSK se vymezuje vůči nevhodné sídelní struktuře ve třech úrovních:

- objekty individuální rekreace v prostoru údolních niv Otavy a Volyňky,
- jednotlivé stavby expandující do krajiny,
- plošná expozice území.

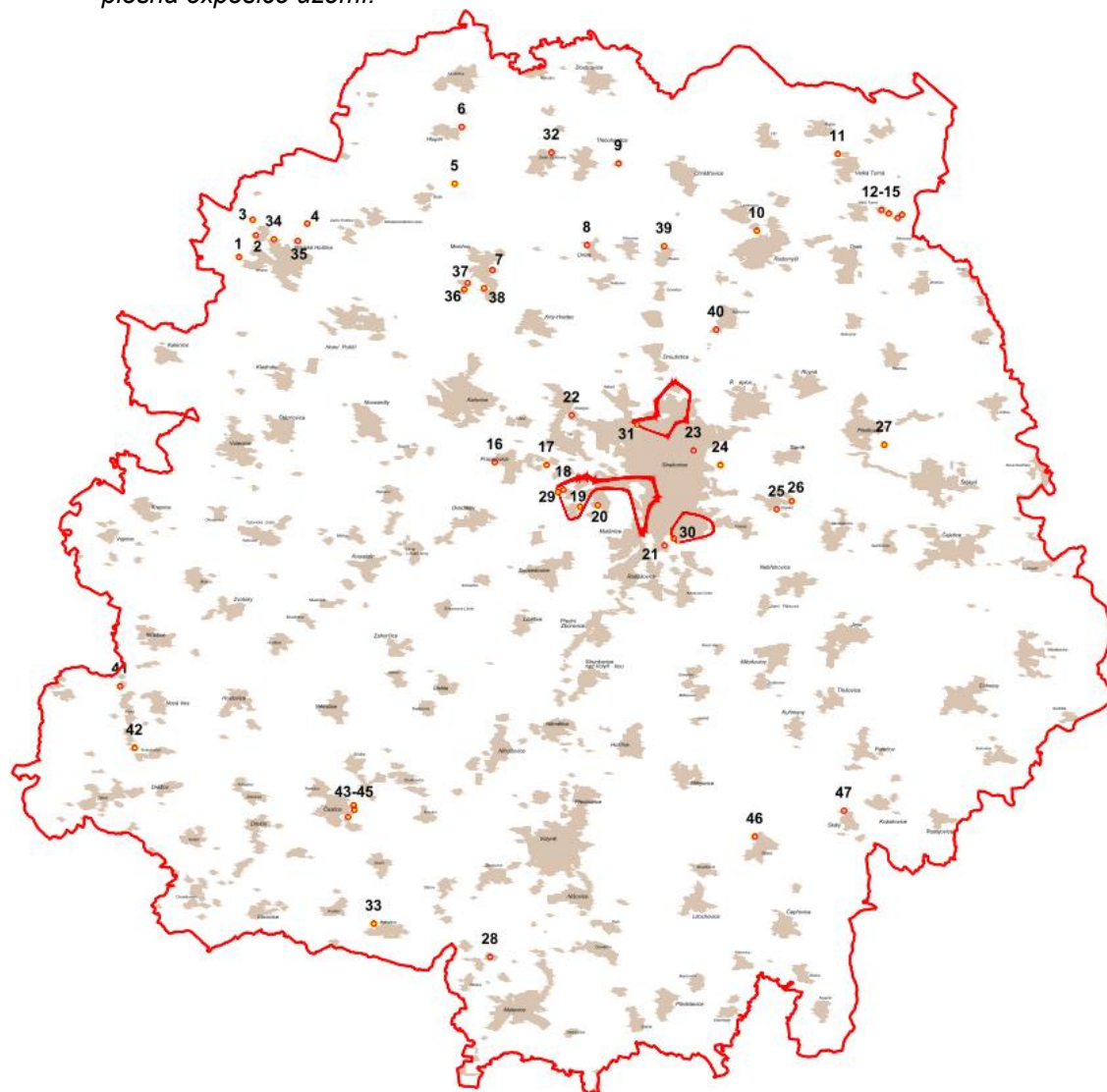

Schéma 22: Výčet zjištěných negativních objektů a areálů k prověření

Výčet zjištěných negativních objektů a areálů k prověření je patrný z následující tabulky:

posice č.	sídlo	indikace problému
1	Kozlov	stavby ve volné krajině na lokálním horizontu
2	Střelské Hoštice	zareál znehodocující údolní nivu Otavy
3	Střelské Hoštice	stavby ve volné krajině na lokálním horizontu
4	Střelské Hoštice	zemědělská plocha
5	Sedlo	zemědělská plocha, zanikající rybníky
6	Hlupín	novotvary v otevřené krajině
7	Mnichov	devastující areál
8	Únice	devastující areál
9	Třebohostice	chaty v krajině
10	Radomyšl	novotvary v otevřené krajině
11	Velká Turná	skládky
12,15	Malá Turná	chaty v krajině
16	Pracejovice	novotvary v otevřené krajině
17	Pracejovice	devastující areál
18,19	Strakonice	chaty v krajině
20	Strakonice	chaty v krajině, porušení piety hřbitova
21	Strakonice	novotvary v otevřené krajině
22	Dražejov	novotvary v otevřené krajině, propojení sídel
23	Strakonice	devastující areál
24	Strakonice	zemědělská plocha
25	Hajská	novotvary v otevřené krajině
26	Hajská	novotvary v otevřené krajině
27	Přešťovice	bývalá hájovna?
28	Malenice	fotovoltaická elektrárna na exponované otevřené krajině
29	Strakonice	nevhodná zástavba údolní nivy
30	Strakonice	vystupující zástavba Předních Ptákovíc
31	Strakonice	vystupující zástavba zahrádkovými osadami
32	Zadní Zborovice	novotvary v otevřené krajině
33	Nahořany	novotvary v otevřené krajině
34	Střelské Hoštice	novotvary v otevřené krajině
35	Střelské Hoštice	novotvary v otevřené krajině
36	Mnichov	novotvary v otevřené krajině
37	Mnichov	novotvary v otevřené krajině
38	Mnichov	novotvary v otevřené krajině
39	Podolí	novotvary v otevřené krajině
40	Domanice	novotvary v otevřené krajině
41	Viska	novotvary v otevřené krajině
42	Kváskovice	novotvary v otevřené krajině
43-45	Čestice	novotvary v otevřené krajině

Velmi obezřetně namítáme plošnou urbanizaci pravého břehu Otavy ve Strakoniciích v místě soutoku s Volyňkou s přesvědčením, že žádná ze zde uvedených staveb nepřevyšuje urbánní posici hradu Strakonice vůči bývalému lužnímu lesu a vodním tokům, poskytujícím hradu přirozenou ochranu. Případná redukce těchto ploch přesahuje formát a schopnost projednání územního plánu, musí mu předcházet společenský konsensus na platformě strategického plánu. V každém případě však není vhodné tento prostor dále (jakkoliv) rozvíjet stavebními objekty.

Pouze z „povinnosti“ upozorňujeme na zjevnou expozici krajiny navazující na město Strakonice a to jak v případě Holého vrchu a Šibeníku zahrádkovými osadami, tak vystupující zástavbu lokality Přední Ptákovice. Zahrádkové osady lze jistě výhledově eliminovat, opět zde platí doporučení nezakládat dalšími stavbami plošně či významově (změna zahrádek na trvalé bydlení) další nevratné změny vůči krajině.

Návrh ÚSK prověřuje, hodnotí a přijímá vůči krajině tyto **komponované celky**:

1. Strakonice hrad a soutok Otavy a Volyňky
2. Střela hrad a zámek
3. Čestice zámek, park a kalvárie
4. Kladruby park
5. Kraselov – Lhota u Svaté Anny, poutní kostel sv. Anny
6. Milejovice kostel Dobrá voda
7. Mladějovice bažantnice, obora a alej Knížecí cesta
8. Němčice zámek s hospodářským dvorem a park
9. Nihošovice kaple sv. Antonína
10. Radomyšl poutní kostel sv. Jana Křtitele s křížovou cestou
11. Řepice zahrada tvrze
12. Štěkeň areál zámku a komponovaná krajina
13. Malenice kostel sv. Jakuba Většího a kaple sv. Václava

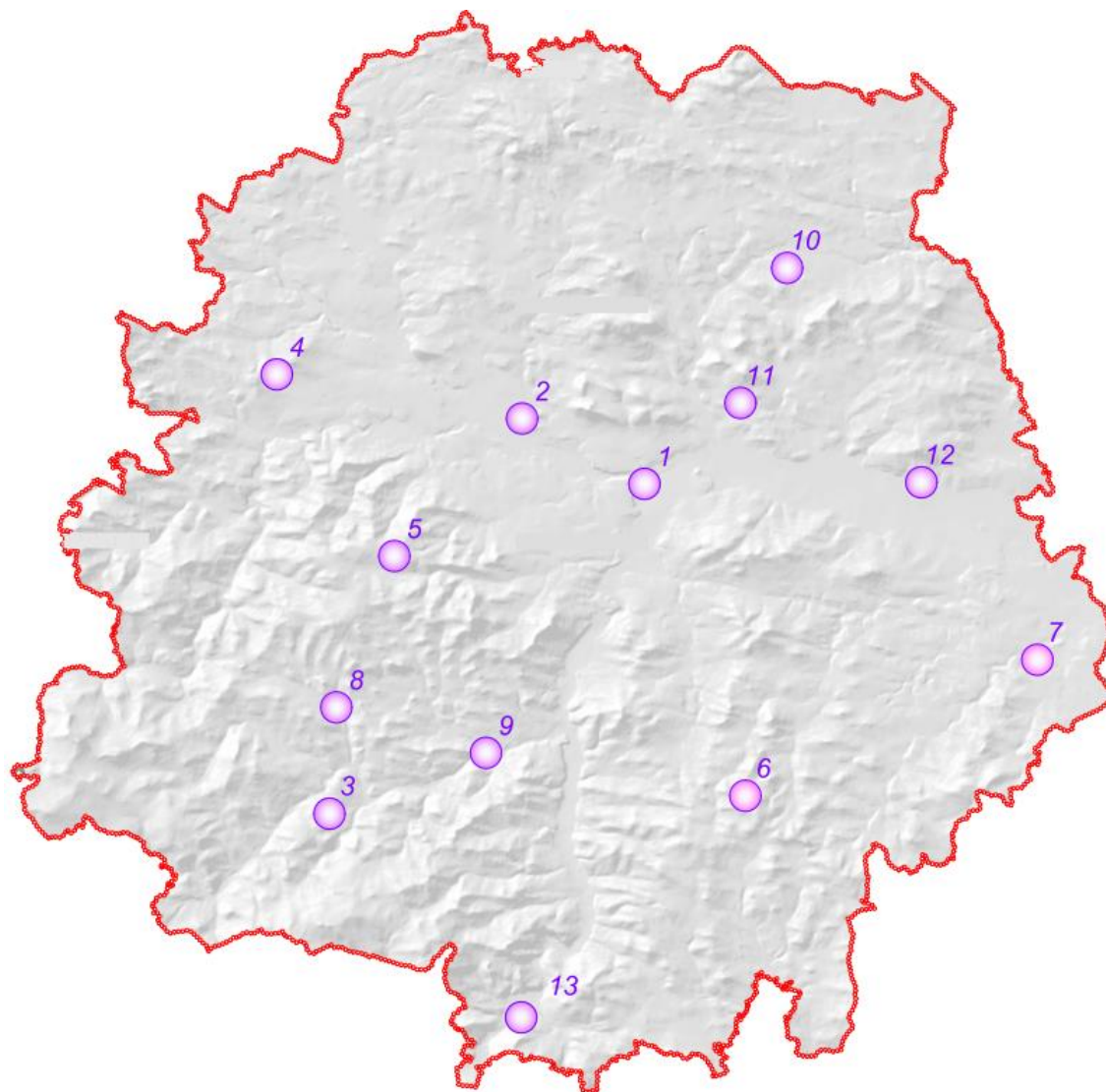

Schéma 23: Posice komponovaných celků

Ad 1: Strakonice hrad a soutok Otavy a Volyňky

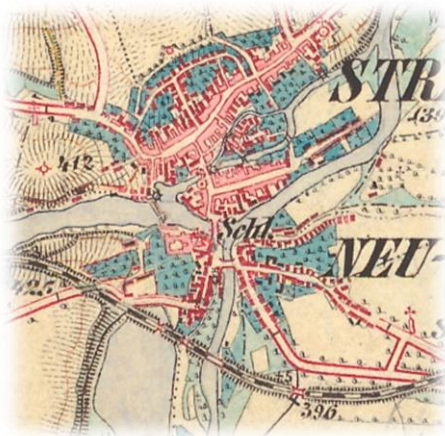
Strakonický hrad nevznikl na návrší, jak často známe u ostatních středověkých hradů, ale na soutoku dvou řek v místě chráněném ze dvou stran toky a na zbytku bažinami. V dnešní době je původní charakter okolí hradu značně setřen výstavbou, avšak původní smysl založení hradu právě na tomto místě je stále jasně čitelný. Potenciál místa a jeho působení je do dnešní doby velmi silné, bohužel však opatřeními minulých staletí silně potlačené, ne-li popřené.

Pro nezávislého pozorovatele jsou nepříjemné, nebo dá se říci ke škodě věci upravené zejména následující záležitosti:

- obecně působivé a významné místo soutoku je pohledově i provozně potlačeno úpravou komunikací do jediného mostu přímo nad soutokem, tím je znemožněn přístup k tomuto místu a stále rostoucí doprava svým ruchem úplně potlačuje možnost prožitku místa,
- řeka pod soutokem je (samozřejmě z důvodů možného rozlivu) tvrdě umístěna do kamenných zdí a umožňuje člověku přístup jen velmi omezeně a „potajmu“, dotknout vody se můžeme jen z dálky a pouze očima,
- původně bažinaté území mezi hradem a hrází Blatského rybníka, které mělo zcela jistě také obrannou funkci, je zastavěno, přičemž kvalita a charakter staveb jsou většinou hodně diskutabilní,
- místo přímo na soutoku, které výstavba mostu Jana Palacha v roce 1977 ztvárnila jako prosklenou budovu, ze které se člověk může kochat slévajícími se vodami, je nyní využíváno jako „hrabárna“ (=lze si tu koupit za směšný peníz šaty, které už někdo někde nosil) a ne jako příjemná kavárna na neopakovatelném místě.

Pokud chceme za současné situace alespoň částečně eliminovat vliv negativních opatření a vpustit řeky zpět do města, navrhuje:

- umožnit přístup k vodě i zde v historickém centru na několika místech např. pomocí dřevěných lávek na levém břehu u kamenných zdí, občas s přístupy k vodě,
- postupně odstraňovat zástavbu z prostoru mezi Volyňkou a ulicí Pod Hradem (kromě historického dvora) a nahradit ji přírodní úpravou,
- za jakýchkoliv podmínek odkoupit do vlastnictví města budovu na mostě Jana Palacha a provozovat ji důstojnějším způsobem odpovídajícím významu místa (kavárna s muzeem, galerií apod.),
- v dlouhodobém plánování vymístit motorovou dopravu z místa soutoku a vytvořit z něj klidové místo s vnímáním historie a přírody. Vrátit se ke konceptu dvou menších mostů mimo soutok.

Detail Strakonice na mapě III. vojenského mapování (cca 1880) / Most Jana Palacha přímo nad soutokem.

Panorama Volyňky nad soutokem, „tajný“ přístup k vodě vede pod mostem.

Panorama Otavy pod soutokem. Pokud najdete tajný vstup, po pravém břehu se projít dá.

Vlevo „hrabárna“ na nejatraktivnějším místě ve městě.

Panorama strakonického hradu.

Zástavba v podhradí pod hrází Blatského rybníka.

2. Střela hrad a zámek

Zámek z roku 1720 na místě původního středověkého hradu je na mírném kopci 5 km západně od Strakonice. Z bývalého hradu jsou pouze ruiny v porostu okolního parku. Přímé pohledové vazby na budovu zámku jsou částečně při příjezdu od Strakonice a Katovic, kdy jsou vidět střechy zámku a věž kaple, jinak je budova zakrytá stromy.

Samotný kopec je viditelný dálkovými pohledy z krajiny na S a V, zatímco z J brání dálkovým pohledům porosty na březích Otavy.

Pro zvýšení účinku dálkových pohledů doporučujeme při výchově porostů krajinářského parku směřovat k uvolnění bezprostředního okolí budovy.

V oblasti vyšrafované na obrázku neumísťovat stavby a objekty nevhodného měřítka a proporcí.

Kopec se zámek Střela v dálkových pohledech od Dražejova (uprostřed snímku za rodinnými domy).

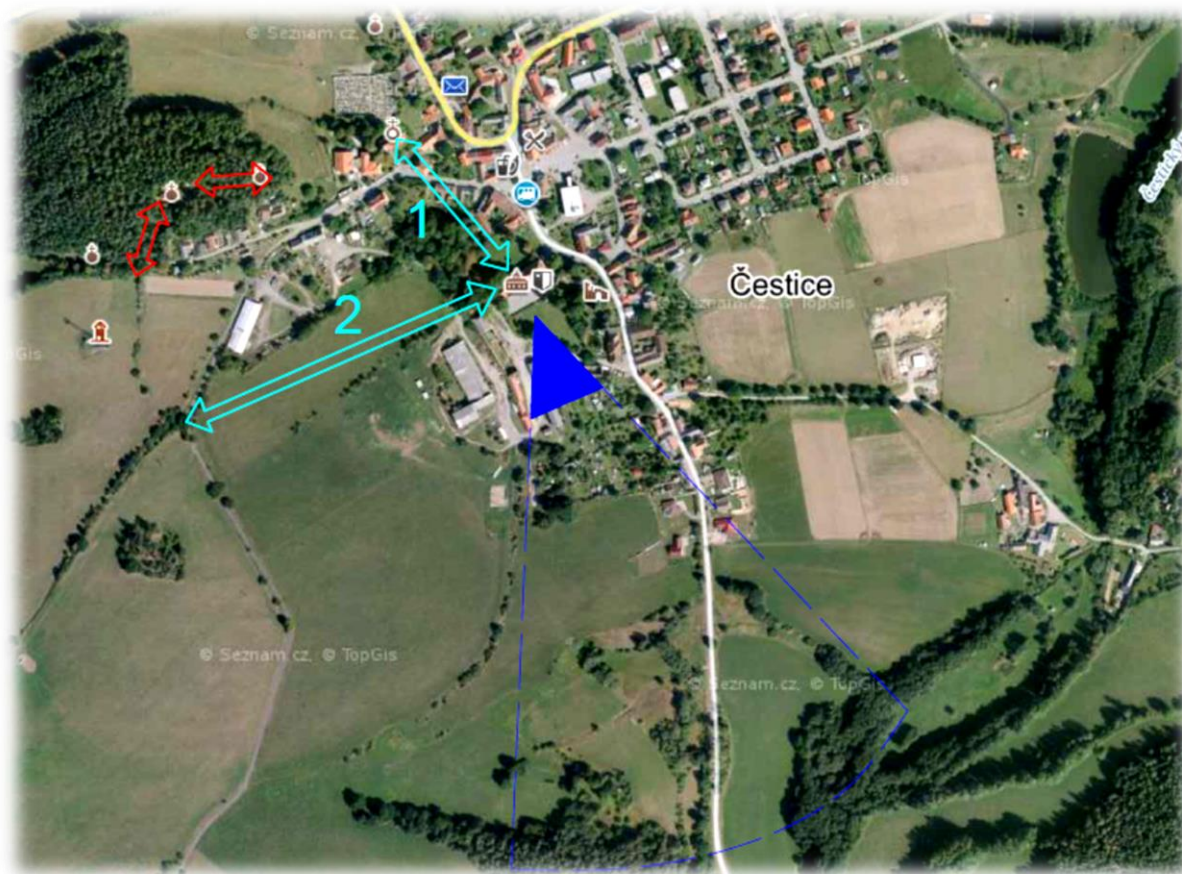
Letecký pohled na zámek a hrad z Mapy.cz.

3. Čestice zámek, park a kalvárie

Barokní zámek slouží dnes potřebám obce a je obklopen zahradou se zbytky tvrze a hospodářského dvora. Od SZ zahradního průčelí zámku je pohledová vazba na kostel Stětí sv. Jana Křtitele (na obrázku označena č. 1). Z parku JV od zámku se otevírá pohled do krajiny na JV s četnou liniovou zelení a menšími lesíky. Jednostranná důležitá pohledová vazba je od rozcestí s křížkem a mohutnými stromy a balvany JZ od obce směrem k zámeckému areálu (na obr. označena č. 2). Pro udržení výše zmíněných kompozičních vazeb je důležité Z a J od zámeckého areálu neumísťovat stavby a porosty dřevin.

Kalvárie: Soubor kaplí postavených na oslavu uzdravení z těžké nemoci na kopci Kalvárie, je z krajiny i z obce zakryt pohledům vzrostlou zelení. Pro zapojení do obrazu krajiny je vhodné vytvořit průseky pro pohled na centrální stavbu z obce od V a z krajiny od J (na obrázku označeny červenými šipkami).

4: Kladruby park

Park se zbytky tvrze v jižním okraji Kladrub je koncipován zejména pro vyhlídky do J směru ke Štěchovicím a Volenicím. Za ohradní zdí v podobě draka je vyhlídkový pahorek, z něhož je výhled do krajiny na jih až k obzoru tvořenému zalesněnými kopci J od Štěchovic. Významná pohledová osa se symbolickým charakterem směřuje ke kapli sv. Jana nad Štěchovicemi, doprovázené vzrostlou zelení. Podobný charakter má porost na kopci Remízek SV od kaple.

Kaple ve Svaté Trojici, místní části Kladrub, se přes vyvýšenou polohu v dálkových pohledech neuplatňuje, je zakryta těsně přiléhající zástavbou a z J porosty.

Na specifickou prolamovanou zeď kladrubského parku jsou nejlepší pohledy ze silnice mezi Kladrubami a Štěchovicemi.

Pro zachování nerušených výhledů z parku a zpět na park je důležité nevysazovat alej kolem severních dvou třetin výše zmíněné cesty a naopak by bylo žádoucí rozčlenit velké půdní bloky Z i V od této silnice rozptýlenou zelení a neumísťovat zde žádné stavby.

Pohled od Kladrub ke kapličce sv. Jana doprovázené stromy, vlevo je vyvýšenina Remíz.

5: Kraselov – Lhota u Svaté Anny, poutní kostel sv. Anny

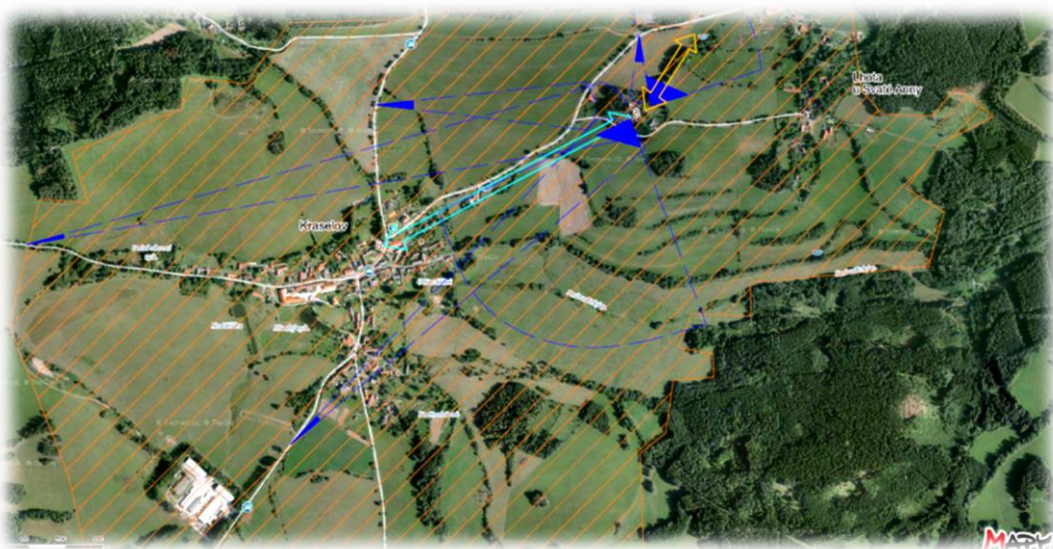
Barokní poutní kostel na vyvýšenině mezi Kraselovem a Lhotou u Svaté Anny je výraznou krajinnou dominantou viditelnou při příjezdu z širokého okolí ze všech světových stran.

Důležitá je kompoziční linie lipové aleje, která je vysázena od léčivého pramene, jednoho z důvodů vzniku poutního místa.

Kopec by měl zůstat odlesněný, pouze se vzrostlými stromy, které jsou tam nyní, zatímco nové výsadby doporučujeme odstranit – po jejich vzrůstu bude kostel dálkovým pohledům zakrytý. V celé oblasti prostorových souvislostí a viditelnosti poutního kostela je nevhodné umísťovat stavby jiného charakteru a hmoty než je původní venkovská zástavba a nevysazovat nové porosty vzrůstných stromů. Stávající krajinnou linií a rozptýlenou zeleň zachovat a doplnit stárnoucí ovocné i neovocné aleje podél cest.

lipová alej při pohledu od kostela

6: *Milejovice kostel Dobrá voda*

kostel a kapličky křížové cesty/kaplička nad studánkou.

Kostel (kaple) Nejblahoslavenější P. Marie je z konce 19. století a stojí na vrchu Vráž asi 2 km východně od Milejovic. Kostel dostal jméno Dobrá voda podle vedlejší studánky, nad níž je postavena kaplička. Dalšími součástmi poutního místa je 14 výklenkových kaplíček křížové cesty kolem kostela.

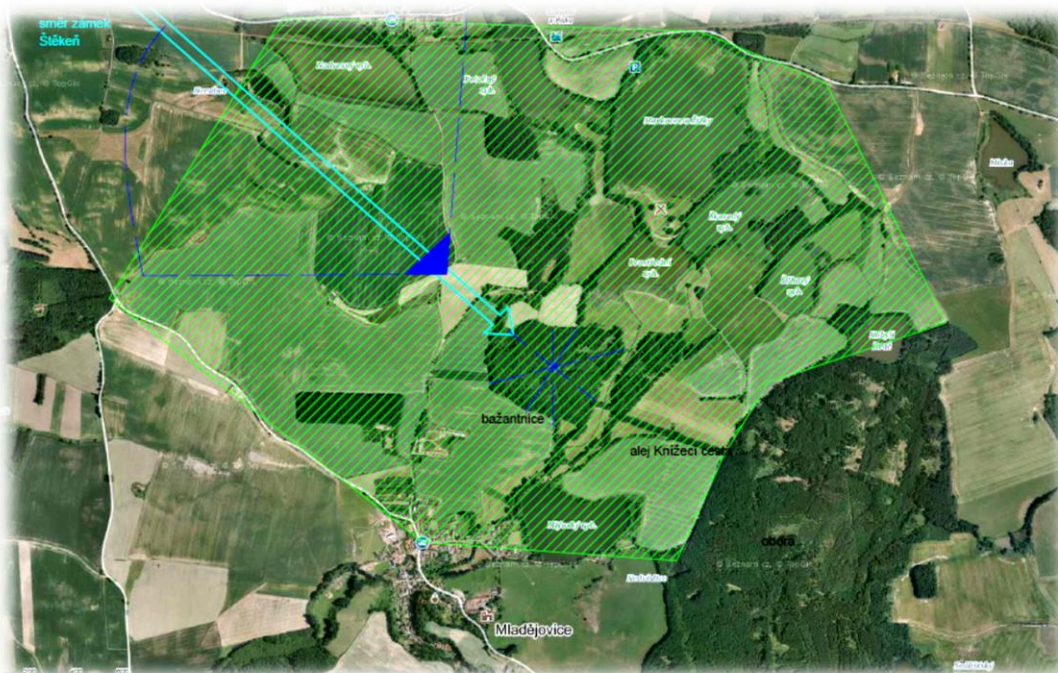
Celý areál je dobře přístupný po lesní komunikaci, ale z krajiny není viditelný. Pro zvýšení účinku poutního místa doporučujeme vytvořit průsek porosty směrem na sever, jak je naznačeno na leteckém snímku. Z této pozice konfigurace terénu umožňuje dálkové pohledy na kostel.

7: Mladějovice bažantnice, obora a alej Knížecí cesta

V Mladějovické bažantnici je dosud zachován systém cest s hvězdovitou dispozicí se středem na vyvýšenině uprostřed porostu.

Pro uchování kompozice cest je důležité zdůraznit cesty v porostu alejemi z odlišných listnatých dřevin při zachování dostatečného rozestupu řad alespoň 8 až 10 m, do středu kompozice umístit drobnou dřevěnou vyhlídku. Na ukončení jednotlivých paprsků cest vysázet výrazné solitérní listnaté dřeviny domácího původu, nejlépe duby, jak je tomu dosud u J a JV paprsku kompozice.

Zamezit nové výstavbě v širším krajinném rámci kompozice. Naopak je žádoucí doplnit rozptýlenou zeleň a remízky do ucelených půdních bloků Z a SZ od Mladějovic.

Interiér aleje Knížecí cesta.

8: Němčice zámek s hospodářským dvorem a park

Barokní zámek v Němčicích s parkem a hospodářským dvorem je velmi hodnotný soubor s dlouhodobě zanedbanou údržbou. Jeho vazba na krajinu je dána zejména záměrně komponovanými výhledy z parku do členité krajiny Pošumaví plné remízů a liniové zeleně. V parku je barokní osmiboký vyhlídkový altán, nyní v dezolátním stavu, ze kterého jsou výhledy do krajiny na Z a vyhlídkový pahorek v JV části parku pro pozorování interiéru parku a krajiny na V.

Při pozorování z krajiny působí zámecký park jako její organická součást, doplněná mohutnou hmotou zámku, viditelného zejména z krajiny od J a JZ.

Pro zachování vazby parku a historicky cenného souboru staveb s okolní krajinou je nutné nepovolovat žádné další stavby v S části intravilánu i extravilánu obce a udržet charakter krajiny členěné liniovou i skupinovou zelení drobného měřítka.

Barokní vybavení parku je v žalostném stavu.

9: Nihošovice kaple sv. Antonína

Barokní kaple z konce 17. století je díky své poloze na kopci nad údolím Nihošovického potoka výraznou dominantou a krajinotvorným prvkem. Potřebuje však více zpřístupnit pohledům – odlesnit okolí kaple a ze S a V strany žádné nové porosty nesázet. Tím se odkryjí také pohledy od kaple do krajiny. Dále je důležité zamezit další výstavbě a výsadbě trvalých porostů v území, které je vyznačeno na obrázku šrafovou.

Kopec s kaplí při pohledu z obce.

10: Radomyšl poutní kostel sv. Jana Křtitele s křížovou cestou

Kostel je díky své poloze nepřehlédnutelnou krajinnou dominantou viditelnou z několikakilometrové vzdálenosti. Význam poutního místa kromě mohutné masy kostela zdůrazňuje ještě stará lipová alej s 13 kamennými zastaveními, začínajícími v Radomyšli u kostela sv. Martina. Směrování aleje po hřebeni kopce ještě umocňuje její kompoziční účinek. Alej vstupuje po hrázi rybníka Vražda až do centra obce.

Kromě účinku pohledů poutníka z krajiny na kostel a alej jsou rozhodující pro celkové vyznění poutního místa také výhledy od kostela na členitou krajinu šumavského podhůří.

Prvořadě pro zachování mohutného krajinnotvorného účinku kostela a aleje je zamezit jakoukoliv další výstavbu v celém východním sektoru obce, nevysazovat do širšího krajinného prostředí žádné další porosty dřevin a nevhodné stavby a objekty (vyznačeno žlutou šrafovou), doplnit alej až do centra obce.

Kostel sv. Jana Křtitele při pohledu z cesty Radomyšl – Osek.

Výhledy od kostela do krajiny na jihozápadě.

Jedno z kamenných zastavení křížové cesty a mohutná lípa u hřbitovní zdi.

11: Řepice zahrada tvrze

Zahrada v Řepici je nejstarším dokladem renesanční zahradní úpravy u nás. V ohradní zdi jsou zachovány dvě nárožní bašty a pozůstatek okének, která sloužila k výhledům do krajiny na Z a zavírala se na noc na kládu. I když dnes je z tvrze pouze torzo a část zahrady byla rozparcelována na stavbu rodinných domků, je význam této památky pro historii regionu nesporný. V polovině 16. století Jan starší Hodějovský z Hodějova, tehdejší místosudí Českého království, založil zde na tvrzi velkou knihovnu a jedno z center humanismu v Čechách. Podporoval např. Tadeáše Hájka z Hájku, Václava Hájka z Libočan a další spisovatele ale i právníky.

Výhled směrem na západ je narušen výstavbou chatové kolonie těsně přiléhající k ohradní zdi zahrady – v budoucnu by neměla být existence této kolonie podporována, naopak by měla být zrušena a na této straně zamezen další stavební vývoj obce pro nerušené pohledy až k Šumavě.

Je nutné zabránit takovému využívání zahrady, které by narušilo poslední zbytky staré úpravy (terasy se zídkami, ovocný sad) a naopak podpořit její původní využití (pěstování zeleniny, ovoce, odpočinkové místo, vyhlídky atd.) Pro ochranu má význam i zpřístupnění zahrady veřejnosti a poskytnutí informací o historii.

Na celou Řepici i nedaleké Strakonice je panoramatický výhled z kopce Jaslov S od obce. Zde je potřeba postavit na vyhlídkovém místě odpočívadlo a směřovat dostatečně široké průseky (průhledy) v porostech.

Severozápadní nárožní bašta s ohradní zdí.

Výhled z kopce Jaslov na Řepici.

12: Štětka areál zámku a komponovaná krajina

Štětka a její krajinné okolí byly v průběhu staletí úmyslně esteticky formovány do podoby komponované krajiny. Kromě toho poloha zámku a kostela sv. Mikuláše umožňuje výhledy zejména do krajiny na J a JV, kde se výrazně uplatňuje niva meandrující Otavy s doprovodnými porosty a také stromořadí a aleje v oblasti zvané Buzov. Zde jsou uměle vytvořené kanály, některé orientované k významným bodům – např. hlavní stoka je zároveň pomyslnou spojnici zámku ve Štětce a kaple

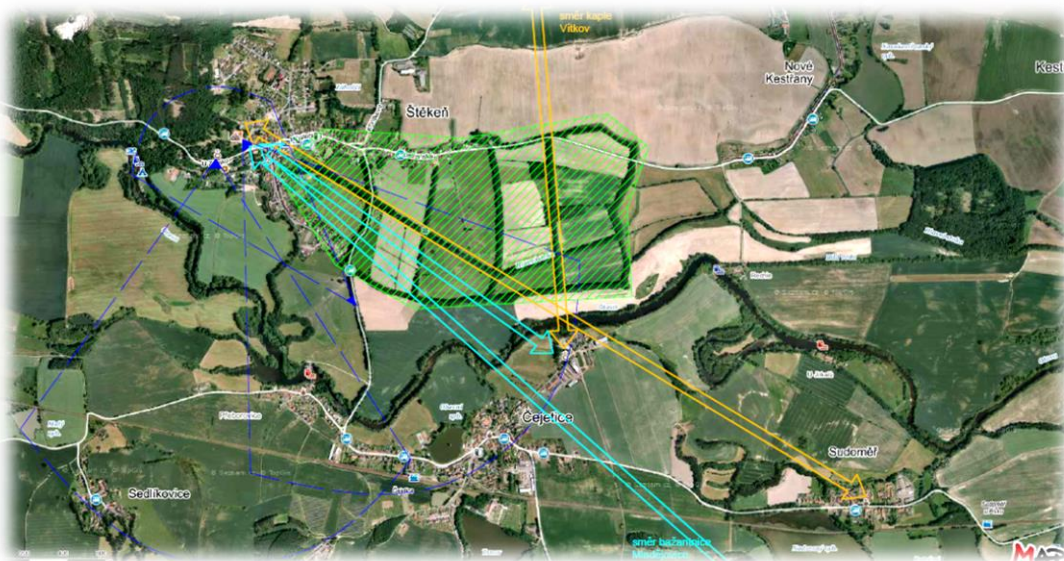
v Sudoměři, další osa spojuje kostel sv. Havla v Čejeticích a kapli ve Vítkově. Pro posílení kompozičního účinku jsou kanály doprovázené zejména dubovými alejemi. Dálkové pohledové vazby od zámku vedou až k bažantnici a oboře v Mladějovicích, kde byl lovecký revír panstva ze Štěkne. Zpět na soubor zámku a kostela v krajinářském parku se otevírají četné pohledy ze silnice mezi Štěkni a Čejeticemi i z dalších míst širšího krajinného okolí.

Celou krajinnou kompozici je potřeba chránit a udržovat, zejména zamezením nevhodných staveb a výsadeb porostů v oblasti prostorových souvislostí kompozice, dále doplňováním alejí a stromořadí, odstraňováním nevhodných náletů potírajících kompoziční záměry a výhledy (na obrázku je oblast kanálů s alejemi vyznačena zelenou šrafovou).

Důležité je umožnit přístup veřejnosti na vyhlídková místa v parku a odstranit neudržované výsadby a nálety, které začínají znemožňovat výhledy do krajiny.

Štěkni a okolím se zabývaly v posledních letech dvě práce, z nichž je možno čerpat hlubší poznání souvislostí a inspiraci pro další vývoj:

- Bakalářská práce „Participativní management a návrh vegetačních prvků krajinné kompozice na Štěkeňsku“ – vypracoval Jiří Šindelář, vedoucí práce RNDr. Tomáš Kučera, Ph.D., Jihočeská univerzita v Českých Budějovicích, přírodovědecká fakulta, 2014.
- Krajinářský workshop „Krajinářská studie zámeckého parku ve Štěkni“ – vypracovali Xenia Čekaňáková, Marek Kocák, Iveta Koutná, Michaela Letá, Hana Syrová, Lenka Šimovičová, vedoucí práce Ing. Barbora Matáková, Ph.D., Ing. Lenka Kulišťáková, Mendelova univerzita v Brně, Zahradnická fakulta v Lednici, 2013.

Štěkneň se zámek a kostel při pohledu od jihu.

Štěkeň v širším krajinném rámci.

13: Malenice kostel sv. Jakuba Většího a kaple sv. Václava

Malebné uložení Malenic v údolí Volyňky ještě umocňují dvě výrazné stavby, které jsou výraznými krajinnými dominantami. Kostel sv. Jakuba Většího se základy ze 14. století je na mírném návrší nad řekou Volyňkou v J části obce a je obklopen hřbitovem. Jeho bílá hmota se uplatňuje při dálkových pohledech do údolí zejména ze Z strany. Dominantní postavení kostela v obrazu obce ohrožuje nová výstavba na pohledově exponovaných návrších. Doporučujeme takový rozvoj obce, který nebude dále pohledově konkurovat historické zástavbě.

Kaple (rotunda) sv. Václava z roku 1929 stojí na výrazném kopci viditelném z širokého krajinného rámce. Pro větší účinek dálkových pohledů je třeba porosty JV před kaplí výrazně rozředit nebo odstranit.

Malenický kostel při dálkovém pohledu.

Hlavní dominanty krajiny:

Výkres sídelních hodnot současně zobrazuje zapojení hlavních stavebních dominant do krajiny včetně výseče, která toto zapojení zpřesňuje v úrovni střední viditelnosti (cca 5 km u úrovně chodce).

Jedná se o tyto objekty:

- Lhota u svaté Anny – kostel sv. Anny,
- Radomyšl – poutní kostel sv. Jana,
- Štěkeň – kostel sv. Mikuláše,
- hrad a zámek Střela,
- Čestice – kostel Stětí sv. Jana Křtitele včetně Kalvárie
- Volyně – kostel Proměnění Páně,
- Malenice – kostel sv. Jakuba Většího

Tyto stavební dominanty jsou hodnotou, která by měla být zapojena do rozvojových plánů navazujících sídel z hlediska jejich urbánní kompozice, polohy veřejných prostranství a průhledů.

Obdobně je zapotřebí přistupovat k vyznačeným posicím hradů a hradišť v krajině.

Místa významných událostí:

Asi omezeno na památník husitské bitvy u Sudoměře.
Bude prověřen význam a poloha památníku Švandy Dudáka.

Lokální dominanty sídel:

Zejména kostely a zámky, doplněné o prvky industriální architektury se zpětnou vazbou na lokální kompozici navazujících sídel. Důležité informace pro homogenizaci hodnot sídel v měřítku ORP..

Urbanistický a architektonický výraz jednotlivých sídel:

Jednoznačný odkaz na cílovou kvalitu území z hlediska vstupního členění na krajinné okrsky s cílem zachování slohové jedinečnosti venkovských staveb a jejich urbánního uspořádání.

Již (v úvodu – s odkazem na provedené průzkumy a rozbor) komentovaný homogenní výraz řešeného území. V krajinných okrscích vymezená krajinná a sídelní specifika mají z hlediska takto sledované sídelní hodnoty společný cíl – zachovat autenticitu a venkovský obraz sídel.

Specifické prostory s významnou sídelní hodnotou:

Pro tento účel zavádíme pojem „komponované celky“. Cílem je vymezit území, ve kterém se spojují přírodní, architektonické a urbanistické hodnoty. V takto vymezeném významném prostoru by měly absentovat nevhodná stavebně technická řešení a provozní charakteristiky staveb, které prostor znehodnocují (tedy stav), obdobně neměly by být tyto prostory znehodnoceny novými záměry.

Poloha komponovaných celků je patrná z výkresu sídelních potenciálů, chráněny takto budou významné kulturní památky, poutní místa, soubory staveb na vodních tocích apod.

Novodobé objekty s dominantním významem:

Pouze vodní stavby na Otavě – jezy, mosty.

Soubory technické vybavenosti – železnice a silnice:

Jednoznačně systém železnice včetně nefunkčních vleček.

Součástí sídelních hodnot s přesahem jako hodnota krajiny jsou vodojemy v krajině, citlivě osazené do zvýšených posic nad sídly, avizující přítomnost sídla pod nimi.

Stavby silniční sítě se omezují na dílčí fragmenty homogenizace silnice I/4 a I/23 formou obchvatu sídel. Realizované úseky jsou v ploché krajině bez zásadního vlivu na krajinu.

Viditelné stavby technické infrastruktury – trasy VVN a VN elektro představují zásah do přirozenosti krajiny z hlediska střední i vzdálené viditelnosti (= nad 5 km). Cílová kvalita krajiny je založená na eliminaci přímkových tras a alternativní volbu dílčích tras vůči krajinné hodnotě.

b.24 Sídelní potenciály

Projekce sídelních potenciálů v rozsahu:

- vyhodnocení rozvojových záměrů dle územních plánů obcí (měst),
- vyhodnocení záměrů dle Zásad územního rozvoje,
- harmonizace významných staveb a krajiny
- rekreační potenciál krajiny,
- komponované celky.

Součástí je rovněž projekce negativních staveb a jejich souborů, které by měly být dle ve smyslu cílové kvality krajiny utlumeny, eliminovány či zcela vypuštěny.

b 24.1 Vyhodnocení rozvojových záměrů dle územních plánů obcí (měst):

V principu jsou převzaty veškeré rozvojové záměry, zobrazeny jsou jejich části, které přesahují (touto ÚSK) vymezené urbanizované území.

Rozvojové plochy podle územních plánů jsou zjednodušeny do těchto kategorií:

	PLOCHY BYDLENÍ
	PLOCHY SMÍŠENÉ OBYTNÉ
	PLOCHY REKREACE INDIVIDUÁLNÍ
	PLOCHY REKREACE SPECIFICKÉ
	PLOCHY REKREACE - ZAHRÁDKOVÉ OSADY
	PLOCHY REKREACE KOMERČNÍ
	PLOCHY VÝROBY
	PLOCHY VÝROBY - ZEMĚDĚLSKÉ
	PLOCHY VÝROBY - VĚTRNÉ ELEKTRÁRNY
	PLOCHY DOPRAVNÍ INFRASTRUKTURY

Plochy změn v krajině jsou pak přeneseny do podkladových informací pro rámcové vymezení ÚSES.

Dílčí potřeba plošná korekce rozvojových záměrů je označena jako „rozvoj dle územních plánů s výhradou“ a soustřeďuje se na vyloučení další urbanizace prostoru soutoku Otavy a Volyňky = pravobřežní část Otavy včetně prostoru hradu Strakonice.

Dále jsou „komentovány“ záměry, které vyžadují zpřesnění budoucí zástavby z hlediska zavedení potřebné kompozice území, posice veřejných prostranství atd. ÚSK takto vymezuje rozvojové záměry Strakonic v lokalitě Habeš a dílčí záměry obcí Katovice, Horní Poříčí, Únice a Radomyšl.

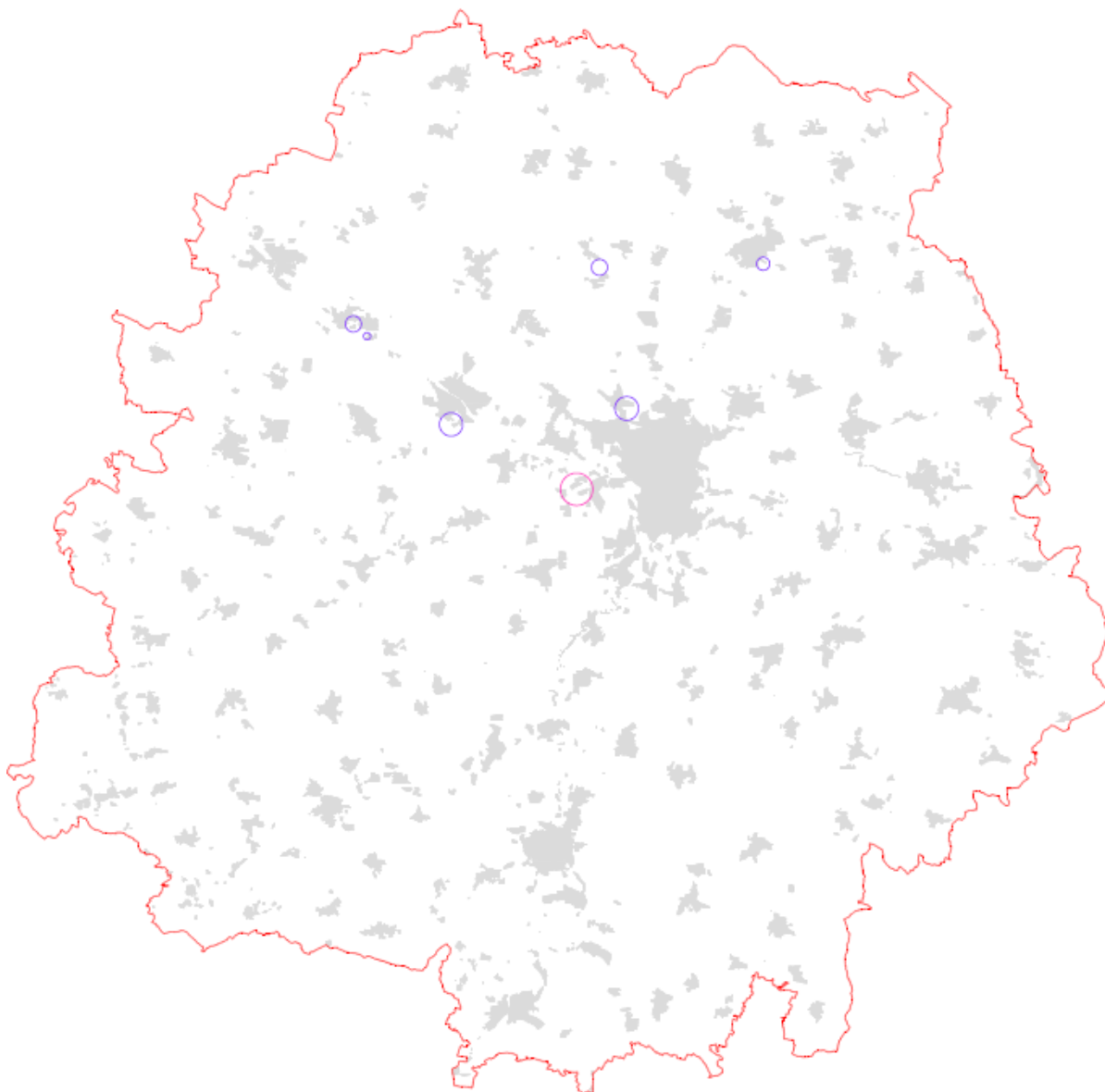

Schéma 24: Posice rozvojových ploch doporučené k prověření

Ostatní záměry dle územních plánů jsou akceptovány v plném rozsahu a bez připomínek.

Potřebné vztahy zobrazuje výše uvedené schéma. K hranicím urbanizovaného území jsou přisazeny zastavitelné (rozvojové) plochy podle ÚAP. Při vložení těchto dat do úplné databáze (= výkres sídelních potenciálů) je patrný přesah zastavitelných ploch z důvodu přesného vymezení

urbanizovaného území a starších dat rozvojových ploch. Rovněž je patrné, že rozhodující výměry zastavitelných ploch v tomto kontextu jsou akceptovány.

Nad rámec přijatých rozvojových ploch jsou zvýrazněny 2 vrstvy:

- *rozvoj územních plánů komentovaný (tmavý polygon)*
- *rozvoj územních plánů s výhradou (světlý polygon).*

V obou případech není cílem ÚSK tyto rozvojové plochy vypustit, ale přehodnotit je dle těchto kritérií:

- *rozvojové plochy komentované je zapotřebí prověřit v regionálním měřítku tak, jak jsou v tomto smyslu vymezeny ve 2. úrovni krajině okrsky. Smyslem pro koordinaci rozvojových ploch více sídel včetně komplexního řešení důsledků rozvojových ploch z hlediska dopravní obslužnosti, návaznosti krajiny, rekreačního potenciálu a hydrologie.*
- *rozvojové plochy s výhradou je zapotřebí vložit do požadovaných vlastností cílové kvality krajiny. V těchto souvislostech očekáváme vypuštění funkcí, které nejsou s ohledem na rozvoj sídel zásadní – jedná se o záměry rodinné rekreace a dále bydlení v prostorech, které mají vyšší krajinnou hodnotu.*

Vyhodnocení záměrů dle Zásad územního rozvoje:

ÚSK přepisuje požadovaný rozvoj dopravní a technické infrastruktury a zobrazuje je ve výkresu sídelních hodnot. V podstatě není důvod pro korekci těchto záměrů, vedení silnice I/4 v problémovém prostoru Volyně jistě vyžaduje tunelové úseky a to jak v prostoru Volyně pod návrším s kaplí Anděla Strážce, tak při prostupu sedla nad Malenicemi.

Rekreační potenciál krajiny:

ÚSK se jednoznačně negativně vymezuje k umístění objektů individuální rekreace na soutoku Otavy a Volyňky a dále v údolní nivě obou těchto řek.

ÚSK akceptuje a podporuje rekreační potenciál Otavy jako vodácké cesty a konstatuje s uspokojením minimální expozici krajiny dalšími volnorekreačními areály s letním provozem (Peklov, Rojice). Areály zimní rekreace se nevyskytují.

ÚSK akceptuje dílčí cyklostezky = trasy mimo silniční síť a podporuje jejich doplnění podél Otavy a Volyňky.

b3) Návrh opatření pro úpravu a zpřesnění ÚSES, migračních koridorů

Je zobrazen samostatně. Obsahuje převzetí nadregionálního a regionálního ÚSES dle ZÚR Jihočeského kraje a segmenty lokálních ÚSES a segmenty veřejné návrhové zeleně dle územních plánů.

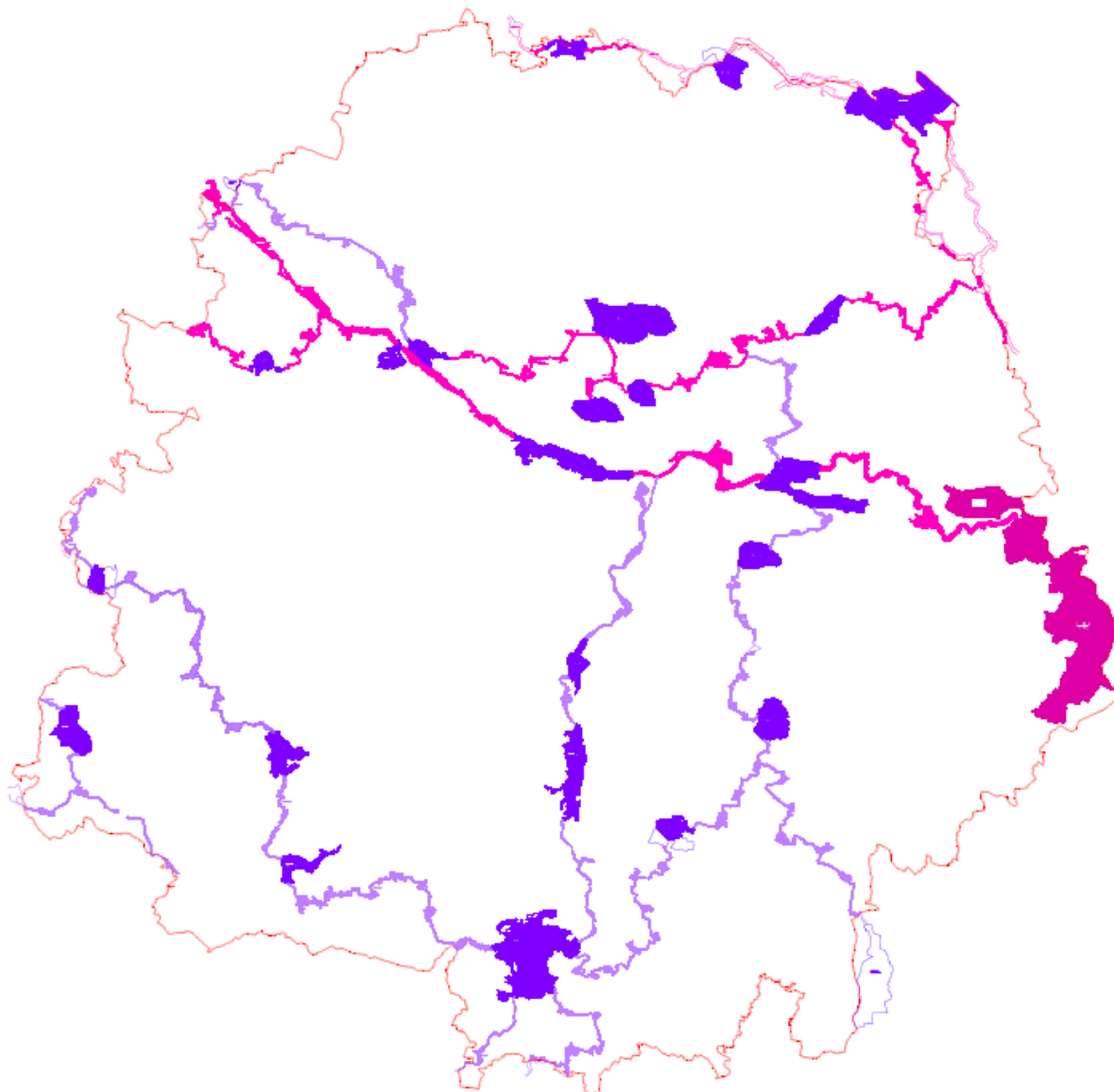

Schéma 24: Posice nadregionálních a regionálních prvků ÚSES

V průběhu zpracování návrhové části ÚSK Strakonice byla elektronicky postoupena z krajského úřadu v Českých Budějovicích "Aktualizace plánu územního systému ekologické stability Jihočeského kraje" (Brno, květen 2019), který zhotovil řešitelský tým Löw & spol. s.r.o. Brno (dále jen "Plán ÚSES JČK").

Dle zadání zhotovitel vymezil (aktualizoval) nadmístní ÚSES dle základních prostorově funkčních kritérií (ve smyslu Metodiky vymezení ÚSES - MŽP 03/2017), tak aby naplnil obsahově plán ÚSES JČK na úrovni kraje a sloužil jako oborový dokument nadmístního významu pro orgány ochrany přírody.

V ORP Strakonice byly provedeny úpravy:

NRBC 37 Řežabinec (úprava na základě vyjádření MŽP a dle podkladu koncepčního vymezení ÚSES MŽP - prostřednictvím dat AOPK v k.ú. Sodoměř u Čejetic)

NRBK č. 113 Albrechtice, Milčice-Řežabinec. Kód A a B vyjadřují odlišné typy os.

NRBK 113A:

- úsek 1 - MH úprava - na základě aktuálního stavu a prostorového dělení lesa, vyjmutí části nivních společenstev v k.ú. Kalenice na hranici kraje
- úsek 2 - MH úprava - úpravy vzhledem k cílovým ekosystémům mezofilním hájovým (MH), výraznější v napojení v rozdělení vodní osy (V) a osy MH
- úsek 3 - MH zpřesnění - úpravy na minimální šířku NRBK a úpravy na PUPFL na základě prostorového dělení lesa
- úsek 4 - MH zpřesnění - pomístní úpravy na minimální parametry, z hlediska zachování konzervativnosti ponechán NRBK k RBC 50 Kuřidlo
- úsek 5 - MH zpřesnění - zpřesnění na základě aktuálního stavu krajiny, přizpůsobení cestní síti a KN; lokální úprava severně od Strakonic
- úsek 6 - MH zpřesnění - lokálně zvětšení šířky nebo dle prostorového dělení lesa
- úsek 7 - MH zpřesnění - lokálně zvětšení šířky nebo dle prostorového dělení lesa

NRBK 113B:

- úsek 1 - V+N úprava - vložení nového RBC Na skalách k zajištění reprezentativnosti biochory -4BS v bioregionu Sušický
- úsek 2 - V+N úprava - vložení nového RBC Na skalách k zajištění reprezentativnosti biochory -4BS v bioregionu Sušický
- úsek 3 - V+N zpřesnění - zpřesnění v zastavěném území Katovic
- úsek 4 - V+N zpřesnění - pomístní úpravy ve vztahu k zajištění nivních společenstev
- úsek 5 - V+N zpřesnění - pomístní úpravy vymezení vzhledem k cílovým ekosystémům - vodní a nivní

Odůvodnění úprav:

Zpřesnění na základě prostorového dělení lesa. Zpřesnění a pomístní úpravy ve vztahu k zajištění nivních a vodních ekosystémů. Zpřesnění v zastavěném území Katovic. Úprava vyjmutím části nivních ekosystémů v k.ú. Kalenice na hranici Plzeňského kraje. Úprava v k.ú. Horní Poříčí a k.ú. Dolní Poříčí zpřesnění osy vodní a nivní, výraznější úprava v oddělení osy mezofilní hájové v napojení na RBC 804 Poříčí. Zásadní úprava v k.ú. Horní Poříčí, k.ú. Střelské Hoštice a k.ú. Kozlov nad Otavou vložím nového chybějícího RBC Na skalách k zajištění reprezentativnosti biochory -4BS v bioregionu 1.42 Sušický. Zásadní úprava v k.ú. Brusy, k.ú. Kbelnice a k.ú. Jemnice u Oseka vložím nového chybějícího RBC Pohodnice k reprezentativnosti biochory -4BS v bioregionu 1.29 Blatenský. Cílové ekosystémy - vodní, nivní, mezofilní hájové.

NRBK č. 116 Velká Kuš-Řežabinec. Kód A a B vyjadřují odlišné typy os.

NRBK č. 116A

- úsek 1 - V úprava - úprava zajištěním vodních ekosystémů (rybníky) a údolnic k lepšímu respektování vodní osy
- úsek 2 - V úprava - úprava zajištěním vodních ekosystémů (rybníky) a údolnic k lepšímu respektování vodní osy
- úsek 3 - V+MB zpřesnění - úprava k zajištění cílových ekosystémů V + MB (především)
- úsek 4 - V úprava - úprava k zajištění cílových ekosystémů V + N (především)
- úsek 5 - V+N bez úprav
- úsek 6 - V+N bez úprav
- úsek 7 - V zpřesnění - úprava v zastavěném území Starých Kestřan a návaznosti RBC 98 Dobešský rybník

NRBK č. 116B

- úsek 1 - MB zpřesnění - drobné úpravy dle aktuálního stavu krajiny
- úsek 2 - MB úprava - eliminace nivy pro uplatnění cílových společenstev MB
- úsek 3 - MB bez úprav
- úsek 4 - MB úprava - eliminace nivy pro uplatnění cílových společenstev MB
- úsek 5 - MH úprava - změna vložím nového RBC 90 Žížkův vrch, úprava NRBK oddělením nivy a podchycením společenstev MH
- úsek 6 - MH zpřesnění - drobné úpravy dle aktuálního stavu krajiny, vyloučení rybníka Čalovec z NRBK

Odůvodnění úprav:

Zpřesnění k zajištění cílových ekosystémů, eliminace nivních ekosystému a vymezení v potenciálních i ekosystémech mezofilních bučinných. Zpřesnění v zastavěných územích. Zpřesnění na základě prostorového dělení lesa a cestní sítě. Úpravy zajištěním vodních ekosystémů (rybníky) a údolnic k lepšímu respektování vodní osy. Cílové ekosystémy - mezofilní bučinné, vodní, doplněn nivní.

RBC 18	Kůstrý (zpřesnění dle KN, prostorového dělení lesa)
RBC 19	Bloudím (zpřesnění dle KN, aktuálního stavu, úprava hranic PUPFL)
RBC 21	Na hradcích (zásadní úprava - nově vložené RBC k zajištění nedostatečně stanovených vzdáleností cílových parametrů na RBK 46),
RBC 26	Divoš (zpřesnění dle KN a aktuálního stavu),
RBC 30	Osičina (zpřesnění dle KN, aktuálního stavu, přírodních biotopů)
RBC 31	Na Kobylce (zpřesnění redukce o zastavěné území, dle KN)
RBC 32	Na skalách (zásadní úprava - nově vymezené chybějící RBC na NRBK 113 a zajištění reprezentativnosti biochory -4BS v bioregionu 1.42 Sušický),
RBC 35	Poříčí (zpřesnění dle KN),
RBC 37	Katovická hora (zpřesnění dle KN a ZCHÚ),
RBC 43	Betaň (úprava dle KN, aktuálního stavu, vyjmutí části zastavěných ploch, dosažení kompaktnějšího tvaru biocentra)
RBC 46	Bažantnice (zpřesnění dle KN),
RBC 47	Kovašín (zpřesnění dle aktuálního stavu, KN),
RBC 48	Niva pod Volyní (zpřesnění úprava hranic nivy)
RBC 49	Slukův mlýn (úprava redukce ZPF /orné půdy/, dle KN a aktuálního stavu)
RBC 50	Kuřidlo (bez úprav),
RBC 52	Tisovník (zpřesnění dle KN, prostorového dělení lesa, aktuálního stavu-redukce o monokultury na PUPFL),
RBC 53	Ryšovy (zpřesnění dle ZCHÚ Ryšovy),
RBC 56	Manina (zpřesnění dle KN)
RBC 61	Trubný vrch (úprava dle prostorového dělení lesa, přírodních biotopů a aktuálního stavu),
RBC 63	Velká Kakada (bez úprav)
RBC 64	Vrchy u Kuřiman (zpřesnění dle KN, aktuálního stavu)
RBC 68	V Lučinách (zpřesnění dle KN, ZCHÚ, redukce o ZÚ),
RBC 69	Chlum u Rohozné (zpřesnění dle prostorového dělení lesa),
RBC 79	Na Větrově (zásadní úprava - nově vymezené chybějící RBC k zajištění reprezentativnosti biochory -4BQ na NRBK 116 v bioregionu 1.42 Sušický),
RBC 84	Pohodnice (zásadní úprava -nově vymezené chybějící RBC na NRBK 113 a zajištění reprezentativnosti biochory -4PP v bioregionu 1.29 Blatenský),
RBC 85	Sedlická obora (zpřesnění dle K, přírodních biotopů, ZÚ),
RBC 90	Žižkův vrch (zásadní úprava - nově vymezené chybějící RBC na NRBK 116 k zajištění reprezentativnosti biochory -4BS v bioregionu 1.29 Blatenský)
RBK 43	Na hradcích - NRBK 113B (zásadní úprava - RBC Kacle v Plzeňském kraji zrušeno, nedostatečná výměra, v ÚP Horažďovice pouze LBC)
RBK 44	NRBK 113B - hranice JČK (zpřesnění drobné úpravy šířky RBK, není jasná návaznost na Plz. kraj)
RBK 46	Na hradcích - Katovická hora (zásadní úprava - vloženo nové RBC Na hradcích vzhledem k dodržení délkových parametrů, dle aktuálního stavu krajiny, zajištění min. šířky RBK, dle KN)
RBK 51	V Lučinách - NRBK 113A (úprava vymezení mimo nivní a vodní ekosystémy v souladu s ÚTP ČR, na ZPF možná kombinace s protierozní ochranou, přes Jaslov na S dle prostorového dělení lesa)
RBK 58	V Lučinách - Velká Kakada (zpřesnění úprava na základě KN, zajištění šířky RBK dle aktuálního stavu krajiny)
RBK 59	Bloudím - hranice JČK (zpřesnění dle aktuálního stavu krajiny, dle KN, na hranicích kraje dle ÚP)
RBK 64	Slukův mlýn - NRBK 113B (zpřesnění redukce o zastavěné území, zpřesnění nivních poloh)
RBK 70	Velká Kakada - Vrchy u Kuřiman (zpřesnění dle aktuálního stavu krajiny, hranic PUPFL a KN, vyjmutí místně ZPF (k.ú. Miloňovice)

RBK 71	<i>Bloudím - Osičina (úprava návaznosti na RBC 30 Osičina - mimo nivu Hoslovického potoka (v souladu s ÚTP), pomístní úpravy k dosažení funkčnosti RBK)</i>
RBK 72	<i>Bloudím - hranice JČK (zpřesnění na základě prostorového dělení lesa, není návaznost na Plzeňský kraj)</i>
RBK 74	<i>Niva pod Volyní - Slukův mlýn (pomístní zpřesnění nivních ekosystémů, částečně dle KN)</i>
RBK 81	<i>Vrchy u Kuřiman - Manina (zpřesnění dle aktuálního stavu krajiny, dle KN)</i>
RBK 82	<i>Kůstrý - Javorník (zpřesnění dle aktuálního stavu KN, úprava v okolí Nového rybníka - vyjmutí nivní polohy)</i>
RBK 83	<i>Osičina - Na Kobylce (úprava změna trasování vzhledem k vyloučení nivních poloh v souladu s ÚTP, zajištění minimální šířky RBK)</i>
RBK 86	<i>RK 330 - Helfenburk (zpřesnění dle aktuálního stavu krajiny, KN, cestní síť, prostorového dělení lesa)</i>
RBK 89	<i>Niva pod Volyní - Betaň (zpřesnění redukce dle zastavěného území, zpřesnění nivních poloh)</i>
RBK 93	<i>Na Kobylce - Betaň (zpřesnění dle aktuálního stavu, KN, prostorového dělení lesa)</i>
RBK 95	<i>Betaň - Manina (zpřesnění dle aktuálního stavu, KN, prostorového dělení lesa, ÚP Volyně)</i>
RBK 104	<i>Betaň - U Smitků (úprava redukce o zastavěné území, úpravy v nivě - rozšíření o přírodní biotopy v ekosystémech nivních poloh)</i>
RBK 105	<i>Betaň - Věmec (zpřesnění úprava na základě KN a aktuálního stavu krajiny - vyjmutí zastavěného území u obce Zálezly)</i>
RBK 285	<i>Kůstrý - hranice JČK (zpřesnění na základě prostorového dělení lesa, není návaznost na Plzeňský kraj)</i>

V části 2.5 textové části Plánu ÚSES JČK jsou návrhy opatření ke zlepšení a zachování funkčnosti biocenter a biokoridorů jednoznačně postaveny na cílových ekosystémech podle skupin biotopů dle Katalogu biotopů, přičemž Metodika MŽP (2017) jednoznačně stanovuje, že cílové ekosystémy vycházejí z potenciálních přírodních ekosystémů (STG - skupin typů geobiocénů). Cílové ekosystémy náhradní pak vycházejí z antropogenně podmíněných ekosystémů nebo biotopů. Většina navrhovaných úprav či zpřesnění není dle STG, ale dle aktuálního stavu krajiny.

Rámcové vymezení ÚSES (terestrický a hydrický systém) v ÚSK pro ORP Strakonice není v zásadě v rozporu s návrhem Aktualizace plánu ÚSES Jihočeského kraje, na řadě lokalit by však mohlo být využito rámcové vymezení systému (zejména terrestrického dle STG) včetně křížení vymezených os biokoridorů a umístění biocenter (včetně smíšených). Příkladem by mohlo být rozšíření RBC 21 Na hradcích východním směrem, které by zahrnovalo křížení dvou terrestrických os. Rovněž RBK 43, který je vymezen do terrestrického RBC by mohl být posunut západním směrem ve shodě s rámcovým terrestrickým biokoridorem přes vložené biocentrum LBC 485 (LBC 186 Kozlovská stráž).

Podrobnější specifikace vymezení změn výše uvedených prvků NR a R SES je cenná pro jejich případné další zpřesňování na platformě územních plánů obcí.

Z hlediska rámcového vymezení ÚSES nepředstavují výše uvedené změny systému NR a R SES žádný zásadní problém.

Dílčí podnět máme pouze z hlediska nesystémového zařazení RBC č. 50 Kuřidlo do NRBK 113A (úsek 4) a severněji ležícímu RBC 52 Tisovník formou slepého segmentu bez další návaznosti.

Nabízí se zde využít rámcové vymezení terrestrického systému ÚSES na vytvoření paralelního vymezení terrestrických biokoridorů pro posílení funkčnosti NRBK 113A.

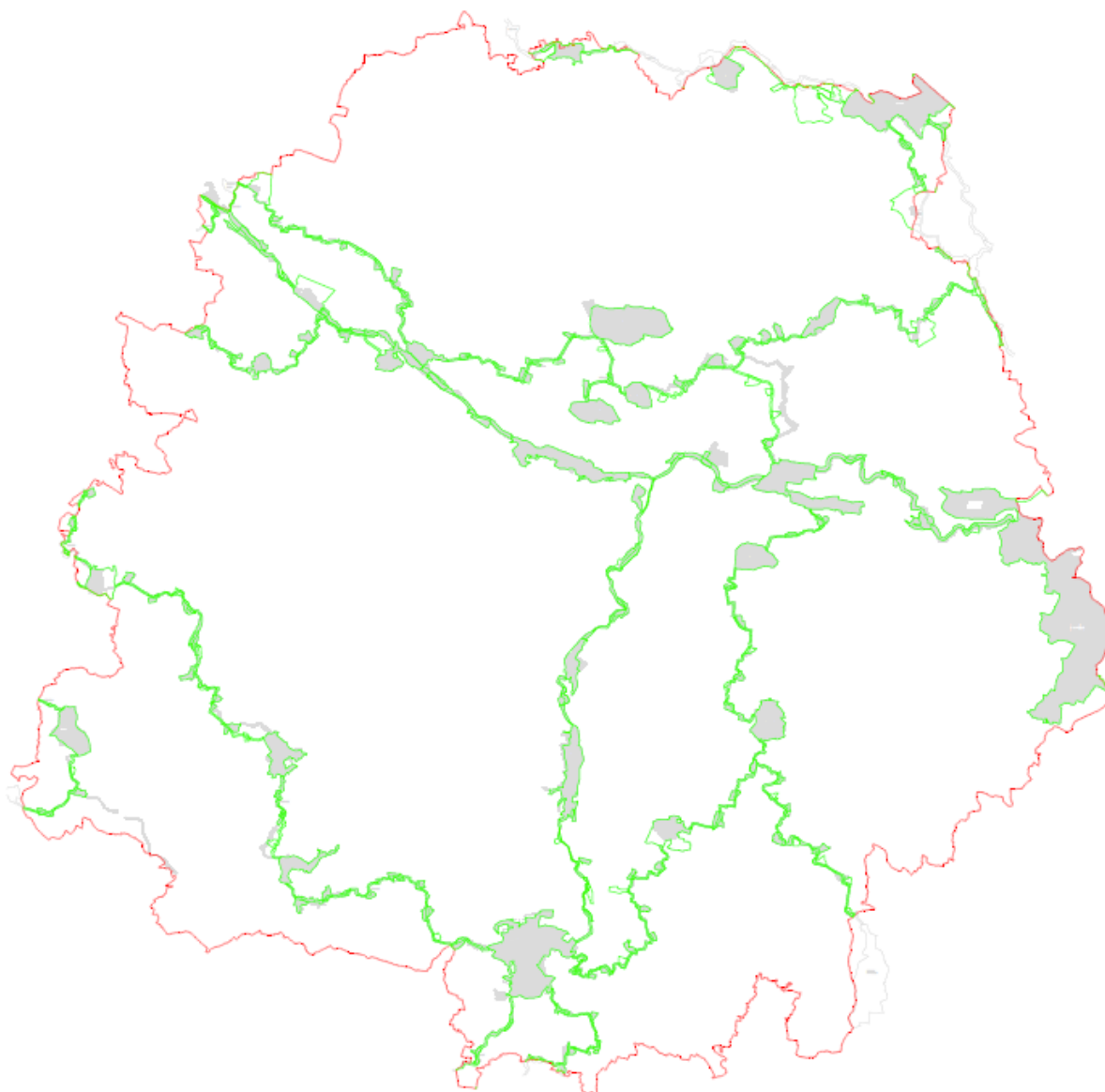

Schéma 25: Posice nadregionálních a regionálních prvků ÚSES dle ZÚR a jejich navržená korekce zvýrazněná zelenou barvou

Z výše uvedeného soutisku je patrné, že základní trasování NR a R SES se nemění. Přesnost vymezení NR a R systémů včetně využití povrchových stop vegetace je aplikovatelná do územních plánů obcí bez dalších zásadních úprav.

ÚSES podle ÚAP

ÚSK přebírá ze ZÚR a databáze ÚAP ORP Strakonice jednotlivé prvky územního systému ekologické stability.

Pro ORP Strakonice byl zpracován Okresní generel s přesností měřítka 1:5 000. Jedná se o územně analytický podklad, který vymezuje základní problematiku ekologické stability krajiny v měřítku ORP, tj. zpřesňuje segmenty vyšší hierarchie ÚSES a slouží k zapracování (po prověření a případném zpřesnění) do územních plánů obcí se zpětnou vazbu na aktualizaci okresního generelu, popř. opačnou cestu pro aktualizaci ZÚR.

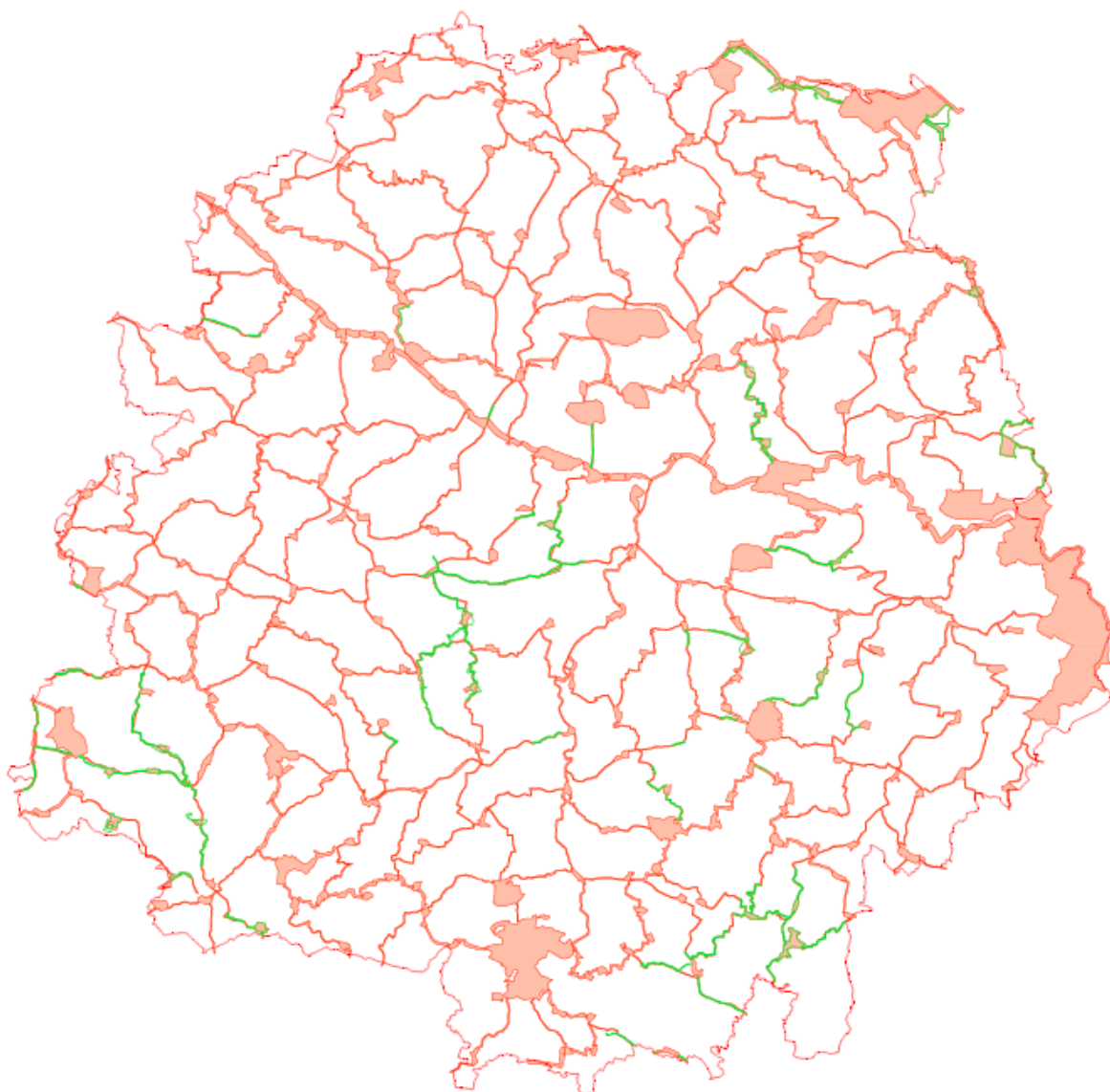

Schéma 26: Pokrytí řešeného území systémem ÚSES podle okresního generelu.

Okresní generel byl územními plány dále zpřesňován, z hlediska celkového řešení dle ÚSK nejsou tyto korektury rozhodující. Na výše uvedeném schématu jsou korektury zobrazeny zelenou barvou.

Tato vstupní data byla v rámci ÚSK Strakonice prověřena a analyzována. Výstupem je pak rámcové vymezení ÚSES, jak je požadováno zadáním ÚSK Strakonice.

Rámcové vymezení ÚSES podle ÚSK

Rámcové vymezení je zpracováno podle těchto zásad:

- *do nadregionálního a regionálního ÚSES dle ZÚR nezasahujeme a přebíráme jej v rozsahu databáze ÚAP (tzn. bez korektur návrhu nového generelu JČ kraje),*
- *rámcové vymezení ÚSES pak rozlišuje tyto vrstvy:*
 - *hygričský systém ÚSES,*

- terestrický systém ÚSES,
- nezbytné posice biocenter,
- segmenty ÚSES dle současných ÚAP, které budou vypuštěny.

Rámcové vymezení ÚSES je zobrazeno schematicky v osách a je úkolem územních plánů jejich průběh zpřesnit do hranic terénních hran a případně hranic pozemků dle katastru nemovitostí, přičemž vektory biokoridorů představují osy systému. Navržené – nezbytné – posice biocenter jsou pouze schématem a projektant ÚP je zpřesní při respektování dalších vstupů územního plánu při respektování minimálních velikosti biocenter ve smyslu stávající metodiky.

Vypuštění segmentů ÚSES je informací, umožňující základní orientaci dotčených orgánů.

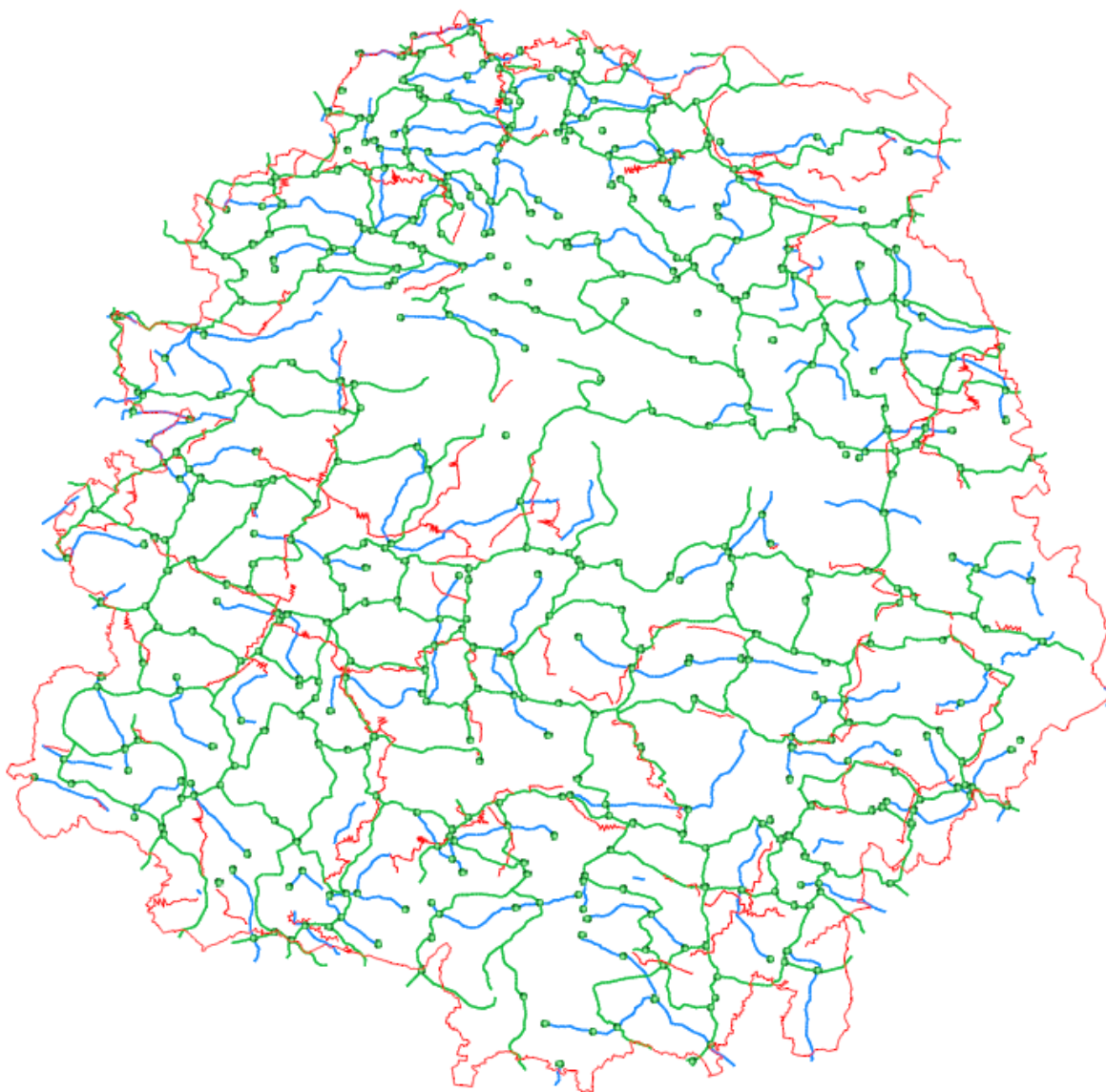

Schéma 27: Forma a rozsah rámcového vymezení ÚSES dle ÚSK

Vzájemné souvislosti lze získat zobrazením potřebných vrstev výkresu 4.3 – projekci ÚSES do podkladové mapy.

Červenou barvou jsou zvýrazněny části stávajícího systému ÚSES, které ÚSK navrhuje vypustit.

Vzájemný poměr je rovněž patrný z následujícího schématu: Části ÚSES k vypuštění jsou opět červeně – tentokrát vloženy do okresního generelu ÚSES dle ÚAP:

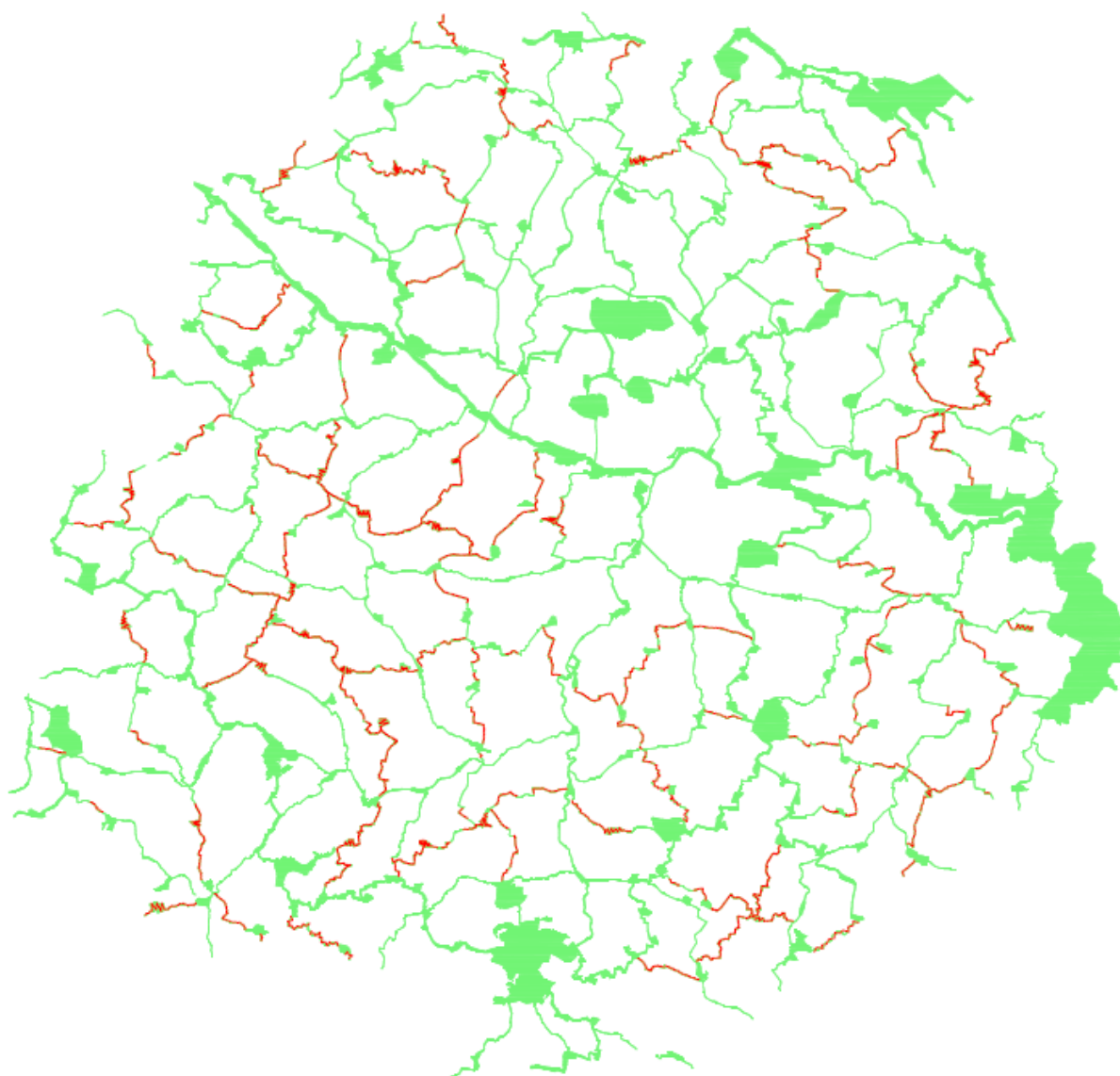

Schéma 28: Části místního systému ÚSES k vypuštění jsou zvýrazněny červeně – průmět do okresního generelu ÚSES

c) Návrh řešení potřeb člověka v krajině

c1) Návrh opatření pro optimalizaci hospodaření v krajině

- lesy

ÚSK akceptuje současný stav LHP a akceptuje jeho členění na lesy hospodářské, ochranné a lesy zvláštního určení.

Celistvost lesů, přijetí dílčích omezení v prostupnosti krajinou (lesní školky, obory) nejsou v rozporu s cílovou kvalitou krajiny dotčených krajinných okrsků. ÚSK považuje ochranu, jeho zklidnění, za cílovou kvalitu krajiny.

Postupná přeměna přírodních stanovišť na plochy lesa je akceptovatelná a není v rozporu s cílovou kvalitou krajiny.

- zemědělství

ÚSK akceptuje a pracuje se současnou formou hospodaření v krajině.

V obecné úrovni platí a střednědobě bude platit oddělení vlastnických vztahů a subjektů, které na vlastnických vztazích hospodaří. Subjekty, které propachtovaly možnost hospodaření na zemědělské půdě dosud, byly z významné části založeny na dotacích.

Tato skutečnost se může dramaticky změnit, postačí když:

- a) změní se dotační systém,
- b) změní se poptávka po zemědělské produkci.

ÚSK akceptuje a přijímá současný systém hospodaření s vědomím, že nastavený systém odlišného vlastníka a odlišného uživatele je výstupem současné zemědělské politiky a závěry této ÚSK na tom nemohou nic zásadního změnit.

ÚSK tedy přichází s náměty na změnu hospodaření, opřeny o exaktní zjištění a vyhodnocení a to z hlediska ohrožení půdního fondu vodní a větrnou erozí a z hlediska potřeby změny hydrologie území, otevření vodních toků a poskytnutí nezbytných podmínek pro rozšíření údolních niv.

ÚSK konstatuje absenci sadů, humen včetně produkce samozásobení a dalších tradičních dovedností předchozích generací. ÚSK propojuje možnost obnovy drobné zemědělské činnosti okrajů sídel sadů ve vztahu k jejich přechodu do volné krajiny jako vhodného prostředku propojení sídelní zeleně a ujištěných a zobrazených přírodně blízkých útvarů.

ÚSK podporuje obnovu sadů produkci zeleniny i založení nových sofistikovaných metod produkce ovoce a zeleniny jako cílovou kvalitu vybraných krajinných okrsků.

ÚSK podporuje posílení údolních niv prostřednictvím trvalých travních porostů. Současně doporučuje souhlasit s odnětím půdního fondu v případě, že je předmětem odnětí optimální, popř. nezbytný a jedinečný segment určený k propojení přírodních útvarů.

ÚSK vymezuje v rámci pojmu bodové sídlo (viz úvod) schopnost připojení původní zástavby na pluzinu jako základní vlastnost = základní vztah sídlo a krajina. Současně připouští, aby původní vazba byla nahrazena uspořádáním nové zástavby, která původní zástavbu nahrazuje či ji rozšiřuje.

- vodní hospodářství

ÚSK podporuje zakládání drobných vodních ploch v sídlech, založené na výslednící následujících vlastností:

- vztah stávající (potenciální) vodní plochy vůči sídlu = nad sídlem retence, pod sídlem akumulace,
- zapojení vodních ploch do systému čištění odpadních vod,
- zapojení vodních ploch do systému IZS,
- využití vodních ploch jako vodních zdrojů.

ÚSK konstatuje zásadní absenci drobných vodních nádrží v krajině a podporuje jejich vznik v oprávněných a logických posicích.

ÚSK akceptuje využití vytěžených ložisek štěrkopísků jako akumulace vody včetně jejich rekreačního potenciálu.

ÚSK se vyhrazuje proti riziku ohrožení vodních zdrojů veškerými objekty ve volné krajině.

- využití nerostných surovin

ÚSK akceptuje proces vymezení ložisek nerostů a jejich systém využití, ložiskovou ochranu, stanovený rozsah a postup těžby a stanovený rozsah.

ÚSK doporučuje prověřit okolnosti budoucího ukončení těžby s cílem zachovat prostory kamenolomů a pískoven jako potenciál přirozeného spontánního rozvoje.

c2) Návrh opatření pro rozvoj rekreace a cestovního ruchu

Návrh lokalit vhodných pro zřízení informačních míst, informačních center, značení turistických cest, obnovu a propojení turistických cílů

Informační místa jsou a budou vždy doprovodným vybavením turistických tras a turistických – nebo jinak poznávacích – cílů.

ÚSK v principu nehledá další intenzifikaci řešeného území z hlediska rekreace a cestovního ruchu. Naopak vymezuje jako cílovou kvalitu v rozhodující míře pohybovou rekreaci.

ÚSK doporučuje přijmout možnost úpravy krajiny ve prospěch tradiční vodní rekreace.

Individuální rekreace

ÚSK akceptuje veškeré úpravy v krajině, směřující ke vzájemnému propojení sídel prostřednictvím pěších a cyklo cest, považuje takto koncipovanou denní rekreaci za optimální řešení, jehož přidanou hodnotou je odlehčení expozice přírodních útvarů vytvářejících základní schéma přírodních hodnot řešeného území.

Možnost nových rekreačních objektů (nikoli z hlediska jednotlivých staveb, ale ploch) vymezuje ÚSK v souvislosti okrajově a to ve spojitosti s těžbou štěrkopísků, resp. ukončením těžby. Vždy budou přitom zachována pravidla volné údolní nivy, respektována pohledová interakce k určujícím stavbám krajiny.

Vždy bude podmínkou důsledné vybavení území technickou infrastrukturou, zdůrazňujeme přitom čištění odpadních vod.

Hromadná rekreace

ÚSK podporuje tradiční areály hromadné rekreace – koupaliště, pískovny a volnočasové areály měst a obcí a akceptuje jejich případný plošný a technologický rozvoj. Preferuje zájmy hromadné rekreace nad rekreací individuální.

Při dalším rozvoji hromadné rekreace v údolní nivě Otavy – ve spojení s vodáckým sportem - požaduje ÚSK sofistikovaný přístup založený na jednoznačné preferenci přirozeného chování vodních toků.

Turistický ruch

V řešeném území chybí „vyhlášené“ turistické cíle na platformě přírodních útvarů či stavebně technických památek, které by měly zásadní význam na uspořádání krajiny.

Výjimkou je památník husitské bitvy u Sudoměře, který lze dále zapojit do krajiny prostřednictvím cest a krajinné zeleně.

c3) Návrh opatření na propojení obcí ORP - cestní síť – její zachování, prověření vhodnosti obchvatů a rezerv pro rozšíření komunikací

ÚSK akceptuje stávající systém propojení založený na stávajícím systému silnic, místních a účelových komunikací. ÚSK v principu nebrání obnově původních účelových komunikací (proto zobrazujeme plochy „ostatní“).

ÚSK doporučuje stanovit na úrovni ZÚR další informace k navrženým silničním koridorům, které jsou nezbytné pro další plánování – nebo odmítnutí – souvisejících opatření. Především jde o vymezení účelu dopravního koridoru, který je v principu – proto je v ZÚR – nadmístním významem. Chybí zde základní rozlišení o využití napojovacích bodů a dalších možných bannerů pro odstavení (kamionové) dopravy, výstavbu logistických center, další sjezdy apod. Z hlediska převzatých tras nadmístního významu tak ÚSK doporučuje jejich přenos do územních plánů = tedy i do krajiny výhradně jako komunikační = transitní propojení bez možnosti další urbanizace území odvozenými – nadmístnímu – záměry. Odchylně lze řešit tyto záměry na okrajích měst a sídel, které k tomu vytvořily dostatečnou územní a technickou podporu.

ÚSK doporučuje, aby byl další rozvoj logistických center jednoznačně navázán na alternativní dopravní médium = železnici. Opatření by se měla promítnout do územních plánů následovně:

- tam, kde není možnost logistická centra připojit – anebo nelze toto připojení dostat do územních plánů – dále tyto areály nerozvíjet,
- v případě možného připojení podmínit další rozvoj logistických center zanesením tohoto připojení do územního plán, anebo do jiné podrobnější dokumentace či územně plánovacího podkladu.

ÚSK doporučuje zpracovat do plánovacích dokumentů nových či upravovaných silnic požadavek na nadjezd stávajícího terénu v případě křížení osy hlavní migrační trasy se silnicí I/4 v úseku Strakonice – Volyně.

ÚSK doporučuje zachování veškerých koridorů nefunkčních vleček a zaniklých cest, které jsou dosud zobrazeny v katastru nemovitostí pro jejich případné budoucí zapojení do veřejné infrastruktury.

c4) Návrh opatření na zajištění prostupnosti krajiny, stanovení obecných zásad pro oplocování pozemků ve volné krajině

ÚSK doporučuje cíleně zajistit propustnost břehů Otavy do maximálního (avšak racionálního) rozsahu.

ÚSK doporučuje projednat technická opatření, související s rozsáhlejším oplocováním pastvin a výběhů s dotčenými obcemi s cílem zachovat propustnost územím tradičním či očekávaným směrem. Smyslem opatření je potřeba kompromisního řešení, založená na dialogu majitele (uživatele)

pozemku, který má být oplocen a zejména obce, která na svém území spravuje a chrání veřejný zájem.

ÚSK problém oplocování pozemků ve volné krajině dále akceptuje v těchto případech:

- oplocování lesních školek a účelových změn v krajině (např. zakládání lužních lesů, zakládání biocenter) jako ochranu před okusem,
- oplocování sadů a jiných zemědělských ploch intenzivní či sofistikované produkce,
- oplocování nadmístních dopravních koridorů – za podmínky dostatečné propustnosti území v místě zjištěných migračních překážek a v místě budoucího křížení s nadmístním systémem ÚSES.

c5) Výstavba cyklostezek

Cílová kvalita krajiny dle jednotlivých krajinných okrsků je založena na jednoznačném vymezení posic sídel a volné krajiny, propojených veřejnou infrastrukturou. Krajina jako hospodářský potenciál lesa, zemědělské půdy a případně vody je užívána na platformě současného plošného vymezení s tím, že plošně nevýznamný podíl krajiny z hlediska zachování a rozvoje mezí, předlesových formací a údolních niv zvyšuje její kvalitu.

Zásah do hospodaření v zemědělské krajině navrhuje ÚSK na platformě systému protierozních opatření, přičemž schopnost realizace těchto opatření podporuje přijetím dalších námětů – obnovou historických cest, alejí, pěších a cyklo propojení, popřípadě v kombinaci s rekultivací krajiny.

Výstavba dalších cyklostezek je přípustná v případě, že je přirozenou součástí tohoto procesu a je zásadně lokalizována do zemědělské části krajiny. ÚSK omezuje možnost výstavby těchto tras v údolních nivách s podmínkou, že budou využity pouze ty segmenty údolních niv, kde se v současnosti účelová komunikace vyskytuje (anebo ji lze obnovit). V lesní krajině ÚSK vyžaduje výhradně využít stávající síť účelových a jiných komunikací.

c6) Návrh řešení krajinných souvislostí s požadavky na urbanizaci území z územně plánovací dokumentace a z dalších podkladů

Politika územního rozvoje ČR (dále PÚR) a Zásady územního rozvoje (dále ZÚR)

ÚSK akceptuje dopravní záměry, vymezené v PÚR a dopravní záměry, které ZÚR ve vztahu k PÚR zpřesňuje, anebo je vymezuje na své úrovni.

Vůči převzatým koridorům dopravní infrastruktury se ÚSK vymezuje takto:

- požaduje jejich použití výhradně pro transit územím bez možnosti další urbanizace navazujícího území (mimo sídla) nadmístními záměry,
- požaduje křížení budoucích tras s nadmístním systémem ÚSES, který je současně alternativou hlavních migračních tras.

Územní plány obcí

ÚSK navrhuje revizi zastavěného území v případech, že se jedná o stavby umístěné mimo prostor sídel – tedy obcí nebo jejich místních částí. Jedná se o typický projev řešeného území v prostoru soutoku Otavy a Volyňky, dále pak ve vyšších posicích zahrádkových osad lemujících severní část města Strakonice.

ÚSK se vymezuje vůči stavbám v krajině, jejichž původní účel zaniknul a které jsou dodnes alternativně užívány. ÚSK vůči těmto stavbám vymezuje a navrhuje jejich postupný, avšak nekompromisní útlum a postupné ukončení. Pro územní plánování v tomto případě vyplývají následující úkoly:

- stanovit regulativ, který by zabránil dalšímu plošnému rozvoji nebo jiné (vnitřní) intenzifikaci těchto ploch,
- obhájit (odůvodnit) tento postup vůči obecně deklarované potřebě využití ploch brownfields (priorita č. 19 PÚR):

Vytvářet předpoklady pro polyfunkční využívání opuštěných areálů a ploch (tzv. brownfields průmyslového, zemědělského, vojenského a jiného původu). Hospodárně využívat zastavěné území (podpora přestaveb revitalizací a sanací území) a zajistit ochranu nezastavěného území (zejména zemědělské a lesní půdy) a zachování veřejné zeleně, včetně minimalizace její fragmentace. Cílem je účelné využívání a spořádání území úsporné v nárocích na veřejné rozpočty na dopravu a energie, které koordinací veřejných a soukromých zájmů na rozvoji území omezuje negativní důsledky suburbanizace pro udržitelný rozvoj území.

a případně jej přenést (navrhnu přenést) do priorit ZÚR,

- vymezit v krajním případě v územních plánech ekvivalentní plochy, které by mohly z funkčního i kapacitního hlediska tyto areály nahradit.

ÚSK přebírá rozvojové plochy územních plánů měst a obcí jako sídelní potenciál území. Rozvojové plochy, přesahující urbanizované území jsou zobrazeny (rozlišeny) takto:

- označení rozvojových ploch s výhradou je uplatněno v případě, že tyto rozvojové plochy zjevně kolidují s deklarovanými přírodními hodnotami resp. preferovaným krajinným potenciálem. ÚSK v tomto případě doporučuje, aby byly v rámci změny územního plánu či v případě převzetí těchto rozvojových ploch vypuštěny, popřípadě zásadně redukovány tak, aby byly příčiny výhrad eliminovány,
- označení rozvojových ploch s komentářem upozorňuje na potřebu nastavení podrobnějších podmínek prostorového uspořádání v případech, kdy by neregulovaná zástavba představovala ohrožení přírodních hodnot navazujícího nezastavěného území. Vyhodnocení rozvojových ploch v rozsahu ORP Strakonice pak poskytuje prostřednictvím optimalizace širšího území argumentační rámec při dalším rozhodování a možnost homogenizace vztahu rozvojových ploch a nezastavěného území,
- akceptovaný rozvoj pak představuje přijetí rozvojových z hlediska ÚSK bez dalších požadavků. ÚSK v tomto případě respektuje rozvojové plochy jako výslednici procesu pořízení územních plánů nebo jejich změn včetně kladných stanovisek relevantních dotčených orgánů. Rozvojové plochy akceptované představují absolutní většinu rozvojového potenciálu, což odpovídá vstupní metodice pořízení ÚSK jako nekonfliktního podkladu sledujícího především stabilizaci primární struktury krajiny a přijetí jejich dynamických projevů.

d) Návrh řešení problémů, snižování ohrožení a předcházení rizikům v krajině

Přehled rizik:

- ZÚR – možnost umístování fotovoltaických a větrných elektráren
- novotvary v krajině

ZÚR – možnost umístování fotovoltaických a větrných elektráren:

Vyplývají ze staveb, umístitelných ve volné krajině dle ZÚR. Zásadně je zapotřebí korigovat, popř. vypustit území, které ZÚR vymezuje pro umístění fotovoltaických a větrných elektráren, tedy tento prostor:

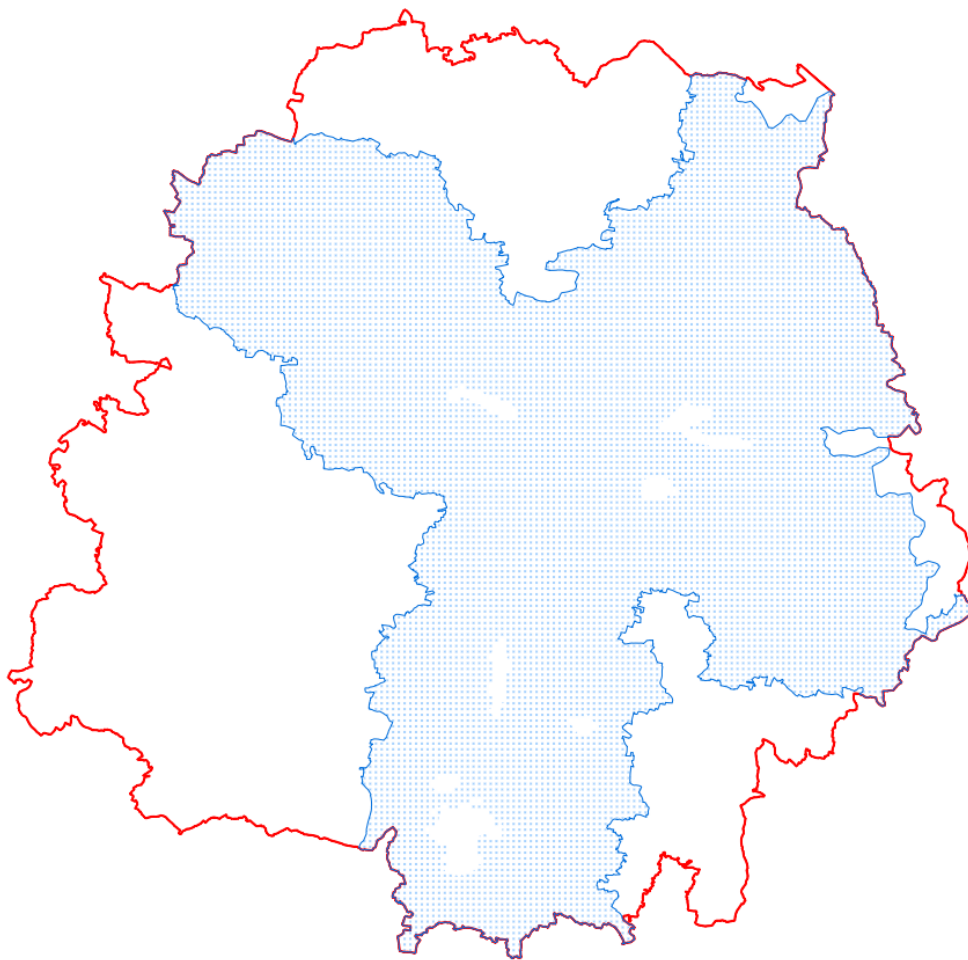

Schéma 29: Možnost umístění fotovoltaických a větrných elektráren dle ZÚR

Novotvary v krajině:

Návrh ÚSK se vymezuje vůči nevhodné sídelní struktuře ve třech úrovních:

- objekty individuální rekreace v prostoru údolních niv Otavy a Volyňky,
- jednotlivé stavby expandující do krajiny,
- plošná expozice území.

Problematika je řešena jako součást tématu krajinných a sídelních hodnot a potenciálů.

d1) Doporučení opatření ke zlepšení vodního režimu krajiny, ke zvýšení retence v území a ke zlepšení protipovodňové ochrany území

ÚSK navrhuje obnovit původní úseky vodních toků. Pro tento účel je zapotřebí stanovit potřebnou šířku budoucí nivy vodního toku tak, aby umožnila jeho zpomalení prostřednictvím terénních úprav a doprovodné zeleně.

Připomínáme, že zvýšení retence území probíhá spontánně – viz projekční plocha krajiny. Existuje předpoklad, že přijetím sukcesního procesu lze povodí 4. řádu stabilizovat: indikátorem bude minimální rozdíl průtoku vodních toků v místě soutoku.

Související vrstvy k vyhodnocení:

- členění území dle povodí 4. řádu
- míra probíhající (přijaté) sukcese zemědělské půdy,
- délka (podíl) úseků, navržených k obnově přirozeného chování (vývoje) údolní nivy,
- informace o ukončených resp. probíhajících pozemkových úpravách.

V předchozím schématu je zobrazena navržená prostorová ochrana údolních niv a průmět urbanizovaného území, které by dále nemělo být rozvíjeno, naopak – ve střednědobém horizontu odstraněno. Cílovou kvalitou je možnost přirozeného chování těchto vodních toků mimo urbanizované území. Zachovány v tomto prostoru budou výhradně mosty a vodní díla a vodní mlýny.

Údolní niva je vyjádřena záplavovým územím Q100. Potenciálem krajiny je obnova údolních niv bez další zástavby.

Zástavba je nad rámec Q100 (= jev dle ÚAP) ohrožena vodními toky v širším rozsahu a to podle následujícího schématu, modré křivky představují hranici rizika vůči urbanizovanému území.

Na základě provedených analýz, průzkumů a zjištěných problémů byly pro každou obec provedeny návrhy opatření a byla formulována doporučení, která povedou ke zlepšení stávající vodohospodářské situace v území a budou lépe reagovat na probíhající změnu klimatu. Popis navržených opatření je uveden v Kartách obcí.

Grafická lokalizace návrhů bude obsahem Hlavního výkresu a Výkresu jevů k doplnění do ÚAP ve finální verzi ÚSK, nyní je převedena do projekce krajinných potenciálů.

Vodohospodářská problematika byla v rámci této územní studie rozdělena na čtyři kategorie návrhů a doporučení:

- doporučení k rozvoji výstavby,
- protipovodňová ochrana,
- vymezení lokalit pro umístění malých vodních nádrží,
- revitalizace vodních toků.

Ad: Doporučení k rozvoji výstavby:

Jako podklad pro tuto kategorii byly využity jednotlivé územní plány obcí. Byly sledovány stávající zastavěné plochy a také především návrhové plochy změn využití území pro kategorii zastavitelných ploch. V rámci identifikace problémů byly posuzovány:

- střet se záplavovým územím – ohrožení zástavby rozlivem „OZR“,
- ohrožení povrchovým odtokem z plochy povodí – ohrožení zástavby odtokem „OZO“.

Ohrožení zástavby rozlivem „OZR“:

Ohrožení zástavby rozlivem „OZR“ se projevuje na vymezeném rizikovém úseku vodního toku, kde bylo na základě analýzy dat záplavového území definováno ohrožení zástavby způsobené

rozlivem vod při povodňových průtocích. Do hodnocení byly také zahrnuty plochy zastavitelného území jednotlivých obcí.

Výčet definovaných úseků nemusí být konečný, protože záplavová území byla v řešeném území stanovena pouze na 3 vodních tocích. Do rizikových úseků byly dále zahrnuty zatrubněné úseky vodních toků, které mohou představovat potenciální riziko pro okolní zástavbu nebo jiné stavební objekty nacházející se v blízkosti.

Na vodních tocích, kde bylo stanoveno záplavové území, a byl identifikován rozliv do zastavěné nebo zastavitelné části obce, je v kartách obcí uvedeno, od jakého N-letého průtoku dle čar rozlivu dochází k ohrožení zástavby.

Ohrožení zástavby rozlivem bylo stanoveno na tocích:

- Otava – v obcích Čejetice, Horní Poříčí, Katovice, Slaník, Střelské Hoštice, Štěkeň
- Volyňka – v obcích Malenice, Mutěnice, Němětice, Nišovice, Přední Zborovice, Radošovice, Strakonice, Strunkovice nad Volyňkou, Volyně
- Peklov – v obcích Čestice, Němětice, Nihošovice (pozn. záplavové území stanoveno pouze po soutok vodního toku Peklov s bezejmenným VT - IDVT 10256639)

Riziko ohrožení zástavby bylo rozděleno do dvou kategorií a bylo zjištěno u následujících obcí:

- nízké riziko: Čejetice, Čestice, Mutěnice, Nihošovice, Radošovice, Slaník, Strašice, Strunkovice nad Volyňkou, Štěchovice, Volenice a Zvotoky
- vyšší riziko: Dřešín (není na území obce vyhlášené ZÚ, ale problémy jsou zmíněné v ÚP obce), Katovice, Malenice, Němětice, Nišovice, Novosedly, Přední Zborovice, Strakonice, Střelské Hoštice, Štěkeň a Volyně

Na úsecích vodních toků, kde byl identifikován rozliv ohrožující zástavbu, nebylo ve většině případů navrženo protipovodňové opatření vedoucí ke zlepšení stavu. Stanovení nových konkrétních návrhů opatření v problémových úsecích přesahuje podrobnost řešení územní studie krajiny.

Z pohledu rozvoje výstavby je nejzásadnější případný střet s aktivní zónou záplavového území, jelikož platná legislativa v podstatě nepřipouští rozvoj výstavby pro bydlení v těchto lokalitách. V záplavovém území povodňového průtoku Q100 a v rozsahu historického výskytu povodní není vyloučena nová výstavba, ovšem je zde často potřeba přizpůsobit řešení.

Jelikož umístění nových staveb do záplavového území obvykle ovlivní odtokové poměry, doporučujeme v záplavovém území nevytvářet nové zastavitelné plochy a stávající rozliv Q100 neomezovat výstavbou objektů omezujících odtokové poměry, nejde-li o ochranu již stávající zástavby. V záplavovém území doporučujeme povolovat pouze stavby, které zvyšují ochranu před povodněmi nebo které souvisejí s vodním tokem nebo jimiž se zlepšují odtokové poměry.

Ohrožení zástavby odtokem „OZO“:

Mimo ohrožení zástavby vybrežením z vodních toků bylo sledováno i možné ohrožení způsobené zrychleným povrchovým odtokem vody z plochy povodí, převážně z bloků orné půdy, způsobené například přivalovým deštěm. Pro vymezení byly sledovány parametry sklonu a délky svahů orné půdy nad zastavěným, a především zastavitelným územím z pohledu zpracovatele. Výčet lokalit v této kategorii ohrožení nemusí být konečný, a to z důvodu podrobnosti zpracování této studie.

Potenciálně rizikové lokality jsou v grafické části vymezeny linií s šipkou pro naznačení směru odtoku vod do zástavby a vymezením hranice ohrožené zástavby (zastavěné nebo zastavitelné území).

Lokality ohrožení byly vymezeny v obcích:

- Nízké riziko: Čepřovice, Drachkov, Droužetice, Hoštice, Katovice, Kraselov, Krejnice, Krty-Hradec, Litochovice, Milejovice, Němětice, Nišovice, Nová Ves, Novosedly, Pracejovice,

Přední Zborovice, Předslavice, Radějovice, Radošovice, Skály, Sousedovice, Strakonice, Strunkovice nad Volýňkou, Štěkeň, Třešovice, Úlehle, Volenice, Volyně, Zahorčice

- *Vyšší riziko: Cehnice, Dřešín, Horní Poříčí, Němčice, Nihošovice, Osek, Paračov, Přešťovice, Střelské Hoštice, Třebohostice, Velká Turná*

Ad: Protipovodňová ochrana (PPO):

Konkrétní protipovodňová ochrana byla převážně převzata z územních plánů a dalších podkladů. Převzatá opatření „PO“ jsou zakreslena v polygonech. Návrhy „SRN“ jsou vzhledem k přesnosti podkladů zakresleny pouze bodově.

Byly zpracovány dvě kategorie návrhů:

- *PO – protipovodňová ochrana – návrh ochranných hrází proti rozlivu z vodních toků – v obci Cehnice, Milejovice, Němčice, Nihošovice, Střelské Hoštice a Velká Turná. Převzatá opatření „PO“ jsou zakreslena v polygonech.*
- *SRN – návrh transformace povodňových průtoků v suchých retenčních nádržích (poldry) – v obcích Kalenice, Malenice, Miloňovice a Paračov. Návrhy „SRN“ jsou vzhledem k přesnosti podkladů zakresleny pouze bodově.*

Protipovodňová opatření musí odpovídat současným trendům, tzn., musí dojít k posouzení vlivu PPO na odtokové poměry před a za řešeným úsekem. Cílem je navrhnout PPO, které nezhorší odtokové poměry v navazujících lokalitách. Je velmi důležité, aby navržené PPO na vodním toku bylo posuzováno a realizováno v návaznosti na PPO v ploše povodí i na protierozní opatření na orné půdě. Tato "měkkí" opatření sice nebývají tak účinná v případě extrémních hydrologických epizod, nicméně jejich význam pro zlepšení retence vody v krajině a snížení odtoku může být při srážkách přicházejících statisticky s vyšší četností velmi podstatný.

Ad: Vymezení lokalit pro umístění malých vodních nádrží:

Vymezené lokality pro návrh malých vodních nádrží byly řešeny:

- *převzetím z plánovacích dokumentací,*
- *vymezením zpracovatelem ÚSK,*
- *vymezením zpracovatelem na základě analýzy provedené na historických podkladech 1. a 2. vojenské mapování.*

Přesné umístění, velikost a funkci nádrží doporučujeme stanovit na základě zadání podrobnější studie odtokových poměrů, která zahrne do řešení celá povodí vodních toků včetně jejich přítoků.

V grafické části jsou lokality pro umístění vodních nádrží zobrazeny polygony, a to pod specifickým označením „VN“.

Vodní nádrže byly v zájmovém území navrženy v obcích Cehnice, Čestice, Doubravice, Drážov, Drouzetice, Dřešín, Hlupín, Katovice, Kraselov, Krejnice, Krty-Hradec, Kuřimany, Kváskovice, Litochovice, Malenice, Milejovice, Miloňovice, Mnichov, Nišovice, Paračov, Pracejovice, Předslavice, Přechovice, Přešťovice, Radějovice, Rovná, Řepice, Skály, Slaník, Sousedovice, Strakonice, Střelské Hoštice, Třebohostice, Únice a Velká Turná.

Ad: Revitalizace vodních toků a niv „REVT“:

Revitalizace vodních toků byly řešeny vymezením zpracovatelem ÚSK.

Zpracovatelem byly mimo zastavěné území vymezeny úseky vodních toků k revitalizaci na základě orientačního hodnocení současného hydromorfologického stavu vodních toků.

Vymezené úseky toků k revitalizaci lze brát jako podklad k zadávání „revitalizačních studií“. Pro zadržení vody v krajině je vhodné dále revidovat funkci melioračních zařízení (od odvodňovacího detailu až po hlavní meliorační zařízení). Toto však nebylo z důvodu podrobnosti této územní studie vyhodnoceno. V rámci revitalizace hlavních melioračních zařízení je potenciál k vybudování malých vodních ploch (tůň, mokřady apod.).

V jednotlivých kartách obcí a v grafické části jsou úseky vodních toků navržených k revitalizaci označeny specifickým identifikátorem „REVT“.

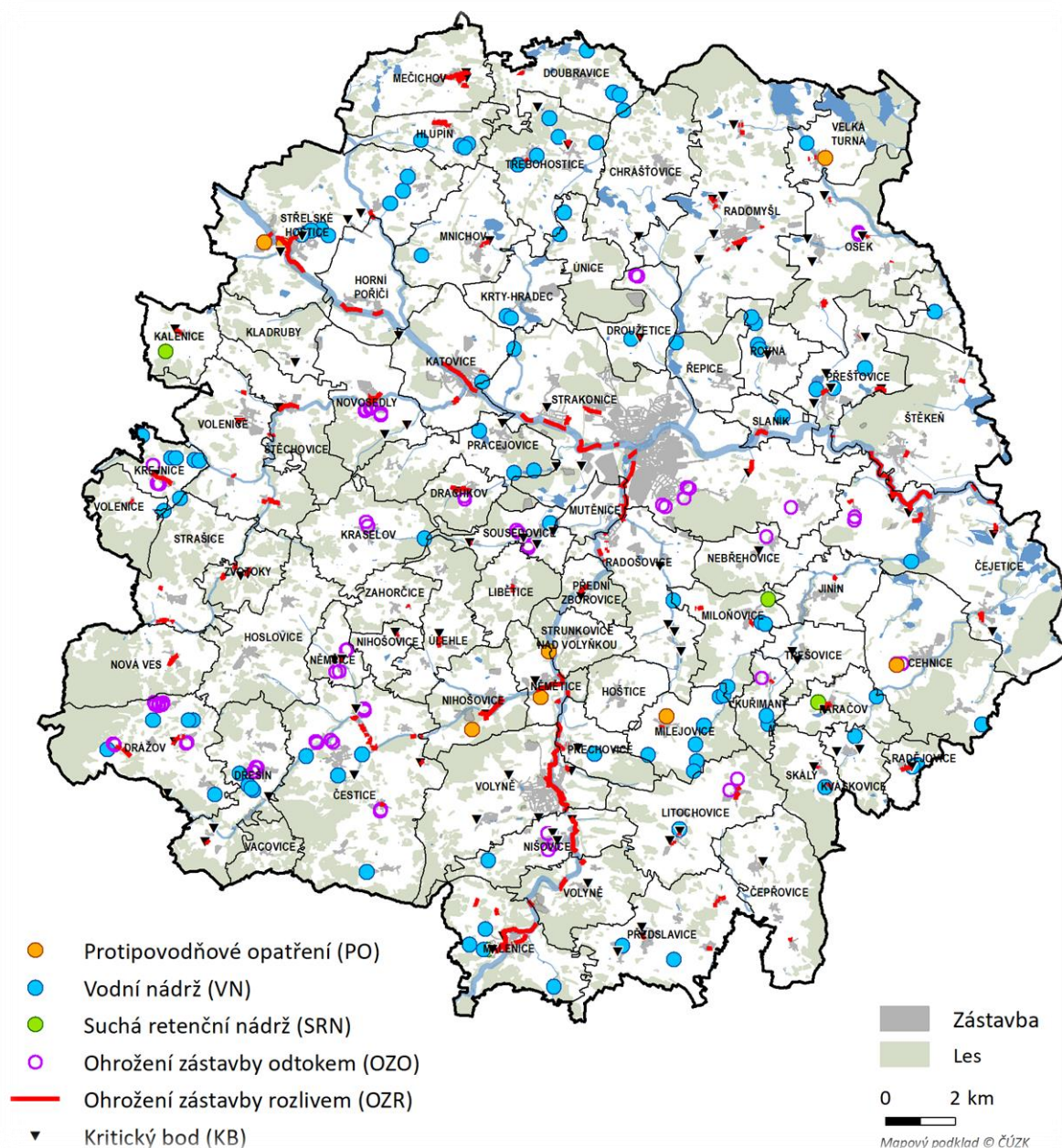

Schéma 30: Rozmístění navržených opatření ke zlepšení vodního režimu krajiny, ke zvýšení retence v území a ke zlepšení protipovodňové ochrany území

d2) Rámcové vymezení niv vodotečí

Na území ORP Strakonice zatím nebyly vymezeny VKP údolní niva. VKP údolní niva jsou zásadní pro zadržování vody v krajině a druhovou rozmanitost a další ekosystémové služby (udržování kvality vody, mikroklima apod.). Níže je popsán postup, jakým bylo přistupováno k návrhům těchto prvků.

Použitý způsob vymezení údolní nivy:

Vymezování VKP údolní niva probíhalo v měřítku 1 : 15 000 až 1 : 10 000. Při transponování do měřítek menších je proto potřeba počítat s chybou vymezení a hranici brát jako maximální možnou, kterou lze v rámci zpřesnění redukovat. K základnímu orientačnímu vymezení byl využit digitální model terénu, který byl získán z dat ZABAGED, tj. vrstevnic. Jako jeden z dostupných a časově využitelných podkladů se jeví sklon svahů (v blízkosti vodních toků).

Vstupní charakteristikou byla i vymezená záplavová území, resp. území zaplavovaná při povodňových průtocích Q100 (neplatí pro upravené kapacitní toky). Rozsah rozlivu je však v podmínkách morfologie terénu ORP Strakonice spočítán pro omezenou část toků (v nižších polohách toků, od míst nátoků do zástaveb). U vodních toků, kde není stanoveno záplavové území, byly využity ostatní dostupné podklady.

Dalším podkladem pro vymezení VKP údolní nivy jsou mapy bonitovaných půdně-ekologických jednotek (BPEJ). Hranice jednotek však často neodpovídají hranicím nivy v terénu. Proto jsou tato data opět využitelná jen jako orientační podklad.

Další poznámky k postupu vymezení VKP údolní niva:

- lesní pozemky nacházející se v nivách řek vymezených např. z geomorfologického pohledu jsou z vymezování údolní nivy vyňaty (nejsou předmětem řešení), neboť jsou již chráněny dle obecné ochrany přírody jako VKP les,
- úzká dna zařezaných údolí drobných vodotečí nelze nazývat nivou. Včetně břehových porostů je ale obvykle vhodné považovat je za součást VKP vodní tok, stejně jako krátké zemědělské vodoteče a pramenné oblasti toků.

Nivy vodních toků lze využít nejen k rozlivům vody za povodňové situace, ale i k možnému vybudování přírodně blízkých prvků, jako je např. obnova říčních ramen, tvorba přírodně blízkých paralelních koryt, vytváření tůní v nivě toku a výsadbou stanovištně vhodných doprovodných dřevin. Vybudováním těchto prvků bude podpořena retenční a akumulární schopnost nivy.

Cílovým stavem lokalit VKP údolní niva by měly být přírodně blízké plochy, nejlépe trvalé travní porosty, porosty dřevin, tj. funkční plochy krajinné zeleně, zemědělské – louky a další funkční plochy, které podporují přírodně blízké využití (např. extenzivní rekreace je do určité míry vhodná). Nevhodná je nová zástavba, nové plochy technické infrastruktury a také orná půda. Pokud aktuální stav neodpovídá cílovému využití, je potřeba jej změnit.

d3) Doporučení pro řešení protierozní ochrany

V analytické části byly vyhodnoceny erozní a odtokové poměry v rozsahu hydrologicky vymezeného celku, v případě ORP Strakonice se jednalo o půdní bloky v rozsahu území a bloky přesahující přes hranici území.

Návrhy opatření byly umístěny na bloky a díly bloků (dále jen „bloky“) v rozsahu zemědělské půdy ORP Strakonice v LPIS (+několik ploch sadů mimo LPIS), především na kultury orná půda, travní porost na orné půdě a úhor (dále jako „orná půda“) a na kultury speciální a trvalé.

Navrhaná opatření je možné rozdělit na opatření obecné povahy a opatření místně lokalizovaná. Vzhledem k rozsahu území byly jednotlivé typy opatření specifikovány na jednotlivé půdní bloky nebo jejich části. V případě potřeby oddělení opatření od zbytku půdního bloku bylo rozdělení provedeno tak, aby bylo vhodně usměrněno obdělávání a aby se významně nekomplikoval pojezd po pozemku. U menších bloků bylo od dělení upuštěno a do opatření byl zahrnut celý blok. Přesné umístění organizačních, agrotechnických, případně biotechnických opatření a stanovení jejich parametrů je již na zemědělci či projektantovi. Tato územní studie krajiny navrhuje minimální doporučený způsob ochrany daného pozemku s ohledem na erozní poměry v místě, to znamená i v lokalitách, které nemusejí být vnímány jako ohrožené (např. neohrožují zástavbu), ale k degradaci půdních profilů tam přesto dochází.

Návrhy protierozních opatření v ÚSK jsou nastaveny a agregovány pro jednoduchost do několika tříd (více dále), definují minimální vhodný rozsah a způsob ochrany půdy s ohledem na erozní výpočty a informace ze zpracovaných dokumentací. Povinnost dodržovat ustanovení zákonných norem, požadavků pro nárokování režimu přímých plateb v zemědělství (které se poměrně často mění, poslední změna je od 1.1.2019), případně např. pravidel týkajících se krajinných prvků jako součásti EVP, není návrhy ÚSK dotčena. Návrhy protierozních opatření v ÚSK nemusejí být s aktuálním nastavením podmínek čerpání či zákonnými předpisy v souladu. Při nesouladu platí primárně zákonné (předepsané) podmínky, pokud však jsou studií navržená opatření přísnější (např. umístění biotechnického opatření, vyloučení širokořádkových plodin v místě, kde není zákonem/podmínkami čerpání podpor vyžadováno), je doporučeno realizovat přísnější opatření navržená studií.

Pro podrobné řešení erozní a odtokové situace (přesná lokalizace a dimenzování záchytných a svodných prvků, napojení na intravilán a podobně) je nutné zpracovat podrobnější studii či projekt.

Typy navržených opatření a způsob jejich umísťování:

Stěžejním, ne však jediným kritériem pro volbu typu a rozsahu protierozního (protipovodňového) opatření byla míra erozního smyvu v t/ha/rok spočítaná pomocí univerzální rovnice ztráty půdy (USLE) v rastru pokrývajícím bloky půdy evidované v registru LPIS. Dalšími faktory, které významně ovlivňovaly typ a rozsah navržených opatření, byly: poloha pozemku vůči zástavbě a vodním plochám, výskyt erozně ohrožených drah odtoku na pozemku, délky a profily drah soustředěného odtoku, tvar a rozsah erozně ohrožených ploch, délka a sklon svahu, tvar a velikost pozemku, požadovaný směr obdělávání pozemku, členění bloku na díly bloků a střídání plodin, erozní projevy na leteckých snímcích, u větrné eroze výskyt či absence bariér proudění, převládající směry větru, ohroženost půd větrnou erozí. Návrhy omezující střídání plodin v osevu, výčet vhodných půdoochranných opatření či zohlednění podmínek nárokování přímých plateb na dané lokalitě nejsou obsahem této studie.

V území ORP byla navržena opatření proti nadměrné erozi povrchovým odtokem a proti větrné erozi. Většina navržených typů opatření zároveň přispívá ke zpomalení odtoku, zvýšení retence, zmírňuje vysoušení půd a tím snižuje nepříznivé účinky sucha nebo naopak riziko nadlimitních odtoků při přívalových srážkách. Některá z navrhovaných opatření mají protierozní účinek jak při povrchovém odtoku, tak při větrné erozi. Rozsah a typ návrhů jsou jakousi minimalistickou variantou, jsou to základní doporučovaná opatření na bloku, která mohou být v případě potřeby doplněna o další opatření zvyšující protierozní ochranu pozemku anebo naopak změněna s ohledem na realizaci jiného opatření (přerušení svahu apod.).

Základními a z hlediska realizace nejjednoduššími typy (nejen) protierozních opatření jsou opatření organizační, založená pouze na změně kultury, delimitaci kultury v rámci pozemku, pásového

střídání plodin, změně tvaru pozemku. Střídání pásů plodin je možné využít i při ochraně proti větrné erozi. Dále pak jsou to velmi účinná opatření agrotechnická založená na změně způsobu obdělávání pozemku (změna směru obdělávání, způsob obdělávání, ponechávání posklizňových zbytků, využívání mezipločin, podsevů a podobně). Fungují na principu ochrany svrchní vrstvy půdy před rozrušováním odtokem nebo deštěm a na zvyšování infiltrace do půdy. Tato opatření nevyžadují zvláštní terénní úpravy, spočívají ve změně hospodaření uživatele půdy, na druhou stranu jsou stěží vymahatelná, kontrolovatelná a mohou se měnit každý rok se změnou osevu (což na druhou stranu může být i výhodou). Tato opatření se využívají i jako ochrana svrchní části půdy proti větrné erozi. Proti tomu opatření biotechnická, liniového charakteru, obvykle vyžadují terénní úpravy, zpracovaný projekt, vymezenou parcelu, souhlas vlastníka a po vybudování je nezbytná dlouhodobá údržba. Fungují převážně na principu přerušení odtoku po svahu, zadržení a případně i odvedení zachycené vody, nepřímo mají vliv i na úpravu směru obdělávání pozemku. Jsou účinná v kombinaci s (a měla by být doprovázena) organizačními a agrotechnickými opatřeními nad nimi, mají obvykle i protipovodňový efekt, členění bloky půdy, bývají doprovázena polními cestami, případně doprovodnou zelení, zvyšují prostupnost krajiny. V podobě větroldamů zpomalují proudění větru a zmenšují větrnou erozi. Jejich nevýhodou je náročnost realizace, problematická jednání s vlastníky, složitější obdělávání pozemku, přičemž ale usměrnění obdělávání může být jedním z cílů. Nejeefektivnější a často jedinou možností, jak realizovat biotechnické opatření, je využití pozemkové úpravy.

Jednotlivá opatření působí synergicky, tudíž v případě realizace biotechnického opatření (např. průlehu) je možné adekvátně zkrácení svahu a snížení LS-faktoru zmírnit typ plošného opatření pod ním.

ÚSK ORP Strakonice vymezuje následující typy opatření pro minimalizaci erozních smyvů a efektů větrné eroze:

1. PPOm – Aplikace půdoochranných opatření mírnějšího charakteru, tj. úprava osevního postupu, vrstevnicové obdělávání, aplikace půdoochranných agrotechnologií, např. výsev s podsevem, minimalizační technologie, opatření zvyšující obsah organické hmoty v půdě. Širokořádkové plodiny jsou přípustné v případě dodržení vrstevnicového obdělávání a využití ochrany půdy v období prvních fází růstu, např. podsevu, výsevu do mulče nebo použití výsevu metodou strip-till (výsev do pásů krycí plodiny). Toto opatření je umísťováno na pozemky s kompaktním ohrožením většího rozsahu střední a nižší intenzity nebo na pozemky, po nichž procházejí erozně potenciálně ohrožené dráhy odtoku nevhodné ke stabilizaci zatravněním (viz též dále v SU).
2. PPOv – Přísnější forma půdoochranných opatření. Oproti PPOm dochází k úplnému vyloučení širokořádkových plodin z osevu, případně aplikaci půdoochranných opatření i na ostatní plodiny. Opatření je umísťováno na pozemky nad zástavbou a vodními plochami, na mírně erozně ohrožené pozemky nebo pozemky nad zástavbou, které nelze obdělávat po vrstevnici, případně na rozsáhlé silně erozně ohrožené lokality.
3. TP – Plošné zatravnění na silně a extrémně erozně ohrožených částech pozemků, na mělkých, podmáčených půdách. S tímto opatřením se neplýtvalo, TP je vymezováno minimalisticky, může být podle potřeby využito i v širším rozsahu nebo nahrazeno ochrannými sady, zalesněním. Zatravnění bylo navrhováno i na plochách kultur travní porost na orné půdě a úhor, tedy na plochách v současnosti zatravněných či ležících ladem, s doporučením zatravnění zachovat.
4. SM – Zatravnění na speciálních a trvalých kulturách, v případě ORP Strakonice na kulturách ovocný sad a jiná (trvalá) kultura. Byly identifikovány ty části pozemků, které v případě absence stabilizace meziřadí mohou generovat nadlimitní smyvy. Na těchto plochách je důrazně doporučeno stabilizovat povrch půdy v meziřadí bylinným či travním osevem, přísněji byly posuzovány plochy nad zástavbou. V případě založení řádků po vrstevnici či v případě terasování svahů je realizace opatření na zvážení, neboť způsob založení výrazně snižuje míru ohrožení, avšak v případě existence dráhy odtoku je stabilizace meziřadí nutná i při vrstevnicovém založení řádků.
5. SU – Jedná se o stabilizaci dráhy soustředěného odtoku (údolnice, DSO),

obvykle spočívající v zatravnění ohroženého a nestabilizovaného profilu, případně (u mírnějších údolnic) o takovou úpravu hospodaření na pozemku, která stabilizuje povrch půdy a zpomalí odtok vody. V případě, že se DSO nachází nad zástavbou, je možné doplnit stabilizaci o další protipovodňové prvky, např. přehrážky, suchou retenční nádrž, opevnění koryta apod. Návrh SU je rozdělen na dvě podkategorie – typ SUp, mírně ohrožená, obvykle mělká, nevýrazná či krátká DSO, u které stabilizace proběhne pouze úpravou hospodaření na pozemku (PPOm, PPOv, BT), a typ SUT, výrazně erozně ohrožená DSO, s erozními projevy, stabilizace proběhne zatravněním či jiným účinným zpevněním jejího profilu.

6. BT – Opatření, které se obvykle překrývá s některým z opatření uvedených výše.

Identifikuje bloky orné půdy, na kterých je vhodné či nezbytné umístit vhodný biotechnický prvek přerušující odtok po svahu (protierozní průleh, protierozní mez, hrázka, polní cesta s příkopem) nebo ho alespoň zpomalující (travnatý pás, travnatá polní cesta), a to i v sérii několika prvků pod sebou nebo v kombinaci, pokud je to zapotřebí. Toto opatření je navrhováno na svažitéch pozemcích s delšími svahy (v ORP výjimečně), případně na pozemcích plochých, avšak s velmi dlouhými svahy), kde hrozí problémy s odtokem. Ve vyšší míře je umísťováno nad zástavbou a na blocích s DSO.

7. VET – Na plochách členěných cestní sítí, ale s absencí účinných výsadeb, a na plochách rozsáhlých by měly být rozmístěny prvky snižující účinky větrného proudění (větrolamy, lesní pásy), případně doplněny výsadby (aleje podél polních cest, dosadby břehových porostů podél vodních toků), zvláště pak na půdách potenciálně ohrožených větrnou erozí z hlediska jejich vlastností. Pozitivní vlastností liniiových opatření proti větrné erozi jsou i navazující funkce, které plní – fungují jako migrační koridory, úkryty pro zvěř, člení krajinu a zprůchodňují ji, mohou mít i protierozní účinek, zvyšují vlhkost na závětrné straně. Obecným pravidlem pak je, že na půdách výrazněji ohrožených větrnou erozí by měla být aplikována podobná plošná opatření jako na půdách ohrožených povrchovým odtokem – opatření ke stabilizaci povrchové vrstvy půdy (ponechání posklizňových zbytků, strniště, osev mezplodinou), která ji budou chránit před erozním účinkem větru i v době mimo období růstu hlavní plodiny. Jedná se o agrotechnická a organizační opatření využívaná i k minimalizaci účinků vodní eroze.

8. Pásy kolem vodotečí či vodních nádrží nejsou graficky vymezeny, jedná se o obecné doporučení na založení travnatého pásu o šíři alespoň 5 metrů kolem vodoteče, zvláště pak pod svahem, aby nedocházelo k orbě až na hranu toku a k zanášení toku sedimentem z přilehlých pozemků.

V rámci ÚSK Strakonice je vymezen komplex opatření směřující k omezení vodní a větrné eroze. Snížení těchto (jinak) přirozených jevů krajiny je zásadní pro ochranu hospodářského potenciálu kvalitní zemědělské půdy. Zpřesnění ploch vymezených k umístění protierozních opatření je možné zpřesnit prostřednictvím dalších výstupů této ÚSK a to:

- lokalizovaných sukcesních procesů zemědělské půdy,
- umístění prvků územního systému ekologické stability,
- obnova přirozených projevů vodních toků (náhrada nepůvodního vodního toku, odstranění jeho zatrubněných úseků).

d4) Doporučení pro řešení problémů v oblasti znečištění a kontaminace

Urbanizace území

ÚSK se zásadně vymezuje vůči jakékoli urbanizaci volné krajiny objekty, které nejsou bezprostředně, přiměřeně a kapacitně určeny pro obyvatele dotčeného prostoru, s nadsázkou lze konstatovat, že tyto potřeby pokrývá zastavěné území měst a obcí.

Problematika je řešena ve vymezení krajinných a sídelních hodnot a potenciálů.

Problém znehodnocených a nevyužívaných ploch

Chronickým rizikem v území jsou původní zemědělské a průmyslové areály, které neplní původní funkci a jsou nositeli nepůvodních a často krátkodobých komerčních cílů. V rozhodující míře jsou tyto areály současně rizikem (posicí) starých ekologických zátěží.

ÚSK – na rozdíl od mediálního klišé typu BROWNFIELDS – doporučuje systémové odstranění těchto objektů z volné krajiny (tam především) a i z okrajů obcí. Pokud mají vznikat nové výrobní areály, nechť tomu je i za cenu dílčí ztráty zemědělské půdy, avšak výhradně ve vymezených posicích a za (ÚSK) stanovených podmínek – viz cílová kvalita krajinných okrsků.

Při posuzování dalších záměrů (včetně procesu SEA) je nezbytné vyhodnotit stav a vliv nejen konkrétní obce, ale celé dotčené lokality. V případě legislativních (procesních) nesrovnalostí změnit (iniciovat změnu) legislativ. Platí zde zásada komplexního řešení – např. na platformě krajinných okrsků a jejich cílové kvality dle této ÚSK.

Problém perforace krajiny prostřednictvím účelových komunikací

Zpracovatel upozorňuje na nepřiměřenou perforaci území účelovými komunikacemi, které v principu umožňují vznik černých skládek a jiné nadužívání přírodního prostoru.

ÚSK tedy doporučuje redukci přístupu do krajiny a to zejména v dosahu polyurbanizovaného území a to kombinací stavebně – technických řešení a důsledným uplatněním represivních nástrojů, které umožňují příslušné právní předpisy.

Problém technického vybavení ploch individuální rekreace

Plochy individuální rekreace prostřednictvím rekreačních chat a transformace některých zahrádkových osad je rizikem znečištění a kontaminace území v důsledku absence odpovídající technické infrastruktury – zejména čištění odpadních vod a schopnosti řádné likvidace domovního i biologického odpadu.

Plochy individuální rekreace jsou přitom paradoxně umístěny v atraktivních posicích otevřené krajiny, často v posici limitů využití území, kde by tyto stavby absolutně vyskytovat nemohly (VKP ze zákona, ochranná pásma vodních zdrojů, stavby v lese).

ÚSK doporučuje z hlediska této kapitoly – tj. znečištění a kontaminace - nastavení regulativů územních plánů ve smyslu dalších úprav a rozšiřování individuálních rekreačních ploch v případě, že zde odpovídající technické vybavení území chybí.

d5) Návrh zpřesnění migračně významných území, dálkových migračních koridorů, návrh řešení střetů v místech omezení dálkových migračních koridorů

Zajištění přirozené migrace vyžaduje dostatečnou prostupnost krajiny, předcházení budoucí fragmentaci ať již situováním nové výstavby v území či nevhodně řešenými dopravními stavbami.

Z uvedeného schématu je patrné, že hlavní migrační trasa prochází paralelně s širokou údolní nivou Otavy a využívá především sled zalesněných útvarů (v ose) resp. celé území jižně od Otavy (plošně).

Migrační trasa se vyhýbá městu Strakonice, resp. jejímu polyurbanizovanému území (to je dobře) a nevyužívá ani údolní nivu či řeku, jakkoliv je vodní tok pro určité druhy jedinou a logickou cestou.

Migrační trasa se v ose rozchází s trasou mezofilního regionálního biokoridoru a nemá tak „legislativní“ možnost projít napříč dopravním koridorem souběhu silnice I/4 a regionální železnice Strakonice – Volyně – Vimperk, nicméně ji v podstatě ani nepotřebuje. Území je zde – včetně údolní nivy Volyňky a stávající zástavby – propustné.

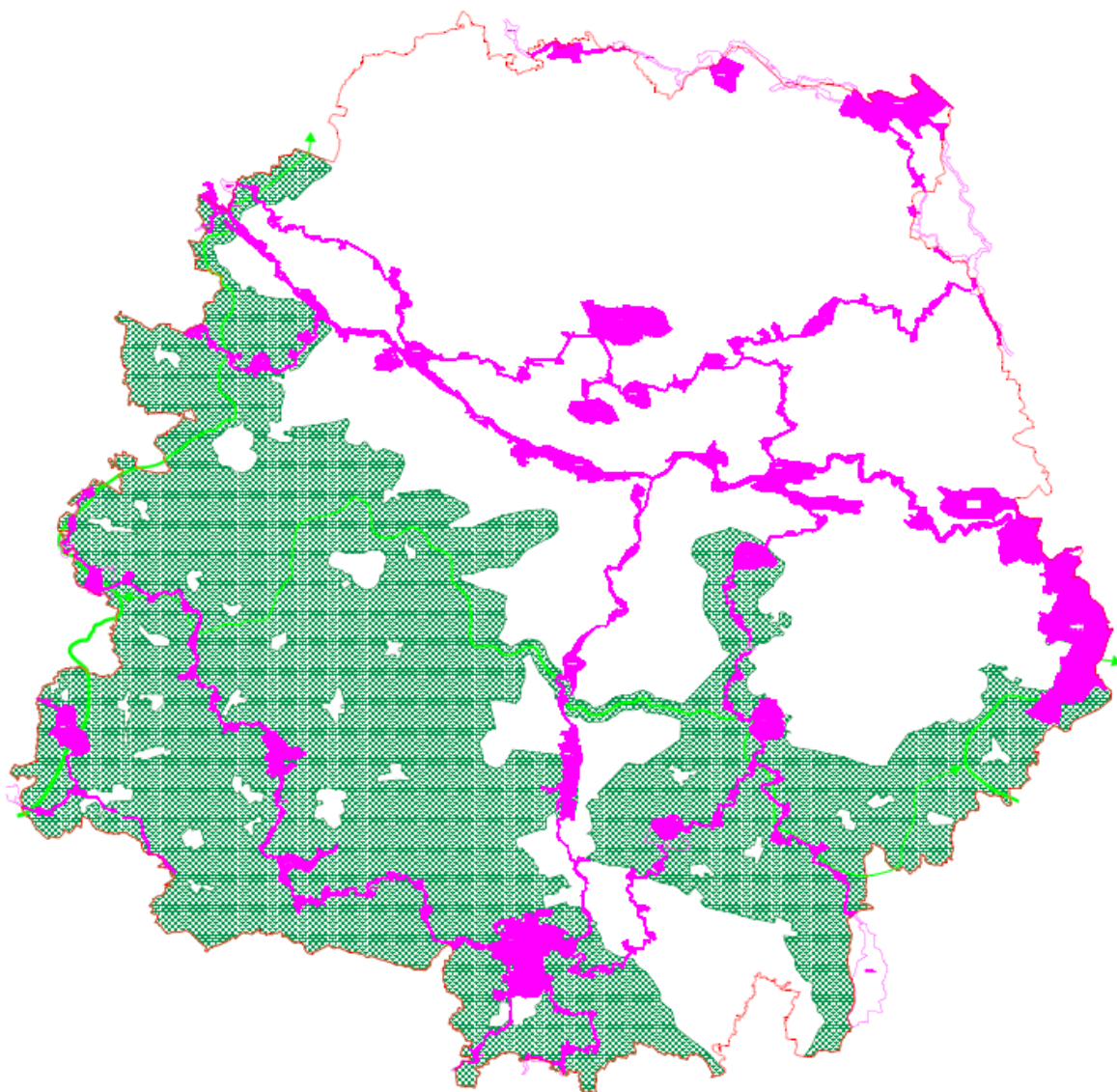

Schéma 31: Soutisk nadregionálního a regionálního ÚSES (fialová barva) s hlavním migračním koridorem (plocha, resp. osy)

V tomto smyslu tedy nadregionální a regionální systém ÚSES doplňuje migrační trasu pouze zčásti. Je tedy vhodné zajistit její stabilitu prostřednictvím ÚSES lokální úrovně.

Navržená opatření:

- sledovat osu hlavního migračního koridoru z hlediska jejího posílení lokální úrovně ÚSES,
- při stavebních úpravách stávající silnice I/4 vytvořit přirozenou propustnost územím (například mostní konstrukcí přes křižující železnici)
- nevkládat do prostoru hlavních migračních tras jiné než nezbytné záměry.

d6) Doporučení dalších opatření k ochraně a zvýšení biodiverzity a k předcházení fragmentace krajiny

Vymezené plochy vyžadující revitalizaci krajiny zahrnují změny zemědělského, lesnického a vodního hospodaření v krajině, návrhy pro zvýšení biodiverzity území a návrhy na regeneraci brownfieldů a kontaminovaných ploch.

Vodní hospodářství

Z pohledu vodního hospodářství byly v kapitolách výše uvedeny obce, přes jejichž území protékají vodní toky vyžadující revitalizaci. Lokalizace úseků toků a ploch vodních útvarů doporučených k revitalizaci viz Hlavní výkres.

Jako revitalizaci krajiny lze chápat i návrh obnovy a případně rekonstrukci stávajících nádrží tak, aby mohly plnit mimo jiné i ekologickou funkci. Tyto plochy jsou také vymezeny ve Výkrese změn ve využívání ploch. V kapitole výše byla popsána i protipovodňová opatření v ploše povodí. Tato opatření také částečně navracejí krajinu do příznivějšího stavu (období před kolektivizací), jelikož zajistí zmenšení velikosti půdních bloků a přerušují délku dráhy odtoku. Prvky přerušující délku svahu (např. protierozní meze) zvyšují retenční schopnost krajiny a mohou vytvářet nový typ plochy v jinak homogenní zemědělské krajině. Plochy, v rámci kterých, by tato opatření měla být realizována, jsou součástí Hlavního výkresu, plošná opatření také součástí Výkresu změn ve využívání ploch.

Nepůvodní a invazivní druhy rostlin a opatření k jejich nahrazení

Specifickým snižováním biodiverzity a značným rizikem pro zachování biologické rozmanitosti jsou nepůvodní a invazní (či zavlečené) druhy rostlin i živočichů, které se zcela nekontrolovatelně šíří územím a agresivně vytlačují původní druhy např. netýkavka žlaznatá podél vodotečí, křídlatky, bolševník velkolepý, z živočichů norek americký, mýval severní, psík mývalovitý či nutrie říční, často z "rozpuštěných" umělých chovů, pro zahrádkáře pak je pohromou plzák španělský, v zemědělství spolu s rozšířením pěstování brambor z Ameriky byla rozšířena i mandelinka bramborová (tzv. "americký brouk"), pro kterou byl přirozený "predátor" americký krocan divoký. Většinou tyto invazní druhy nemají přirozené nepřátele. (Prováděcí nařízení Evropské komise 2016/1141, kterým se přijímá seznam invazních nepůvodních druhů)

Nebezpečí pro přírodní rozmanitost introdukcí tzv. invazních druhů, což jsou nepůvodní a rychle se šířící rostliny (např. bolševník velkolepý) či živočišné druhy (norek americký, klíněnka jírovcová).

Opuštěné prostory dotčené ukončenou zemědělskou prvovýrobou a prostory ukončené či přerušené těžby (štěrkopísků) jsou nestabilními prostory, umožňujícími díky této nestabilitě prostředí rozvoj invazivních druhů do dalších přírodních segmentů krajiny, zejména těch oslabených v důsledku změny klimatu – vysušené vodní toky, sluncem exponovaná přírodně blízká stanoviště apod.

Úkoly:

- zvýšená péče o prostory a jejich postupná stabilizace do cílového stavu s aktivním odstraňováním alochtonních druhů vegetace,
- péče o „slabé“ vodní toky,
- zavedení registru výskytu nepůvodních druhů a následné péče o území vhodnými formami sanace území.

d7) Návrh snižování nepřiměřených zátěží v území

Urbanizace krajiny mimo sídla:

ÚSK specifikuje urbanizovaná území mimo sídla jako výhledově nepřijatelná.

Návrh ÚSK se vymezuje vůči nevhodné sídelní struktuře ve třech úrovních:

- *stavby přesahující do krajiny, vyžadující kompenzaci prostřednictvím sídelní či krajinné zeleně,*
- *problémové posice staveb individuální rekreace,*
- *nevhodné změny v krajině (viz krajinné a sídelní hodnoty a potenciály)*

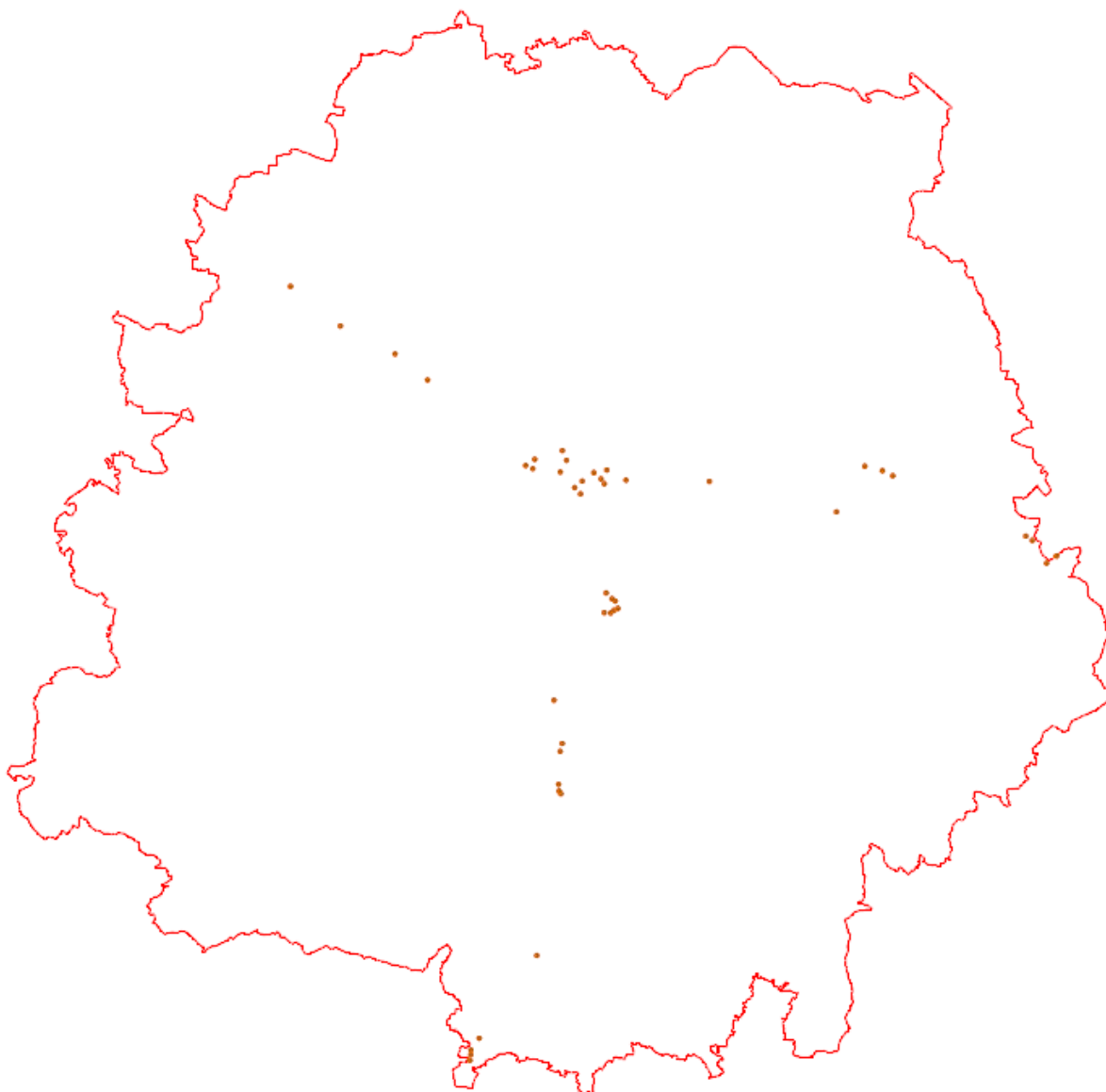

Schéma 32: Posice objektů individuální rekreace k útlumu je požadovaná zejména v údolních nivách Otavy a Volyněky

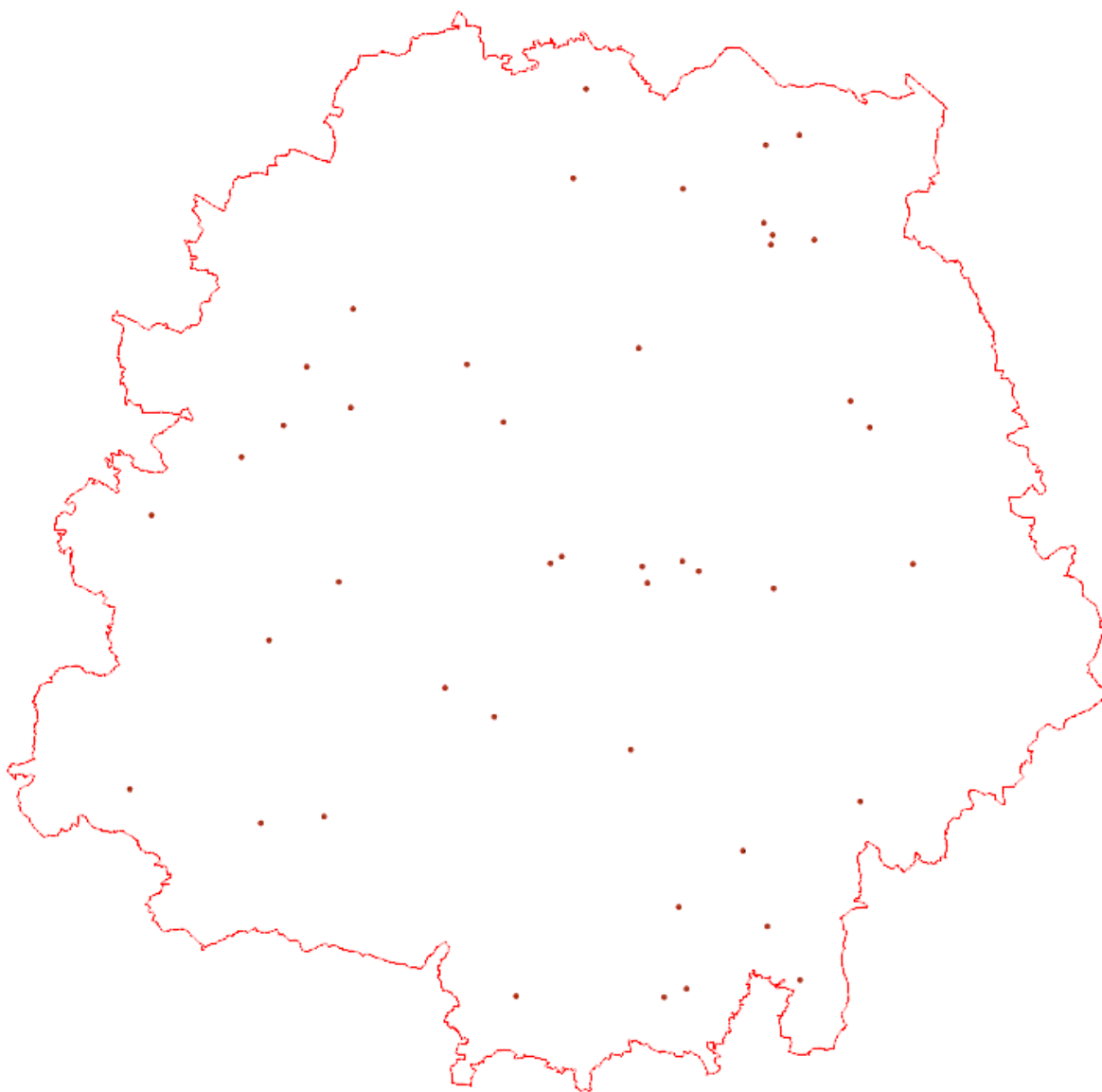

Schéma 33: Zemědělské stavby neodpovídající měřítkem geomorfologii terénu ani zástavbě sídel

Zemědělské stavby na okrajích sídel, které vycházejí do krajiny a neodpovídají svým měřítkem geomorfologii terénu ani zástavbě sídel, jsou zobrazeny na výše uvedeném schématu. Je patrné, že zde není žádná jiná logická vazba, jedná se o prostý výčet zjištěných areálů zemědělské prvovýroby

Alternativní energetické zdroje:

ÚSK považuje instalaci alternativních energetických zdrojů za riziko nepřiměřené expozice území a to v případě instalace přečerpávacích vodních elektráren, plošných fotovoltaických elektráren v krajině a větrných elektráren, umístěných mimo prostor a mimo pravidla, stanovená touto ÚSK. Úkolem územních plánů je v tomto smyslu nastavit pravidla pro jejich eliminaci.

Expozice kontaktních lesních porostů:

ÚSK považuje bezprostřední kontakt urbanizovaného území a lesních porostů za nepřiměřenou zátěž lesa. Bezprostřední kontakt neumožňuje rozvoj předlesových útvarů, které mají vysokou biodiverzitu. Volný okraj lesa je rovněž přirozenou migrační cestou.

V případě dalšího rozvoje zástavby v tomto kontaktním prostoru označuje ÚSK tyto záměry jako nevhodné a v rozporu s cílovou kvalitou krajiny.

Perforace krajiny:

ÚSK navrhuje ochranu lesních a přírodně blízkých segmentů krajiny vůči zbytečným vjezdům, umožňujícím nepřiměřené chování člověka v přírodě – pohyb motorových vozidel, vznik černých skládek. Pro veřejný přístup do krajiny je nutné vymezit logické vstupy s vazbou na krajinu a rekreační charakter (počátek – konec) a zásadně oddělit rekreační a hospodářské potřeby krajiny.

Hydrologie území:

ÚSK se vymezuje vůči jakýmkoliv zásahům do hydrologie území, které se odchyľují od přirozeného chování vodních toků a vodních ploch. ÚSK přepokládá a v příslušné části ÚSK vymezuje postupný přechod umělých koryt do jejich původních tras anebo (alespoň) do režimu (možného) přirozeného režimu.

d8) Doporučená opatření v souvislosti s adaptací na změny klimatu

Klimatickou změnu je třeba respektovat a přijmout jako takovou, že se v současné době děje a podle toho reagovat v rozvoji a zkvalitňování jednotlivých prostorů území. Klimatickou změnu ÚSK navrhuje řešit ve dvou úrovních. Navrhnout rámcovou odpovídající adaptační politiku a dále z toho vyplývající opatření a doporučení.

Změna klimatu, která je v současné době patrná, probíhá postupně. Globální projevy, jako je:

- v současné době dlouhodobě se měnící pravidelné úhrny srážek, vlivem toho jsou časté suché periody s extrémními výkyvy teplot,
- náhlé přívalové deště doprovázené extrémně jakými je krupobití, které neřeší problém dlouhodobého sucha, přináší lokální povodně, splachují půdu z polí apod.,
- malá sněhová pokrývka, suché náhlé mrazy,
- větrno (časté vichřice, orkány apod. – vysychání půdy),

se a v lokálním měřítku, jakým je ORP Strakonice, projevuje několika charakteristickými způsoby:

- snížením průtoků, popř. vysycháním drobných vodních toků,
- zásadní změnou kvality jinak charakteristických vodních nádrží bývalých pískoven,
- zásadním poklesem úrovně spodní vody,
- zasychání borových lesů,
- vysoušením a tedy změnou skladby přírodních útvarů na exponovaných stanovištích – kamenné výchozy na sluncem exponovaných (jižních) stanovištích.

Na lokální úrovni lze jen těžko uspět s mitigačními opatřeními, tj. např. snížení emisí CO₂, je však nutné hledat vhodná adaptační opatření. Lidé v minulosti ne hospodárně nakládali s krajinou a jejím potenciálem tím, že postavili mnoho „betonových“ ploch, scelili tradiční polní hony do velkých celků, a proto chybí remízky, meze, chlupy, drobné selské lesíky, pod záminkou meliorace (zúrodnování) bylo prováděno odvodňování krajiny ve velkém rozsahu, mizely tak malé vodní nádrže, byly zcela nepřirozeně narovnávány a technicky upravovány toky.

Z pohledu adaptace na změny klimatu je zásadní změna uvažování o krajině a jejím využití a to z několika hledisek:

- práce s vodou: Nemalá část vodních toků v ORP je technicky upravována, chybí důraz na přirozenou akumulaci vody, zastavují se prostory niv a tím se brání přirozenému rozlivu a tím zpomalení odtoku vody, neprobíhá důsledná kontrola kvality vodních zdrojů v souvislosti s chemickým hnojením apod.,
- pěstování lesa: Klimatická změna může přinést řadu stresových faktorů, např. dlouhodobé sucho může podnítit vyvolání kůrovcové kalamity, porosty je třeba postupnými zásahy vést ke

stabilizaci porostní skladby, jež respektuje stanovištní podmínky tak, aby bylo možné zajistit i hospodářské funkce lesa, je nutné respektovat jednu ze zásadních funkcí lesa a tou je přirozená akumulace vody aj.,

- přístup k zemědělskému hospodaření: Zásadní je zachování kvalitní půdy, tj. nezastavovat kvalitní půdu, zamezit jejímu zhutňování, respektovat stanovištní podmínky, respektovat přirozený vodní režim krajiny, měnit velikost ploch zajistit jejich postupné členění mezemi, remízky, zamezit obnově odvodňovacích soustav a zajistit jejich náhradu vhodnou akumulací vody aj.,
- změna využití zemědělské půdy: Posílení účinku nivních prostorů o navazující trvalé travní porosty s tradiční sečí,
- přístup k výstavbě: Současný trend představuje živelné zastavování území bez jakékoliv regulace směrem k zajištění adaptace krajiny a jejích ekosystémů nejen na klimatickou změnu, ale též na změnu ve využití krajiny a v obývání, což je komplementárně spojeno.

Lze očekávat, že se problém sucha může postupně prohlubovat. Schází sněhová pokrývka v zimních měsících, což způsobuje nedostatek vody v jarním období. Takový nedostatek se projeví především v zemědělství. Dalším projevem změny klimatu je změna charakteru srážek. Ty představují přívalové deště, kdy se voda nestačí vsáknout a rychle odtéká, navíc významným způsobem eroduje vrchní vrstvy cenné ornice.

Postupné oteplování vytváří stres některých dřevin v lesních porostech, především smrkových. Lze očekávat snížený zdravotní stav a v důsledku toho postupné odumírání, to navíc zvyšuje nebezpečí kůrovcové kalamity. V důsledku oteplování lze též očekávat postupnou přeměnu vegetace, příliv invazních druhů apod.

Z uvedených důvodů je třeba zajistit adaptaci krajiny a jejího prostředí na uvedené změny:

- podporou akumulace vod, přirozených forem akumulace (lesy, mokřady, podmáčené louky v nivách, zamezit nadbytečnému odvodňování, omezit zastavování krajiny a zvětšování zpevněných ploch,
- podporou takových pěstebních zásahů v lesích, kdy jsou porosty stabilizovány stanovištně odpovídajícími druhy dřevin v rámci LHP,
- uvolňováním nivy Otavy, Volyňky i ostatních vodních toků, které nivní prostory vytvářejí, anebo mají geomorfologický potenciál jej vytvořit, včetně výsadby vhodných břehových porostů, zatravňováním apod.,
- vhodnými opatřeními zabránit přívalovým srážkám vyplachovat určité části krajiny, zamezit lokálním povodním apod.

Používání pojmu „stupeň ekologické stability“ ve smyslu analytické výpočtové metody nelze na správní území ORP Strakonice tak, jak je uvedeno ve statistických databázích, akceptovat. Důvod spočívá ve zjevném rozporu mezi statistickým a deklarovaným stavem krajiny, což tato ÚSK prokazuje zobrazením sukcesních ploch v podkladové mapě skutečného zobrazení krajiny.

Skutečná krajina vykazuje odlišné hodnocení pro výpočet koeficientu ekologické stability podle výpočtových metod statistického úřadu.

d9) Odstranění nespojitostí (na hranicích obcí) systému ÚSES a na řešení jeho zřejmých nesprávností a střetů na celém území ORP

ÚSK vymezuje v příslušné kapitole textové části a grafické přílohy rámcové řešení koncepce ÚSES. Potřeba revize systému ÚSES ve smyslu současných pravidel pro jejich vymezování vyplývá pro rozhodující rozsah ORP Strakonice.

ÚSK obsahuje v grafické části vrstvu ÚSES (dle ÚAP) k vypuštění. Jsou zde zachyceny segmenty lokálních biokoridorů, jejich posice výše uvedeným pravidlům neodpovídá. Současně je navržen nový systém lokálního ÚSES včetně posic biocenter, který takto nesprávně vymezené biokoridoru nahrazuje.

e) Členění území na krajinné okrsky

(jejich popis, hranice, vyhodnocení potencionálu, přírodní hodnoty, kulturní a jiné hodnoty), pro něž je jednotlivě stanoveno:

- hlavní doporučené, přípustné, podmíněně přípustné a nepřípustné využití,
- rámcové podmínky využití,
- rámcová doporučení pro opatření.

je obsahem přílohy č. 1

Základní úroveň krajinných okrsků podle cílové kvality krajiny:

Krajinný okrsek představuje základní skladebnou relativně homogenní část krajiny, která se od sousedních krajinných okrsků odlišuje svými přírodními, popř. jinými charakteristikami a způsobem využití (určitými charakteristikami, či specifickými znaky přírodní, historické a kulturní charakteristiky).

Základními vstupy pro vymezení okrsků území správního obvodu ORP BNLSB jsou charakteristiky primární struktury krajiny, zejména však morfometrické a geomorfologické členění území, geologické podloží, charakter potenciální vegetace a působení vodního prvku utvářejícího hydrologickou charakteristiku území.

Ze sekundární struktury krajiny jsou podstatné pro vymezení území především aktuální pokryv krajiny (landcover) a její využití reprezentované určitými funkčními plochami (landuse).

Terciální struktura ovlivňuje vymezení krajinných okrsků především historickými vazbami, které utváří i v současnosti určité čitelné vztahy v krajině a dále přítomností hodnot v krajině, jako jsou památky, památné (historicky cenné) prostory, existence významných přírodních území (zvláště chráněná území, EVL, ptačí oblasti), která jsou určitými ostrovy přírodního a přírodě blízkého krajinného prostředí poskytující cenné biotopy zvyšující přirozenou biodiverzitu v krajině. Dále byly zohledněny jako podklad hranice oblastí krajinného rázu zpracované pro Středočeský kraj uvedené v ÚAP Středočeského kraje.

Krajinný okrsek je určitou funkční skladebnou jednotkou krajiny, která by měla v rámci územní studie krajiny zajistit přesnější a lokalizovatelnou formulaci rámcových podmínek využití krajinných okrsků a rámcových doporučení pro opatření. K okrskům budou vztaženy:

- rámcové podmínky využití, které pak budou sloužit jako podklad pro podrobnější zpracování řešení krajiny zejména v územních plánech. Tyto podmínky budou zahrnovat požadavky na řešení plošného i prostorového uspořádání území (včetně základních podmínek ochrany krajinného rázu) a na stanovení podmínek pro využití jednotlivých ploch v územních plánech.
- rámcová doporučení pro opatření, která budou podkladem pro činnost jiných orgánů veřejné správy a dalších subjektů (např. správci, hospodáři), kteří mohou uložit a realizovat opatření ke zlepšení stavu krajiny.

V rámci projekce krajinných a sídelních hodnot a potenciálů pak vycházejí další kritéria členění území. Zpřesnění krajinných okrsků vychází z těchto kritérií:

- uspořádání území, ve kterém by územnímu plánu měla předcházet regionální územní studie
- území s prioritní ochranou archeologického dědictví,
- území podmiňující cílovou kvalitu krajiny
- území komponovaných celků,
- území kulturního dědictví,
- území přímého vlivu architektonických dominant,

Členění území na krajinné okrsky:

Aby bylo možné vymezit krajinné okrsky, je třeba si stanovit nejprve postup vedoucí k jejich vymezení. Zpracovatel se domnívá, že krajinný okrsek by měl být určitou funkční a zároveň charakterovou prostorovou jednotkou, k níž je možné vztáhnout určité podmínky využití a zároveň požadavky na jejich prostorové uspořádání. Smyslem takových prostorů by pak mělo být cílené koncepční směřování rozvoje území i ochrany jeho hodnot. Nemá však smysl členit krajinné okrsky dle funkčních ploch, neboť ty se mohou měnit v čase a proto bylo přistoupeno k vymezení odvozením:

- na základě zpřesnění základního členění krajiny vycházejícího z jejich základních charakterových rysů, výstupem jsou základní krajinné celky;
- dále zpřesněním a vypracováním typologického členění krajiny, tak aby typy krajiny odpovídaly především skutečnosti a detailnímu pohledu v rámci ORP a zároveň k nim bylo možné vztáhnout určitou cílovou kvalitu;
- a odvozením krajinných okrsků, které reflektují na určitou typologii krajiny a funkční vztahy v území.

Jak bylo řečeno v rámci pracovního setkání projektantů k ÚSK 6.4.2018 MMR předpokládá určitou skladebnost mezi okrsky a krajinami. V následujícím textu z tohoto důvodu členění krajinných okrsků vychází z vymezených základních krajinných celků a dále z předložených zpřesněných krajinných typů, dle nového překladu krajin.

U každého okrsku jsou v rámci vyjádření cílové kvality navíc uvedeny určité odlišnosti, vycházející z významných hodnot a specifik:

Aktuální stav cílové kvality je konkretizován jednoduchou škálou:

- ☺ = soulad s cílovou kvalitou – je třeba zajistit ochranu vztahů a hodnot;
- ☹ = částečný soulad – je třeba věnovat pozornost nápravě určitých nedostatků
- ☹ = nesoulad – je třeba věnovat komplexní a koncepční péči z hlediska péče o krajinu,

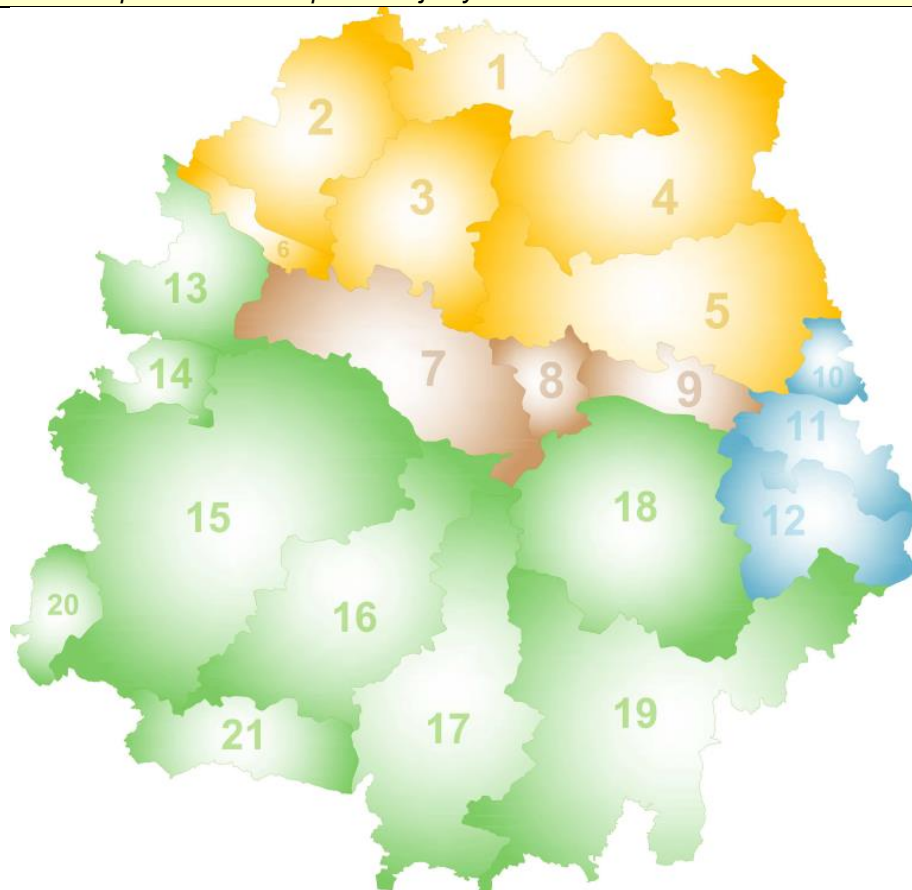
a to z několika hledisek:

- přírodního prostředí – dosažení očekávané kvality přírodního prostředí, jenž poskytuje prostor pro rozvoj biotopů a jejich vzájemného propojení, dostatek míst pro nerušený rozvoj přírodních organismů zajišťující potřebnou a uspokojující biodiverzitu, migrační propustnost krajiny a tím i potenciální systém využitelných ekosystémových služeb krajiny;
- využití krajiny – dosažení souladu využívání krajiny s přírodním prostředím, využití umožňující udržitelné hospodaření, které podporuje stabilizaci přírodního prostředí a zároveň zajišťuje uspokojivé naplňování potřeb z hlediska daného hospodářského, sídelního nebo rekreačního potenciálu krajiny;
- osídlení – dosažení udržitelně rozvíjejících se sídelních formací, které respektují přírodní podmínky, obraz krajiny a vztahy v krajině a to nejen z hlediska svého rozvoje, ale z hlediska dlouhodobě udržitelného demografického vývoje, vývoje služeb obyvatelům, propojení s krajinou a obrazu sídla v krajině;
- vztahy v krajině – dosažení souladu kulturního a přírodního prostředí a to nejen z hlediska funkčního, ale též z hlediska krajinného rázu, významný podíl kulturních hodnot;
- krajinný ráz – dosažení hodnotné kvality prostředí z hlediska jeho výrazu, pozitivně přijímaných specifik a charakteristické a nezaměnitelné konfigurace vzájemně se doplňujících přírodních, kulturních a historických znaků;
- výhledy – dosažení nerušené pohledovosti do krajiny, existence významných pohledových pólů v krajině, cíle, nerušené kulturní a přírodní dominanty.

Přehled území podle krajinných celků:

Zpřesnění území podle krajinných okrsků:

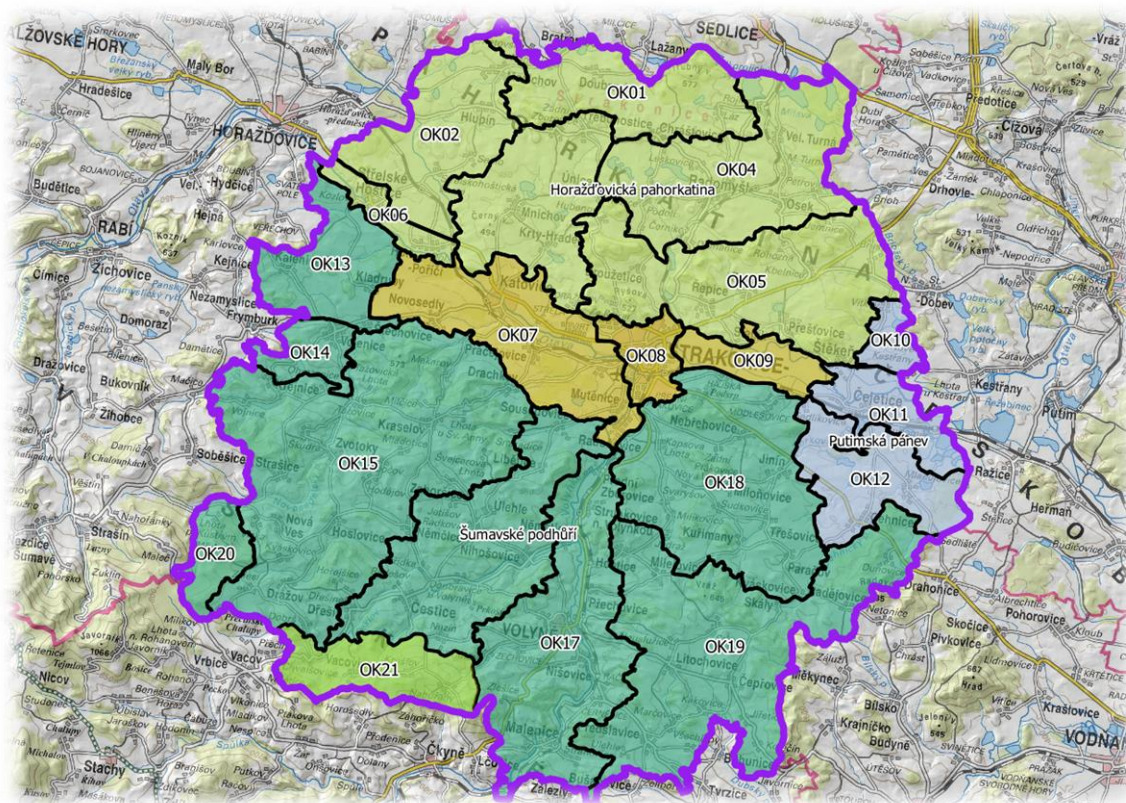

Schéma 34: Průmět krajinných okrsků do mapového podkladu

Přehled krajinných celků a dále odvozených krajinných okrsků:

KR01	Horažďovická pahorkatina	OK01	Doubravice - Chrástovice
		OK02	Mečichov - Střelskohoštická Lhota
		OK03	Mnichov - Třebohostice
		OK04	Radomyšl - Velká Turná
		OK05	Řepice - Rovná
		OK06	Střelské Hoštice - Údolí Otavy
KR02	Strakonická kotlina	OK07	Katovice
		OK08	Město Strakonice
		OK09	Niva Otavy
KR03	Putimská pánev	OK10	Kestřany - Vítkov
		OK11	Čejetice
		OK12	Cehnice - Mladějovice
KR04	Šumavské podhůří	OK13	Kalenice - Kladruby
		OK14	Volenice
		OK15	Kraselov - Hoslovice
		OK16	Čestice
		OK17	Volyně
		OK18	Miloňovice - Nebřehovice - Jinín
		OK19	Litochovice - Předslavice
		OK20	Altán
		OK21	Vacovice

Krajinné okrsky představují významné územní prostory, které se vyznačují z hlediska územní studie krajiny určitou homogenitou. V rámci správního obvodu ORP Strakonice byly vymezeny následující okrsky:

OK 01 – Doubravice - Chrášťovice

Část blatenské krajiny s typickými suky a nevýraznými strukturními hřbety s rybníky ve sníženinách charakteristická především drobnou mozaikou lesů s fragmenty prvků historického uspořádání krajiny, polí a pastvinami s těžištěm v sídle Doubravice. Převažují drobná venkovská sídla s charakteristickými zemědělskými dvory.

OK 02 – Mečichov – Střelskohoštická Lhota

Charakteristický slabě rozčleněný pahorkatinný prostor s mělkými úvalovitými údolími, místy plošinatý, utvářený drobnou mozaikou lesů, polí, luk a pastvin s venkovskými kompaktními sídly se zemědělskými dvory uspořádanými kolem návsi.

OK 03 – Mnichov - Třebohostice

Specifický pahorkatinný prostor charakteristický velkým množstvím mělkých údolíček drobných potoků, jež tvoří spolu s břehovými porosty základní osnovu drobné mozaiky krajiny tvořené drobnými lesy, pastvinami a menšími bloky orné půdy. Charakteristický je plošší reliéf s vystupujícími suky a hřbítky, které jsou místy zalesněny. Těžiště prostoru tvoří venkovské sídlo Mnichov pod kopcem Háje. Sídelní struktura je v území řídká tvořená venkovskými sídly, především drobné vsi a místy i samoty, osady.

OK 04 – Radomyšl – Velká Turná

Centrální část Radomyšlské pahorkatiny vymezené zalesněnými strukturními hřbety, charakteristická četnými rybníky různé velikosti. Krajina prostoru je utvářena drobnou mozaikou lesů, polí scelených do nepravidelných bloků a pastvin. Těžištěm sídelní struktury je městyse Radomyšl s typickou dominantou kostela sv. Martina. Převažují venkovská sídla v původním prostorovém uspořádání se zemědělskými dvory soustředěnými kolem návěsního prostoru, místy jsou zachována humna a fragmenty prvků historického uspořádání krajiny.

OK 05 – Řepice - Rovná

Západní část Radomyšlské pahorkatiny specifické strukturními hřbety v JZ – SV orientaci s charakteristickými pahorky výrazně vystupujícími nad území. Krajina prostoru je utvářena scelenými bloky orné uspořádanými v základním členění původní plužiny. Charakteristická jsou i sídla, často lánové vsi orientovaná ke správnímu centru k městu Strakonice.

OK 06 – Střelské Hoštice – Údolí Otavy

Úsek Otavy od Střelských Hoštic po jez v Horním Poříčí – specifický úsek vodního toku v průchodu urbanizovaným územím, významným reliéfem pravého břehu včetně charakteristické břehové zeleně, návaznost na plochou zemědělskou krajinu.

OK 07 - Katovice

Prostor Strakonické kotliny údolí Otavy s charakteristickými venkovskými sídly položenými k řece k údolní ose s charakteristickým uspořádáním reagujícím na reliéf údolí. Krajinu prostoru utváří mozaika zemědělské krajiny nepravidelně členěných ploch drobných lesů, bloků orné a luk.

KO 08 – město Strakonice

Krajinný okrsek zahrnuje urbanizovaný prostor města Strakonice situovaný do rozšířené části údolí Otavy k soutoku řek Otavy a Volyňky. Charakteristické je především uspořádání historického jádra města s dominantami hradu a kostela sv. Markéty, zástavba je uspořádána výrazně podél údolní osy.

KO 09 - Niva Otavy

Strakonicko – východní okraj Strakonické kotliny se sídly situovanými podél údolní osy. Centrální část prostoru vyplňuje široká údolní niva s významným rozlivem Otavy, vodní toky a přírodní útvary s potenciálem lužních společenství.

KO 10 - Kestřany - Vítkov

Otevřený segment krajiny s údolní nivou Vítkovského potoka, významnými vodními plochami a lesním masivem Horný – přechod z hornatiny do jižní ploché rybníční krajiny.

KO 11 - Čejetice

Charakteristická rybníční krajina s dominantní otevřenou údolní nivou Otavy včetně fragmentů zaniklých říčních ramen. Krajina se zásadní stopou umělých vodotečí, využívajících boční přítoky Otavy. Dominantní lesní masiv na severním okraji (Brdo) včetně zámku Štěkeň s významnými výhledy do krajiny. Určující stromořadí podle komunikačního systému a přirozených i umělých vodotečí. Krajina s významnou kulturní hodnotou.

KO 12 – Cehnice - Mladějovice

Specifický prostor východní části údolní nivy Otavy zahrnující široký prostor s charakteristickými četnými rybníky, jde o okraj rybníční krajiny zasahující až k Písku.

KO 13 – Kalenice - Kladruby

Pahorkatina SZ okraje řešeného území se soustavou pravidelně vystupujících zalesněných vrcholů a s přechodem do jižní ploché krajiny. Určující dominantu kaple Nejsvětější Trojice s významnými výhledy.

KO 14 - Volenice

Přechodové území ploché krajiny do pahorkatiny, vytvářející základní krajinný horizont. Určující urbanizace území obce Volenice s lokální dominantou kostela sv. Petra a Pavla.

KO 15 – Kaselov - Hoslovice

Charakteristická pahorkatina Šumavského podhůří s gradujícím výškovým reliéfem. Určující soustava vystupujících zalesněných vrcholů s charakteristickými výhledy do krajiny. Významné kulturní a historické území s určujícím poutním místem kostela sv. Anny.

KO 16 - Čestice

Prostor členěný údolím Volyňky s typickými oblými strukturními hřbety v okrajích utvářený pestrá mozaikou lesů, polí a luk s četnými prvky historického uspořádání krajiny s charakteristickým pásem zeleně doprovázejícím řeku Volyňku a její přítoky. Sídla jsou položena podél údolní osy, avšak se jedná především o kompaktní sídelní útvary, především venkovská se zemědělskými dvory. Těžiště sídelní struktury je situováno ve městě Volyni s typickou dominantou kostela Všech Svatých, která je určitým centrem prostoru. Charakteristická je pravoúhlá orientace ploch k údolí, daná především uspořádáním jednotlivých polních honů, které byly místy sceleny do nepravidelných bloků.

KO 17 - Volyně

Výrazně odlišná část území oddělená ze severní strany údolím Otavy, ze západní strany Volyňkou utvářená vrchovinnou krajinou Šumavského podhůří. Území utváří mozaika lesů, luk a polí s výrazně se uplatňujícími prvky historického uspořádání krajiny, jako jsou meze, remízky, úvozové cesty mezi zalesněnými a často dominujícími vrchy. Sídla jsou v území situována především do závěrů údolíček drobných potoků, především přítoků Otavy a Volyňky, charakteristické je jejich uspořádání odpovídající především podhorským typům venkovských sídel se zemědělskými dvory uspořádanými kolem návsi s rozvolněnými okraji.

KO 18 – Miloňovice – Nebřehovice - Jinín

Okrajový členitý prostor typický izolovanými hrástovými vrchy a drobnými hřbety s místy výraznými zlomovými svahy, okraj prostoru tvoří rozevřená místy sklonově asymetrická údolí utvářená velkými bloky orné, místy s pastvinami rozčleněnými vodními toky a cestní sítí. Převažují drobné zemědělské vsi situované do drobných údolí s těžištěm v Jiníně s charakteristickou dominantou kostela Nanebevzetí Panny Marie a Cehnici s tvrzí.

KO 19 – Litochovice - Předslavice

Prostor ploché vrchoviny s širokými sníženinami omezenými hrástovitými hřbety utvářený především mozaikou lesů a orné, místy luk. Okraje území tvoří mírně zvlněný převážně zalesněný prostor s izolovanými pahorky. Převažují drobná venkovská sídla, která jsou zde situována především do závěrů údolí drobných potoků především přítoků Blanice.

KO 20 - Altán

Území vystupující ke krajinnému horizontu s dominantou Kůstrý. Přejít do kompaktních lesních ploch, horské klima.

KO 21 - Vacovice

Zásadní přechod do horské krajiny Šumavy s jižní hranou krajinného horizontu a předělů mezi údolní nivou Volyňky (mimo řešené území).

f) Závěr

f1) Souhrnné doporučení pro zohlednění návrhu v územně plánovací dokumentaci, včetně návrhů změn stávající územně plánovací dokumentace

- vrstvy pro aktualizaci územně analytických podkladů (ÚAP) ORP Strakonice,
- karty jednotlivých obcí (sídlo) s přenesením výstupů z ÚSK z hlediska:
 - zařazení do krajinného okrsku,
 - vymezení cílové kvality krajiny včetně eliminace nepůvodních staveb,
 - rámcového vymezení ÚSES,
 - požadavků na vymezení komponovaných celků,
 - ochrana vazby sídlo - krajina,
 - kompoziční zásady vůči sídelním a krajinným hodnotám,
 - požadavky na zpřesnění podmínek zastavitelných ploch, popř. jejich vypuštění,
- výstupy – podněty pro aktualizaci ZÚR Jihočeského kraje,
- dopracování ÚSK podle procesu projednání včetně formátu textové a grafické části, stanovené Zadáním ÚSK.

Lesnictví

Stabilita lesních porostů a na ně navázaná biodiverzita je základní hodnotou území.

Návrhová část:

Systém hospodaření s lesním půdním fondem včetně rozhodovacích procesů musí umožnit jak nadčasovou, tak operativní schopnost reakce na aktuální mezní (kritické) okolnosti, tak na (případné) dlouhodobé změny v klimatu.

Odůvodnění: ÚPD by tak měla zásadním způsobem plochy lesní respektovat včetně absence jiných záměrů ve vzdálenosti 50 m d okraje lesa. Zastavitelné plochy v bližším kontaktu s lesem by měly být redukovány. Stávající zástavba bližší jak 50 m od okraje lesa by neměla být platformou povolování dalších staveb v tomto prostoru.

Objekty individuální rekreace v umístěné v lesních plochách budou navrženy ke stagnaci a postupnému vypuštění.

Odůvodnění: Umístění rekreačních chat v lesních plochách je jednoznačným střetem krajinných hodnot. Rekreační chaty jsou konfliktní z hlediska přístupu, rušení přirozeného prostředí lesa, obecného ohrožení (požár) včetně zásahu IZS, z hlediska čištění odpadních vod, domovního odpadu apod. Lesy v dotčeném prostoru jsou jedinečné z hlediska potřebné stability lužního prostoru. Vybraný segment území se současně nachází v ochranném pásmu (významného – strategického) vodního zdroje.

Oblast ochrany přírody a ekologické stability krajiny

Návrhová část:

- **ochrana kontaktních ploch určujících přírodních útvarů vůči expansi polyurbanizovaného území zřízením dalších – alternativních ploch a koridorů denní rekreace obyvatel s využitím dalších proměn v území, vyplývajících jak z návrhu eliminace vodní a větrné eroze, tak z rámcového vymezení ÚSES,**

Odůvodnění: Polyurbanizované území Strakonice je v těsném kontaktu s určujícími přírodními útvary ORP (včetně ploch NATURA). Smyslem opatření je jejich ochrana prostřednictvím nabídky dalších – často dostupnějších ploch mimo sídla, k založení kterých lze využít výše citované požadavky na funkci krajiny.

- **zpracování generelu územního systému ekologické stability,**

Odůvodnění: Problematika územních systémů ÚSES je nepochybně nadmístního významu. Kromě samotné podstaty ÚSES přebírají její (funkční) segmenty migrační roli v krajině. Prosadit ÚSES jako celek je reálné v měřítku ORP, proto citované doporučení.

- **zpracování stávajících přírodních ploch a ploch zjištěné sukcese do souhrnné problematiky ochrany krajiny, propojit ji s ÚSES a ochránit je dle zákona 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny**

Odůvodnění: Problematika krajinného rázu je v ÚSK separovaná od systému ÚSES. Zatímco krajinný ráz je současné chování (samochování) krajiny, ÚSES vyjadřuje potenciál krajiny založený na analýze podmínek primární struktury. Přesto jsou přírodní plochy krajinného rázu určující pro aktuální zapojení sídel do krajiny a pro plánování – vymezení podmínek dalších rozvojových ploch. Sloučením urbanistických požadavků a jednotlivých segmentů krajinného rázu lze – i rozvojové plochy – účinným způsobem zapojit do krajiny, aniž by byla ztracena její původní autenticita zemědělských sídel „plovoucích“ v člověkem přeměněné krajině.

- **zaměřit se na identifikované ohrožené lokality a návrhy opatření, nadlimitní erozní ohrožení půdy brát jako nenahraditelnou ztrátu bez ohledu na lokalitu, neboť problém s degradací půdy je stále stejný, ať již probíhá nad obcí, nad tokem nebo nad lesem,**
- **vymezovat v ÚPD lokality doporučené pro realizaci různých typů protierozních opatření, akcentovat biotechnické prvky přerušující svah, vyloučení širokořádkových plodin nebo ochranné zatravnění či sady nad vodními plochami a zástavbou,**
- **snažit se v rámci zpracování ÚSES trasovat návrhy tak, aby měly i protierozní efekt, doplnit interakční prvky především o výsadby mimo komunikace (výrazně větší ekologický i protierozní efekt),**
- **navrhovat opatření tak, aby zajišťovala více funkcí (protierozní, protipovodňovou, zprůchodnění krajiny, doplnění kostry ÚSES),**
- **zachovat a rozšiřovat plochy krajinné zeleně,**
- **nastavit vhodně regulativy a omezení, jednat s hospodáři o realizaci protierozních prvků, o vyloučení širokořádkových plodin nad zástavbou a vodními plochami, využívání podsevu apod., promítnout potřebnou změnu v chování zemědělské prvovýroby v dotační politice,**
- **v případě větších problémů s erozí nebo odtokem se snažit vyvolat pozemkovou úpravu, která může navrhnout, projednat a realizovat systém opatření v krajině.**

Odůvodnění: Eroze jako taková není na úrovni ÚPD řešena koncepčně, ve vztahu k plochám s rozdílným způsobem využití jde tak o přenesení protierozních opatření do přípustné činnosti v území a umožnit tak naplňování protierozních opatření např. prostřednictvím komplexních pozemkových úprav či prostřednictvím projektů (dotačních titulů), které se praktickou protierozní problematikou případně zabývají.

Poznámka: Mimo komplexní pozemkové úpravy jsou možnosti ovlivnění erozního ohrožení v území v rámci územně plánovací dokumentace limitované, nutno hledat další legislativní nástroje a související celospolečenskou podporu

Oblast vodního režimu krajiny

- **obnovit přirozený režim vodních toků a prameništ' s důrazem na podporou retenční a akumulační schopností,**
- **respektovat a chránit neupravené úseky vodních toků, jejich pramenné části s přírodním charakterem,**
- **budovat a obnovit vodní plochy pro zvýšení akumulační a retenční schopnosti území - zadržetí vody v období sucha a zmírnění dopadů na níže položené území v době zvýšených průtoků,**
- **podporovat budování opatření v krajině ke zpomalení povrchového odtoku a podpoření retenční funkce krajiny (průlehy, meze, remízky),**
- **podporovat otevření zatrubněných částí toků,**
- **nepovolovat zatrubňování vodních toků,**
- **nerozšiřovat zastavitelné území v záplavovém území, v blízkosti vodních toků a v místech, kde dochází k soustředěnému povrchového odtoku (např. údolnice),**
- **podporovat vybudování přírodě blízkých prvků v nivách vodních toků (tůňe, mokřady, obnova říčních ramen, výsadba vhodných doprovodných dřevin, apod.) pro podpoření retenční a akumulační schopnosti území,**
- **zamezit odvodňování území.**

Odůvodnění: Opět se jedná o přenesení podmínek do definice přípustných, popř. podmíněně přípustných činností do odpovídajících ploch s rozdílným způsobem využití. Některá opatření vyžadují zásah (zábor) zemědělské půdy, jakkoliv navržená opatření se facto navracejí vodní režim do původní přirozenosti. Zásah - zábor = souhlas dotčeného orgánu ochrany původního fondu. Územní plán tak vytvoří legislativní oporu.

Další obecné požadavky:

- **revidovat funkci melioračních zařízení za účelem zadržetí vody v krajině,**
- **preferovat a prosazovat přirozenou akumulaci vod v krajině,**
- **podporovat vhodné hospodaření na zemědělských plochách - budování biotechnických (průlehy, meze, remízky, apod.), agrotechnických (výsadba vhodných plodin s ohledem na erozní smyv) a organizačních opatření ke zpomalení povrchového odtoku a podpoření retenční funkce krajiny.**

Oblast vztahu sídel a krajiny

Pro potřeby interpretace záměrů územní studie krajiny i pro její (případnou) následnou aplikaci do územních plánů obcí je tabulkovou formou vyhodnocen vztah sídlo – krajina prostřednictvím karet obcí.

Odůvodnění: Principem je plošné akceptování rozvojových záměrů dle jednotlivých územních plánů měst a obcí, přičemž ÚSK nastavuje další kritéria prostorového uspořádání rozvojových ploch v případě, že to bude s ohledem na ochranu krajinného rázu, propustnost území vůči krajině, zapojení sídel do původní formy hospodaření na zemědělské půdě, zapojení sídelní zeleně a krajiny, slučitelnost s přirozenými projevy hydrologie území atd. zapotřebí.

Oblast rekreace

- **objekty individuální rekreace, které nemají zápis v katastru nemovitostí, jsou doporučeny k odstranění,**
- **objekty individuální rekreace, které se nacházejí v lesní krajině a v údolní nivě Otavy a Volyně a nejsou součástí tradičních sídel, budou pozastaveny z hlediska dalšího stavebně technického vývoje a výhledově z krajiny odstraněny**

Odůvodnění: Společnou platformou cílové kvality krajiny je zachování, kultivace a (prostřednictvím územních plánů) přiměřený rozvoj tradičních sídel a naopak, cílevědomý tlak na odstranění staveb, které v krajině nejsou původní a které nevycházejí z podstaty kulturní krajiny (hrady, tvrze, vodní mlýny, hájovny). Individuální rekreace je v přímém rozporu s takto definovanou cílovou kvalitou krajiny. V návrhové části ÚSK jde tedy o to zabránit či jinak přijímat stavby individuální rekreace v krajině. Odstranění legálních staveb je v současné praxi neuskutečnitelné. Umožní to až změna chování společnosti jako takové, proto je požadavek na odstranění i legálních staveb individuální rekreace z volné krajiny přenesen jako vize.

Oblast propustnosti území

- **propustnost (prostupnost) nezastavěného území bude diferencována podle krajinných a přírodních hodnot,**
- **pastviny a jejich technické zabezpečení (ohradníky) umožní prostupnost území tradičním nebo očekávaným směrem a budou respektovat původní komunikační vazby v krajině,**
- **prostupnost lze omezit v případě, že to vyžaduje princip zemědělské prvovýroby – sady, plochy intenzivní zemědělské produkce (např. jahodárny) apod., a dále v případě, že jsou vymezeny a podporovány nové ekosystémy (nivní les, mokřad, biocentrum)**

Odůvodnění: Prostupnost území pro člověka není nároková a ne všechny záměry musí být v krajině naplněny. Preferována je ochrana určujících přírodních útvarů, naopak vznik nových propojení a stabilizace přírodních útvarů mohou působit společně.

ÚSK rovněž akceptuje – bez potřeby dalšího vysvětlování – potřebu oplocení citovaných činností

Oblast brownfields

Objekty původní zemědělské výroby a další nepůvodní stavby a areály – např. objekty ukončené po těžbě stavebního kamene a štěrkopísků, které nejsou součástí původních sídel a nejsou nositeli zařízení veřejné infrastruktury, budou výhledově zcela a nekompromisně odstraněny.

Odůvodnění: Není jediný důvod, proč by měl být tento určující útvar v krajině exponován činností, která s jeho funkcí nesouvisí a naopak snižuje či ohrožuje jeho hodnotu. Cílovou kvalitou krajiny je jednoznačné zklidnění lesního masivu a výhledově možná obnova komponované krajiny.

f2) Souhrnné doporučení pro zohlednění návrhu při činnosti orgánů veřejné správy a dalších subjektů:

Nutná koordinace:

- **ÚSK s ORP Vimperk,**
- **se zpřesněním přípravy infrastrukturních staveb – silnice I/4 – obchvat Volyně a napojovací místa silničních obchvatů silnice I/22.**

Odůvodnění: Územní studie krajiny je řešena na administrativní celek, jakým je ORP Strakonice. Principy ochrany určujících přírodních útvarů, zásady propustnosti území, ÚSES atd. pokračují do sousedících ORP a měly by být z hlediska lokace i podmínek homologovány.

Samostatně je zapotřebí sledovat přípravu staveb nadmístní dopravní infrastruktury, promítnout, upravit či oponovat v případě, že zpřesnění dopravních koridorů není komfortní s principy ochrany krajiny dle této ÚSK.

ÚSK bude podkladem pro činnost jiných orgánů veřejné správy a dalších subjektů (např. správci, hospodáři), kteří mohou uložit a realizovat opatření ke zlepšení stavu krajiny.

Odůvodnění: Některé sledované projevy v krajině (sukcese zemědělské půdy, rozvoj údolních niv) nemají oporu v legislativním prostoru a nejsou tedy z hlediska veřejné správy vymahatelné. ÚSK doporučuje příslušnou revizi příslušných zákonů a navázaných obecně závazných předpisů.

Problém ochrany zemědělského půdního fondu, založený na striktní ochraně půdy v I. a II. stupni ochrany.

Odůvodnění: ÚSK upozorňuje a prokazuje při spojení potřebných grafických vrstev skutečnost, že rozhodující podíl venkovských sídel se nachází na půdách v I. a II. stupni ochrany. Důsledná ochrana těchto půd před urbanizací vyplývá z novely zákona 334/1992., Sb, o ochraně půdního fondu. ÚSK upozorňuje na tyto skutečnosti:

- *pokud bude nadále uplatněna důsledná ochrana půdního fondu, bude obtížné uplatňovat urbanistické zásady rozvoje sídel, rozvoj má rysy nahodilosti,*
- *ke ztrátě půdního fondu – z hlediska hospodářského potenciálu – nadále dochází v důsledku sukcese zemědělské půdy, kdy současný způsob hospodaření založený na plánovaném zisku = dotace – neodráží potřebu skutečného vlastníky využít potenciál zemědělské půdy k vlastní obživě.*

f3) Přehled jevů doporučených k doplnění do územně analytických podkladů

1 zastavěné území (urbanizované území)

ÚSK v podrobnosti a přesnosti katastrální mapy vymezila hranici urbanizovaného území jako skutečný rozsah proměny – expanse – sídel do krajiny bez zpětné vazby na povolovací proces těchto staveb. Tyto stavby a další urbanizované plochy se zkrátka ve skutečné krajině vyskytují a nemá žádný praktický smysl předstírat, že tomu tak není. ÚSK tedy zvolila pojem „urbanizované území! Proto, aby nedocházelo ke střetům s výkladem zastavěného území, je na zpracovatelských územních plánech tyto disproporce vyhodnotit.

11 urbanistické a krajinné hodnoty:

13a architektonicky nebo urbanisticky cenné stavby nebo soubory staveb, historicky významné stavby, místa nebo soubory staveb:

Navrhnout podrobnější kategorizaci těchto jevů z hlediska srovnatelných hodnot, v grafickém zobrazení pracovat s pojmem „soubor“, ke kterému náleží i bezprostřední okolí, které má podmiňující vztah k vlastní hodnotě takto vymezených staveb.

17a krajinný ráz:

17b krajinné okrsky:

21 územní systém ekologické stability:

Na úrovni lokálního (místního) ÚSES doporučujeme komplexní přepracování jevu v rozsahu současně platné Metodiky MŽP k vymezení plánů územního systému ES (MŽP 03/2017 - Metodický podklad pro zpracování plánů ÚSES v rámci PO4 OPŽP 2014-2020 - aktivity 4.1.1 a 4.3.2) včetně všech vazeb mezi jednotlivými hierarchiemi ÚSES a dodržení všech principů vymezení ÚSES dle platné Metodiky. Současně upozorňujeme na citlivost této problematiky – ÚSES je aplikován (tedy i nesprávně) do územních plánů autorizovanými osobami a fáze projednání územních plánů jsou vždy doloženy dotčeným orgánem dle zákona č. 114/1992 Sb.

Problematika ÚSES bude propojena s problémem dálkových a lokálních migračních koridorů.

23a významné krajinné prvky:

Ve smyslu zjištění v krajině se zpracovatel zaměřil na princip vymezení skutečného stavu krajiny a převod těchto ploch mimo ZPF včetně vymezení jejich ochrany prostřednictvím regulativu územního plánu, popř. vymezením jako VKP ze zákona (části údolních niv, sukcesní plochy navazující na les). Pro potřeby dokončení ÚSK není bezpodmínečné další zpřesňování tohoto jevu, ORP může tento jev dopracovat separátně na procesu ÚSK.

ÚSK přesto zpřesní problematiku údolních niv v částech krajiny a v měřítku, kdy je to pro výstupy ÚSK nezbytné.

37a lesy, jejich kategorizace a vzdálenost 50 m od okraje lesa:

Podkladem pro vymezení doporučujeme použít katastr nemovitostí a vůči němu vygenerovat aktuální vzdálenost 50 m od okraje lesa

41 bonitované půdně ekologické jednotky:

Doporučujeme ORP vyvolat s dotčeným orgánem diskusi na uplatňování tohoto jevu jako rovnocenné položky pro rozhodování při změnách v území. Součástí dialogu může být shoda na vyhotovení objektivních podkladových materiálů potřených pro další objektivizaci účelu, účinku i aplikace tohoto jevu v dalších rozhodovacích procesech.

43a plochy vhodné k zalesnění, plochy vhodné k zatravnění

47 vodní útvar povrchových, podzemních vod

Doporučujeme další členění tohoto jevu z hlediska původního či náhradního tvaru nebo směru (či jinak definovaného) stavu koryta vodního toku.

Prostřednictvím přidáných atributů budou vodní plochy rozlišeny podle účelu: akumulace pro potřeby pitné vody, akumulace pro hospodářské využití, retence území, rekreační využití,

Současně doporučujeme vymezit tento jev objektivně vůči mapovým podkladům: akceptovat či revidovat soulad skutečného průběhu vodního toku s katastrem nemovitostí. Vymezit rovněž potřebu a problematiku zobrazení vodního toku a vodní plochy jako plochy (vodní a vodohospodářské) z hlediska aplikace v územních plánech dle vyhl.501/2006 Sb.

f4) Souhrnné doporučení pro řešení územních problémů, které nelze vyřešit v rozsahu a podrobnosti ÚSK ORP Strakonice

Územní systém ekologické stability:

ÚSK jej vymezuje pouze rámcově, doporučujeme vyhotovení Plánu ÚSES na celé ORP ve smyslu současně zaváděné nové metodiky.

Odůvodnění: Současné uspořádání území z hlediska ÚSES je v lokální úrovni neudržitelné (chybná řešení jsou v grafické části ÚSK zvýrazněna), platí nová metodika a ÚSK navrhuje nová patření v krajině, které mohou být prostřednictvím ÚSES dále posílena (sukcese zemědělské půdy).

Komponované celky:

ÚSK doporučuje prostřednictvím urbanistických studií podrobné řešení vymezených komponovaných celků

Odůvodnění: Komponované celky jsou „druhou“ vrstvou krajinných okrsků a jsou takto odlišeny proto, že se vyskytují pouze v ojedinělých případech a nelze je v této podrobnosti uplatnit v celém řešeném území. Důvod jejich vymezení a polohy jsou výše v textu ÚSK (sídelní potenciály).

Dynamické projevy krajiny:

- **exposice území větrnou erozí,**
- **záplavové území včetně území s rizikem záplav,**
- **sesuvné území,**
- **poddolované území.**

Odůvodnění: ÚSK zvýrazňuje dynamické projevy krajiny a upozorňuje, že se v podstatě jedná o přirozené chování primární struktury. ÚSK především tyto jevy takto vymezuje (hodnotí). Cílová kvalita krajiny pak tyto projevy krajiny přijímá ve své podstatě a požaduje, aby aktivity člověka – v případě střetu – respektovaly přirozené chování krajiny. Dynamické projevy jsou v ÚSK řešeny rámcově a vyžadují podrobnější projektová řešení.

Hydrologie území:

- **zvýšení retence v území,**
- **optimalizace protipovodňové ochrany v území,**
- **rámcové vymezení niv vodotečí,**
- **zvýšení protierozní ochrany.**

Odůvodnění: Výše uvedené problémy představují jediné – návrat k přirozenosti vodních toků a přijetí jejich přirozeného chování – tedy včetně záplav. Samostatným a řešitelným problémem je stabilizace povodí vodních toků jako celku a to prostřednictvím funkčního a druhově původního uspořádání lesa, přijetí sukcese zemědělské půdy na nepůvodních pozicích, ukončení procesu odvodňování zemědělské půdy v pozicích, kdy tato není fakticky využívána a uměle udržována na platformě dotací. ÚSK současně poskytuje návod na dílčí změny chování v zemědělské krajině, které lze naplnit jak prostřednictvím pravidel dotací, tak stavebně technickými opatřeními např. na platformě komplexních pozemkových úprav či jiných srovnatelných záměrech v území. Rovněž hydrologie je řešena v ÚSK rámcově: protierozní opatření vyžadují konkrétní projektová řešení.

Obnova nebo zachování, popřípadě ochrana území těžby:

Odůvodnění: K eliminaci obecných rizik krajiny, jakými je v našem případě těžba kamene a štěrkopísků, lze zjevné poškození přirozené krajiny nahradit potenciálem specifického prostoru, který po těžbě vznikne a to jako možnost rekreace či jeho přeměna na přírodní biotop. ÚSK doporučuje prověřit v tomto smyslu současné plochy těžby i plochy ukončené těžby a nalézt systém úspěšných projektových řešení a jejich aplikací.

Dosažení cílů

Dosažení cílů ÚSK je odlišné z hlediska aplikace a časové realizace.

Aplikace prostřednictvím územních plánů:

(či jejich změn) obcí (měst) je jednoznačná, nástrojem jsou zásady urbanistické koncepce = ztotožnění s deklarovanou cílovou kvalitou krajiny, které mohou:

- *vyločit typy staveb, které jsou v rozporu s cílovou kvalitou krajiny prostřednictvím nástroje asanace či funkční a prostorové regulace,*
- *omezit stavebně technický rozvoj objektů individuální rekreace v posicích, které jsou v rozporu s cílovou kvalitou krajiny.*

Aplikace prostřednictvím generelů:

- *iniciovat zpřesnění rámcového vymezení ÚSES dle této ÚSK na platformě generelu ÚSES v měřítku ORP Strakonice,*
- *vyřešit vedení cyklostezek zásadně mimo silniční síť.*

Aplikace prostřednictvím Zásad územního rozvoje Jihočeského kraje:

- *stanovení zásad ochrany krajinných hodnot při umísťování staveb technické infrastruktury nadmístního významu,*
- *revokovat širokou možnost instalace zařízení alternativní výroby elektrické energie do krajiny.*

Aplikace prostřednictvím legislativních nástrojů:

- *iniciovat změny zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny z hlediska zařazení určujících segmentů krajiny jako VKP ze zákona = místa zjištěné resp. přijaté sukcese zemědělské půdy,*
- *iniciovat výklad zákona 334/1992 Sb., ochraně ZPF ve smyslu přirozenosti původních sídel na půdě v I. a II. stupni ochrany tak, aby bylo možné při rozvoji sídel preferovat urbanistické hledisko,*

Aplikace prostřednictvím veřejné diskuse:

- *obnova a ochrana (dědictví) jednoznačných krajinných a sídelních hodnot,*
- *obnova zaniklých obcí,*
- *komplexní ochrana údolní nivy Otavy a Volyňky včetně jejich soutoku.*